د قیامت
نښې نښانې

لیکوال: محمد بن عبد الوهاب
ژباړن: لقمان حکیم حکمت

www.Larkhud.com

Scanned by CamScanner

يادونه

د اسلامي لاربنود سائټ www. Larkhud. com
له ليکلي موافقي پرته هيڅ چاته اجازت نه ورکوي چې نشريات يې
په کتابي بڼه نشر او اشاعت کړي، دا عمل غير اخلاقي او قانوني
جنايت بولي، د سرغړوني په صورت کې د هر ډول محکمي بشپړ
حقوق لري.

اسلامي لاربنود دعوتي خپروندويه اداره ده، له هېڅ چا سره
سياسي اړيکې نه پالي او نه د کوم ګوند او يا تنظيم ترجماني
کوي او نه د ليکوالانو د ليکنو او کتابونو د ملاتړ مسؤليت په
غاړه اخلي، هر ليکوال د خپلې ليکنې عند الله او عند الناس
مسؤول دی.

په درنښت
د اسلامي لاربنود سائټ اداره

www. Larkhud. com

Scanned by CamScanner

د قيامت نښې نښانې

لیکوال: محمد بن عبدالوهاب رحمه الله

ژباړن: لقمان حکیم حکمت

WWW.LARHKUD.COM

پېلیزه

الحمدلله، والصلاة والسلام على خير خلق الله، وعلى آله وأصحابه ومن والاه، ومن دعا بدعوته ومن اهتدى بهداه، امابعد:

د دیني احکامو زده کړه د هر مسلمان فرض دي، دا چې په دیني احکامو بندې له انسان سره الله پاک محاسبه کوي، ثواب او عقاب ورکوي، جنت او دوزخ ورکوي، د حساب دغه ورځ پېژندل او تیاری ورته نیول د الله د نیکو بندګانو شیوه ده.

تر هرڅه اړینه دا هم ده چې دا مهال خلک په خېل خېل اسلوب باندېد قیامت له ځینو هغو نښو نښانو څخه انکار کوي چې اسلام پرې صراحة غږېدلی دی، لکه د عیسی علیه السلام نزول، د دجال او د هغه نښې نښاني او داسې نور...

په دې خاطر چې اسلامي دین په پاک او روڼ اسلوب تر لوستوال ورسېږي مونږ د محمد بن عبدالوهاب رحمه الله دا کتاب پښتو ته ژباړل واجب الواجبات وګاڼه، ترڅو د اسلامي احکامو او دیني جوانبو څخه منکرینو ته هم ځواب وي او هم قناعت.

په یاد کتاب کې ضعیف او کمزوري حدیثونه هم شته، پرځینو مو تنبیه ورکړې ده او ځینې یې پاتې دي.

د کومو علمي، ژباړنيزې يا املائي تېروتنو استدراک که لوستوال وکړي هيله ده چې په نېک نيت او د اجر او ثواب په غرض مو وخبروي، ترڅو پاتې ژباړل شوی تراث لوستوال ته په ناسمو کلماتو ونه رسيږي او له رسېدو وړاندې تصحيح شي.

رب کائنات دې د ژباړې دا زيار زما او زما د مور او پلار او ټولې کورنی او د جمله مسلمانانو لپاره د جهنم او قبر له عذاب څخه د نجات سبب وګرځوي.

امين

لقمان حکيم حکمت

٠٧/٠٤/٢٠١٧

Hekmat٠٣٤٤@gmail.com

WWW.LARHKUD.COM

له فتنو نه وړاندې نېکو عملونو ته توجه

[١] عَـنْ أَبِـي هُرَيْـرَةَ رضـي اللـه عنـه أَنَّ رَسُـولَ اللـهِ صَـلَّى اللـهُ عَلَيْـهِ وَسَـلَّمَ قَـالَ: [بَـادِرُوا بِالْأَعْمَـالِ فِتَنًـا كَقِطَـعِ اللَّيْـلِ الْمُظْلِـمِ، يُصْـبِحُ الرَّجُـلُ مُؤْمِنًـا وَيُمْسِـي كَـافِرًا، أَوْ يُمْسِـي مُؤْمِنًـا وَيُصْـبِحُ كَـافِرًا، يَبِيـعُ دِينَـهُ بِعَـرَضٍ مِـنَ الـدُّنْيَا] (صـحيح مسـلم كتـاب الايمـان: ١١٨، جـامع الترمـذي، كتـاب الفـتن: ٢١٩٥، مسند احمد : ٨٨٤٨)

له ابوهريرة رضي الله عنه نه روايت دی چې رسول الله صلى الله عليه وسلم فرمايي: د تورتمې شپې په څېر فتنو له راتګ نه مخکې مخکې نېکو عملونو ته وړاندې شئ، سړی به پکې سهار مومن او ماښام کافر وي، يا به ماښام مومن سهار به کافر وي، خپل دين په دنيوي سامان باندې خرڅوي.

له فتنو ښخه ډار د ايمان نښه ده!

[٢] عَنْ زَيْنَبَ بِنْتِ جَحْشٍ زَوْجَ النَّبِـيِّ صَـلَّى اللـهُ عَلَيْـهِ وَسَـلَّمَ، قَالَتْ: [خَـرَجَ رَسُـولُ اللـهِ صَـلَّى

لـه زينـب بنـت جحـش رضـي اللـه عنهـا نـه روايـت دي چـې نبـي كـريم صـلى اللـه عليـه وسـلم يـوه ورځ د

WWW.LARHKUD.COM

اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَوْمًا فَزِعًا مُحْمَرًّا وَجْهُهُ، يَقُولُ: لَا إِلَهَ إِلَّا اللهُ وَيْلٌ لِلْعَرَبِ مِنْ شَرٍّ قَدِ اقْتَرَبَ، فُتِحَ الْيَوْمَ مِنْ رَدْمِ يَأْجُوجَ وَمَأْجُوجَ مِثْلُ هَذِهِ وَحَلَّقَ بِإِصْبَعِهِ الْإِبْهَامِ، وَالَّتِي تَلِيهَا، قَالَتْ فَقُلْتُ: يَا رَسُولَ اللهِ أَنَهْلِكُ وَفِينَا الصَّالِحُونَ؟ قَالَ: نَعَمْ إِذَا كَثُرَ الْخَبَثُ] (صحيح البخاري: كتاب أحاديث الأنبياء: ٣٣٤٦، صحيح مسلم: كتاب الفتن واشراط الساعة: ٢٨٨٠، جامع الترمذي: كتاب الفتن: ٣٩٥٣)

ویرې په حالت کې داسې راووت چې مخ یې تک سور و، او ویل یې: لااله الا الله، د هغه شر (فتنې) له کبله عربان هلاک شول چې ډېر رانږدې دی، خپله غټه او د شهادت ګوته یې سره یو ځای کړې او ویویل: یاجوج ماجوج په دیوال کې دومره سوری (سوراخ) وکړ، ما ورته وویل: ایا په داسې حالت کې به هم مونږ هلاکېږو چې نېکان خلک مو ترمنځ وي؟ هغه وویل: هو کله چې اولاد زنا ډېر شي .

فتنې او هغه هم د باران په څېر!!

[٣]عَنْ أُسَامَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ:[أَشْرَفَ النَّبِيُّ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَلَى أُطُمٍ، مِنْ آطَامِ

له اسامه رضي الله عنه نه روایت دی چې نبي کریم صلی الله علیه وسلم د مدینې په یوې غونډۍ

WWW.LARHKUD.COM

الْمَدِينَةِ، فَقَالَ: هَلْ تَرَوْنَ مَا أَرَى، إِنِّي لَأَرَى مَوَاقِعَ الْفِتَنِ خِلَالَ بُيُوتِكُمْ كَمَوَاقِعِ الْقَطْرِ] (صحيح البخاري كتاب الحج: ١٨٧٨،صحيح مسلم: ٢٨٨٥،مسند احمد: ٢١٧٤٨).

وخوت، بيا يې وويل: ايا تاسو هغه څه وينئ چې زه يې وينم؟ زه ستاسو د کورونو تر شاوخوا فتنې (ابتلاګانې که هر ډول نوعيت ولري) د باران په څېر عامې وينم

د مسلمان قتل لويه فتنه ده!

[٤] عَنْ سَالِمَ بْنَ عَبْدِ اللهِ بْنِ عُمَرَ، يَقُولُ: [يَا أَهْلَ الْعِرَاقِ مَا أَسْأَلَكُمْ عَنِ الصَّغِيرَةِ، وَأَرْكَبَكُمْ لِلْكَبِيرَةِ سَمِعْتُ أَبِي عَبْدَ اللهِ بْنَ عُمَرَ يَقُولُ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ: إِنَّ الْفِتْنَةَ تَجِيءُ مِنْ هَاهُنَا وَأَوْمَأَ بِيَدِهِ نَحْوَ الْمَشْرِقِ مِنْ حَيْثُ يَطْلُعُ قَرْنَا الشَّيْطَانِ وَأَنْتُمْ يَضْرِبُ بَعْضُكُمْ رِقَابَ بَعْضٍ، وَإِنَّمَا

سالم وايي: اى عراقيانو! له ډېرو ورو تيروتنو څخه پوښتني کوى او تر هر څه لويه ګناه مو ارتکاب کړې ده، ما مي له پلار عبدالله بن عمر رضي الله عنه نه اوريدلي دي چې هغه له رسول الله صلى الله عليه وسلم څخه اوريدلي دي چې فتنه به له دغه اړخ څخه راپورته کيږي او مشرق ته يې اشاره وکړه له کوم ځاى نه چې د شيطان ښکرونه راپورته کيږي، او ستاسو ځيني به د نورو ځينو څټونه

WWW.LARKHUD.COM

قَتَلَ مُوسَى الَّذِي قَتَلَ، مِنْ آلِ فِرْعَوْنَ، خَطَأً فَقَالَ اللهُ عَزَّ وَجَلَّ لَهُ: وَقَتَلْتَ نَفْسًا فَنَجَّيْنَاكَ مِنَ الْغَمِّ وَفَتَنَّاكَ فُتُونًا] (صحيح مسلم: ۲۹۰۵)

(په تورِه) وهي، که څه هم موسی علیه السلام له ال فرعون څخه په تېروتنه کې قتل کړی وی خو بیا هم ورته الله وویل: تا نفس وواژه خو بیا هم مونږ درته له غم څخه خلاصون درکړ او په رنګارنګ غمونو مو وازمولې .

WWW.LARKHUD.COM

د فتنو په دورکې د عبادت ثواب!

[٥] عَنْ مَعْقِلِ بْنِ يَسَارٍ رَضِيَ اللهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: [الْعِبَادَةُ فِي الْهَرْجِ كَهِجْرَةٍ إِلَيَّ] (صحيح مسلم: ۲۹۴۸، سنن ابن ماجه: ۳۹۸۵، جامع الترمذي: ۲۲۰۱، مسنداحمد: ۲۰۲۹۸)

له معقل بن یسار رضي الله عنه نه روایت دی چې نبي کریم صلی الله علیه وسلم فرمايي : د قتل (په فتنه کې) عبادت کول دومره ثواب لري لکه ماته (دمکې له فتح نه مخکې) هجرت کول .

له دنیا سره مینه د هرې فتنې سر دی!

[٦]عَبْدِ اللهِ بْنِ عَمْرِو بْنِ الْعَاصِ، عَنْ رَسُولِ اللهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَنَّهُ قَالَ: [إِذَا فُتِحَتْ عَلَيْكُمْ فَارِسُ وَالرُّومُ، أَيُّ قَوْمٍ أَنْتُمْ؟ قَالَ عَبْدُ الرَّحْمَنِ بْنُ عَوْفٍ: نَقُولُ كَمَا أَمَرَنَا اللهُ، قَالَ رَسُولُ اللهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: أَوْ غَيْرَ ذَلِكَ، تَتَنَافَسُونَ، ثُمَّ تَتَحَاسَدُونَ، ثُمَّ تَتَدَابَرُونَ، ثُمَّ تَتَبَاغَضُونَ، أَوْ نَحْوَ ذَلِكَ، ثُمَّ تَنْطَلِقُونَ فِي مَسَاكِينِ الْمُهَاجِرِينَ، فَتَجْعَلُونَ بَعْضَهُمْ عَلَى رِقَابِ بَعْضٍ] (صحيح مسلم:٢٩٦٢، سنن ابن ماجه: ٣٩٩٦).

له عبدالله بن عمرو بن العاص رضي الله عنه نه روايت دى چې رسول الله صلى الله عليه وسلم فرمايي: پر تاسو چې كله فارس او روم فتح شي، نو تاسو به بيا څنگه خلک يئ؟ عبدالرحمن بن عوف رضي الله عنه وايي: مونږ به د الله حمد اوشكر ادا كو چې څنگه يې راته امر كړى دى، رسول الله صلى الله عليه وسلم وويل: ولې بدل به نه شئ څه؟ بلكې خپل منځ كې به دنيا كې له يو بل نه مخكې كيږئ، بيا به حسد وكړئ، بيا به له دين څخه په شا ولاړ شئ، بيا به بغض شروع كړئ، بيا به د ناداره مهاجرينو سره راپورته شئ او ځينې به په ځينو نورو واكدار جوړ كړئ.

ډېره دنياداري د هلاكت سبب جوړې دى شي

[٧]عَنْ عَمْرِو بْنِ عَوْفٍ رَضِيَ اللهُ عَنْهُ [أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بَعَثَ أَبَا عُبَيْدَةَ بْنَ

له عمرو بن عوف رضي الله عنه نه روايت دى چې رسول الله صلى الله عليه

الْجَرَّاحِ فَقَدِمَ بِمَالٍ مِنَ الْبَحْرَيْنِ، فَسَمِعَتِ الْأَنْصَارُ بِقُدُومِ أَبِي عُبَيْدَةَ، فَوَافَوْا صَلَاةَ الْفَجْرِ مَعَ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، فَلَمَّا صَلَّى رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى عَلَيْهِ وَسَلَّمَ انْصَرَفَ، فَتَعَرَّضُوا لَهُ، فَتَبَسَّمَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ حِينَ رَآهُمْ، ثُمَّ قَالَ: أَظُنُّكُمْ سَمِعْتُمْ أَنَّ أَبَا عُبَيْدَةَ قَدِمَ بِشَيْءٍ؟ قَالُوا: أَجَلْ يَا رَسُولَ اللَّهِ، قَالَ: فَأَبْشِرُوا وَأَمِّلُوا مَا يَسُرُّكُمْ، فَوَاللَّهِ مَا الْفَقْرَ أَخْشَى عَلَيْكُمْ، وَلَكِنِّي أَخْشَى أَنْ تُبْسَطَ الدُّنْيَا عَلَيْكُمْ كَمَا بُسِطَتْ عَلَى مَنْ كَانَ قَبْلَكُمْ، فَتَنَافَسُوهَا كَمَا تَنَافَسُوهَا فَتُهْلِكَكُمْ كَمَا أَهْلَكَتْهُمْ] (صحيح البخاري: ٦٤٢٥، صحيح مسلم: ٢٩٦١، جامع الترمذي: ٢٤٦٢، سنن ابن ماجه: ٣٩٩٧، مسنداحمد: ١٧٢٣٤).

وسلم ابوعبيده بحرين ته استولی و نو له هغه ځايه يې څه مال دولت راوړ، انصار چې د ابوعبيده له راتګ څخه وخبرېدل نو د سهار لمونځ ته ټولو د نبي کريم صلی الله عليه وسلم سره حاضري ورکړه، هغه ترې وپوښتل: ګمان مې دی لکه چې د ابوعبيده له راتګ څخه خبر شوي ياستئ؟ هغوی وويل : هو د الله رسوله ، نبي صلی الله عليه وسلم ورته وويل: مبارک مو شه او د هغه څه اميد ولرئ چې تاسو به پرې خوشحاله شئ، لوړه په رب لايزال چې له فقر څخه پر تاسو ډار نه لرم، په دې ويرېږم چې دنيا به دربانديې داسې پريمانه شي لکه په مخکنو خلکو چې پراخه شوې وه، تاسو به پکې د هغوی په څېر يو له بل نه مخکې شئ او د هغوی په څېر به تاسو هم هلاک کړي.

ي

www.larkhud.com اسلامي لاربنود

[٨]عَنْ أُسَامَةَ بْنِ زَيْدٍ، قَالَ:[سَمِعْتُ النَّبِيَّ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ: [مَا تَرَكْتُ بَعْدِي فِتْنَةً أَضَرَّ عَلَى الرِّجَالِ مِنَ النِّسَاءِ] (صحيح بخاري: ٥٠٩٦، صحيح مسلم: ٢٧٤١، سنن ابن ماجه: ٣٩٩٨، جامع الترمذي: ٢٧٨٠، مسنداحمد: ٢١٨٢٩).
٧

له اسامة بن زيد رضي الله عنه نه روايت دى چې ما له رسول الله صلى الله عليه وسلم څخه اوريدلي دي ويل يې: ما له ځان نه وروسته په خلکو (نارينه و) کې له ښځو پرته بله ډېره ضررناکه فتنه نه ده پرېښې.

په ډېره دنيا مه نازېږئ!

[٩] عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الخُدْرِيِّ رَضِيَ اللهُ عَنْهُ عَنْ رَسُولِ اللهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: [إِنَّ الدُّنْيَا خَضِرَةٌ حُلْوَةٌ، وَإِنَّ اللَّهَ عَزَّ وَجَلَّ مُسْتَخْلِفُكُمْ فِيهَا، لِيَنْظُرَ كَيْفَ تَعْمَلُونَ، فَاتَّقُوا الدُّنْيَا وَاتَّقُوا النِّسَاءَ] (صحيح مسلم: ٢٧٤٢، جامع الترمذي: ٢١٩١، سنن ابن ماجه: ٤٠٠٠، مسند احمد:١١١٦٩).

له ابوسعيد خدري رضي الله عنه نه روايت دى چې رسول الله صلى الله عليه وسلم فرمايلي دي: په يقين سره چې دنيا ډېره خوندوره او سرسبزه ده، الله پاک به يې تاسو چارواکي گرځوي، هغه گوري چې تاسو څه کوئ! نو د دنيا او ښځو له فتنې نه ځان وساتئ.

فتني او هغه هم د بادونو په شان!

[١٠] عَـنْ حُذَيْفَـةَ بْـنِ الْيَمَـانِ رَضِيَ اللـهُ عَنْـهُ قَـالَ : وَاللـهِ إِنِّـي لَأَعْلَـمُ النَّـاسِ بِكُـلِّ فِتْنَـةٍ هِـيَ كَائِنَةٌ، فِيمَـا بَيْنِـي وَبَـيْنَ السَّـاعَةِ، وَمَـا بِـي إِلَّا أَنْ يَكُـونَ رَسُـولُ اللـهِ صَلَّى اللـهُ عَلَيْـهِ وَسَـلَّمَ أَسَـرَّ إِلَـيَّ فِـي ذَلِـكَ شَـيْئًا، لَـمْ يُحَدِّثْـهُ غَيْـرِي، وَلَكِـنْ رَسُـولُ اللـهِ صَـلَّى اللـهُ عَلَيْـهِ وَسَـلَّمَ، قَـالَ: وَهُـوَ يُحَـدِّثُ مَجْلِسًـا أَنَـا فِيـهِ عَـنِ الْفِـتَنِ، فَقَـالَ رَسُـولُ اللـهِ صَـلَّى اللـهُ عَلَيْـهِ وَسَـلَّمَ: وَهُـوَ يَعُـدُّ الْفِـتَنَ: مِـنْهُنَّ ثَـلَاثٌ لَا يَكَـدْنَ يَـذَرْنَ شَـيْئًا، وَمِـنْهُنَّ فِـتَنٌ كَرِيَـاحِ الصَّيْفِ مِنْهَـا صِـغَارٌ وَمِنْهَـا كِبَـارٌ] قَـالَ حُذَيفَـةُ: فَـذَهَبَ أُوْلَئِـكَ الـرَّهْطُ كُلُّهُـمْ غَيْـرِيْ] (صـحيح مسـلم: ٢٨٩١،مسـند احمـد: ٢٣٤٦٠)

لـه حذيفـه رضـي اللـه عنـه نـه روايـت دى فرمايي: قسـم پـر اللـه چې پـه تاسـو زه له ټولو هغو فتنو نـه ډېـر ښـه خبـر يـم چـې زمـا او د قيامـت تـرمنځ راتلـونکي دي، او دا ځکـه چـې مـا تـه رسـول اللـه صلى الله عليـه وسـلم څـه شـمېر فتنـي پټې ښودلې دي چې بـل هـېڅ چـا تـه يـې نه دي ښـودلې، پـه يـو مجلـس کـې نبـي کريم صلى اللـه عليـه وسـلم وويـل چـې زه هـم پکـې ناسـت وم او هغـه يـوه يـوه فتنـه شـمېرله (ذکـر کولـه) درې پکـې داسـې دي چـې (دلـوى والـي لـه کبلـه به) هـيڅ شـى پـرې نـه ږدي ځينـې يـې د اوړي بادونو پـه څيـر (اساني) چـې ورې او غټـې فتنـې يـې لرلـې، بيـا حذيفـه رضي الله عنه وويـل: هغـه ټـول مجلـس وفات شوى دى يو زه پکې پاتې يم.

WWW.LARHKUD.COM

دومره غټه فتنه چې مدينه به هم کنډواله شي!

[١١] عَنْ حُذَيْفَةَرَضِيَ اللهُ عَنْهُ أَنَّهُ قَالَ: [أَخْبَرَنِي رَسُولُ اللهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بِمَا هُوَ كَائِنٌ إِلَى أَنْ تَقُومَ السَّاعَةُ فَمَا مِنْهُ شَيْءٌ إِلَّا قَدْ سَأَلْتُهُ، إِلَّا أَنِّي لَمْ أَسْأَلْهُ: مَا يُخْرِجُ أَهْلَ الْمَدِينَةِ مِنَ الْمَدِينَةِ؟] (صحيح مسلم: ٢٨٩، مسنداحمد: ٢٣٢٨١).

له حذيفة رضي الله عنه نه روايت دی چې رسول الله صلى الله عليه وسلم ما ته تر قيامته راتلونکي فتني ښوولي دي، او د هرې فتنې باره کې مې ترې پوښتنه کړې ده خو له دې پوښتنه مې ترې نه ده کړې چې له مدينې څخه به د مديني اوسيدونکي څه شی اوباسي؟

پر امت د نبي صلى الله عليه وسلم عظيمه مهرباني!

[١٢] عَنْ أَبِي زَيْدٍ الْأَنْصَارِيِّ رَضِيَ اللهُ عَنْهُ قَالَ: [صَلَّى بِنَا رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ صَلَاةَ الصُّبْحِ، ثُمَّ صَعِدَ الْمِنْبَرَ فَخَطَبَنَا حَتَّى حَضَرَتِ الظُّهْرُ، ثُمَّ نَزَلَ فَصَلَّى الظُّهْرَ، ثُمَّ صَعِدَ الْمِنْبَرَ فَخَطَبَنَا حَتَّى حَضَرَتِ الْعَصْرُ، ثُمَّ نَزَلَ فَصَلَّى

له ابوزيد انصاري رضي الله عنه نه روايت دی چې نبي کريم صلى الله عليه وسلم مونږ له د سهار لمونځ وکړ، بيا ممبر ته پورته شو او خطبه يې راکړه تر دې چې ماسپښين شو، بيا له ممبر نه راښکته شو او د ماسپښين لمونځ يې وکړ، بيا ممبر ته پورته شو او مونږ ته يې خطبه راکړه تر دې چې مازديګر شو، بيا راښکته شو او د مازديګر لمونځ يې وکړ، بيا ممبر ته پورته شو او مونږ

WWW.LARKHUD.COM

اسلامي لاربنود www.larkhud.com

الْعَصْرَ، فَصَعِدَ الْمِنْبَرَ فَخَطَبَنَا حَتَّى غَابَتِ الشَّمْسُ، فَحَدَّثَنَا بِمَا كَانَ وَمَا هُوَ كَائِنٌ فَأَعْلَمُنَا أَحْفَظُنَا] (مسند احمد: ٢٢٨٨٨ ، صحيح مسلم: ٢٨٩٢)

ته يې خطبه وويله تر دې چې لمر پرېوته، خو چې څومره فتنې مخکې تېرې شوې وې او څومره فتنې وروسته راځي له ټولو يې خبر کړو، په مونږ کې پرې هغه څوک ښه خبر دی چې خبرې يې ورله ښې يادې کړې وي.

د فتنو په مهال بايد ايمان ټينګ وساتل شي!

[١٣] عَنْ عَبْدِ اللهِ بْنِ عَمْرِو بْنِ العَاصِ رَضِيَ اللهُ عَنْهُ أَنَّ رَسُوْلَ اللهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ : إِنَّهُ لَمْ يَكُنْ نَبِيٌّ قَبْلِي إِلَّا كَانَ حَقًّا عَلَيْهِ أَنْ يَدُلَّ أُمَّتَهُ عَلَى خَيْرِ مَا يَعْلَمُهُ لَهُمْ، وَيُنْذِرَهُمْ شَرَّ مَا يَعْلَمُهُ لَهُمْ، وَإِنَّ أُمَّتَكُمْ هَذِهِ جُعِلَ عَافِيَتُهَا فِي أَوَّلِهَا، وَسَيُصِيبُ آخِرَهَا بَلَاءٌ، وَأُمُورٌ تُنْكِرُونَهَا، وَتَجِيءُ فِتْنَةٌ فَيُرَقِّقُ بَعْضُهَا بَعْضًا، وَتَجِيءُ الْفِتْنَةُ فَيَقُولُ الْمُؤْمِنُ: هَذِهِ

له عبدالله بن عمرو بن العاص رضي الله عنه نه روايت دی چې رسول الله صلى الله عليه وسلم وويل: له ما نه چې مخکې هر پيغمبر تېر شوی دی مګر دا پرې حق و چې خپل امت ته دومره خير وښايي چې څومره پېژني او له شر څخه يې دومره وډاروي چې څومره يې پېژني، ستاسو د دې امت عافيت په لومړيو کې دی، او اخرنيو ته به يې فتنې او نور داسې څه ورسيږي چې ستاسو له پامه بدې راځي، بيا به داسې فتنې راشي چې

WWW.LARKHUD.COM

مُهْلِكَتِي، ثُمَّ تَنْكَشِفُ وَتَجِيءُ الْفِتْنَةُ، فَيَقُولُ الْمُؤْمِنُ: هَذِهِ هَذِهِ، فَمَنْ أَحَبَّ أَنْ يُزَحْزَحَ عَنِ النَّارِ، وَيُدْخَلَ الْجَنَّةَ، فَلْتَأْتِهِ مَنِيَّتُهُ وَهُوَ يُؤْمِنُ بِاللهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ، وَلْيَأْتِ إِلَى النَّاسِ الَّذِي يُحِبُّ أَنْ يُؤْتَى إِلَيْهِ، وَمَنْ بَايَعَ إِمَامًا فَأَعْطَاهُ صَفْقَةَ يَدِهِ، وَثَمَرَةَ قَلْبِهِ، فَلْيُطِعْهُ إِنِ اسْتَطَاعَ، فَإِنْ جَاءَ آخَرُ يُنَازِعُهُ فَاضْرِبُوا عُنُقَ الْآخَرِ] (مسند احمد: ٦٧٩٣، صحيح مسلم: ١٨٤٤، سنن النسائي: ٤١٩١، سنن ابن ماجه: ٣٩٥٦).

لومړی فتنه به يي په خلکو له ورستنی نه اسانه وي، فتنه به راشي مومن به پکې ووايي چې دا به مې د هلاکت سبب جوړيږي خو ولې فتنه به ختمه شي، بله به راشي بيا به مومن ووايي چې دا به مې د هلاکت سبب جوړيږي، نو که څوک غواړي چې له اور څخه سالم پاتې شي او جنت ته ولاړ شي نو په داسې حالت کې دي ورته مرگ راشي چې په الله او د اخرت په ورځ ايمان لري، او څوک چې د کوم سربراه سره بيعت او خالص عهد وکړي نو چې څومره يې توان وي نو فرمانبرداري دې وکړي، خو که بل سربراه راشي نو په توره يې څټ ووهئ

د ټولواک په ضد مظاهري لويه فتنه ده!

[١۴]عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللهُ

له عبدالله بن عباس رضي الله عنهما

WWW.LARKHUD.COM

عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، قَالَ: [مَنْ كَرِهَ مِنْ أَمِيرِهِ شَيْئًا فَلْيَصْبِرْ، فَإِنَّهُ مَنْ خَرَجَ مِنَ السُّلْطَانِ شِبْرًا مَاتَ مِيتَةً جَاهِلِيَّةً] (صحيح البخاري: ٧٠٥٣،صحيح مسلم: ١٨٤٩،مسند احمد: ٧٠٥٤،سنن دارمي: ٢٥٦١).

نه روايت دی چې رسول الله صلی الله عليه وسلم فرمايي: که د خپل سربراه نه څوک بد ووينې نو صبر دې پرې وکړي، ځکه څوک چې د باچا له اطاعت نه د لويشت په اندازه ووځي او مړ شي نو د جاهليت په مرګ به مړ شي .

جنګ جګړې د مسلمان هلاکت دی!

[١٥] عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ رَضِيَ اللهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: [تَدُورُ رَحَى الْإِسْلَامِ لِخَمْسٍ وَثَلَاثِينَ، أَوْ سِتٍّ وَثَلَاثِينَ، أَوْ سَبْعٍ وَثَلَاثِينَ، فَإِنْ يَهْلَكُوا فَسَبِيلُ مَنْ هَلَكَ، وَإِنْ يَقُمْ لَهُمْ دِينُهُمْ، يَقُمْ لَهُمْ سَبْعِينَ عَامًا] (سنن ابي داود: ۴۲۵۴، مسند احمد:

له عبدالله بن مسعود رضي الله عنه نه روايت دی چې نبي کريم صلی الله عليه وسلم فرمايلي دي: د اسلام ميچن به پنځه ديرش (چې عثمان رضي الله عنه پکې شهيد شو، يا شپږ ديرش (چې جنګ جمل پکې منځ ته راغی) او يا اووه ديرش ([چې جنګ صفين پکې واقع شو) کاله روانه وي، که له دې وروسته يې اختلاف وکړ نو د تېرو امتونو په څېر به هلاک شي، خو که اختلاف ونه کړي نو تر اويا کاله به يې ديني چارې خورا قوي وي. الباني حديث ته

WWW.LARKHUD.COM

٣٧٣٠). صحيح ويلي دي.

عالم بايد د فتنو په مهال خلک له بد انجام څخه وډاروي!

[١٦] عَـنْ عَبْـدِ اللـهِ بْـنِ سَـلاَمٍ، لَمَّا أُرِيـدَ عُثْمَـانُ قَـالَ لَـهُ عُثْمَـانُ: مَـا جَـاءَ بِـكَ؟ قَـالَ: جِئْـتُ فِـي نُصْرَتِكَ، قَـالَ: اخْـرُجْ إِلَـى النَّاسِ فَاطْرُدْهُمْ عَنِّـي فَإِنَّـكَ خَـارِجٌ خَيْـرٌ لِـي مِنْـكَ دَاخِـلٌ، فَخَـرَجَ عَبْـدُ اللـهِ، إِلَـى النَّـاسِ فَقَـالَ: أَيُّهَـا النَّـاسُ إِنَّـهُ كَـانَ اسْـمِي فِـي الجَاهِلِيَّـةِ فُـلاَنٌ فَسَـمَّانِي رَسُـولُ اللهِ صَلَّى اللَّـهُ عَلَيْـهِ وَسَـلَّمَ عَبْـدَ اللـهِ وَنَزَلَـتْ فِـيَّ: {وَشَـهِدَ شَـاهِدٌ مِنْ بَنِي إِسْرَائِيلَ عَلَـى مِثْلِـهِ فَـآمَنَ وَاسْـتَكْبَرْتُمْ إِنَّ اللَّـهَ لاَ يَهْـدِي الْقَوْمَ الظَّـالِمِينَ} وَنَزَلَـتْ فِـيَّ {قُـلْ كَفَـى بِاللَّـهِ شَـهِيدًا بَيْنِـي وَبَيْـنَكُمْ وَمَنْ عِنْـدَهُ عِلْـمُ الكِتَـابِ} إِنَّ لِلَّـهِ سَـيْفًا مَغْمُـودًا عَـنْكُمْ وَإِنَّ

عبداللـه بـن سـلام رضـي اللـه عنـه وايـي: عثمـان رضي اللـه عنـه چې کلـه پـه شـهادت رسول کېـده مـا تـه يې وويـل: څنگـه راغلـې؟ مـا ورتـه وويـل: سـتا د مرسـتې لپـاره، هغـه وويـل: خلکـو تـه ورشـه او لـه مـا څخـه يې وشـړه، کـه بهـر ورشـې لـه دې څخه بهتـر دي چې لـه ماسـره دننـه يـې، عبداللـه بـن سـلام خلکـو تـه ووت او ورتـه يـې وويـل: اى خلکـو! په جاهليت کې مې فلانکى نـوم و نبي کـريم صـلى اللـه عليـه وسـلم راتـه عبداللـه نـوم کېښود، الله زما متعلق دا ايـت هـم نـازل کـړى دى (ژبـاړه: د بنـي اسـرائيلو يـو گـواه د دې پـه مثـل سـره گـواهي کـړې ده، پـس هغـه ايمـان راوړ او تاسـو لـويي وکـړه، بېشـکه اللـه ظـالم قوم ته هـدايت نـه کـوي) او پـه مـا کې الله دا هـم نـازل کـړي دي (ژبـاړه: تـه (ورتـه) ووايـه: زمـا پـه مينځ کې او ستاسـو پـه مينځ کې د گـواه پـه ډول اللـه ښـه کـافي دى او هغـه څـوك (هـم) چې لـه هغـه سـره د کتـاب علـم دى)

الْمَلاَئِكَـةَ قَـدْ جَـاوَرَتْكُمْ فِـي بَلَـدِكُمْ هَـذَا الَّـذِي نَـزَلَ فِيـهِ نَبِـيُّكُمْ، فَاللَّـهَ اللَّـهَ فِـي هَـذَا الرَّجُـلِ أَنْ تَقْتُلُـوهُ، فَوَاللَّـهِ إِنْ قَتَلْتُمُـوهُ لَتَطْـرُدُنَّ جِيـرَانَكُمُ الْمَلاَئِكَـةَ، وَلَتَسُـلُّنَّ سَـيْفَ اللهِ الْمَغْمُـودَ عَـنْكُمْ فَـلاَ يُغْمَـدُ إِلَـى يَـوْمِ القِيَامَـةِ، قَـالَ: فَقَـالُوا: اقْتُلُـوا الْيَهُودِيَّ وَاقْتُلُـوا عُثْمَـانَ] (جـامع الترمذي: ٣٢٥٦)

لاهم له تاسو څخه د الله تـوره پـه تيکـه کـې ده، ملائـک هـم درسـره د ښـار پـه هغـه ګاونـډ کـې اوسـيږي چرتـه چـې د اللـه نبـي اوسـېدلی دی، لـه اللـه څخـه وډار شـئ او دا سـړی مـه وژنئ، قسم پـه اللـه چـې کـه مـو مـړ کـړ خپـل ګاونډيان ملايـک بـه لـه ځانونو وشـړئ، او پـه تيکـه کـې د اللـه تـوره بـه لـه ځـان پسـې راوباسـئ چـې تـر قيامـت بـه بېرتـه تيکـه کـې کې نـه ښـودل شـي، خلکـو وويـل: دا يهـودي (عبدالله بن سلام) او عثمان دواړه مړه کړئ.

پر فتنو باندې علم له فتنې څخه ساتل کوي!

[١٧] عَـنْ حُذَيْفَـةَ بْـنَ الْيَمَـانِ، رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ يَقُـولُ: [كُنَّا عِنْـدَ عُمَرَ رَضِيَ اللَّـهُ عَنْـهُ فَقَـالَ: أَيُّكُـمْ يَحْفَـظُ قَـوْلَ رَسُـولِ اللَّـهِ صَـلَّى اللـهُ عَلَيْـهِ وَسَـلَّمَ فِـي الْفِتْنَـةِ؟ فَقُلْـتُ: أَنَـا أَحْفَظُـهُ كَمَـا قَالَـهُ، قَالَ: إِنَّـكَ لَجَـرِيءٌ فَهَـاتِ، فَقُلْـتُ: فِتْنَـةُ الرَّجُـلِ فِـي أَهْلِـهِ، وَمَالِـهِ،

لـه حذيفـه رضـي اللـه عنـه نـه روايـت دی چـې مـونږ لـه عمـر رضـي اللـه عنـه سـره ناسـت وو هغـه وويـل: ايـا لـه نبـي كـريم صلى الله عليـه وسـلم څخـه څـوک د فتنـو متعلق څـه ياداشـت لـري؟ مـا ورتـه وويـل: چې نبي صلى اللـه عليـه وسـلم څه ويلـي دی هغه راتـه يـاد دي، هغـه وويـل: تـه ډېـر جرات لري راته يـې ووايـه، مـا ورتـه وويـل:

وَوَلَـدِهِ، وَجَـارِهِ، تُكَفِّرُهَـا الصَّـلَاةُ، وَالصَّــدَقَةُ، وَالْأَمْــرُ بِــالْمَعْرُوفِ، وَالنَّهْـيِ عَـنِ الْمُنْكَـرِ فَقَـالَ: لَـيْسَ عَـنْ هَـذَا أَسْـأَلُكَ، وَلَكِـنْ عَـنِ الَّتِـي تَمُـوجُ كَمَـوْجِ الْبَحْـرِ، فَقُلْـتُ: لَا تَخَـفْ يَـا أَمِيـرَ الْمُؤْمِنِينَ، فَـإِنَّ بَيْنَـكَ وَبَيْنَهَـا بَابًـا مُغْلَقًـا، قَـالَ: فَيُكْسَـرُ الْبَـابُ أَوْ يُفْـتَحُ؟ قَـالَ: قُلْـتُ: بَـلْ يُكْسَـرُ، فَقَـالَ عُمَـرُ: إِذًا لَا يُغْلَـقُ أَبَـدًا، قُلْـتُ: أَجَـلْ، قَـالَ: قُلْنَـا: فَهَـلْ يَعْلَمُ عُمَرُ مَـنِ الْبَـابُ؟ قَـالَ: نَعَـمْ، كَمَـا يَعْلَـمُ أَنَّ دُونَ غَـدٍ لَيْلَـةً، وَذَلِـكَ أَنِّـي حَدَّثْتُـهُ حَـدِيثًا لَـيْسَ بِالْأَغَـالِيطِ، قَـالَ شَـقِيقٌ: فَهِبْنَـا أَنْ نَسْـأَلَهُ: مَـنِ الْبَـابُ؟ فَأَمَرْنَـا مَسْـرُوقًا فَسَـأَلَهُ، فَقَـالَ: الْبَـابُ عُمَــرُ] (صــحيح البخــاري: ٣٥٨٦، صحيح مسلم: ١٤٤).

د انسان پـه اهـل، مـال، اولاد او ګاونـډيتوب کـې فتنـه(واړه ګناهونـه) لمـونځ، صـدقه، امربـالمعروف او نهـي عـن المنکـر رژوي، هغه وويل: لـه دې درنـه پوښـتنه نـه کـوم، زه هغـه فتنـې يـادوم چـې د سـمندر پـه څېـر څپـې وهـي، مـا ورتـه وويـل: مـه ډارېـږه اميرالمؤمنينـه! سـتا او د فتنـو تـرمنځ بنـده دروازه ده، هغــه وويــل: دغــه دروازه بــه مـاتيږي او کـه بېرتـه کېـږي بـه؟ مـا ورتـه وويـل: مـاتيږي بـه، هغـه وويـل: بيـا بـه هيڅکلـه بنـده نـه شـي، مـا ورتـه وويـل، هو.. هو.. مونږ حذيفـه رضـي اللـه عنـه تـه وويل: عمررضـي اللـه دروازه وپيژنـده؟ هغـه وويل: هـو، داسـې يـې وپيژنـده لکـه د سـبا ورځـې چـې يـې وروسـته د شـپې راتلـل پيژنـدل، او دا ځکـه چـې مـا ورتـه يـو حديث بيـان کـړی و چـې بيخـي غلـط نـه و، مونږ يريدو چې پوښـتنه تـرې وکـړو چې (دروازه څوک ده ؟) مسـروق تـه مـو وويـل: هغـه تـرې پوښـتنه وکـړه نـو حذيفـه رضـي اللـه عنـه وويـل: دروازه عمـر رضـي اللـه عنه وه.

www.larkhud.com اسلامي لاربنود

په زړونو کې تګي لرل هم د قيامت نښه ده!

[١٨]عَنْ نَصْرِ بْنِ عَاصِمٍ اللَّيْثِيِّ قَالَ: [أَتَيْنَا الْيَشْكُرِيَّ فِي رَهْطٍ مِنْ بَنِي لَيْثٍ، فَقَالَ: مَنِ الْقَوْمُ؟ قُلْنَا: بَنُو لَيْثٍ، أَتَيْنَاكَ نَسْأَلُكَ عَنْ حَدِيثِ حُذَيْفَةَ، فَذَكَرَ الْحَدِيثَ، قَالَ: قُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، هَلْ بَعْدَ هَذَا الْخَيْرِ شَرٌّ؟ قَالَ: فِتْنَةٌ وَشَرٌّ، قَالَ: قُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، هَلْ بَعْدَ هَذَا الشَّرِّ خَيْرٌ؟ قَالَ: يَا حُذَيْفَةُ، تَعَلَّمْ كِتَابَ اللَّهِ وَاتَّبِعْ مَا فِيهِ ثَلَاثَ مِرَارٍ، قَالَ: قُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، هَلْ بَعْدَ هَذَا الشَّرِّ خَيْرٌ؟ قَالَ: هُدْنَةٌ عَلَى دَخَنٍ، وَجَمَاعَةٌ عَلَى أَقْذَاءٍ، فِيهَا - أَوْ فِيهِمْ - قُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، الْهُدْنَةُ عَلَى الدَّخَنِ مَا هِيَ؟ قَالَ: لَا تَرْجِعُ قُلُوبُ

نصر بن عاصم وايي: د بنوليث ځينو خلکو په ملتيا مونږ يشکري ته راغلو، هغه وپوښتل چې ځوک يئ؟ مونږ وويل: بنوليت يو، تا ته راغلو چې دحذيفه رضي الله عنه حديث پوښتنه درنه کوو، هغه حديث ذکر کړ او بيا يې وويل: ما وويل: د الله رسوله ايا له دې خير وروسته شر شته؟ هغه وويل: فتنه او شر دواړه به وي، ما وويل: د الله رسوله ! ايا له دغې شر وروسته خير شته؟ هغه وويل: اى حذيفه! او درې ځل يې وويل چې د الله کتاب زده کړه او د مافيه اتباع يې وکړه، وايي: بيا ما وويل چې د الله رسوله ! ايا له دغه شر وروسته بيا خير شته؟ هغه وويل: خړپړ جوړجاړې او له خوګانو او عيبونو ډکه اجتماع به وي، ما وويل: د الله رسوله خړه پړه صلحه څه معنا؟ هغه وويل: د راغونډ شوو قومونو زړونه به د صلحې باوجود يو بل ته پاک نه وي،وايي: ما

WWW.LARKHUD.COM

أَقْوَامٍ عَلَى الَّذِي كَانَتْ عَلَيْهِ قَالَ: قُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، أَبَعْدَ هَذَا الْخَيْرِ شَرٌّ؟ قَالَ: فِتْنَةٌ عَمْيَاءُ، صَمَّاءُ، عَلَيْهَا دُعَاةٌ عَلَى أَبْوَابِ النَّارِ، فَإِنْ مُتَّ يَا حُذَيْفَةُ وَأَنْتَ عَاضٌّ عَلَى جِذْلٍ، خَيْرٌ لَكَ مِنْ أَنْ تَتَّبِعَ أَحَدًا مِنْهُمْ] (سنن ابي دواد: ٤٢٤٦).

وويل: اى د الله رسوله! ايا له دې خير وروسته بل شر شته؟ هغه وويل: ړنده او كڼه فتنه به راپورته شئ، بلونكي به يې د اور په دروازه ولاړ وي، خو اى حذيفه! كه په داسې حالت كې مړ شې چې د بوټو په پوستكو دې ژامې ښخې كړې وي (د ولړې او اعتزال له لاسه) دا به درله له دې نه غوره وي چې په دغو خلكو كې د چا پيروكار شې.

WWW.LARHKUD.COM

ولړه دې وي خو له فتنو څخه وتښته!

[١٩]عَنْ حُذَيْفَةَ بْنِ الْيَمَانِ رَضِيَ اللهُ عَنْهُ يَقُولُ: [كَانَ النَّاسُ يَسْأَلُونَ رَسُولَ اللهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَنِ الْخَيْرِ، وَكُنْتُ أَسْأَلُهُ عَنِ الشَّرِّ مَخَافَةَ أَنْ يُدْرِكَنِي، فَقُلْتُ: يَا رَسُولَ اللهِ، إِنَّا كُنَّا فِي جَاهِلِيَّةٍ وَشَرٍّ،

حذيفه رضي الله عنه وايي: خلكو به له نبي كريم صلى الله عليه وسلم څخه د خير پوښتنې كولې او ما به ترې د شر متعلق پوښتنې په دې خاطر كولې هسې نه پكې ښكېل نه شم، ما ورته وويل: اى د الله رسوله! مونږ خو په ډېر جهالت او بد حالت كې ول، الله پاك راته دا خير

فَجَاءَنَا اللهُ بِهَذَا الْخَيْرِ، فَهَلْ بَعْدَ هَذَا الْخَيْرِ شَرٌّ؟ قَالَ: نَعَمْ، فَقُلْتُ: هَلْ بَعْدَ ذَلِكَ الشَّرِّ مِنْ خَيْرٍ؟ قَالَ: نَعَمْ، وَفِيهِ دَخَنٌ قُلْتُ: وَمَا دَخَنُهُ؟ قَالَ: قَوْمٌ يَسْتَنُّونَ بِغَيْرِ سُنَّتِي، وَيَهْدُونَ بِغَيْرِ هَدْيِي، تَعْرِفُ مِنْهُمْ وَتُنْكِرُ، فَقُلْتُ: هَلْ بَعْدَ ذَلِكَ الْخَيْرِ مِنْ شَرٍّ؟ قَالَ: نَعَمْ، دُعَاةٌ عَلَى أَبْوَابِ جَهَنَّمَ مَنْ أَجَابَهُمْ إِلَيْهَا قَذَفُوهُ فِيهَا، فَقُلْتُ: يَا رَسُولَ اللهِ، صِفْهُمْ لَنَا، قَالَ: نَعَمْ، قَوْمٌ مِنْ جِلْدَتِنَا، وَيَتَكَلَّمُونَ بِأَلْسِنَتِنَا، قُلْتُ: يَا رَسُولَ اللهِ، فَمَا تَرَى إِنْ أَدْرَكَنِي ذَلِكَ؟ قَالَ: تَلْزَمُ جَمَاعَةَ الْمُسْلِمِينَ وَإِمَامَهُمْ، فَقُلْتُ: فَإِنْ لَمْ تَكُنْ لَهُمْ جَمَاعَةٌ وَلَا إِمَامٌ؟ قَالَ: فَاعْتَزِلْ تِلْكَ الْفِرَقَ كُلَّهَا، وَلَوْ أَنْ تَعَضَّ عَلَى أَصْلِ شَجَرَةٍ حَتَّى يُدْرِكَكَ الْمَوْتُ وَأَنْتَ عَلَى

(اسلام) راکړ، ایا له دې خېر وروسته به شر وي؟ هغه وویل: هو، ما وویل: ایا له دغه شر وروسته به څه خیر وي؟ هغه وویل: هو، خو خیر به خړپړ وي، ما وویل: څنگه به خړپړ وي، هغه وویل: داسې قوم به راشي چې زما له سنت پرته نوري طریقې به عملي کوي، او زما له ارشاداتو پرته به نور ارشادات مني، کله به د خیر او کله به د شر کارونه کوي، ما وویل: ایا له دې خیر وروسته بیا شر شته؟ هغه وویل: هو، د جهنم په دروازو به یې بلونکي ولاړ وي، که یې څوک خبره ومني جهنم ته به یې وارتوي، ما وویل: ای د الله رسوله! ښه یې راته واضح کړه، هغه وویل: ولې نه، زمونږ قام قبیل به وي، زمونږ په ژبه به خبرې کوي، ما وویل: د الله رسوله! ما ته دې څه حکم دی که دغه وخت ته پاتې شم؟ هغه وویل: د مسلمانانو ټولي او امام سره یو ځای شه، ما وویل: که مسلمانان دغه مهال ټولی او امام ونه لري نو بیا؟ هغه وویل: له دغو ټولو ډلوټپلو جلا شه، که څه هم د ونې په جرړې باندې ژامې

ذَلِــكَ] (صـــحيح البخـــاري: ٧٠٨٤ ، صحيح مسلم: ١٨٤٧)

ښـخي کـړي (د ولـړې يـا اعتـزال لـه کبلـه) ترڅو مرګ درته راشي او ته په دغه حالت يې.

بدعمله سربراهان هم فتنه ده

[٢٠]وَفِـيْ رِوَايَــة مسـلم ايضــاً [يَكُــونُ بَعْــدِي أَئِمَّــةٌ لَا يَهْتَــدُونَ بِهُــدَايَ، وَلَا يَسْــتَنُّونَ بِسُــنَّتِي، وَسَــيَقُومُ فِــيهِمْ رِجَــالٌ قُلُــوبُهُمْ قُلُــوبُ الشَّــيَاطِينِ فِــي جُثْمَــانِ إِنْسٍ، قَالَ: قُلْـتُ: كَيْـفَ أَصْنَعُ يَـا رَسُـولَ اللـهِ، إِنْ أَدْرَكْـتُ ذَلِـكَ؟ قَـالَ: تَسْـمَعُ وَتُطِيـعُ لِلْأَمِيـرِ، وَإِنْ ضُــرِبَ ظَهْــرُكَ، وَأُخِــذَ مَالُــكَ، فَاسْمَعْ وَأَطِـعْ] (صـحيح مسـلم: ١٨٤٧).

د مسلم په روايت کې داسې هم دي: له ما وروسته به داسې سربراهان راشي چې زما له ارشاداتو پرته نور ارشادات او زما له سنت پرته به د نورو طريقو پيروکار وي داسې خلک به پکې پيدا شي چې بدناً به انسانان خو زړونه به يې د شيطانانو وي، وايي: ما وويل: که دغه حالت مې راګير کړي نو څه وکړم؟ هغه وويل: د سربراه خبره دې واوره او ويې منه، که څه هم په ملا (شا) ووهل شي مال او دولت دې واخستل شي خو خبره واوره او خبره ومنه.

ترغتو غټه فتنه ددجال فتنه ده !

[٢١] وَفِـيْ رِوَايَـةٍ : [إِنْ كَـانَ لِلَّـهِ

په بل روايت کې راځي: کـه پـه ځمکـه کې د

خَلِيفَـــةٌ فِـــي الْأَرْضِ فَضَـــرَبَ ظَهْـرَكَ، وَأَخَـذَ مَالَـكَ، فَأَطِعْـهُ، وَإِلَّا فَمُـتْ، وَأَنْـتَ عَـاضٌّ بِجِـذْلِ شَجَرَةٍ، قُلْـتُ: ثُـمَّ مَـاذَا؟ قَـالَ: ثُـمَّ يَخْـرُجُ الـدَّجَّالُ مَعَـهُ نَهْـرٌ وَنَـارٌ، فَمَـنْ وَقَعَ فِـي نَـارِهِ، وَجَـبَ أَجْرُهُ، وَحُـطَّ وِزْرُهُ، وَمَـنْ وَقَعَ فِـي نَهْـرِهِ، وَجَـبَ وِزْرُهُ، وَحُـطَّ أَجْرُهُ، قَـالَ: قُلْتُ: ثُمَّ مَاذَا؟ قَـالَ: ثُـمَّ هِـيَ قِيَامُ السَّـــاعَةِ] (ســـنن ابـــي داود: ۴۲۴۴). البـاني حـديث تـه حسن ويلي دي

الـلـه خليفـه وي او تـا پـه شـا شـا هـم ووهـي، شـتمني دې هـم واخلـي خـو خبـره يـې ومنـه، که څه هم ته داسې حالـت کـې مـړ شـې چـې د بـوټي پـه جـرړو دې (د ولـړې يـا اعتـزال لـه کبله) خوله تينگـه ايښـې وي، مـا ورتـه وويـل: بيـا بـه څـه وي؟ هغـه وويـل: بيـا بـه دجـال راووځـي، لـه هغـه سـره بـه نهـر (اوبـه) او اور وي، کـه پـه اور کـې څـوک ولـويږي اجـر يـې واجب شو او گنـاه يـې ورژېـده، خـو کـه څـوک يې په نهر کې ولـويږي گنـاه يـې واجـب شـوه او اجر ترې ورژېـد، وايـې: مـا وويـل: بيـا بـه څـه وي؟ هغه وويل: بيا به قيامت قائم شي.

د نبي صلى الله عليه وسلم بعثت هم د قيامت نښه ده!

[۲۲] عَـنْ أَنَـسٍ رَضِـيَ اللـهُ عَنْـهُ قَـالَ: قَـالَ رَسُـولُ اللـهِ صَـلَّى اللـهُ عَلَيْـهِ وَسَـلَّمَ: [بُعِثْـتُ أَنَـا وَالسَّـاعَةُ كَهَـــاتَيْنِ قَـــالَ: وَضَـــمَّ السَّـــبَّابَةَ وَالْوُسْـطَى] (صـحيح بخـاري: ۵۳۰۱ صـــحيح مســـلم: ۲۹۵۱، مســـند

لـه انس رضـي اللـه عنـه نـه روايـت دى چې رسول اللـه صـلى اللـه عليـه وسـلم فرمـــايلي دي: زه او قيامـــت داســـې راغلـــي يـــو او ســـبابه او منځنـــۍ دواړه گوتې يې سره نږدې کړې.

WWW.LARKHUD.COM

احمد: ١٢٢٤٥)

د مسلمانانو خپل منځی جنګ د قیامت نښه ده!

[٢٣]عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللهُ عَنْهُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، قَالَ: [لاَ تَقُومُ السَّاعَةُ حَتَّى تَقْتَتِلَ فِئَتَانِ عَظِيمَتَانِ، يَكُونُ بَيْنَهُمَا مَقْتَلَةٌ عَظِيمَةٌ، دَعْوَتُهُمَا وَاحِدَةٌ، وَحَتَّى يُبْعَثَ دَجَّالُونَ كَذَّابُونَ، قَرِيبٌ مِنْ ثَلاَثِينَ، كُلُّهُمْ يَزْعُمُ أَنَّهُ رَسُولُ اللَّهِ، وَحَتَّى يُقْبَضَ العِلْمُ وَتَكْثُرَ الزَّلاَزِلُ، وَيَتَقَارَبَ الزَّمَانُ، وَتَظْهَرَ الفِتَنُ، وَيَكْثُرَ الهَرْجُ: وَهُوَ القَتْلُ، وَحَتَّى يَكْثُرَ فِيكُمُ المَالُ فَيَفِيضَ حَتَّى يُهِمَّ رَبَّ المَالِ مَنْ يَقْبَلُ صَدَقَتَهُ، وَحَتَّى يَعْرِضَهُ عَلَيْهِ، فَيَقُولَ الَّذِي يَعْرِضُهُ عَلَيْهِ: لاَ أَرَبَ لِي بِهِ، وَحَتَّى يَتَطَاوَلَ النَّاسُ فِي

له ابوهریرة رضي الله عنه روایت دی چې رسول الله صلی الله علیه وسلم فرمایي تر هغه به قیامت قائم نه شي چې دوه غټې ډلې سره جنګ ونه کړي، ترمنځ به یې ډېر قتلونه وشي او د دواړو دعوه به یوه وي، او تر دېرشو ته نږدې لوی دروغجنان به د نبوت دعوه وکړي او هر یو به ګمان کوي چې رسول دی، او تر دې چې علم به پورته شي، زلزلې به ډېرې شي، وختونه به زر تیریږي، او فتنې به ښکاره شي، وژنې به ډېرې شي، مال به دومره ډېر شي چې مالدار به په دې غم کې وي چې د صدقې اخستو خوک پیدا شي، که یې چا ته ورکوي هغه به ورته وایي: زه ورته اړتیا نه لرم، او تر دې چې خلک په ابادی کې یو له بل سره ضدونه وکړي، او تر دې چې یو سړی به په قبر تېرېږي ارمان به وکړي چې

WWW.LARKHUD.COM

الْبُنْيَانِ، وَحَتَّى يَمُرَّ الرَّجُلُ بِقَبْرِ الرَّجُلِ فَيَقُولُ: يَا لَيْتَنِي مَكَانَهُ، وَحَتَّى تَطْلُعَ الشَّمْسُ مِنْ مَغْرِبِهَا، فَإِذَا طَلَعَتْ وَرَآهَا النَّاسُ - يَعْنِي آمَنُوا - أَجْمَعُونَ، فَذَلِكَ حِينَ لاَ يَنْفَعُ نَفْسًا إِيمَانُهَا لَمْ تَكُنْ آمَنَتْ مِنْ قَبْلُ، أَوْ كَسَبَتْ فِي إِيمَانِهَا خَيْرًا، وَلَتَقُومَنَّ السَّاعَةُ وَقَدْ نَشَرَ الرَّجُلاَنِ ثَوْبَهُمَا بَيْنَهُمَا، فَلاَ يَتَبَايَعَانِهِ وَلاَ يَطْوِيَانِهِ، وَلَتَقُومَنَّ السَّاعَةُ وَقَدِ انْصَرَفَ الرَّجُلُ بِلَبَنِ لِقْحَتِهِ فَلاَ يَطْعَمُهُ، وَلَتَقُومَنَّ السَّاعَةُ وَهُوَ يُلِيطُ حَوْضَهُ فَلاَ يَسْقِي فِيهِ، وَلَتَقُومَنَّ السَّاعَةُ وَقَدْ رَفَعَ أُكْلَتَهُ إِلَى فِيهِ فَلاَ يَطْعَمُهَا] (صحيح بخاري: ٧١٢١).

كاشكې دې قبر کې زه وم، او تر دې چې لمر له لمرپرېواته نه راپورته شي، چې کله يې خلک له مغرب راپورته کېدل ووينې نو ټول به ايمان راوړي، دغه وخت به له هېڅ چانه ايمان قبول نه شي مگر دا چې له مخکې يې ايمان راوړی وي او ايماني عملونه يې کړي وي، قيامت به ضرور په داسې حالت کې راشي چې دوه کسانو به ټوټه (رخت) خپور کړی وي، نه به يې پلور پېر وشي او نه به يې ببرته غونډ کړي، قيامت به هرومرو په داسې حالت کې راشي چې يو کس به اوښه لوشلې وي او شوده به يې ونه څښي، قيامت به هرومرو په داسې حالت کې راشي چې يو سړی به د اوښانو لپاره حوض اخېړ کوي خو اوښان به ترې خړوب نه کړي، او قيامت به هرومرو په داسې حالت کې راځي يو څوک به خولې ته نوړۍ پورته کوي خو وبه يې نه خوري.

WWW.LARKHUD.COM

د بوتانو عبادت د قيامت بله نښه ده!

[٢٤]عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «لَا تَقُومُ السَّاعَةُ حَتَّى تَضْطَرِبَ أَلَيَاتُ نِسَاءِ دَوْسٍ، حَوْلَ ذِي الْخَلَصَةِ] (صحيح مسلم: ٢٩٠٦ ، مسند احمد: ٧٦٧٧).

له ابوهريره رضي الله عنه نه روايت دی چې رسول الله صلی الله عليه وسلم فرمايي: تر هغه به د قيامت ورځ رانه شي چې د دوس قبيلې د ښځو کوناټي ذوالخلصه بوت نه د طواف له کبله وخوځيږي.

[٢٥] عَنْ عَائِشَةَ رضي الله عنها قَالَتْ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ: [لَا يَذْهَبُ اللَّيْلُ وَالنَّهَارُ حَتَّى تُعْبَدَ اللَّاتُ وَالْعُزَّى فَقُلْتُ: يَا رَسُولَ اللهِ إِنْ كُنْتُ لَأَظُنُّ حِينَ أَنْزَلَ اللهُ: هُوَ الَّذِي أَرْسَلَ رَسُولَهُ بِالْهُدَى وَدِينِ الْحَقِّ لِيُظْهِرَهُ عَلَى الدِّينِ كُلِّهِ وَلَوْ كَرِهَ الْمُشْرِكُونَ، أَنَّ ذَلِكَ تَامًّا قَالَ إِنَّهُ سَيَكُونُ مِنْ ذَلِكَ مَا شَاءَ اللهُ،

له عايشې رضي الله عنها نه روايت دی چې له رسول الله صلی الله عليه وسلم نه مې اوريدلي دي ويل يې: شپې ورځې به ختمې نه شي ترڅو د لات او عزی عبادت نه وي شوی، ما وويل: د الله رسوله ! د دې ايت له نزول سره زما دا گمان و چې حق به پوره کيږي (دی هغه ذات دی چې خپل رسول يې په هدايت او حق دين سره رالېږلی دی، د دې لپاره چې هغه (الله) دا (دين) په نورو ټولو دينونو باندې غالب کړي اگر که مشرکان (دا کار) بد گڼي) هغه وويل: بيا به دا دين

WWW.LARHKUD.COM

ثُـمَّ يَبْعَـثُ اللـهُ رِيحًـا طَيِّبَـةً، فَتَـوَفَّى كُـلَّ مَـنْ فِـي قَلْبِـهِ مِثْقَـالُ حَبَّـةِ خَـرْدَلٍ مِـنْ إِيمَـانٍ، فَيَبْقَـى مَـنْ لَا خَيْـرَ فِيـهِ، فَيَرْجِعُـونَ إِلَـى دِيـنِ آبَـائِهِمْ] (صـحيح مسـلم: ٢٩٠٧]

چې خـومره د اللـه خوښـه وي پـاتې شـي بيـا به الله پـاک خونـدور بـاد راوالوځـوي او ټـول هغـه ځـوک بـه وفـات کـړي چـې د شړشـم دانـې هـومره ايمـان هـم پکـې وي، او هغـه ځوک به پـاتې شـي چـې هـېڅ خيـر پکـې نـه وي نو د خپلو پلرونو دين ته به ستانه شي.

له حجاز ځخه اور به د قيامت نښه وي!

[٢٦] عَـنْ أَبِـي هُرَيْـرَةَ رَضِـيَ اللـهُ عَنْـهُ أَنَّ رَسُـولَ اللَّـهِ صَـلَّى اللـهُ عَلَيْـهِ وَسَـلَّمَ، قَـالَ [لَا تَقُـومُ السَّـاعَةُ حَتَّـى تَخْـرُجَ نَـارٌ مِـنْ أَرْضِ الحِجَـازِ تُضِـيءُ أَعْنَـاقَ الإِبِـلِ بِبُصْـرَى] (صـحيح البخـاري: ٧١١٨، صـحيح مسلم:٢٩٠٢٩

لـه ابـوهريرة رضـي اللـه عنـه نـه روايـت دی چـې رسـول اللـه صـلی اللـه عليـه وسـلم فرمـايي: تـر هغـه بـه قيامـت رانـه شي چـې د حجـاز لـه ځمکـې نـه بـه اور راووځـي، او د بُصـری(حوران) علاقـه کـې بـه پـرې د اوښـانو څټونـه ښـکاره شي.

د قيامت نښه دا هم ده چې له حضرموت نه به اور راووځي!

[٢٧] عَـنْ عُمَـرَ رَضِـيَ اللـهُ عَنْـهُ

لـه عمـر رضـي اللـه عنـه نـه روايـت دی

WWW.LARKHUD.COM

قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: [سَتَخْرُجُ نَارٌ مِنْ حَضْرَمَوْتَ أَوْ مِنْ نَحْوِ بَحْرِ حَضْرَمَوْتَ قَبْلَ يَوْمِ القِيَامَةِ تَحْشُرُ النَّاسَ قَالُوا: يَا رَسُولَ اللهِ، فَمَا تَأْمُرُنَا؟ قَالَ: عَلَيْكُمْ بِالشَّامِ] (جامع الترمذي:٢٢١٧، مسنداحمد: ٥١٤٦)

چي رسول الله صلى الله عليه وسلم فرمايي: قيامت نه مخکې به له حضرموت او يا د حضرموت له بحر څخه اور راووځي، صحابه و وويل: د الله رسوله ستا مونږ ته څه حکم دی؟ هغه وويل: تاسو بايد شام ته ولاړ شئ.

د بدانو خلکو واک د قيامت نښه ده!

[٢٨] عَنْ حُذَيْفَةَ بْنِ الْيَمَانِ رَضِيَ اللهُ عَنْهُ أَنَّ رَسُولَ اللهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ لاَ تَقُومُ السَّاعَةُ حَتَّى تَقْتُلُوا إِمَامَكُمْ، وَتَجْتَلِدُوا بِأَسْيَافِكُمْ، وَيَرِثَ دُنْيَاكُمْ شِرَارُكُمْ] (جامع الترمذي:٢١٧٠، ابن ماجه: ٤٠٤١، مسند احمد: ٢٣٣٠٢)

له حذيفة بن اليمان رضي الله عنه نه روايت دی چې رسول الله صلى الله عليه وسلم فرمايلي دی: زما دې په هغه ذات قسم وي چې زما نفس يې په لاس کې دی چې قيامت به تر هغه رانه شي تر دې چې تاسو خپل امام ووژنئ، او په خپلو تورو يو بل ووهئ او د دنيا واک مو بدترين خلک واخلي.

WWW.LARHKUD.COM

دا هم د قيامت نښه ده چې حيوانات خبرې شروع کړي!

[٢٩] عَـنْ أَبِـيْ سَـعِيْدٍ الخُـدْرِيِّ رَضِيَ اللـهُ عَنْـهُ قَـالَ رُسُـوْلُ اللـهِ صَلَّى اللـهُ عَلَيْـهِ وَسَـلَّمَ : لَا تَقُـومُ السَّـاعَةُ حَتَّـى يُكَلِّـمَ السِّـبَاعُ الْإِنْسَ، وَيُكَلِّـمَ الرَّجُـلَ عَذَبَـةُ قَـالَ سَـوْطِهِ، وَشِـرَاكُ نَعْلِـهِ، وَيُخْبِـرَهُ فَخِـذُهُ بِمَـا أَحْـدَثَ أَهْلُـهُ بَعْـدَهُ] (جـامع الترمـذي: ٢١٧٠، سـنن ابـن ماجــه : ٤٠٤٣، مســـند احمـــد: ١٧٧٩٢

له ابوسـعيد خـدري رضـي اللـه عنـه نـه روايـت دى چـې رسـول اللـه صـلى اللـه عليه وسلم فرمـايي: تـر هغـه بـه قيامـت قائم نه شـي چـې درينـدگان لـه انسـانانو سـره خبـرې ونـه کـړي، د کـوړې سـر بـه لـه سـړي سـره خبـرې وکـړي، د پـېـزار ونـدنى بـه ورسـره خبـرې وکـړي، ورون بـه يـې ورسـره خبـرې وکـړي چـې لـه ده وروسته يې اهل څه کړي دي ؟

د مال ډېروالى د قيامت نښه ده

[٣٠] عَـنْ أَبِـي هُرَيْـرَةَ، أَنَّ رَسُـولَ اللـهِ صَـلَّى اللـهُ عَلَيْـهِ وَسَـلَّمَ قَـالَ:[لَا تَقُـومُ السَّـاعَةُ حَتَّـى يَكْثُـرَ الْمَـالُ وَيَفِـيضَ، حَتَّـى يَخْـرُجَ الرَّجُـلُ بِزَكَـاةِ مَالِـهِ فَـلَا يَجِـدُ أَحَـدًا يَقْبَلُهَـا مِنْـهُ، وَحَتَّـى

لـه ابـوهريرة رضـي اللـه عنـه نـه روايـت دى چـې رسـول اللـه صـلى اللـه عليـه وسـلم فرمـايلي دى: تـر هغـه بـه قيامـت رانه شي چـې شـتمني بـه لـه حاجـت نـه ډېره شي، يو سړى بـه د خپـل مـال زکـات وباسـي خـو څـوک بـه يـې تـرې نـه

WWW.LARKHUD.COM

تَعُودَ أَرْضُ الْعَرَبِ مُرُوجًا وَأَنْهَارًا] (صحيح البخاري: ١٤١٢، صحيح مسلم: ١٥٧، مسند احمد: ٩٣٩٥)

قبلوي، او د عربانو ځمکه به شړځايونه او نهرونه نهرونه شي.

[٣١]عَنْ عَبْدِ اللهُ بْنِ مَسْعُوْدٍ رَضِيَ اللهُ عَنْهُ عنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللهُ عَلَيهِ وَسَلَّمَ قَالَ: أَنَّ بَيْنَ يَدَي السَّاعَةِ تَسْلِيمَ الْخَاصَّةِ، وَفُشُوَّ التِّجَارَةِ، حَتَّى تُعِينَ الْمَرْأَةُ زَوْجَهَا عَلَى التِّجَارَةِ، وَقَطْعَ الْأَرْحَامِ، وَشَهَادَةَ الزُّورِ، وَكِتْمَانَ شَهَادَةِ الْحَقِّ، وَظُهُورَ الْقَلَمِ] (مسند احمد: ٣٨٧٠)

له عبدالله بن مسعود رضي الله عنه نه روايت دی چې رسول الله صلی الله عليه وسلم فرمايي: له قيامت نه مخکې به خلک په خاصو خلکو سلامونه اچوي، د تجارت خورېدل تر دې چې ښځه به له خاوند سره په تجارت کې مرسته کوي، خپلولي نه پالل، د دروغو ګواهي کول او د قلم ښکاره کېدل (يعنې کتابونه او ليکنې به ډېرې شي)

د مال کثرت او د علم ظهور د قيامت نښې دي

[٣٢] عَنْ عَمْرِو بْنِ تَغْلِبَ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: " إِنَّ مِنْ أَشْرَاطِ السَّاعَةِ أَنْ يَفْشُوَ الْمَالُ وَيَكْثُرَ، وَتَفْشُوَ

له عمرو بن تغلب رضي الله عنه روايت دی چې رسول الله صلی الله صلی الله عليه وسلم فرمايي: د قيامت له نښو دا هم ده چې مال به

WWW.LARKHUD.COM

التِّجَارَةُ، وَيَظْهَرَ الْعِلْمُ] (سنن النسائي: ۴۴۵٦)

ډېر شي، تجارت به وده وکړي، او علم به ظاهر شي .

د ښځو ډېرېدل د قیامت نښه ده

[۳۳] عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ، قَالَ: [لَأُحَدِّثَنَّكُمْ حَدِيثًا لاَ يُحَدِّثُكُمْ أَحَدٌ بَعْدِي، سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ: مِنْ أَشْرَاطِ السَّاعَةِ: أَنْ يَقِلَّ العِلْمُ، وَيَظْهَرَ الجَهْلُ، وَيَظْهَرَ الزِّنَا، وَتَكْثُرَ النِّسَاءُ، وَيَقِلَّ الرِّجَالُ، حَتَّى يَكُونَ لِخَمْسِينَ امْرَأَةً القَيِّمُ الوَاحِدُ] (صحيح البخاري: ۸۱، صحيح مسلم: ۲٦۷۱، ترمذي: ۲۲۰۵، ابن ماجه: ۴۰۴۵، مسند احمد: ۱۳۰۹۵)

انس بن مالک رضي الله عنه وايي: زه به درته ضرور یو حدیث بیان کړم چې له ما نه وروسته به درته څوک دغه حدیث بیان نه کړي، ما له رسول الله صلی الله علیه وسلم نه اوریدلي دي ویل یې: د قیامت نښه دا هم ده چې علم به کم شي، جهالت به ډېر شي، زنا به ښکاره شي، ښځې به ډېرې شي، سړي به کم شي، تر دې چې د پنځوسو ښځو به یو سرپرست وي .

د مال او ښځو ډېرښت د قیامت نښه ده

[۳۴]عَنْ أَبِي مُوسَى، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: [

له ابوموسی اشعري رضي الله عنه نه روایت دي چې رسول الله صلی الله

لَيَأْتِيَنَّ عَلَى النَّاسِ زَمَانٌ يَطُوفُ الرَّجُلُ فِيهِ بِالصَّدَقَةِ مِنَ الذَّهَبِ، ثُمَّ لَا يَجِدُ أَحَدًا يَأْخُذُهَا مِنْهُ، وَيُرَى الرَّجُلُ الْوَاحِدُ يَتْبَعُهُ أَرْبَعُونَ امْرَأَةً، يَلُذْنَ بِهِ، مِنْ قِلَّةِ الرِّجَالِ وَكَثْرَةِ النِّسَاءِ] (صحيح البخاري: ۱۴۱۴، صحيح مسلم:۱۰۱۲)

عليه وسلم فرمايي: په خلکو به خامخا داسې وخت راشي چې سړی به د خپلو سرو زرو زکات گرځوي او داسې څوک به مونده نه کړي چې ترې وايې اخلي، له يو سړي پسې به ځلوېښت زنانه وي(يو به يې سرپرست وي) د سړيو د کموالي له کبله، او د ښځو د کثرت د وجې نه.

د شرعي علم کمېدل هم د قيامت نښه ده

[۳۵]عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنُ عَمْرٍو يَقُولُ: سَمِعْتُ النَّبِيَّ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ: [إِنَّ اللَّهَ لاَ يَنْزِعُ العِلْمَ بَعْدَ أَنْ أَعْطَاكُمُوهُ انْتِزَاعًا، وَلَكِنْ يَنْتَزِعُهُ مِنْهُمْ مَعَ قَبْضِ العُلَمَاءِ بِعِلْمِهِمْ، فَيَبْقَى نَاسٌ جُهَّالٌ، يُسْتَفْتَوْنَ فَيُفْتُونَ بِرَأْيِهِمْ، فَيُضِلُّونَ وَيَضِلُّونَ] (صحيح البخاري: ۷۳۰۷، مسلم: ۲۶۷۳ جامع الترمذي: ۲۶۵۳، ابن ماجه:

له عبدالله بن عمرو رضي الله عنه نه روايت دی چې ما له نبي صلى الله عليه وسلم نه اوريدلي دي: کوم علم چې الله درکړی دی داسې يې درنه نه اخلي، بلکې د علماؤ په مرگ يې درنه اخلي، بيا به ناپوهه خلک پاتې شي، فتوې به ترې غوښتلی شي نو په خپلې رايې به فتوه ورکوي، خپله به هم گمراه وي او نور به هم گمراه کوي.

WWW.LARKHUD.COM

٥٢)

مسجد کې امام نه شتون د قيامت نښه ده

[٣٦]عَـنْ سَـلَامَةَ بِنْـتِ الْحُـرِّ، أُخْـتِ خَرَشَـةَ بْـنِ الْحُـرِّ الْفَـزَارِيِّ، قَالَـتْ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّـهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْـهِ وَسَـلَّمَ، يَقُـولُ: [إِنَّ مِـنْ أَشْـرَاطِ السَّـاعَةِ أَنْ يَتَـدَافَعَ أَهْـلُ الْمَسْـجِدِ لَا يَجِـدُونَ إِمَامًـا يُصَـلِّي بِهِـمْ] (سـنن ابي داود:٥٨١، سـنن ابـن ماجـه: ٩٨٢).

له سـلامت بنـت الحـر رضـي اللـه عنهـا نـه روايـت دی چـې مـا لـه رسـول اللـه صلى اللـه عليـه وسـلم نـه اوريـدلي دي د قيامـت لـه نښـو څخـه دا هـم ده چـې د مسـجد خلـک بـه يـو بـل مخکـې کـوي خـو د لمونځ لپـاره بـه امـام نـه مـومي (ملاحظه: حديث ضعيف دی) .

اخلاقي معيارونه ورکېدل د قيامت نښه ده

[٣٧]عَـنْ أَبِـي هُرَيْـرَةَ، قَـالَ: قَـالَ رَسُـولُ اللَّـهِ صَـلَّى اللـهُ عَلَيْـهِ وَسَـلَّمَ: [سَـيَأْتِي عَلَـى النَّـاسِ سَـنَوَاتٌ خَـدَّاعَاتُ، يُصَـدَّقُ فِيهَـا الْكَـاذِبُ، وَيُكَـذَّبُ فِيهَـا الصَّـادِقُ، وَيُـؤْتَمَنُ فِيهَـا الْخَـائِنُ، وَيُخَـوَّنُ فِيهَـا الْأَمِـينُ، وَيَنْطِـقُ فِيهَـا

له ابـوهريرة رضـي اللـه عنـه نـه روايـت دی چـې رسـول اللـه صـلى اللـه عليـه وسـلم فرمـايلي دي: ډېـر زر بـه پـه خلکـو بانـدې تګمـار کلونـه راشـي، رښـتونی بـه پکـې دروغجـن، دروغجـن بـه پکـې رښـتونی ګڼلـې شـي، امـانتګر بـه پکـې خـاين او خاين به کـې امـانتګر ګڼلـې شـي، د خلکـو

WWW.LARKHUD.COM

الرُّوَيْبِضَةُ قِيلَ: وَمَا الرُّوَيْبِضَةُ؟ قَالَ: الرَّجُلُ التَّافِهُ فِي أَمْرِ الْعَامَّةِ] (سنن ابن ماجه: ٤٠٣٦)

په چارو کې به رویبضه خبرې شروع کړي، ورته ویل شول چې رویبضه څوک دی؟ هغه وویل: هغه سړی چې د عوامو په چارو کې علم نه لري.

د بي وسه مالي شتمني د قيامت نښه ده

[٣٨] وَفِي حَدِيثِ جِبْرِيلَ: أَنْ تَلِدَ الْأَمَةُ رَبَّتَهَا، وَأَنْ تَرَى الْحُفَاةَ الْعُرَاةَ الْعَالَةَ رِعَاءَ الشَّاءِ يَتَطَاوَلُونَ فِي الْبُنْيَانِ] (صحيح مسلم: ٨، سنن ابي داود: ٤٦٩٥، سنن الترمذي: ٢٦١٠، سنن النسائي: ٤٩٩)

د جبريل په حديث کې دي: ... چې وينځه خپله باداره وزیږوي، پښې ابله لوڅ لغړ غريبانان شپونکي به په اوچتو بنګلو او ماڼو کې يو بل سره مقابله کوي .

دقيامت پنځلس ناکاره نښې

[٣٩] عَنْ عَلِيِّ بْنِ أَبِي طَالِبٍ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: إِذَا فَعَلَتْ أُمَّتِي خَمْسَ عَشْرَةَ خَصْلَةً حَلَّ بِهَا

له علي بن ابي طالب رضي الله عنه وايي چې رسول الله صلى الله عليه وسلم ويلي دي: زما امت چې پنځلس خويونه ترسره کړي نو عذاب به پرې راشي،چا وويل : دغه کوم خصلتونه

WWW.LARKHUD.COM

الـبَلاَءُ فَقِيـلَ: وَمَـا هُـنَّ يَـا رَسُـولَ اللـهِ؟ قَـالَ: إِذَا كَـانَ الْمَغْـنَمُ دُوَلاً، وَالأَمَانَـةُ مَغْنَمًـا، وَالزَّكَـاةُ مَغْرَمًـا، وَأَطَاعَ الرَّجُلُ زَوْجَتَـهُ، وَعَـقَّ أُمَّـهُ، وَبَـــرَّ صَـــدِيقَهُ، وَجَفَـــا أَبَـــاهُ، وَارْتَفَعَـــتِ الأَصْـــوَاتُ فِـــي الْمَسَـاجِدِ، وَكَـانَ زَعِـيمُ الْقَـوْمِ أَرْذَلَهُـمْ، وَأُكْـرِمَ الرَّجُـلُ مَخَافَـةَ شَـرِّهِ، وَشُـرِبَتِ الخُمُـورُ، وَلُـبِسَ الحَرِيـــرُ، وَاتُّخِـــذَتِ القَيْنَـــاتُ وَالمَعَازِفُ، وَلَعَنَ آخِرُ هَـذِهِ الأُمَّـةِ أَوَّلَهَا، فَلْيَرْتَقِبُوا عِنْدَ ذَلِكَ رِيحًـا حَمْـرَاءَ أَوْ خَسْـفًا وَمَسْـخًا] (جامع الترمذي: ٢٢١٠،

دي؟ هغـه وويـل: کلـه چـې غنيمـت د خاصو خلکـو تـرمنځ تقسـيم وي، زکـات ورکـول تـاوان وګڼـل شـي، خاونـد د خپـل ښـځې پيـروی وکـړي او مـور ازار کـړي، لـه ملګري سره دوستي پالي خـو پلار پالي، پـه مسـجدونو کـې اوازونـه پورتـه شـي، د قـوم مشـر ترهرچـا رزيـل وي، د يـو سـړي عزت تـه بـه دي خـاطر کيـدی شـي چـې لـه شر نه يي پـه امـان شـي، شـراب بـه وڅښـل شـي، وريښـم بـه واغونـدل شـي، سـندرغاړي او سـندريز الات چـې کلـه مـنځ تـه راشـي، د دي امـت اخرنـي بـه پـه لومړنيـو بـد ووايـي نـو دغـه مهـال ددي انتظـار کـوه چـې سـور بـاد راوالـوځي او خسف او مسخ به راشي .

د شرابو څښتل تجويزول د قيامت نښه ده

[٤٠] عَنْ أَبِي مَالِـكٍ الأَشْـعَرِيِّ، قَـالَ: قَـالَ رَسُـولُ اللَّـهِ صَـلَّى اللـهُ عَلَيْـهِ وَسَـلَّمَ : لَيَشْـرَبَنَّ نَـاسٌ مِـنْ أُمَّتِـي الْخَمْـرَ، يُسَـمُّونَهَا بِغَيْـرِ اسْـمِهَا، يُعْـزَفُ

له ابومالک اشـجعي رضـي اللـه عنـه نـه روايـت دی چـې رسـول اللـه صـلی اللـه عليه وسـلم ويلـي دي: زمـا لـه امـت نـه

عَلَى رُءُوسِهِمْ بِالْمَعَازِفِ، وَالْمُغَنِّيَاتِ، يَخْسِفُ اللَّهُ بِهِمُ الْأَرْضَ، وَيَجْعَلُ مِنْهُمُ الْقِرَدَةَ وَالْخَنَازِيرَ] (جامع الترمذي: ٣٦٨٨ ،سنن ابن ماجه: ٤٠٢٠،مسند احمد: ١٨٠٧٣)

ځيني خلک هرومرو په بل نوم باندې شراب څښي، پر سر به ورته ګاني بجاني غږولی شي، الله به پرې ځمکه وشکوي او شادوګان او خنزيران به ترې الله جوړ کړي.

ګاني بجاني روا ګڼل د قيامت نښه ده

[٤١] عَبْدُ الرَّحْمَنِ بْنُ غَنْمٍ الأَشْعَرِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنِي أَبُو عَامِرٍ أَوْ أَبُو مَالِكٍ الْأَشْعَرِيُّ، وَاللَّهِ مَا كَذَبَنِي: سَمِعَ النَّبِيَّ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ: " لَيَكُونَنَّ مِنْ أُمَّتِي أَقْوَامٌ، يَسْتَحِلُّونَ الحِرَ وَالحَرِيرَ، وَالخَمْرَ وَالمَعَازِفَ، وَلَيَنْزِلَنَّ أَقْوَامٌ إِلَى جَنْبِ عَلَمٍ، يَرُوحُ عَلَيْهِمْ بِسَارِحَةٍ لَهُمْ، يَأْتِيهِمْ - يَعْنِي الفَقِيرَ - لِحَاجَةٍ فَيَقُولُونَ: ارْجِعْ إِلَيْنَا غَدًا، فَيُبَيِّتُهُمُ اللَّهُ، وَيَضَعُ العَلَمَ،

عبدالرحمن بن غنم وايي چې ما ته ابوعامر يا ابومالک اشعري رضي الله عنهما وويل خو په الله قسم چې دروغ يې راته نه دي ويلي هغه له رسول الله صلى الله عليه وسلم څخه اوريدلي دي چې: زما په قوم کې به هرومرو داسې قوم راشي چې زنا او ريښم، شراب او سندرې به حلالې ګڼي، او هرومرو به ځيني خلک د دنګ غر لاندې راغونډ شي، يو چوپان به ورته د حاجت له مخې راشي دوی به ورته ووايي چې سبا راشه، خو د شپې له

WWW.LARKHUD.COM

وَيَمْسَخُ آخَرِينَ قِرَدَةً وَخَنَازِيرَ إِلَى يَوْمِ القِيَامَةِ] (صحيح البخاري: ٥٥٩٠،

مخې به يې الله پاک هلاک کړي او غر به پرې راوغورځوي، او له پاتو نه به يې الله پاک تر قيامته پورې شادوگان او خنزيران جوړ کړي .

بې دينه عالمان به شادوگان شي

[٤٢] وعَنْ أَبِيْ أُمَامَةَ مَرْفُوْعاً : يُكُوْنُ فِيْ أُمَّتِيْ فَزْعَةٌ فَيَصِيْرُ النَّاسُ اِلَى عُلُمَائِهِمْ، فَاِذَا هُمْ قِرَدَةٌ وَخَنَازِيرُ

ابوامامة رضي الله عنه مرفوعا ذکر کوي چې زما په امت کې به وېره پيدا شي نو خلک به علماؤ ته ورشي نو هغوی شادوگان او خنزيران جوړ شوي وي .

د امانت ورکېدل د قيامت نښه ده

[٤٣] عَنْ حُذَيْفَةَ رضي الله عنه قَالَ: حَدَّثَنَا رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ حَدِيثَيْنِ، رَأَيْتُ أَحَدَهُمَا وَأَنَا أَنْتَظِرُ الآخَرَ: حَدَّثَنَا: أَنَّ الأَمَانَةَ نَزَلَتْ فِي جَذْرِ قُلُوبِ الرِّجَالِ، ثُمَّ عَلِمُوا مِنَ القُرْآنِ، ثُمَّ عَلِمُوا مِنَ السُّنَّةِ»

له حذيفة رضي الله عنه نه روايت دی چې مونږ ته رسول الله صلی الله عليه وسلم دوه حديثونه بيان کړي وو يو مې وليد او د دوهم انتظار کوم: راته يې ويلي وو چې امانت د خلکو په اصليت (خويونو) کې راغلی دی او بيا يې له قران څخه زده کړی دی، بيا يې له سنت څخه زده کړ، او د امانت له پورته کېدو يې هم

WWW.LARKHUD.COM

وَحَدَّثَنَا عَنْ رَفْعِهَا قَالَ: يَنَامُ الرَّجُلُ النَّوْمَةَ، فَتُقْبَضُ الأَمَانَةُ مِنْ قَلْبِهِ، فَيَظَلُّ أَثَرُهَا مِثْلَ أَثَرِ الوَكْتِ، ثُمَّ يَنَامُ النَّوْمَةَ فَتُقْبَضُ فَيَبْقَى أَثَرُهَا مِثْلَ المَجْلِ، كَجَمْرٍ دَحْرَجْتَهُ عَلَى رِجْلِكَ فَنَفِطَ، فَتَرَاهُ مُنْتَبِرًا وَلَيْسَ فِيهِ شَيْءٌ، فَيُصْبِحُ النَّاسُ يَتَبَايَعُونَ، فَلاَ يَكَادُ أَحَدٌ يُؤَدِّي الأَمَانَةَ، فَيُقَالُ: إِنَّ فِي بَنِي فُلاَنٍ رَجُلًا أَمِينًا، وَيُقَالُ لِلرَّجُلِ: مَا أَعْقَلَهُ وَمَا أَظْرَفَهُ وَمَا أَجْلَدَهُ، وَمَا فِي قَلْبِهِ مِثْقَالُ حَبَّةِ خَرْدَلٍ مِنْ إِيمَانٍ وَلَقَدْ أَتَى عَلَيَّ زَمَانٌ وَمَا أُبَالِي أَيَّكُمْ بَايَعْتُ، لَئِنْ كَانَ مُسْلِمًا رَدَّهُ عَلَيَّ الإِسْلاَمُ، وَإِنْ كَانَ نَصْرَانِيًّا رَدَّهُ عَلَيَّ سَاعِيهِ، فَأَمَّا اليَوْمَ: فَمَا كُنْتُ أُبَايِعُ إِلَّا فُلاَنًا وَفُلاَنًا] (صحيح البخاري: ٦٤٩٧، صحيح مسلم: ١٤٣)

راتـه ویلـي دي چې یـو سړی بـه ویده شي چې راپورته شي لـه زړه څخـه بـه یې امانت اخستل شـوی وي،نـو د امانـت اثـر بـه لکـه د اور داغ پرې پاتي وي، بیـا بـه ویده شـي خـو د امانت اثـر بـه پـرې د تنـاکي پـه څیـر پـاتي وي، لکـه پـه خپـه چـې د اور بڅرکـی ورغړوې او پوکنۍ شـي، نـو پـه جسم پـوکنۍ ولاړه وي او څـه پکـې نـه وي، خلـک بـه خپل منـځ کـې اخستل او خرڅـول کـوي خـو ځوک به پکې هـم امانـت نـه ادا کـوي، ویـل کیږي به چې پـه فلانکـي قبیلـه کـې امـانتګر دی، سـړي تـه بـه ویلـی شـي چـې دا څـومره ښـه، صـبرناک او قـوي مـومن دی او پـه زړه کې به یې د شرشـم دانـې پـه څیـر ایمـان هـم نـه وي، لـه دې وړانـدې پـر مـا داسـې وخـت راغلـی و چـې ددې پرواګیـر نـه وم چـې لـه چاسره مې بیعت وکـړ(ځکـه چې پـه امانـت یـې بـاوری وم) خـو کـه مسـلمان وي نـو د اسلام له مخې بـه مـې راتـه امانـت راکـړي او کـه نصـراني وي نـو پـر هغـه واکـدار بـه یـې تـرې راڵـه واخلـي خـو نـن لـه پلانکـی او پلانکی پرته له هیڅ چا سره بیعت نه کوم .

دشرعي علم ورکېدل د قيامت نښه ده

[٤٤] عَنْ زِيَادِ بْنِ لَبِيدٍ رضي الله عنه قَالَ: ذَكَرَ النَّبِيُّ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ شَيْئًا، فَقَالَ: [ذَاكَ عِنْدَ أَوَانِ ذَهَابِ الْعِلْمِ» ، قُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ وَكَيْفَ يَذْهَبُ الْعِلْمُ، وَنَحْنُ نَقْرَأُ الْقُرْآنَ، وَنُقْرِئُهُ أَبْنَاءَنَا، وَيُقْرِئُهُ أَبْنَاؤُنَا أَبْنَاءَهُمْ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ؟ قَالَ: «ثَكِلَتْكَ أُمُّكَ زِيَادُ إِنْ كُنْتُ لَأَرَاكَ مِنْ أَفْقَهِ رَجُلٍ بِالْمَدِينَةِ، أَوَلَيْسَ هَذِهِ الْيَهُودُ، وَالنَّصَارَى، يَقْرَءُونَ التَّوْرَاةَ، وَالْإِنْجِيلَ لَا يَعْمَلُونَ بِشَيْءٍ مِمَّا فِيهِمَا؟] سنن ابن ماجه: ٤٠٤٨، مسند احمد:١٧٩١٩)

زياد بن لبيد رضي الله عنه وايي چې نبي کريم صلى الله عليه وسلم د څه ياداشت وکړ ويې فرمايل: دا هله چې علم له منځه لاړ شي، ما وويل: د الله رسوله ! علم به څنګه لاړ شي او لا قران لولو او بچو ته يې زده کوو، او هغوی يې خپلو بچو ته ورزده کوي ان ترقيامته پورې؟ هغه وويل: زياده! مور درباندې بوره شه ما خو اټکلوله چې ته د مدينې په خلکو کې ښه عالم يې، ايا يهودانو او نصرانيانو تورات او انجيل تر اوسه نه لوست؟ خو ولې په احکامو يې ورله عمل نه کو .

[٤٥] عَنْ أَبِي الدَّرْدَاءِرضي الله عنه قَالَ: [كُنَّا مَعَ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَشَخَصَ بِبَصَرِهِ إِلَى السَّمَاءِ ثُمَّ قَالَ: هَذَا أَوَانُ يُخْتَلَسُ العِلْمُ مِنَ النَّاسِ

له ابودرداء رضي الله عنه نه روايت دی چې مونږ له رسول الله صلى الله عليه وسلم سره وو چې اسمان ته يې سترګې پورته کړې، بيا يې وويل: دا وخت به له خلکو څخه علم اختستل شوی وي تر

WWW.LARKHUD.COM

حَتَّى لَا يَقْدِرُوا مِنْهُ عَلَى شَيْءٍ فَقَالَ زِيَادُ بْنُ لَبِيدٍ الْأَنْصَارِيُّ: كَيْفَ يُخْتَلَسُ مِنَّا وَقَدْ قَرَأْنَا الْقُرْآنَ فَوَاللَّهِ لَنَقْرَأَنَّهُ وَلَنُقْرِئَنَّهُ نِسَاءَنَا وَأَبْنَاءَنَا، فَقَالَ: ثَكِلَتْكَ أُمُّكَ يَا زِيَادُ، إِنْ كُنْتُ لَأَعُدُّكَ مِنْ فُقَهَاءِ أَهْلِ الْمَدِينَةِ هَذِهِ التَّوْرَاةُ وَالْإِنْجِيلُ عِنْدَ الْيَهُودِ وَالنَّصَارَى فَمَاذَا تُغْنِي عَنْهُمْ؟ قَالَ جُبَيْرٌ: فَلَقِيتُ عُبَادَةَ بْنَ الصَّامِتِ، قُلْتُ: أَلَا تَسْمَعُ إِلَى مَا يَقُولُ أَخُوكَ أَبُو الدَّرْدَاءِ؟ فَأَخْبَرْتُهُ بِالَّذِي قَالَ أَبُو الدَّرْدَاءِ قَالَ: صَدَقَ أَبُو الدَّرْدَاءِ، إِنْ شِئْتَ لَأُحَدِّثَنَّكَ بِأَوَّلِ عِلْمٍ يُرْفَعُ مِنَ النَّاسِ؟ الْخُشُوعُ، يُوشِكُ أَنْ تَدْخُلَ مَسْجِدَ جَمَاعَةٍ فَلَا تَرَى فِيهِ رَجُلًا خَاشِعًا] (جامع الترمذي: ٢٦٥٣، سنن الدارمي: ٢٩٦)

[٤٦]عَنْ حُذَيْفَةَ بْنِ الْيَمَانِ رضي

دې چې هېڅ به هم نه پېژني، زياد ورته وويل: علم به راخخه څنګه واخستل شي او مونږ قران لوستی دی، قسم په الله چې قران به لولو او ښځو او بچو باندې په يې ولولو، هغه وويل: زياده! مور دې درباندې بوره شه، ما خو ته د مديني په علماو کې شمېرلې، ولې يهود او نصرانيان تورات او انجيل نه لولي؟ څه ګټه يې ورته ورسوله، جبير وايي: زه له عباده رضي الله عنه سره مخامخ شوم ورته مې وويل چې ورور ابو درداء دې څه وايي وا دې نه اورېدل؟ او بيا مې ورته د ابو درداء رضي الله عنه خبرې وکړې، هغه وويل : ابو درداء رښتيا ويلي دي، خو که ستا خوښه دې له دې به دې هم خبر کړم چې له خلکو نه به اولنی کوم علم پورته کيږي؟ خشوع به تري اول پورته شي، نږدې ده چې مسجد ته به داخل شي خو هېڅ څوک به پې د اهل خشوع ونه ويني.

حذيفه رضي الله عنه وايي چې رسول

اللـه عنـه قـالَ: قَـالَ رَسُـولُ اللَّـهِ صَـلَّى اللـهُ عَلَيْـهِ وَسَـلَّمَ: يَـدْرُسُ الْإِسْـلَامُ كَمَـا يَـدْرُسُ وَشْـيُ الثَّـوْبِ، حَتَّى لَا يُـدْرَى مَـا صِـيَامٌ، وَلَا صَلَاةٌ، وَلَا نُسُـكٌ، وَلَا صَـدَقَةٌ، وَلَيُسْـرَى عَلَـى كِتَـابِ اللَّـهِ عَـزَّ وَجَـلَّ فِـي لَيْلَـةٍ، فَـلَا يَبْقَـى فِـي الْأَرْضِ مِنْـهُ آيَـةٌ، وَتَبْقَـى طَوَائِـفُ مِـنَ النَّـاسِ الشَّـيْخُ الْكَبِيـرُ وَالْعَجُـوزُ، يَقُولُـونَ: أَدْرَكْنَا آبَاءَنَـا عَلَـى هَـذِهِ الْكَلِمَـةِ، لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّـهُ، فَـنَحْنُ نَقُولُهَـا فَقَـالَ لَـهُ صِـلَةُ: مَـا تُغْنِـي عَـنْهُمْ: لَا إِلَـهَ إِلَّا اللَّـهُ، وَهُـمْ لَا يَـدْرُونَ مَـا صَلَاةٌ، وَلَا صِـيَامٌ، وَلَا نُسُـكٌ، وَلَا صَـدَقَةٌ؟ فَـأَعْرَضَ عَنْـهُ حُذَيْفَـةُ، ثُـمَّ رَدَّهَـا عَلَيْهِ ثَلَاثًا، كُلَّ ذَلِـكَ يُعْـرِضُ عَنْـهُ حُذَيْفَةُ، ثُمَّ أَقْبَلَ عَلَيْـهِ فِـي الثَّالِثَـةِ، فَقَالَ:يَـا صِـلَةُ، تُنْجِـيهِمْ مِـنَ النَّـارِ ثَـلَاثًا] (سنن ابن ماجه: ۴۰۴۹).

اللـه صـلى اللـه عليـه وسـلم فرمـايلي دي : اسـلام بـه داسـې زوړ شـي لکـه د جـامو نقـش چـې زړيـږي، تـر دې چـې روژه، لمـونځ، قربـاني او صـدقات بـه څـوک نـه پېژنـي، پـه قـران بـه يـوه شـپه راشـي چـې پـه ځمکـه کـې بـه تـرې يـو ايت هم نـه وي پـاتې، څـه خلـک نارينـه او زنانـه بـه تـر ډېـره ژونـدي وي خلکـو تـه بـه وايـي مـونږ مـو لـه پلرونـو څخـه لااللـه الا اللـه کلمـه اوريـدلي ده نـو ځکـه يې وايـوو، صـله ورتـه وويـل: لااالـه الا اللـه بـه ورتـه نـو څـه گټـه ورسـوي چـې روژه، لمـونځ، قربـاني او صـدقات نه پېژنـي؟ حذيفـه رضـي اللـه عنـه تـرې مـخ واړو درې ځـل ورتـه صـله خپلـه خبره تکرار کـړه خـو هغـه تـرې مـخ واړو، په دريم ځـل يـې ورتـه درې ځـل وويـل: اى صـلـه ! لااالـه الا اللـه بـه يـې لـه اور څخه وژغوري .

[۴۷] عَـنْ حُذَيْفَـةَ رضـي اللـه حذيفـه رضـي اللـه عنـه وايـي چـې نبي

عنه قَالَ: [قَامَ فِينَا رَسُولُ اللهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مَقَامًا، مَا تَرَكَ شَيْئًا يَكُونُ فِي مَقَامِهِ ذَلِكَ إِلَى قِيَامِ السَّاعَةِ، إِلَّا حَدَّثَ بِهِ، حَفِظَهُ مَنْ حَفِظَهُ وَنَسِيَهُ مَنْ نَسِيَهُ، قَدْ عَلِمَهُ أَصْحَابِي هَؤُلَاءِ، وَإِنَّهُ لَيَكُونُ مِنْهُ الشَّيْءُ قَدْ نَسِيتُهُ فَأَرَاهُ فَأَذْكُرُهُ، كَمَا يَذْكُرُ الرَّجُلُ وَجْهَ الرَّجُلِ إِذَا غَابَ عَنْهُ، ثُمَّ إِذَا رَآهُ عَرَفَهُ] (صحيح مسلم: ٢٨٩١).

صلى الله عليه وسلم يو ځل مونږ کې ودرېد او چې تر قيامت ځومره او څه ول تـول يې راته ذکر کړ، که چا ياد کړي وي ورته به ياد د او که يې نه وي ياد کړي تري هېر به وي خو زما دا ملګري پرې هم پوهه دي، شايد له ما څخه تري څه هېر شوي وي نو ياداشت يې ځکه کوم چې ببرته يې ياد کړم، لکه څنګه چې سړي څخه د ملګري مخ (له ډېر فراق وروسته) هېر شي خو چې يې وګوري نو ويې پېژني .

[٤٨] قَالَ حُذَيْفَةُ بْنُ الْيَمَانِ رضي الله عنه قال [وَاللَّهِ مَا أَدْرِي أَنَسِيَ أَصْحَابِي، أَمْ تَنَاسَوْا؟ وَاللَّهِ مَا تَرَكَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مِنْ قَائِدِ فِتْنَةٍ، إِلَى أَنْ تَنْقَضِيَ الدُّنْيَا، يَبْلُغُ مَنْ مَعَهُ ثَلَاثَ مِائَةٍ فَصَاعِدًا، إِلَّا قَدْ سَمَّاهُ لَنَا

حذيفة بن اليمان رضي الله عنه وايي: قسم په الله چې زما له ملګرو به هېر شوي وي او که په زوره يې هېر کړي دي، قسم په الله چې رسول الله صلى الله عليه وسلم د هيڅ فتنې مخکښ نه دی پرېښی چې له دريو سوه بره پلويان به لري مګر مونږ ته يې دهغه د نوم، د پلار او قبيلې نوم

WWW.LARKHUD.COM

بِاسْمِهِ، وَاسْمِ أَبِيهِ، وَاسْمِ قَبِيلَتِهِ] (سنن ابي داود:۴۲۴۳)

شودلی دی تر دې چې دنیا له منځه لاړه شي چې نزدې

[۴۹] حُذَيْفَةُ بْنُ الْيَمَانِ: وَاللهِ إِنِّي لَأَعْلَمُ النَّاسِ بِكُلِّ فِتْنَةٍ هِيَ كَائِنَةٌ، فِيمَا بَيْنِي وَبَيْنَ السَّاعَةِ، وَمَا بِي إِلَّا أَنْ يَكُونَ رَسُولُ اللهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَسَرَّ إِلَيَّ فِي ذَلِكَ شَيْئًا، لَمْ يُحَدِّثْهُ غَيْرِي، وَلَكِنْ رَسُولُ اللهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، قَالَ: وَهُوَ يُحَدِّثُ مَجْلِسًا أَنَا فِيهِ عَنِ الْفِتَنِ، فَقَالَ رَسُولُ اللهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: وَهُوَ يَعُدُّ الْفِتَنَ: مِنْهُنَّ ثَلَاثٌ لَا يَكَدْنَ يَذَرْنَ شَيْئًا، وَمِنْهُنَّ فِتَنٌ كَرِيَاحِ الصَّيْفِ مِنْهَاصِغَارٌ وَ مِنْهَا كِبَارٌ] (صحيح مسلم:۲۸۹۱)

حذيفه رضي الله عنه وايي: زما دې په الله قسم وي له ما څخه تر قيامته راروانو فتنو باندې په ټولو خلکو کې زه ښه پوهېږم، دا ځکه چې ما ته يې پکې رسول الله صلي الله عليه وسلم داسې د راز خبره کړې ده چې بل هېڅ چا ته يې نه ده کړې، لکن هغه د فتنو متعلق په يو مجلس کې ويل چې زه هم پکې وم : درې فتنې پکې داسې (غټې) دي چې هېڅ به پرې نه ږدي، او ځينې پکې د اوړي بادونو په شان فتنې دي (اساني دي زر به تيرې شي) چې وړې او غټې دواړه به پکې وي .

[۵۰] عَنْ عُمَيْرِ بْنِ هَانِئٍ الْعَنْسِيِّ، قَالَ: سَمِعْتُ عَبْدَ اللَّهِ بْنَ عُمَرَ، يَقُولُ: كُنَّا قُعُودًا عِنْدَ

عمير بن هانئ وايي چې ما له عبدالله بن عمر رضي الله عنه نه واورېدل: مونږ له نبي صلى الله عليه وسلم ناست ول

رَسُولِ اللَّـهِ، فَـذَكَرَ الْفِـتَنَ فَـأَكْثَرَ فِـي ذِكْرِهَـا حَتَّـى ذَكَـرَ فِتْنَـةَ الْأَحْـلَاسِ، فَقَـالَ قَائِـلٌ: يَـا رَسُـولَ اللَّـهِ وَمَـا فِتْنَـةُ الْأَحْـلَاسِ؟ قَـالَ: هِـيَ هَـرَبٌ وَحَـرْبٌ، ثُـمَّ فِتْنَـةُ السَّـرَّاءِ، دَخَنُهَـا مِـنْ تَحْتِ قَـدَمَيْ رَجُـلٍ مِـنْ أَهْـلِ بَيْتِـي يَـزْعُمُ أَنَّـهُ مِنِّي، وَلَـيْسَ مِنِّـي، وَإِنَّمَـا أَوْلِيَـائِي الْمُتَّقُـونَ، ثُـمَّ يَصْـطَلِحُ النَّـاسُ عَلَى رَجُلٍ كَـوَرِكٍ عَلَـى ضِـلَعٍ، ثُـمَّ فِتْنَةُ الـدُّهَيْمَاءِ، لَا تَـدَعُ أَحَـدًا مِـنْ هَذِهِ الْأُمَّـةِ إِلَّا لَطَمَتْـهُ لَطْمَـةً، فَـإِذَا قِيـلَ: انْقَضَـتْ، تَمَـادَتْ يُصْـبِحُ الرَّجُـلُ فِيهَـا مُؤْمِنًـا، وَيُمْسِـي كَـافِرًا، حَتَّـى يَصِـيرَ النَّـاسُ إِلَـى فُسْـطَاطَيْنِ، فُسْـطَاطِ إِيمَـانٍ لَا نِفَـاقَ فِيـهِ، وَفُسْـطَاطِ نِفَـاقٍ لَا إِيمَـانَ فِيـهِ، فَـإِذَا كَـانَ ذَاكُـمْ فَـانْتَظِرُوا الـدَّجَّالَ، مِـنْ يَوْمِـهِ، أَوْ مِـنْ غَـدِهِ] (سـنن ابـي داود:

ډېـري فتنـې يـې يـادې کـړې تـرې چـې احلاس (لازمي) فتنې يې هم ذکر کړې، چا وويل چې دالله رسوله ! د احلاس فتنـې لا څـه شـی دي؟ هغـه وويـل: د تېښـتې او چـور چپـاول فتنـه، بيـا بـه د نعمتونو فتنه وي، زما د کورنۍ يو غړي لـه خپـو لانـدې بـه د لـوګي پـه څېـر راووځـي، ګمـان بـه کـوي چې(پـه علمونـو کې) زما په څېر دی خو زما پـه څېـر بـه نـه وي، زما دوستان متقيان دي، بيا به سره خلک پـه يـو سړي داسې سوله شي لکـه پـه پښـتۍ چـې ورون وي(يعني سړی بـه د مشرۍ لايق نـه وي) بيـا بـه تـوره تورتمـه فتنـه شـروع شـي، پـه امـت کـې بـه هـېڅ څوک پاتې نـه شي مګر پـه څپېړه بـه يـې ووهي، چې وويل شي فتنـه ختمـه شوه لا بـه پـې اوږده شـي، پـه سـهار کـې بـه يـو سړی مسلمان وي پـه ماښام کـې بـه کـافر وي، پـه ماښـام کـې بـه کـافر وي پـه سـهار کې بـه مسـلمان وي تـر دې چـې خلـک بـه دوو خيمـو (ډلـو) تـه وګرځـي، د ايمـان

WWW.LARKHUD.COM

۴۲۴۲، مسند احمد: ٦١٦٨)

ټـولګی چـې نفـاق پکـې نـه وي او دنفـاق ټولګی چې ایمان پکې نـه وي، چـې دغـه وخـت راشـي نـو ددجـال انتظـار کـوئ چـې په دغه ورځ یا سبا کې به یې راشي .

[٥١] عَـنْ أَبِـي هُرَيْـرَةَ رضـي اللـه عنـه قَـالَ: حَفِظْـتُ مِـنْ رَسُـولِ اللَّـهِ صَـلَّى اللـهُ عَلَيْـهِ وَسَـلَّمَ وِعَـاءَيْنِ: فَأَمَّـا أَحَـدُهُمَا فَبَثَثْتُـهُ، وَأَمَّـا الآخَـرُ فَلَـوْ بَثَثْتُـهُ قُطِـعَ هَـذَا البُلْعُـومُ] (صـحيح البخـاري: ١٢٠)

لـه ابـوهریرة رضـي اللـه عنـه نـه روایـت دی چې له رسـول اللـه صـلی اللـه علیـه وسـلم څخـه مـې دوه علمونـه زده کـړې دي، یو مـې خپـور کـړ، او کـه دوهـم مـې خپور کړ نو حلق بـه مـې پـرې کـړی شـي .

[٥٢] عَـنْ أَبِـي هُرَيْـرَةَ رضـي اللـه عنـه سَـمِعْتُ الصَّـادِقَ المَصْـدُوقَ يَقُـولُ: [هَلَكَـةُ أُمَّتِـي عَلَـى يَـدَيْ غِلْمَـةٍ مِـنْ قُـرَيْشٍ فَقَـالَ مَـرْوَانُ: لَعْنَةُ اللَّهِ عَلَيْهِمْ غِلْمَـةً. فَقَـالَ أَبُـو هُرَيْـرَةَ: لَـوْ شِـئْتُ أَنْ أَقُـولَ: بَنِـي فُـلَانٍ، وَبَنِـي فُـلَانٍ، لَفَعَلْـتُ. فَكُنْتُ أَخْرُجُ مَعَ جَـدِّي إِلَـى بَنِـي مَـرْوَانَ حِـينَ مُلِّكُـوا بِالشَّـأْمِ، فَـإِذَا

له ابوهریرة رضي اللـه عنـه نـه روایـت چـې مـا لـه صـادق او مصـدوق څخـه اوریـدلي دي ویـل یـې: زمـا د امـت هلاکـت بـه د دقریشــو ځینــو هلکــانو لــه لاســه وي، مـروان وویـل: پـه دغـو هلکـانو خـو دې د اللـه لعنـت وي، ابـوهریرة رضـي اللـه عنـه وویـل: کـه مـې خوښـه ویلـی بـه مـې وی چــې دوی بنــو فــلان او بنــو فــلان دي: عمـرو بـن یحـي (دسـند راوي دی) وایـي: زه چې به کلـه لـه نیکـه (سـعید بـن عمـرو

رَآهُـمْ غِلْمَانًـا أَحْـدَاثًا قَـالَ لَنَـا عَسَـى هَـؤُلَاءِ أَنْ يَكُونُـوا مِـنْهُمْ؟ قُلْنَـا: أَنْـتَ أَعْلَـمُ] (صـحيح البخـاري: ٧٠٥٨، صـحيح مسـلم: ٢٩١٧، مسند احمد: ٨٠٠٥)

سره شام تللم چې بنو مـروان تـه يـې واک وركـړل شـوى و، چـې كلـه بـه يـې ځوانـان هلكان وليـدل مـونږ تـه بـه يـې ويـل: شـايد دوى هـم د (لعنتيـانو) لـه جملـې څخـه وي، مونږ به ويل: ته پرې ښه پوهېږې.

فتنو څخه د ساتلو بيان

[٥٣] عَـنْ أَبِـي كَبْشَـةَ، قَـالَ: سَمِعْتُ أَبَا مُوسَى رضـي اللـه عنـه يَقُولُ: قَالَ رَسُـولُ اللَّـهِ صَـلَّى اللـهُ عَلَيْـهِ وَسَـلَّمَ: [إِنَّ بَـيْنَ أَيْـدِيكُمْ فِتَنًـا كَقِطَـعِ اللَّيْـلِ الْمُظْلِـمِ، يُصْـبِحُ الرَّجُـلُ فِيهَـا مُؤْمِنًـا وَيُمْسِي كَـافِرًا، الْقَاعِـدُ فِيهَـا خَيْـرٌ مِنَ الْقَائِمِ، وَالْقَـائِمُ فِيهَـا خَيْـرٌ مِـنَ الْمَاشِـي، وَالْمَاشِـي فِيهَـا خَيْـرٌ مِـنَ السَّاعِي، قَـالُوا: فَمَـا تَأْمُرُنَـا؟ قَـالَ: كُونُـوا أَحْـلَاسَ بُيُـوتِكُمْ] (سـنن ابي داود:٤٢٦٢، ٣٩٦١) .

ابوكبشـه وايـي چـې مـا لـه ابوموسـى اشعري رضي الله عنـه نـه واورېـدل چـې رسـول اللـه صـلى اللـه عليـه وسـلم ويلـي دي: ستاسـو مخـې تـه د تـورتمې شـپې پـه څېـر فتنـې راروانـې دي، سـهار به يكـې سـړى مـومن او ماښـام بـه كـافر وي ، ناسـت بـه پكـې لـه ولاړ څخـه ، ولاړ بـه پكـې لـه روان څخـه او روان بـه پكـې منـدې وهـونكي څخـه بهتـر وي، صحابه كرامـو وويـل: تـه راتـه پكـې څـه وصـيت كـوې ؟ هغـه وويـل: لـه خپلـو كورونـو پـورې لازم شـئ (كېنـئ بهـر مـه

WWW.LARKHUD.COM

[٥٤] عَنْ أَبِي بُرْدَةَ، قَالَ: دَخَلْتُ عَلَى مُحَمَّدِ بْنِ مَسْلَمَةَ، فَقَالَ: إِنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، قَالَ:[إِنَّهَا سَتَكُونُ فِتْنَةٌ وَفُرْقَةٌ وَاخْتِلَافٌ، فَإِذَا كَانَ كَذَلِكَ فَأْتِ بِسَيْفِكَ أُحُدًا، فَاضْرِبْهُ حَتَّى يَنْقَطِعَ، ثُمَّ اجْلِسْ فِي بَيْتِكَ، حَتَّى تَأْتِيَكَ يَدٌ خَاطِئَةٌ، أَوْ مَنِيَّةٌ قَاضِيَةٌ، فَقَدْ وَقَعَتْ وَفَعَلْتُ مَا قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ] (سنن ابن ماجه: ٣٩٦٢، مسند احمد: ١٦٠٢٩)

[٥٥] عَنْ عُدَيْسَةَ بِنْتِ أُهْبَانَ، قَالَتْ: لَمَّا جَاءَ عَلِيُّ بْنُ أَبِي طَالِبٍ هَاهُنَا الْبَصْرَةَ، دَخَلَ عَلَى أَبِي، فَقَالَ: يَا أَبَا مُسْلِمٍ أَلَا تُعِينُنِي عَلَى هَؤُلَاءِ الْقَوْمِ؟ قَالَ: بَلَى، قَالَ: فَدَعَا جَارِيَةً لَهُ،

راووځئ).

ابوبرده وايي زه محمد بن مسلمة رضي الله عنه ته ورغلم هغه وويل چې رسول الله صلى الله عليه وسلم ويلي دي: ډېر زر به فتنې، تفرقې او اختلافات راشي، که دغه وخت راشي نو توره به دي د احد غر ته راوړې او تر هغه پرې گټې ووهه ترڅو پڅه شي، بيا تر هغه کور کې کېنه چې يا دې ظلما څوک ووژني او يا د تقدير په مرگ مړ شې، بيا دغسې فتنې راغلې او ما هغه وکړل چې رسول الله صلى الله عليه وسلم يې راته سپارښتنه کړې وه .

عديسه بنت اهبان وايي: کله چې علي بن ابي طالب رضي الله عنه دلته بصرې ته راغی نو زما پلار ته راغی وېويل: ای ابو مسلمه! ددې خلکو پر ضد راسره مرسته نه شي کولې؟ هغه وويل: ولې نه، نو خپله

فَقَالَ: يَا جَارِيَةُ أَخْرِجِي سَيْفِي، قَالَ: فَأَخْرَجَتْهُ، فَسَلَّ مِنْهُ قَدْرَ شِبْرٍ، فَإِذَا هُوَ خَشَبٌ، فَقَالَ:إِنَّ خَلِيلِي وَابْنَ عَمِّكَ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، عَهِدَ إِلَيَّ إِذَا كَانَتِ الْفِتْنَةُ بَيْنَ الْمُسْلِمِينَ فَأَتَّخِذُ سَيْفًا مِنْ خَشَبٍ، فَإِنْ شِئْتَ خَرَجْتُ مَعَكَ، قَالَ: لَا حَاجَةَ لِي فِيكَ وَلَا فِي سَيْفِكَ] (سنن ابن ماجه: ٣٩٦٠، جامع الترمذي: ٢٢٠٣)

وينځه يې راوغوښته او ورته يې وويل: اى وينځې! زما توره راوباسه، هغې ورته توره راوړه، د يوې لوېشت په اندازه يې له تېکي راوويسته نو لرګی و ، نو وېويل: زما دوست او ستا کاکا ځوی صلی الله عليه وسلم راته وصيت کړی و چې کله فتنې راشي نو د لرګي توره به جوړه کړې، نو که دې خوښه وي چې درسره ووځم، هغه وويل: نه تا ته او نه دې تورې اړتيا لرم .

[٥٦]عَنْ أَبِي مُوسَى الْأَشْعَرِيِّ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: [إِنَّ بَيْنَ يَدَيِ السَّاعَةِ فِتَنًا كَقِطَعِ اللَّيْلِ الْمُظْلِمِ، يُصْبِحُ الرَّجُلُ فِيهَا مُؤْمِنًا، وَيُمْسِي كَافِرًا، وَيُمْسِي مُؤْمِنًا، وَيُصْبِحُ كَافِرًا، الْقَاعِدُ فِيهَا خَيْرٌ مِنَ الْقَائِمِ، وَالْقَائِمُ فِيهَا خَيْرٌ مِنَ الْمَاشِي، وَالْمَاشِي فِيهَا

ابوموسی اشعري رضي الله عنه وايي چې نبي صلی الله عليه وسلم فرمايلي دي: د قيامت له راتګ نه مخکي به د تورتمي شپې په څېر فتنې راشي، سړی به پکې سهار مومن او ماښام کافر وي، ماښام به مومن او سهار به کافر وي، ناست به پکې له ولاړ نه، ولاړ به پکې له روان نه ، او روان به پکې منډو وهونکي نه غوره

خَيْـرٌ مِـنَ السَّـاعِي، فَكَسِّـرُوا قِسِـيَّكُمْ، وَقَطِّعُـوا أَوْتَـارَكُمْ، وَاضْـرِبُوا بِسُـيُوفِكُمُ الْحِجَـارَةَ، فَـإِنْ دُخِـلَ عَلَـى أَحَـدِكُمْ، فَلْـيَكُنْ كَخَيْـرِ ابْنَـيْ آدَمَ] (سـنن ابـن ماجـه: ٣٩٦١، جـامع الترمـذي: ٢٢٠۴، سنن ا بي داود: ۴٢٥٩)

وي، خپلې لینـدې مـو ماتـه کـړئ، خپـل تارونـه وشـکوئ، او پـه تـورو مـو ګټـې کمـرې ووهـئ، کـه تاسـو بانـدې څـوک رانـنوځي نـو د ادم پـه زامنـو کـې غـوره ترينه ځوی جوړ شه .

[٥٧] سَـعْدَ بْـنَ أَبِـي وَقَّـاصٍ، عَـنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللهُ عَلَيْـهِ وَسَـلَّمَ فِـي هَـذَا الْحَـدِيثِ، قَـالَ: فَقُلْـتُ: يَـا رَسُـولَ اللَّـهِ، أَرَأَيْـتَ إِنْ دَخَـلَ عَلَيَّ بَيْتِـي وَبَسَـطَ يَـدَهُ لِيَقْتُلَنِـي؟ قَالَ: فَقَالَ رَسُولُ اللَّـهِ صَـلَّى اللهُ عَلَيْـهِ وَسَـلَّمَ: كُـنْ كَـابْنَيْ آدَمَ، وَتَـلَا يَزِيـدُ: {لَـئِنْ بَسَـطْتَ إِلَـيَّ يَـدَكَ} [المائـدة: ٢٨] (سـنن ابـي داود: ۴٢٥٧).

سـعد بـن ابـي وقـاص رضـي اللـه عنـه وايـي چـې نبـي کـريم صـلى اللـه عليـه وسـلم تـه مـا وويـل: ای د اللـه رسـوله ! کـه زمـا کـور تـه څـوک رانـنوځي او لاس راوږد کړي چې مـا ووژنـي نـو بيـا ؟ هغـه وويل چـې رسـول اللـه صـلى اللـه عليـه وسـلم وويـل: د ادم د ددو بچـو پـه څېـر شـه، بيـا يزيـد دا ايـت ولوسـت: کـه تـه راته خپل لاس وغځوي نو...

[٥٨] عَـنْ عَبْـدِ اللَّـهِ بْـنِ عَمْـرِو بْنِ الْعَـاصِ، أَنَّ رَسُـولَ اللَّـهِ صَـلَّى اللـهُ عَلَيْـهِ وَسَـلَّمَ قَـالَ:[كَيْفَ

عبدالله بن عمـرو رضـی اللـه عنـه وايـي چې رسول اللـه صـلى اللـه عليـه وسـلم فرمايي: پـه هغـه وخـت کـې بـه مـو څـه

بِكُمْ وَبِزَمَانٍ أَوْ يُوشِكُ أَنْ يَأْتِيَ زَمَانٌ يُغَرْبَلُ النَّاسُ فِيهِ غَرْبَلَةً، تَبْقَى حُثَالَةٌ مِنَ النَّاسِ، قَدْ مَرِجَتْ عُهُودُهُمْ، وَأَمَانَاتُهُمْ، وَاخْتَلَفُوا ، فَكَانُوا هَكَذَا وَشَبَّكَ بَيْنَ أَصَابِعِهِ، فَقَالُوا: وَكَيْفَ بِنَا يَا رَسُولَ اللَّهِ؟ قَالَ: تَأْخُذُونَ مَا تَعْرِفُونَ، وَتَذَرُونَ مَا تُنْكِرُونَ، وَتُقْبِلُونَ عَلَى أَمْرِ خَاصَّتِكُمْ، وَتَذَرُونَ أَمْرَ عَامَّتِكُمْ] (صحيح البخاري: ٤٨٠، سنن ابي داود: ٤٣٤٢)

حال وي چې خلک پکې چڼ کړې شي او رزيله خلک پاتې شي، لوظونه او امانت به يې فاسد شوي وي او اختلافات به کوي او داسې به وي هغه د خپلو لاسونو ګوتې يو بل کې ورکړې، صحابه کرامو وويل: مونږ بايد څه وکړو؟ هغه وويل: چې څه پېژنئ هغه واخلئ (عمل پرې وکړئ) او چې څه نه پېژنئ (ثبوت نه لري) نو هغه پرېږدئ، د خاصو خلکو کارونه به کوئ او دعامو هغه به پرېږدئ.

[٥٩] عَبْدُ اللَّهِ بْنُ عَمْرِو بْنِ الْعَاصِ، قَالَ: بَيْنَمَا نَحْنُ حَوْلَ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، إِذْ ذَكَرَ الْفِتْنَةَ، فَقَالَ: إِذَا رَأَيْتُمُ النَّاسَ قَدْ مَرِجَتْ عُهُودُهُمْ، وَخَفَّتْ أَمَانَاتُهُمْ، وَكَانُوا هَكَذَا وَشَبَّكَ بَيْنَ أَصَابِعِهِ، قَالَ: فَقُمْتُ إِلَيْهِ،

له عبدالله بن عمرو رضي الله عنه نه روايت دی چې له نبي صلى الله عليه وسلم ګرد چاپېر ناست ول چې د فتنې ذکر يې وکړ ويې ويل: کله چې مو خلک وليدل چې لوظونه کې وفاء نه کوي، امانتونو کې خيانت کوي، او سره خپل منځ کې داسې شول- او د لاس ګوتې يې يو بل کې ننويستې- زه

WWW.LARHKUD.COM

فَقُلْتُ: كَيْفَ أَفْعَلُ عِنْدَ ذَلِكَ، جَعَلَنِي اللَّهُ فِدَاكَ؟ قَالَ: الْزَمْ بَيْتَكَ، وَامْلِكْ عَلَيْكَ لِسَانَكَ، وَخُذْ بِمَا تَعْرِفُ، وَدَعْ مَا تُنْكِرُ، وَعَلَيْكَ بِأَمْرِ خَاصَّةِ نَفْسِكَ، وَدَعْ عَنْكَ أَمْرَ الْعَامَّةِ] (سنن ابي داود: ٤٣٤٣

وريپورته شوم او ومې ويل: زه بايد څه وکړم: هغه وويل: په کور دې کېنه، او د خپلې ژبې واک دې واخله، روغ کارونه قبلوه او بد پرېږده، چې څومره کولی شې ځان اصلاح کړه او د نورو خلکو چارې پر ځای پرېږده .

[٦٠] عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: إِنَّكُمْ فِي زَمَانٍ مَنْ تَرَكَ مِنْكُمْ عُشْرَ مَا أُمِرَ بِهِ هَلَكَ ثُمَّ يَأْتِي زَمَانٌ مَنْ عَمِلَ مِنْهُمْ بِعُشْرِ مَا أُمِرَ بِهِ نَجَا] (جامع الترمذي: ٢٢٦٧)

له ابوهريرة رضي الله عنه روايت دى چې رسول الله صلى الله عليه وسلم فرمايي: تاسو په داسې زمانه کې ياست چې که څوک پکې د ماموراتو لسمه برخه هم پرېږدي نو هلاک به شي، او داسې زمانه به راشي چې څوک پکې د ماموراتو لسمه برخه ادا کړي نجات به ومومي

[٦١] عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «لَتُنْتَقَوُنَّ كَمَا يُنْتَقَى التَّمْرُ مِنْ أَغْفَالِهِ، فَلْيَذْهَبَنَّ خِيَارُكُمْ، وَلَيَبْقَيَنَّ شِرَارُكُمْ، فَمُوتُوا إِنِ اسْتَطَعْتُمْ] (سنن ابن

له ابو هريرة رضي الله عنه نه روايت دى چې رسول الله صلى الله عليه وسلم فرمايي: تاسو به هرومرو (له بې خيره خلکو) داسې پاک کړی شئ لکه کجورې چې له ناپاکو جلا کېدای شي، ستاسو غوره ترين به درنه لاړ (مړه) شي او ضررناک به

WWW.LARKHUD.COM

ماجه: ٤٠٣٨)

مو پاتې شي، نو که کولی شئ مړه شئ (يعنې دغه مهال به مرگ له ژوند نه غوره وي)

[٦٢] عَنْ قَيْسٍ، أَنَّهُ سَمِعَ مِرْدَاسًا الأَسْلَمِيَّ، يَقُولُ: وَكَانَ مِنْ أَصْحَابِ الشَّجَرَةِ: يُقْبَضُ الصَّالِحُونَ، الأَوَّلُ فَالأَوَّلُ، وَتَبْقَى حُفَالَةٌ كَحُفَالَةِ التَّمْرِ وَالشَّعِيرِ، لاَ يَعْبَأُ اللَّهُ بِهِمْ شَيْئًا] (صحيح البخاري: ٤١٥٦).

قيس له مرداس رضي الله عنه نه روايت كوي (او مرداس رضي الله عنه د بيعت الرضوان غړی هم و) چې نېكان خلک به يو په بل پسې مړه شي، او د ناكاره كجورو او وربشو په څېر بې خيره خلک به پاتې شي، د الله په وړاندې به هېڅ ډول مرتبه نه لري.

له فتنو څخه باندو ته تښتېدلو بيان

[٦٣]عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الخُدْرِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، أَنَّهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: [يُوشِكُ أَنْ يَكُونَ خَيْرَ مَالِ المُسْلِمِ غَنَمٌ يَتْبَعُ بِهَا شَعَفَ الجِبَالِ وَمَوَاقِعَ القَطْرِ، يَفِرُّ بِدِينِهِ مِنَ الفِتَنِ] (صحيح البخاري: ١٩، نسائي:

له ابوسعيد خدري رضي الله عنه نه روايت دی چې رسول الله صلى الله عليه وسلم فرمايي: نږدې ده چې د مسلمان ښه مال او دولت به گډې بزې وي او دغرونو سرونو او باراني ځايونو ته به يې بوځي، په دې خاطر چې د خپل دين وتښتوي (حفاظت

٥٠٣٦، ابوداود: ٤٢٦٧، ابن ماجه:٣٩٨٠، مسند احمد:١١٠٣٢.

يې وکړي) .

[٦٤] عَنْ أَبِي بَكْرَةَ رَضِيَ اللهُ عنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: " إِنَّهَا سَتَكُونُ فِتَنٌ: أَلَا ثُمَّ تَكُونُ فِتْنَةٌ الْقَاعِدُ فِيهَا خَيْرٌ مِنَ الْمَاشِي فِيهَا، وَالْمَاشِي فِيهَا خَيْرٌ مِنَ السَّاعِي إِلَيْهَا. أَلَا، فَإِذَا نَزَلَتْ أَوْ وَقَعَتْ، فَمَنْ كَانَ لَهُ إِبِلٌ فَلْيَلْحَقْ بِإِبِلِهِ، وَمَنْ كَانَتْ لَهُ غَنَمٌ فَلْيَلْحَقْ بِغَنَمِهِ، وَمَنْ كَانَتْ لَهُ أَرْضٌ فَلْيَلْحَقْ بِأَرْضِهِ قَالَ فَقَالَ رَجُلٌ: يَا رَسُولَ اللهِ أَرَأَيْتَ مَنْ لَمْ يَكُنْ لَهُ إِبِلٌ وَلَا غَنَمٌ وَلَا أَرْضٌ؟ قَالَ: يَعْمِدُ إِلَى سَيْفِهِ فَيَدُقُّ عَلَى حَدِّهِ بِحَجَرٍ، ثُمَّ لِيَنْجُ إِنِ اسْتَطَاعَ النَّجَاءَ، اللهُمَّ هَلْ بَلَّغْتُ؟ اللهُمَّ هَلْ بَلَّغْتُ؟ اللهُمَّ هَلْ بَلَّغْتُ؟

له ابوبکره رضي الله عنه نه روایت دی چې رسول الله صلی الله علیه وسلم فرمايي: نږدې ده چې ډېرې فتنې به راشي، خبردار بیا به داسې فتنه راشي چې ناست به پکې له ولاړ، او ولاړ به پکې له روان او روان به پکې له منډې وهونکي نه بهتره وي، خبردار که کله دغه فتنې راشي نو که څوک اوښان لري ورپسې دې شي، او که ګډې بزې لري نو ورپسې دې شي، او که ځمکه لري نو وردې شي (زمینداري دې شروع کړي)، یو سړی پاڅېد چې ای د الله رسوله! که څوک اوښان ونه لري، ګډې بزې ونه لري او یا ځنکه هم ونه لري نو بیا ؟ هغه وويل: باید خپله توره راواخلي او تر هغه دې پرې ګټې (کمرې ، ډبرې) ووهي چې پڅه شي، بیا چې يې خومره توان و ځان دې محفوظ وساتي، ای الله! ایا

WWW.LARKHUD.COM

قَالَ: فَقَالَ رَجُلٌ: يَا رَسُولَ اللهِ أَرَأَيْتَ إِنْ أُكْرِهْتُ حَتَّى يُنْطَلَقَ بِي إِلَى أَحَدِ الصَّفَّيْنِ، أَوْ إِحْدَى الْفِئَتَيْنِ، فَضَرَبَنِي رَجُلٌ بِسَيْفِهِ، أَوْ يَجِيءُ سَهْمٌ فَيَقْتُلُنِي؟ قَالَ: يَبُوءُ بِإِثْمِهِ وَإِثْمِكَ، وَيَكُونُ مِنْ أَصْحَابِ النَّارِ] (صحيح مسلم: ٢٨٨٧، ابوداود: ٤٢٥٦، مسند احمد: ٢٠٤٩٠)

ستا دين مې ونه رسو؟ اى الله ! ايا ستا دين مې ونه رسو؟ اى الله! ايا ستا دين مې ونه رسو؟ سړي ورته وويل: د الله رسوله! كه زه مجبور كړى شم او په جبر زور په يو جنگي صف كې وردول شم او يوځوك مې په توره ووهي او غشى راشي او مړ مې كړي نو بيا ؟ هغه وويل: قاتل ستا او په خپله گناه ككړ شو، او د اور والاو څخه به جوړ شي .

WWW.LARKHUD.COM

له تېكي څخه بغېر چا ته توره وركول حرام دي

[٦٥] أَبُو بَكْرَةَ، قَالَ: أَتَى رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَلَى قَوْمٍ يَتَعَاطَوْنَ سَيْفًا مَسْلُولًا، فَقَالَ: لَعَنَ اللَّهُ مَنْ فَعَلَ هَذَا؟ أَوَ لَيْسَ قَدْ نَهَيْتُ عَنْ هَذَا، ثُمَّ قَالَ: إِذَا سَلَّ أَحَدُكُمْ سَيْفَهُ، فَنَظَرَ إِلَيْهِ، فَأَرَادَ أَنْ يُنَاوِلَهُ أَخَاهُ، فَلْيُغْمِدْهُ، ثُمَّ يُنَاوِلْهُ

ابوبكره رضي الله عنه وايي چې رسول الله صلى الله عليه وسلم يو قوم ته راغى چې توره به يې يو بل ته لوڅه وركوله، هغه وويل: الله دې پرې لعنت وكړي دا چا كړى دى؟ ولې ما تاسو له دې څخه نه وئ منع كړي؟ بيا يې وويل: تاسو كې چې كله څوك توره له تېكي راوباسي او ورته وگوري نو كه كوم ورور ته يې وركوي ببرته دې تيكي كېږدي او

إِيَّاهُ] (مسند احمد: ٢٠٤٢٩)

بيا دې ورکړي .

[٦٦] عَنِ ابْنِ عُمَرَ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: [إِنَّ الْإِسْلَامَ بَدَأَ غَرِيبًا وَسَيَعُودُ غَرِيبًا كَمَا بَدَأَ] (مسلم: ١٤٦،سنن ابن ماجه: ٣٩٨٧،مسند احمد: ٩٠٥٤)

له ابن عمر رضي الله عنه نه روايت دی چې رسول الله صلى الله عليه وسلم فرمايي: اسلام ظاهر شوی هم نااشنا دی او بيا به نا اشنا هم ظاهر شي.

غرباء څوک دي؟

[٦٧] عَنْ عَبْدِ اللَّهِ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: [إِنَّ الْإِسْلَامَ بَدَأَ غَرِيبًا، وَسَيَعُودُ كَمَا بَدَأَ، فَطُوبَى لِلْغُرَبَاءِ ، قِيلَ: وَمَنِ الْغُرَبَاءُ؟ قَالَ: النُّزَّاعُ مِنَ الْقَبَائِلِ] (مسند احمد: ٣٧٨٤،سنن ابن ماجه: ٣٩٨٨، سنن الدارمي: ٢٧٥٥)

عبدالله بن مسعود رضي الله عنه وايي چې رسول الله صلى الله عليه وسلم فرمايلي دي: بې شكه اسلام نااشنا ظاهر شوی دی او چې څنګه ظاهر شوی و بېرته به همدغسې راګرځي، غرباؤ ته دې مبارک وي، چا وويل: غرباء څوک دي؟ هغه وويل: هغه څوک چې د علم زده کړې لپاره يې وطن او کور پرېښی وي.

WWW.LARKHUD.COM

[٦٨] كَثِيرُ بْنُ عَبْدِ اللهِ بْنِ عَمْرِو بْنِ عَوْفِ بْنِ زَيْدِ بْنِ مِلْحَةَ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ جَدِّهِ، أَنَّ رَسُولَ اللهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: إِنَّ الدِّينَ لَيَأْرِزُ إِلَى الحِجَازِ كَمَا تَأْرِزُ الحَيَّةُ إِلَى جُحْرِهَا، وَلَيَعْقِلَنَّ الدِّينُ مِنَ الحِجَازِ مَعْقِلَ الأُرْوِيَّةِ مِنْ رَأْسِ الجَبَلِ، إِنَّ الدِّينَ بَدَأَ غَرِيبًا وَيَرْجِعُ غَرِيبًا، فَطُوبَى لِلْغُرَبَاءِ الَّذِينَ يُصْلِحُونَ مَا أَفْسَدَ النَّاسُ مِنْ بَعْدِي مِنْ سُنَّتِي] (جامع الترمذي: ٢٦٣٠) .

كثير له خپل پلار عبدالله او هغه يې له خپل پلار عمرو بن عوف نه روايت كوي چې رسول الله صلى الله عليه وسلم فرمايي: دين به حجاز ته داسې راټول شي لكه مار چې خپلې سوړې ته ټوليږي، او دين به په حجاز كې داسې كلابند شي لكه ځنګلې غوا چې د غر په سر كې كلابنده شي، له پيل څخه دين ناآشنا ظاهر شوى و او دوباره به ناآشنا پيل واخلي، هغو غرباؤ ته دې خوشخبري وي چې هغه (سنت) ژوندي كوي چې خلكو له ما نه وروسته فاسد كړي وي .

[٦٩] عَنْ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ سَنَّةَ، أَنَّهُ سَمِعَ النَّبِيَّ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ: بَدَأَ الْإِسْلَامُ غَرِيبًا، ثُمَّ يَعُودُ غَرِيبًا كَمَا بَدَأَ، فَطُوبَى لِلْغُرَبَاءِ قِيلَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، وَمَنِ الْغُرَبَاءُ؟ قَالَ: الَّذِينَ يُصْلِحُونَ إِذَا فَسَدَ النَّاسُ،

عبدالرحمن بن سنّة رضي الله عنه وايي چې ما له نبي صلى الله عليه وسلم څخه اوريدلي دي چې فرمايل يې: اسلام ناآشنا ظاهر شوى دى او د پيل په څير به ناآشنا بيا پيل واخلي، غرباؤ ته دې مبارك وي، وويل شول چې غرباء څوك دي؟ هغه وويل: هغه خلك دي چې خلكو فاسد كړي سنتونه بيا راژوندي

WWW.LARKHUD.COM

وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ لَيَنْحَازَنَّ الْإِيمَانُ إِلَى الْمَدِينَةِ كَمَا يَحُوزُ السَّيْلُ، وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ لَيَأْرِزَنَّ الْإِسْلَامُ إِلَى مَا بَيْنَ الْمَسْجِدَيْنِ كَمَا تَأْرِزُ الْحَيَّةُ إِلَى جُحْرِهَا] (مسند احمد: ١٦٦٩٠)

.

کوي، زما دې په هغه ذات قسم وي چې زما نفس يې په لاس کې دی چې مدينې ته به ايمان دومره زر راغونډ شي لکه سيلاب، او زما دې په هغه ذات قسم وي چې زما نفس يې په لاس کې دی چې اسلام دواړو مسجدونو ترمنځ داسې راټول شي لکه مار چې خپلې سوړې ته راغونډيږي.

[٧٠] عَنْ عَبْدِ اللهِ بْنِ عَمْرٍو، قَالَ: كُنْتُ عِنْدَ رَسُولِ اللهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَطَلَعَتِ الشَّمْسُ، فَقَالَ: يَأْتِي اللهَ قَوْمٌ يَوْمَ الْقِيَامَةِ، نُورُهُمْ كَنُورِ الشَّمْسِ، فَقَالَ أَبُو بَكْرٍ: أَنَحْنُ هُمْ يَا رَسُولَ اللهِ؟ قَالَ: لَا، وَلَكُمْ خَيْرٌ كَثِيرٌ، وَلَكِنَّهُمُ الْفُقَرَاءُ وَالْمُهَاجِرُونَ الَّذِينَ يُحْشَرُونَ مِنْ أَقْطَارِ الْأَرْضِ طُوبَى لِلْغُرَبَاءِ، طُوبَى لِلْغُرَبَاءِ، طُوبَى لِلْغُرَبَاءِ، فَقِيلَ: مَنِ الْغُرَبَاءُ يَا رَسُولَ اللهِ؟ قَالَ: نَاسٌ

عبدالله بن عمر رضي الله عنه وايي چې زه له رسول الله صلی الله عليه وسلم سره ناست وم او لمر راوښتلی و، هغه وويل: الله ته به د قيامت په ورځ داسې قوم راشي چې د لمر په څير رڼا به لري، ابوبکر رضي الله عنه وويل: ايا دغه خلک مونږ يو؟ هغه وويل: نا، تاسو هم د ډير خير حاملين ياست، دوی هغه ناداره خلک او مهاجرين دي چې د ځمکې له کنارو څخه به راجمع کولی شي، غرباؤ ته دې مبارکباد وي، غرباؤ ته دې مبارکباد وي، غرباؤ ته دې مبارکباد وي، چا وويل: غرباء څوک دي د الله رسوله؟ هغه وويل: غرباء هغه

WWW.LARKHUD.COM

صَالِحُونَ فِي نَاسِ سَوْءٍ كَثِيرٍ، مَنْ يَعْصِيهِمْ أَكْثَرُ مِمَّنْ يُطِيعُهُمْ] (مسند احمد: ٧٠٧٢)

نيكان بندګان دي بدكاران به پكې ډېر وي، د دوى نافرمانه به پكې له هغو زيات وي چې خبره يې مني .

[٧١] عَنْ عَبْدِ اللهِ بْنِ عَمْرٍو، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: أَحَبُّ شَيْءٍ إِلَى اللهِ تَعَالَى الْغُرَبَاءُ ، قِيلَ: وَمَنِ الْغُرَبَاءُ؟ قَالَ: الْفَرَّارُونَ بِدِينِهِمْ ، يَبْعَثُهُمُ اللهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ مَعَ عِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ عَلَيْهِمَا السَّلَامُ] (السنن الواردة في الفتن : ١٦٠).

له عبدالله بن عمرو رضي الله عنه نه روايت دى چې رسول الله صلى الله عليه وسلم فرمايي: غرباء الله پاک ته تر ټولو ډېر محبوب دي، چا وويل: غرباء څوک دي؟ هغه وويل: هغه خلک چې خپل دين تبنتوي، د قيامت په ورځ به يې الله پاک له عيسى عليه السلام سره راپورته کړي.

[٧٢] عَنِ الْمُطَّلِبِ أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: [طُوبَى لِلْغُرَبَاءِ قَالُوا: وَمَنِ الْغُرَبَاءُ يَا رَسُولَ اللَّهِ؟ قَالَ: الَّذِينَ يَزِيدُونَ إِذَا نَقَصَ النَّاسُ] (احاديث اسمعيل بن كثير: ٣٦٧).

مطلب له نبي كريم صلى الله عليه وسلم څخه روايت کوي وايي: غرباؤ ته دي مبارکباد وي، هغو وويل: غرباء څوک دي اى د الله رسوله! هغه وويل: هغه خلک دي چې دوى کميږي او خلک به ډيريږي .

[٧٣] عَنْ كَثِيرِ بْنِ عَبْدِ اللهِ

كثير له خپل پلار عبدالله او هغه يې

WWW.LARKHUD.COM

بْنِ عَمْرِو بْنِ عَوْفِ بْنِ زَيْدِ بْنِ مِلْحَةَ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ جَدِّهِ، أَنَّ رَسُولَ اللهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: إِنَّ الدِّينَ لَيَأْرِزُ إِلَى الحِجَازِ كَمَا تَأْرِزُ الحَيَّةُ إِلَى جُحْرِهَا، وَلَيَعْقِلَنَّ الدِّينُ مِنَ الحِجَازِ مَعْقِلَ الأُرْوِيَّةِ مِنْ رَأْسِ الجَبَلِ، إِنَّ الدِّينَ بَدَأَ غَرِيبًا وَيَرْجِعُ غَرِيبًا، فَطُوبَى لِلْغُرَبَاءِ الَّذِينَ يُصْلِحُونَ مَا أَفْسَدَ النَّاسُ مِنْ بَعْدِي مِنْ سُنَّتِي] (جامع الترمذي: ٢٦٣٠) .

له خپل پلار عمرو بن عوف نه روايت کوي چې رسول الله صلی الله عليه وسلم فرمايي: دين به حجاز ته داسې راټول شي لکه مار چې خپلې سوړې ته ټوليږي، او دين به په حجاز کې داسې کلابند شي لکه ځنګلي غوا چې د غر په سر کې کلابنده شي، له پیل څخه دين نااشنا ظاهر شوی و او دوباره به نااشنا پيل واخلي، هغو غرباؤ ته دې خوشخبري وي چې هغه (سنت) ژوندي کوي چې خلکو له ما نه وروسته فاسد کړي وي .

[٧٤] عَنْ عُبَادَةَ بْنِ الصَّامِتِ رَضِيَ اللهُ عَنْهُ أَنَّهُ قَالَ لِأَحَدِ أَصْحَابِهِ: لَئِنْ طَالَ بِكُمَا عُمْرُ أَحَدِكُمَا أَوْ كِلَاكُمَا لَتُوشِكَانِ أَنْ تَرَيَا الرَّجُلَ مِنْ ثَبَجِ الْمُسْلِمِينَ - يَعْنِي مِنْ وَسَطِ - قَرَأَ الْقُرْآنَ عَلَى لِسَانِ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ. فَأَعَادَهُ وَأَبْدَاهُ،

عبادة بن صامت رضي الله عنه خپل يو ملګري ته وويل: که تاسو کې د يو يا دواړو زندګي اوږده شوه، نو نږدې ده چې تاسو به له عامو مسلمانانو نه يو سړی ووينئ چې قران به د محمد صلی الله عليه وسلم په ژبه لولي، بار بار به يې لولي، ښکاره به يې لولي، حلال به يې حلال او حرام به

WWW.LARKHUD.COM

وَأَحَــلَّ حَلاَلَــهُ، وَحَــرَّمَ حَرَامَــهُ، وَنَـزَلَ عِنْـدَ مَنَازِلِـهِ، أَوْ قَـرَأَهُ عَلَـى لِسَـانِ أَخِيـهِ قِـرَاءَةً عَلَـى لِسَـانِ مُحَمَّـدٍ صَلَّى اللـهُ عَلَيْـهِ وَسَـلَّمَ، فَأَعَــادَهُ وَأَبْــدَاهُ، وَأَحَــلَّ حَلاَلَــهُ، وَحَرَّمَ حَرَامَـهُ، وَنَـزَلَ عِنْـدَ مَنَازِلِـهِ، لَا يَحُــورُ فِــيكُمْ إِلَّا كَمَــا يَحُــورُ رَأْسُ الْحِمَــارِ الْمَيِّــتِ] (مســند احمد: ٣٦٢).

يي حرام گڼي، او پر خپل ځای به يې ساتي، يا به يې د خپل ورور څخه د محمد صلى الله عليه وسلم په روايت سم دم قرائت کوي، بار بار به يې لولي او ښکاره به يې هم لولي، حلال به يې حلال او حرام به يې حرام گڼي، خو دا به تري هيڅ فايده نه شي اخستی لکه د مړ خر سر نه چې يې څښتن گټه نه شي اخستی .

[٧٥] عَنِ الزُّبَيْرِ بْنِ عَـدِيٍّ، قَـالَ: أَتَيْنَـا أَنَـسَ بْـنَ مَالِـكٍ، فَشَـكَوْنَا إِلَيْـهِ مَـا نَلْقَـى مِـنَ الحَجَّـاجِ، فَقَــالَ: اصْــبِرُوا، فَإِنَّــهُ لاَ يَــأْتِي عَلَـيْكُمْ زَمَـانٌ إِلَّا الَّـذِي بَعْـدَهُ شَـرٌّ مِنْـهُ، حَتَّـى تَلْقَـوْا رَبَّكُـمْ سَـمِعْتُهُ مِـنْ نَبِـيِّكُمْ صَـلَّى اللـهُ عَلَيْـهِ وَسَــلَّمَ] (صــحيح البخــاري: ٧٠٦٨).

زبير بن عدي وايي چې انس بن مالک رضي الله عنه ته راغلم او له حجاج څخه مو ورته شکايت وکړ، هغه وويل: صبر وکړئ، په تاسو باندې داسې وخت نه راځي مگر له مخکې څخه به بدتر وي ترڅو له خپل رب سره مو ملاقات وشي، داسې مې له نبي کريم صلى الله عليه وسلم څخه اوريدلي دي .

[٧٦] عَـنْ أَبِـي هُرَيْـرَةَ، قَـالَ: قَـالَ رَسُـولُ اللـهِ صَـلَّى اللـهُ عَلَيْـهِ

له ابوهريرة رضي الله عنه نه روايت دی چې رسول الله صلى الله عليه

وَسَلَّمَ: يَتَقَارَبُ الزَّمَانُ، وَيُقْبَضُ الْعِلْمُ، وَتَظْهَرُ الْفِتَنُ، وَيُلْقَى الشُّحُّ، وَيَكْثُرُ الْهَرْجُ قَالُوا: وَمَا الْهَرْجُ؟ قَالَ: الْقَتْلُ] (صحيح مسلم: ١٥٧)

وسلم فرمايي: وختونه به سره نږدې شي، علم به واخستلى شي، فتنې به راپورته شي، بخل به په زړونو کې واچولى شي، هرج به ډېر شي، هغوى وويل: هرج څه شى دى؟ هغه وويل: وژل او مرګونه دي .

مهاجر به بېرته خپل کلي کور ته نه ستنيږي

[٧٧] عَنْ سَلَمَةَ بْنِ الأَكْوَعِ: [أَنَّهُ دَخَلَ عَلَى الحَجَّاجِ فَقَالَ: يَا ابْنَ الأَكْوَعِ، ارْتَدَدْتَ عَلَى عَقِبَيْكَ، تَعَرَّبْتَ؟ قَالَ: لاَ، وَلَكِنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَذِنَ لِي فِي البَدْوِ] (صحيح البخاري : ٧٠٨٧، صحيح مسلم :١٨٦٢، سنن النسائي: ٤١٨٦، مسند احمد:

سلمة بن الاکوع رضي الله عنه حجاج ته ورغی ، حجاج ورته وويل: ابن الاکوعه! بېرته په پوندو وګرځېدې؟ بېرته بانډچي شوې؟ هغه وويل: نا، خو رسول الله صلى الله عليه وسلم راته اجازه کړې وه چې بانډو کې واوسيږم.

[٧٨] عَنِ الْأَحْنَفِ بْنِ قَيْسٍ، قَالَ: [خَرَجْتُ وَأَنَا أُرِيدُ هَذَا الرَّجُلَ فَلَقِيَنِي أَبُو بَكْرَةَ، فَقَالَ: أَيْنَ تُرِيدُ

احنف بن قيس وايي: زه ووتم له دې سړي سره مې ملاقات موخه وه، په لاره کې راسره ابوبکره رضي الله عنه

WWW.LARKHUD.COM

يَـا أَحْنَـفُ؟ قَـالَ: قُلْـتُ: أُرِيـدُ نَصْـرَ ابْـنِ عَـمِّ رَسُـولِ اللـهِ صَـلَّى اللـهُ عَلَيْـهِ وَسَـلَّمَ - يَعْنِـي عَلِيًّـا - قَـالَ: فَقَـالَ لِـي: يَـا أَحْنَـفُ ارْجِـعْ، فَـإِنِّي سَـمِعْتُ رَسُـولَ اللـهِ صَـلَّى اللـهُ عَلَيْــهِ وَسَــلَّمَ يَقُــولُ: إِذَا تَوَاجَــهَ الْمُسْــلِمَانِ بِسَــيْفَيْهِمَا، فَالْقَاتِــلُ وَالْمَقْتُـولُ فِـي النَّـارِ قَـالَ فَقُلْـتُ: أَوْ قِيلَ: يَا رَسُولَ اللـهِ هَـذَا الْقَاتِـلُ، فَمَـا بَالُ الْمَقْتُولِ؟ قَـالَ: إِنَّـهُ قَـدْ أَرَادَ قَتْـلَ صَــاحِبِهِ] (صــــحيح البخــاري:٦٨٧٥، صــحيح مســلم: ٢٨٨٨، ســنن النســائي: ٤١٢٢، ابـوداود: ٤٢٦٨، سـنن ابـن ماجـه: ٣٩٦٥، مسند احمد: ٢٠٤٣٩).

مخـامخ شـو ويويـل: احنفـه چرتـه ځـې؟ مـا وويـل: ورځـم او د رسـول اللـه صـلى اللـه عليـه وسـلم د کاکـا ځـوی مرسـتې لپـاره روان يـم، هغـه وويـل: احنفـه! بېرتـه لاړ شـه، ځکـه چې مـا لـه رسـول اللـه صـلى اللـه عليـه وسـلم څخـه اوريـدلي دي: کلـه چـې دوه مسـلمانان سـره پـه تـورو مخـامخ شـي نـو قاتـل او مقتـول دواړه بـه پـه اور کـې وي، مـا يـا بـل چـا وپوښـتل: ای د اللـه رسـوله! قاتل خو به اور تـه ځـي، نـو مقتـول ولـې اور ته لاړ شي؟ هغه وويـل: مقتـول هـم د قاتــل د وژلــو اراده لرلــه (او عملــي اقدام يې کړی و).

[٧٩] عَـنْ أَبِـي هُرَيْـرَةَ رضـي اللـه عنه قَـالَ: قَـالَ رَسُـولُ اللـهِ صَـلَّى اللــهُ عَلَيْــهِ وَسَــلَّمَ: [وَالَّــذِي نَفْسِــي بِيَــدِهِ لَا تَــذْهَبُ الــدُّنْيَا، حَتَّـى يَـأْتِيَ عَلَـى» النَّـاسِ يَـوْمٌ لَا يَـدْرِي الْقَاتِــلُ فِــيمَ قَتَــلَ، وَلَا

له ابـوهريرة رضـي اللـه عنـه نـه روايـت دی چـې رسـول اللـه صـلى اللـه عليـه وسـلم فرمـايلي دي: زمـا دې پـه هغـه ذات قسـم وي چـې زمـا نفـس يـې پـه لاس کـې دی چـې دنيـا تـر هغـه نـه ورانيـږي ترڅـو پـه خلکو داسې زمانـه راشـي چـې قاتـل بـه نـه

WWW.LARKHUD.COM

الْمَقْتُولُ فِيمَ قُتِلَ " فَقِيلَ: كَيْفَ يَكُونُ ذَلِكَ؟ قَالَ: «الْهَرْجُ، الْقَاتِلُ وَالْمَقْتُولُ فِي النَّارِ] (صحيح مسلم: ٢٩٠٨)

[٨٠] عَنْ ثَوْبَانَ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: [إِنَّ اللهَ زَوَى لِي الْأَرْضَ، فَرَأَيْتُ مَشَارِقَهَا وَمَغَارِبَهَا، وَإِنَّ أُمَّتِي سَيَبْلُغُ مُلْكُهَا مَا زُوِيَ لِي مِنْهَا، وَأُعْطِيتُ الْكَنْزَيْنِ الْأَحْمَرَ وَالْأَبْيَضَ ، وَإِنِّي سَأَلْتُ رَبِّي لِأُمَّتِي أَنْ لَا يُهْلِكَهَا بِسَنَةٍ عَامَّةٍ، وَأَنْ لَا يُسَلِّطَ عَلَيْهِمْ عَدُوًّا مِنْ سِوَى أَنْفُسِهِمْ، فَيَسْتَبِيحَ بَيْضَتَهُمْ ، وَإِنَّ رَبِّي قَالَ: يَا مُحَمَّدُ إِنِّي إِذَا قَضَيْتُ قَضَاءً فَإِنَّهُ لَا يُرَدُّ، وَإِنِّي أَعْطَيْتُكَ لِأُمَّتِكَ أَنْ لَا أُهْلِكَهُمْ بِسَنَةٍ عَامَّةٍ، وَأَنْ لَا أُسَلِّطَ عَلَيْهِمْ عَدُوًّا مِنْ سِوَى أَنْفُسِهِمْ، يَسْتَبِيحُ بَيْضَتَهُمْ، وَلَوِ اجْتَمَعَ عَلَيْهِمْ مَنْ بِأَقْطَارِهَا -

پوهیږي چې ولې قتل کوي او مقتول به نه وي خبر چې ولې ووژلی شوم،وویل شول: دا به څنګه کیږي؟ هغه وویل: قتل او قتال، قاتل او مقتول دواړه به په اور کې وي.

له ثوبان رضي الله عنه نه روایت دی چې رسول الله صلی الله علیه وسلم فرمایي: الله راته ځمکه راغونډه کړه، ما یې مشرقونه او مغربونه ولیدل، او زما د امت واک به تر هغو ځایونو رسیږي چې ما ته راغونډه شوې وه، ما ته سره او سپینه خزانه هم راکړل شوې ده، ما مې له رب څخه وغوښتل چې زما امت په قحط سالی عموما مه بربادوه، او له ځانونو پرته پرې بل دښمن مه مسلط کوه چې بیخ کني یې وکړي، خو ولې رب مې راته وویل: محمده! زه چې کله فیصله وکړم نو بیرته نه رد کیږي، ستا امت ته مې دا ورکړل چې تول به په قحط نه بربادوم،

WWW.LARKHUD.COM

أَوْ قَالَ مَنْ بَيْنَ أَقْطَارِهَا - حَتَّى يَكُونَ بَعْضُهُمْ يُهْلِكُ بَعْضًا، وَيَسْبِي بَعْضُهُمْ بَعْضًا [صحيح مسلم:٢٨٨٩، سنن ابوداود : ٤٢٥٢ ، جامع الترمذي: ٢١٧٦، سنن ابن ماجه: ٣٩٥٢، مسند احمد: (١٧١١٥

او نه پرې له دوی پرته بل دښمن مسلط کوم چې بيخ کني يې وکړي، که څه هم ټول دښمنان پرې د ځمکې له کنارو هم راټول شي، خو خپل منځ کې به سره ځيني نور ځيني مړه کوي، او يو بل به په مريي توب نيسي .

[٨١] [وَإِنَّمَا أَخَافُ عَلَى أُمَّتِي الْأَئِمَّةَ الْمُضِلِّينَ، وَإِذَا وُضِعَ السَّيْفُ فِي أُمَّتِي لَمْ يُرْفَعْ عَنْهَا إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ، وَلَا تَقُومُ السَّاعَةُ حَتَّى تَلْحَقَ قَبَائِلُ مِنْ أُمَّتِي بِالْمُشْرِكِينَ، وَحَتَّى تَعْبُدَ قَبَائِلُ مِنْ أُمَّتِي الْأَوْثَانَ، وَإِنَّهُ سَيَكُونُ فِي أُمَّتِي كَذَّابُونَ ثَلَاثُونَ، كُلُّهُمْ يَزْعُمُ أَنَّهُ نَبِيٌّ، وَأَنَا خَاتَمُ النَّبِيِّينَ لَا نَبِيَّ بَعْدِي، وَلَا تَزَالُ طَائِفَةٌ مِنْ أُمَّتِي عَلَى الْحَقِّ ظَاهِرِينَ لَا يَضُرُّهُمْ مَنْ خَالَفَهُمْ، حَتَّى يَأْتِيَ أَمْرُ اللَّهِ] (

زه مې پر امت له ګمراهانو ټولواکانو نه ويرېږم، خو که زما پر امت کې توره کېښودل شوه نو تر قيامت پورې به ترې بيا پورته نه شي، او قيامت به تر هغه رانه شي چې زما له امت څخه به خلک مشرکينو سره پيوسته شي او زما له امت څخه به خلک د بوتانو عبادت وکړي، او ډېر زر به زما په امت ديرش ستر دروغجنان راشي او هر يو به ګمان کوي چې هغه پيغمبر دی، زه اخرنی پيغمبر يم له ما وروسته بل پيغمبر نشته، او هميشه به زما امت کې داسې ځوک وي چې

WWW.LARKHUD.COM

سنن ابي داود: ۴۲۵۲، جامع الترمذي: ۲۲۲۹، سنن دارمي: ۲۰۹، احمد بن حنبل:۲۲۴۵۲

[۸۲] عَامِرُ بْنُ سَعْدٍ، عَنْ أَبِيهِ[أَنَّ رَسُولَ اللهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَقْبَلَ ذَاتَ يَوْمٍ مِنَ الْعَالِيَةِ، حَتَّى إِذَا مَرَّ بِمَسْجِدِ بَنِي مُعَاوِيَةَ دَخَلَ فَرَكَعَ فِيهِ رَكْعَتَيْنِ، وَصَلَّيْنَا مَعَهُ، وَدَعَا رَبَّهُ طَوِيلًا، ثُمَّ انْصَرَفَ إِلَيْنَا، فَقَالَ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: سَأَلْتُ رَبِّي ثَلَاثًا، فَأَعْطَانِي ثِنْتَيْنِ وَمَنَعَنِي وَاحِدَةً، سَأَلْتُ رَبِّي: أَنْ لَا يُهْلِكَ أُمَّتِي بِالسَّنَةِ فَأَعْطَانِيهَا، وَسَأَلْتُهُ أَنْ لَا يُهْلِكَ أُمَّتِي بِالْغَرَقِ فَأَعْطَانِيهَا، وَسَأَلْتُهُ أَنْ لَا يَجْعَلَ بَأْسَهُمْ بَيْنَهُمْ فَمَنَعَنِيهَا] (صحيح مسلم: ۲۸۹۰، مسند احمد: ۱۵۷۴)

په حق کلک وي، که يې څوک مخالفت کوي نو هېڅ تکليف به ورته ونه شي رسولی ترڅو قيامت راشي.

عامر له خپل پلار سعد او هغه وايي چې نبي کريم صلى الله عليه وسلم يوه ورځ د مديني له لرې برخې راغی تردې چې د بنومعاويه په مسجد تېرېدو نو ورته ننوت او دوه رکعته لمونځ يې وکړ مونږ هم ورسره لمونځ وکړ، تر ډېره ګړی يې خپل رب راوبلو، بيا يې مونږ ته مخ کړ او ويويل: له خپل رب څخه مې درې شيان وغوښتل دوه يې راکړل او يو نه، له رب څخه مې وغوښتل چې زما امت په قحط له لبه مه بربادوه راته يې راکړه، ورڅخه مې وغوښتل چې په اوبو يې مه بربادوه راته يې راکړه، او ورڅخه مې وغوښتل چې ترمنځ يې جنګ جګړې نه راولي نو راته يې رانه کړه.

WWW.LARKHUD.COM

په فتنه کې خپله ژبه کنترول

[۸۳] عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو رضي الله عنه قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: [إِنَّهَا سَتَكُونُ فِتْنَةٌ تَسْتَنْظِفُ الْعَرَبَ قَتْلَاهَا فِي النَّارِ، اللِّسَانُ فِيهَا أَشَدُّ مِنْ وَقْعِ السَّيْفِ] (سنن ابي داود: ۴۲۶۵، جامع الترمذي ، ۲۱۷۸، احمد بن حنبل:٦٩٨٠

له عبدالله بن عمرو رضي الله عنه نه روايت دې چې رسول الله صلى الله عليه وسلم فرمايي: ډېر زر به داسې فتنې راشي چې عربان به خپل مړي په اور کې کنګال کړي، له توري څخه به پکې قلم ډېر بدترين وي.

[۸۴] عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رضي الله عنه أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: [سَتَكُونُ فِتْنَةٌ صَمَّاءُ، بَكْمَاءُ، عَمْيَاءُ، مَنْ أَشْرَفَ لَهَا اسْتَشْرَفَتْ لَهُ، وَإِشْرَافُ اللِّسَانِ فِيهَا كَوُقُوعِ السَّيْفِ] (سنن ابي داود: ۴۲٦۴)

له ابوهريرة رضي الله عنه نه روايت دى چې رسول الله صلى الله عليه وسلم فرمايي: ډېر زر به كڼې، ګونګې او ړندې فتنې راشي، كه څوک يې سيال ته ورپورته شي ځان ته به يې راكاږي، كه په ژبه هم وريكې څوک واقع شي ګناه يې دومره ده لكه په توره چې يې په كې ګډون كړى وي

په فتنو کې ژبه کنترول کړئ

WWW.LARHKUD.COM

[٨٥] عَـنِ ابْـنِ عُمَـرَ رضـي اللـه عنهمـا قَـالَ: قَـالَ رَسُـولُ اللَّـهِ صَـلَّى اللـهُ عَلَيْـهِ وَسَـلَّمَ: [إِيَّـاكُمْ وَالْفِـتَنَ، فَـإِنَّ اللِّسَـانَ فِيهَـا مِثْـلُ وَقْـعِ السَّـيْفِ»] (سـنن ابـن ماجه: ٣٩٦٨)

له ابـن عمـر رضـي اللـه عنـه نـه روايـت دی چـې رسـول اللـه صـلی اللـه علیـه وسلم فرمـایي: ځـان لـه فتنـو نـه سـاتئ، پـه ژبـې پکـې خبـرې کـول داسـې دي لکـه پـه تـورې سـره چـې پکـې څـوک برخه واخلي.

ژبه مهارول له اور څخه نجات دی

[٨٦] عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللهُ عَنْهُ سَـمِعَ رَسُـولَ اللَّـهِ صَـلَّى اللـهُ عَلَيْـهِ وَسَـلَّمَ يَقُـولُ: [إِنَّ العَبْـدَ لَيَـتَكَلَّمُ بِالكَلِمَةِ، مَـا يَتَبَـيَّنُ فِيهَـا، يَـزِلُّ بِهَـا فِـي النَّـارِ أَبْعَـدَ مِمَّـا بَـيْنَ المَشْـرِقِ] (صـحيح البخـاري:٦٤٧٧، صـحيح مسـلم: ٢٩٨٨، جـامع الترمـذي: ٢٣١٤، مسند احمد: ٨٩٢٣)

لـه ابـوهریرة رضـي اللـه عنـه نـه روایـت دی چـې ده لـه رسـول اللـه صـلی اللـه علیـه وسـلم څخـه اوریـدلي دي ویـل یـې: کلـه انسـان لـه تحقیـق نـه پرتـه داسې خبره وکـړي چـې پـه اور کـې پـرې د مشـرق او مغـرب فاصـلې هـم ډیـر لاړ شي.

WWW.LARKHUD.COM

د هغو حديثونو بيان چې
فتنه کې برخه اخستل په کلکه غندي

WWW.LARHKUD.COM

له فتنې څخه د خلاصون ښه علاجونه

[٨٧] عَـنْ أَبِـي ذَرٍّ رضـي اللـه عنه قَـالَ: قَـالَ رَسُـولُ اللَّـهِ صَـلَّى اللهُ عَلَيْـهِ وَسَـلَّمَ: كَيْـفَ أَنْـتَ يَـا أَبَا ذَرٍّ وَمَوْتًـا يُصِـيبُ النَّـاسَ حَتَّـى يُقَـوَّمَ الْبَيْـتُ بِالْوَصِـيفِ؟ - يَعْنِـي الْقَبْـرَ - قُلْـتُ: مَـا خَـارَ اللَّـهُ لِـي وَرَسُـولُهُ - أَوْ قَـالَ: اللَّـهُ وَرَسُـولُهُ أَعْلَـمُ - قَـالَ: تَصَـبَّرْ قَـالَ: «كَيْـفَ أَنْـتَ، وَجُوعًـا يُصِـيبُ النَّـاسَ، حَتَّى تَـأْتِيَ مَسْجِدَكَ فَلَا تَسْتَطِيعَ أَنْ تَرْجِـعَ إِلَـى فِرَاشِـكَ، وَلَا تَسْـتَطِيعَ أَنْ تَقُـومَ مِـنْ فِرَاشِـكَ إِلَـى مَسْـجِدِكَ؟ قَـالَ: قُلْـتُ: اللَّـهُ وَرَسُـولُهُ أَعْلَـمُ - أَوْ مَـا خَـارَ اللَّـهُ لِي وَرَسُـولُهُ - قَـالَ: عَلَيْـكَ بِالْعِفَّـةِ ثُـمَّ قَـالَ: كَيْـفَ أَنْـتَ، وَقَـتْلًا يُصِيبُ النَّـاسَ حَتَّـى تُغْـرَقَ حِجَـارَةُ

لـه ابـوذر رضـي اللـه عنـه نـه روايـت دى چـې رسـول اللـه صـلى اللـه عليـه وسـلم راته وويل: پـه هغـه وخـت کـې بـه دې څـه حـال وي چـې قبرونـه بـه پـه غلامـانو(مزدورانو) جـوړولى شـي؟ مـا وويـل: بـس چـې اللـه او رسـول يـې راتـه څـه غـوره کـړي وي نـو، يـا : اللـه او ددـه رسول بهتـر پـوهيږي، هغـه وويـل: صـبر بـه کوې ، بيا يې وويل: پـه هغـه وخـت کـې بـه دې څـه حـال وي چـې خلکـو تـه ولـږه ورسيږي؟ په داسې حال کـې چـې مسـجد ته دې راشي نـو بېرتـه د کـور تـه تللـو تـوان بـه نـه لـرې، مـا وويـل: اللـه او رسـول يـې بهتـر پـوهيږي، يـا: چې اللـه او رسـول يـې راتـه څـه غـوره کـړي وي، هغـه وويـل: داسې حالـت کـې پرهيزگـاري کـوه، بيـا يـې وويل: سـتا هغـه مهـال څـه حالـت کـې وي چـې خلکـو تـه دومـره مـرگ واوړي چـې

الزَّيْتِ بِالدَّمِ؟ قُلْتُ: مَا خَارَ اللَّهُ لِي وَرَسُولُهُ، قَالَ: الْحَقْ بِمَنْ أَنْتَ مِنْهُ ، قَالَ: قُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ أَفَلَا آخُذُ بِسَيْفِي، فَأَضْرِبَ بِهِ مَنْ فَعَلَ ذَلِكَ، قَالَ: شَارَكْتَ الْقَوْمَ إِذًا، وَلَكِنِ ادْخُلْ بَيْتَكَ ، قُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ فَإِنْ دُخِلَ بَيْتِي؟ قَالَ: إِنْ خَشِيتَ أَنْ يَبْهَرَكَ شُعَاعُ السَّيْفِ، فَأَلْقِ طَرَفَ رِدَائِكَ عَلَى وَجْهِكَ، فَيَبُوءَ بِإِثْمِهِ وَإِثْمِكَ، فَيَكُونَ مِنْ أَصْحَابِ النَّارِ] (سنن ابي داود: ۴۲٦۱، سنن ابن ماجه: ۳۹۵۸).

حجارة الزيت (مدينه کې د حره مقام کې يو ځای دی) به هم وينو ككړ شي، ما وويل: چې الله او رسول يې راته ښه غوره كوى هغه به كوم، له خپل كاله تېر سره يو ځاى شه، ما وويل: اى دالله رسوله! ايا توره مې را وا نه اخلم چې څوك دغه كارونه كوي او مړ يې كړم؟ هغه وويل: نو بيا له قوم (فتنه گرو) سره ملگرى شوې! بس كور ته دې ننوځه، ما وويل: د الله رسوله! كه كور ته راپسې ننوځي؟ هغه وويل: كه دتوورو له پړقا ويريدې نو پرمخ دې څادر راخپور كړه، قاتل به په خپلې او ستا په گناه ككړ شي او دوزخي به شي

[۸۸] زَادَ ابْنُ ماجه: كَيْفَ أَنْتَ، وَجَوَائِحُ تُصِيبُ النَّاسَ، حَتَّى تَأْتِيَ مَسْجِدَكَ فَلَا تَسْتَطِيعَ أَنْ تَرْجِعَ إِلَى فِرَاشِكَ، وَلَا تَسْتَطِيعَ أَنْ تَقُومَ مِنْ فِرَاشِكَ إِلَى مَسْجِدِكَ؟ قَالَ: قُلْتُ: اللَّهُ

ابن ماجه زيات كړي دي: په هغه وخت كې به دې څه حال وي چې خلكو ته ولړه ورسيږي؟ په داسې حال كې چې مسجد ته دې راشي نو بېرته د كور ته تللو توان به نه لرې، ما وويل: الله او رسول يې بهتر پوهيږي،

WWW.LARKHUD.COM

وَرَسُولُهُ أَعْلَمُ - أَوْ مَا خَارَ اللَّهُ لِي وَرَسُولُهُ - قَالَ: عَلَيْكَ بِالْعِفَّةِ] (سنن ابن ماجه: ٣٩٥٨)

يا: چې الله او رسول يې راته څه غوره بولي، هغه وويل: داسې حالت کې پرهيزګاري کوه

په فتنو کې سستي کول کاميابي ده

[٨٩] وفي حَدِيْثِ ابْنِ مَسْعُوْدٍ: وَذَكَرَ الفِتْنَةَ قَالَ : تَدْخُلُ بَيْتَكَ قَالَ: فَإِنْ دُخِلَ عَلَيَّ بَيْتِي؟ قَالَ: كُنْ كَالْجَمَلِ الْأَوْرَقِ الثِّقَالِ الَّذِي لَا يَنْبَعِثُ إِلَّا كُرْهًا وَلَا يَمْشِي إِلَّا كُرْهًا] (الابانة الكبرى: ٧٥٣)

د ابن مسعود حديث کې دا هم دي چې هغه فتنه ذکر کړه اووېويل: کاله ته دې ننوځه، هغه وويل: که کور ته راپسې راننوځي؟هغه وويل: د خړ رنګي درون اوښ په څېر شه په پاځولی شي او په زور روانولی شي.

له فتنو څخه برطرف انسان سعادتمند دی

[٩٠] عَنِ الْمِقْدَادِ بْنِ الْأَسْوَدِ رضي الله عنه قَالَ: ايْمُ اللَّهِ، لَقَدْ سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ: «إِنَّ السَّعِيدَ لَمَنْ جُنِّبَ الْفِتَنَ، إِنَّ

له مقداد رضي الله عنه نه روايت دی چې ما قسم په الله ما له رسول الله صلی الله عليه وسلم څخه اوريدلي دي ويل يې: خوشبخت هغه څوک دی چې له فتنو څخه وساتل

WWW.LARKHUD.COM

السَّــعِيدَ لَمَــنْ جُنِّــبَ الْفِــتَنِ، إِنَّ السَّعِيدَ لَمَنْ جُنِّبَ الْفِتَنُ، وَلَمَـنْ ابْتُلِـيَ فَصَـبَرَ فَوَاهًـا] (سـنن ابـي داود:٤٢٦٣)

شي،خوشــبخت هغــه دی چــې لــه فتنــو وساتل شــي، خوشــبخت هغــه دی چــې لــه فتنــو وســاتل شــي خــو کــه څــوک پــرې وازمايــل شــي او صــبر پــرې وکــړي څــومره ښه کار يې وکړ.

WWW.LARHKUD.COM

د قيامت
د نښو بيان

WWW.LARHKUD.COM

د قيامت له راتګ مخکې نبښې نښانې

[٩١]عَـنْ عَـوْفَ بْـنَ مَالِـكٍ رَضِـيَ اللـهُ عَنْـهُ قَـالَ: أَتَيْـتُ النَّبِـيَّ صَـلَّى اللـهُ عَلَيْـهِ وَسَـلَّمَ فِـي غَـزْوَةِ تَبُـوكَ وَهُوَ فِي قُبَّـةٍ مِـنْ أَدَمٍ، فَقَـالَ: [اعْـدُدْ سِـتًّا بَـيْنَ يَـدَيِ السَّـاعَةِ: مَـوْتِي، ثُـمَّ فَتْحُ بَيْتِ المَقْـدِسِ، ثُـمَّ مُوْتَـانٌ يَأْخُـذُ فِيكُمْ كَقُعَـاصِ الغَـنَمِ، ثُـمَّ اسْتِفَاضَـةُ المَـالِ حَتَّـى يُعْطَـى الرَّجُـلُ مِائَـةَ دِينَـارٍ فَيَظَـلُّ سَـاخِطًا، ثُـمَّ فِتْنَـةٌ لاَ يَبْقَـى بَيْـتٌ مِـنَ العَـرَبِ إِلَّا دَخَلَتْـهُ، ثُـمَّ هُدْنَـةٌ تَكُـونُ بَيْـنَكُمْ وَبَـيْنَ بَنِـي الأَصْـفَرِ، فَيَغْـدِرُونَ فَيَـأْتُونَكُمْ تَحْـتَ ثَمَـانِينَ غَايَـةً، تَحْـتَ كُـلِّ غَايَـةٍ اثْنَـا عَشَـرَ أَلْفًـا] (صـحيح البخـاري: ٣١٧٦، سـنن ابـي داود: ٥٠٠٠، سـنن ابـن ماجـه: ٤٠٤٢، مسـند احمد:٢١٩٩٢)

له عـوف بـن مالـک رضي اللـه عنـه نـه روايـت دی چې د تبـوک پـه غـزا کې زه نبـي کـريم صـلى اللـه عليـه وسـلم تـه راغلم او هغـه د څرمنې پـه خيمـه کې و وېويل: د قيامـت نـه مخکې شپږ شيان شـمار کـړه: زمـامرګ، د بيـت المقـدس فتح، پـه څـارو کې د قاتـل رنـځ پـه څېـر ډېـر مرګونــه، د مــال ډېربښــت چــې يــو سړي تـه سـل دينـار ورکـړل شي او لا بـه غصه وي، بيا بـه داسې فتنـه راشي چې هر کور تـه بـه ننوځي، بيـا بـه ستاسـو او د روميــانو تــرمنځ صــلحه وشــي خــو هغوى بـه دوکـه وکـړي، د ديرشـو جنګي بېرغونو لاندې بـه درتـه راشي او لـه هـر جنـډې لانـدې بـه دولـس زره جنګيـالي وي.

د روميانو سره د جنګونو بيان

[٩٢] عَـنْ يُسَـيْرِ بْـنِ جَـابِرٍ، قَـالَ: هَاجَـتْ رِيـحٌ حَمْـرَاءُ بِالْكُوفَـةِ، فَجَاءَ رَجُـلٌ لَـيْسَ لَـهُ هِجِّيـرَى إِلَّا: يَـا عَبْـدَ اللـهِ بْـنَ مَسْـعُودٍ جَـاءَتِ السَّـــاعَةُ، قَـــالَ: فَقَعَـــدَ وَكَـــانَ مُتَّكِئًـــا، فَقَـــالَ: إِنَّ السَّـــاعَةَ لَا تَقُـومُ، حَتَّـى لَا يُقْسَـمَ مِيـرَاثٌ، وَلَا يُفْـرَحَ بِغَنِيمَـةٍ، ثُـمَّ قَـالَ: بِيَـدِهِ هَكَـــذَا - وَنَحَّاهَـــا نَحْـــوَ الشَّـــأْمِ فَقَـــالَ: عَـــدُوٌّ يَجْمَعُـــونَ لِأَهْـــلِ الْإِسْـــلَامِ، وَيَجْمَـــعُ لَهُـــمْ أَهْـــلُ الْإِسْـلَامِ، قُلْـتُ: الـرُّومَ تَعْنِـي؟ قَـالَ: نَعَـمْ، وَتَكُـونُ عِنْـدَ ذَاكُـمُ الْقِتَـــالِ رَدَّةٌ شَـــدِيدَةٌ، فَيَشْـــتَرِطُ الْمُسْـــلِمُونَ شُـــرْطَةً لِلْمَـــوْتِ لَا تَرْجِعُ إِلَّا غَالِبَـةً، فَيَقْتَتِلُـونَ حَتَّـى يَحْجُـــزَ بَيْـــنَهُمُ اللَّيْـــلُ، فَيَفِـــيءُ هَـؤُلَاءِ وَهَـؤُلَاءِ، كُـلٌّ غَيْـرُ غَالِـبٍ،

يسير بن جابر وايي: په کوفه کې سره بادونه راوالوتل يو سړی يواځې په دې مقصد راغی چې: ای عبدالله بن مسعود! لکه چې قيامت راغی! عبدالله بن مسعود ناست و او تکيه يي وهلی وه وېويل: قيامت تر هغه نه راځي چې ميراث به تقسيم نه شي، په غنيمت به خلک نه خوشحالېږي، بيا يي وويل: د شام په لور يې په لاس اشاره وکړه چې د مسلمانانو په ضد به دلته دښمنان راغونډ شي، او مسلمانان به هم ورته راغونډ شي، ما ورته وويل: روميان يادوې؟ هغه وويل: هو، په دغه جنګ کې به قوي ارتداد وشي، مسلمانان به جنګ کې د مرګ شرط ولګوي چې شکست به نه خوري، دواړه خواوې به تر هغه جنګ وکړي چې شپه به يې منځ کې مانع واقع شي، دواړه خواوې به خپلو خپلو خلکو ته داسې حالت کې

WWW.LARKHUD.COM

وَتَفْنَـــى الشُّـــرْطَةُ، ثُـــمَّ يَشْـــتَرِطُ الْمُسْـــلِمُونَ شُـــرْطَةً لِلْمَـــوْتِ، لَا تَرْجِعُ إِلَّا غَالِبَـةً، فَيَقْتَتِلُـونَ حَتَّـى يَحْجُـــزَ بَيْـــنَهُمُ اللَّيْـــلُ، فَيَفِـــيءُ هَـؤُلَاءِ وَهَـؤُلَاءِ، كُـلٌّ غَيْـرُ غَالِـبٍ، وَتَفْنَـــى الشُّـــرْطَةُ، ثُـــمَّ يَشْـــتَرِطُ الْمُسْـــلِمُونَ شُـــرْطَةً لِلْمَـــوْتِ، لَا تَرْجِعُ إِلَّا غَالِبَـةً، فَيَقْتَتِلُـونَ حَتَّـى يُمْسُـــوا، فَيَفِـيءُ هَـؤُلَاءِ وَهَـؤُلَاءِ، كُلٌّ غَيْـرُ غَالِـبٍ، وَتَفْنَـى الشُّـرْطَةُ، فَـإِذَا كَـانَ يَـوْمُ الرَّابِـعِ، نَهَـدَ إِلَـيْهِمْ بَقِيَّـةُ أَهْـلِ الْإِسْـلَامِ، فَيَجْعَـلُ اللـهُ الـدَّبْرَةَ عَلَـيْهِمْ، فَيَقْتُلُـونَ مَقْتَلَـةً إِمَّا قَـالَ لَا يُـرَى مِثْلُهَـا، وَإِمَّـا قَـالَ لَمْ يُرَ مِثْلُهَـا حَتَّـى إِنَّ الطَّـائِرَ لَيَمُـرُّ بِجَنَبَـاتِهِمْ، فَمَـا يُخَلِّفُهُـمْ حَتَّـى يَخِــرَّ مَيْتًــا، فَيَتَعَــادُّ بَنُــو الْأَبِ، كَـانُوا مِائَـةً، فَـلَا يَجِدُونَـهُ بَقِـيَ مِـنْهُمْ إِلَّا الرَّجُـلُ الْوَاحِـدُ، فَبِـأَيِّ غَنِيمَـــةٍ يُفْـــرَحُ؟ أَوْ أَيُّ مِيـــرَاثٍ

ستني شي چې يوه به هم غالبه نه وي، او د لومړي صف خلک به پکې قتل شوي وي، د مرگ لپاره به بيا مسلمان وړاندې شي او تر هغه به دواړه خواوې وجنگيږي چې د شپې تورتمي به يې د جنگ مانع واقع شي، دواړه خواوې به خپلو خپلو خلکو ته په داسې حالت کې ستنې شي چې يوه به هم غالبه نه وي، او د لومړي صف خلک به پکې قتل شوي وي، دمسلمانانو د لومړي صف جنگيالي به بيا پورته شي او دواړه خواوې به سره وجنگيږي او يو بل به مړه کړي خو غلبه به پکې د هيڅ چا نه وي، دواړه خواوې به د شپې په مهال خپلو خلکو ته ستانه شي، په خلورمه ورځ به ورته پاتې مسلمان راولاړ شي او الله به دښمنانو ته ماتې ورکړي، ستره وژنه به پکې وشي چې سارى به نه لري، تر دې چې مارغه به يې په اړخ تيريږي نو تر اخرني به يې لا تېر نه شي چې مړ به شي، پلاريز سل ورونه به

يُقَاسَــمُ، فَبَيْنَمَــا هُــمْ كَــذَلِكَ إِذْ سَــمِعُوا بِبَــأْسٍ، هُــوَ أَكْبَــرُ مِــنْ ذَلِــكَ، فَجَــاءَهُمُ الصَّــرِيخُ، إِنَّ الدَّجَّالَ قَدْ خَلَفَهُمْ فِي ذَرَارِيِّهِمْ، فَيَرْفُضُــونَ مَــا فِــي أَيْــدِيهِمْ، وَيُقْبِلُونَ، فَيَبْعَثُونَ عَشَرَةَ فَوَارِسَ طَلِيعَــةً، قَــالَ رَسُــولُ اللــهِ صَــلَّى اللــهُ عَلَيْــهِ وَسَــلَّمَ:إِنِّي لَأَعْــرِفُ أَسْـمَاءَهُمْ وَأَسْـمَاءَ آبَـائِهِمْ، وَأَلْـوَانَ خُيُـولِهِمْ، هُـمْ خَيْـرُ فَـوَارِسَ عَلَـى ظَهْـرِ الْأَرْضِ يَوْمَئِـذٍ أَوْ مِـنْ خَيْـرِ فَـوَارِسَ عَلَـى ظَهْـرِ الْأَرْضِ يَوْمَئِـذٍ] (صـحيح مسـلم: ٢٨٩٩، مسـند احمد: ٤١٤٦).

ځانونه وشمېرې يو به ترې ايله پاتې وي، نو دا به ميراث څه تقسيم کړي او په غنيمت به څه خوشحاله شي؟! دوى به لا داسې وي چې بله د بلې غټې نا امېدې به واوري، وابه اوري چې دجال راغى کورونو ته راورسېد، چې څه يې په لاسونو کې دي دا به پرېږدي او کورونو ته به راشي، لس شاهسواران به راشي، نبي صلى الله عليه وسلم فرمايي: ما ته اوس هم د هغوى او د پلارانو نومونه يې ياد دي، د اسونو رنګونه يې هم پېژنم، دغه مهال د ځمکې پر مخ دوى غوره ترين شاهسواران دي

په اعماق او دابق کې جنګ له روميانو سره جنګ د قيامت نښه ده

[٩٣] عَـنْ أَبِـي هُرَيْـرَةَ رَضِـيَ اللــهُ عَنْـهُ أَنَّ رَسُـولَ اللـهِ صَـلَّى اللـهُ عَلَيْــهِ وَسَــلَّمَ، قَــالَ: لَا تَقُــومُ

لـه ابـوهريرة رضـي اللـه عنـه نـه روايـت دى چـې رسـول اللـه صـلى اللـه عليـه وسـلم فرمـايي: قيامـت بـه تـر هغـه قـائم نـه شـي ترڅو روميان تـر اعمـاق او دابـق راشـي، دغـه

السَّـــاعَةُ حَتَّـــى يَنْـــزِلَ الـــرُّومُ
بِالْأَعْمَـــاقِ أَوْ بِـــدَابِقٍ، فَيَخْـــرُجُ
إِلَـيْهِمْ جَـيْشٌ مِـنَ الْمَدِينَـةِ، مِـنْ
خِيَـارِ أَهْـلِ الْأَرْضِ يَوْمَئِـذٍ، فَـإِذَا
تَصَافُّوا، قَالَـتِ الـرُّومُ: خَلُّـوا بَيْنَنَـا
وَبَـيْنَ الَّـذِينَ سَـبَوْا مِنَّـا نُقَـاتِلْهُمْ،
فَيَقُـولُ الْمُسْـلِمُونَ: لَا، وَاللـهِ لَا
نُخَلِّـي بَيْـنَكُمْ وَبَـيْنَ إِخْوَانِنَـا،
فَيُقَـاتِلُونَهُمْ، فَيَنْهَـزِمُ ثُلُـثٌ لَا
يَتُـوبُ اللـهُ عَلَـيْهِمْ أَبَـدًا، وَيُقْتَـلُ
ثُلُـثُهُمْ، أَفْضَـلُ الشُّـهَدَاءِ عِنْـدَ
اللـهِ، وَيَفْتَـتِحُ الثُّلُـثُ، لَا يُفْتَنُـونَ
أَبَـدًا فَيَفْتَتِحُـونَ قُسْـطَنْطِينِيَّةَ،
فَبَيْنَمَا هُـمْ يَقْتَسِـمُونَ الْغَنَـائِمَ، قَـدْ
عَلَّقُـوا سُـيُوفَهُمْ بِـالزَّيْتُونِ، إِذْ
صَـاحَ فِـيهِمِ الشَّـيْطَانُ: إِنَّ
الْمَسِيحَ قَـدْ خَلَفَكُـمْ فِـي أَهْلِـيكُمْ،
فَيَخْرُجُـونَ، وَذَلِـكَ بَاطِـلٌ، فَـإِذَا
جَـاءُوا الشَّـأْمَ خَـرَجَ، فَبَيْنَمَـا هُـمْ
يُعِـدُّونَ لِلْقِتَـالِ، يُسَـوُّونَ

مهال به ورته لـه ښار څخه خلک چې په تولـه ځمکـه کـې بـه غـوره تـرين وي راووځـي، د جنـگ لپـاره چې صـفونه تيـار شي روميـان بـه ووايـي: مـونږ او هغـه خلک سره پرېږدئ چې لـه مـونږ يـې نـه يـې خلک غلامـان کـړي دي مـونږ ورسـره جنـگ کـوو، مسلمانان به ووايـي: نـا، قسم پـه اللـه چې خپلو دغو ورونـو تـه بـه مـو پـرې نـه ږدو نـو جنگ به ورسره وکړي، لـه مسـلمانانو نـه بـه دريمه برخـه شکسـت وخوري چې اللـه بـه ورتـه توبـه الهـام نـه کـړي، دريمـه بـه يـې ووژل شـي او دوى بـه د اللـه پـه نېـز غـوره تـرين شـهيدان وي، او پـاتي دريمـه بـه يـې فتحـه راوړي او پـه هـيڅ ډول فتنـې بـه ونـه ازمـول شـي او قسـطنطينيه بـه فتحـه کـړي، دوى بـه لا غنيمتونـه تقسـيموي او تـورې بـه يې د زيتون ونې تـه ځوړنـدلي کـړې وي چې شـيطان بـه پکـې اواز وکـړي: دجـال مـو پـه کورونـو راغـى، دوى بـه لـه قسـطنطينيه څخـه ووځـي خـو دشـيطان دغـه اواز بـه سـوچه دروغ وي، دوى چـې تـر شـام راورسيږي نـو دجـال بـه راووځـي، مسـلمانان

الصُّفُوفَ، إِذْ أُقِيمَتِ الصَّلَاةُ، فَيَنْزِلُ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، فَأَمَّهُمْ، فَإِذَا رَآهُ عَدُوُّ اللهِ، ذَابَ كَمَا يَذُوبُ الْمِلْحُ فِي الْمَاءِ، فَلَوْ تَرَكَهُ لَانْذَابَ حَتَّى يَهْلِكَ، وَلَكِنْ يَقْتُلُهُ اللهُ بِيَدِهِ، فَيُرِيهِمْ دَمَهُ فِي حَرْبَتِهِ] (صحيح مسلم: ٢٨٩٧)

به د جنگ لپاره صفونه تياروي چې دلمونځ لپاره به اقامت وشي، عيسى بن مريم عليه السلام به راښکته شي او د دوى امامت به وکړي، خو چې د الله دښمن (دجال) يې ووينې نو په اوبو کې د مالګې په څېر به ويلې شي، که د عيسى عليه السلام خوښه وى تر هغه به يې پرېښى وى چې په اوبو کې تر هغه ويلې شي چې هلاک شي خو الله پاک به يې دده په لاس قتل کړي او د ده په برچه کې به يې خلکو ته وينه وښايي.

[٩٤]عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللهُ عَنْهُ أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، قَالَ: [سَمِعْتُمْ بِمَدِينَةٍ جَانِبٌ مِنْهَا فِي الْبَرِّ وَجَانِبٌ مِنْهَا فِي الْبَحْرِ؟ قَالُوا: نَعَمْ، يَا رَسُولَ اللهِ قَالَ: لَا تَقُومُ السَّاعَةُ حَتَّى يَغْزُوَهَا سَبْعُونَ أَلْفًا مِنْ بَنِي إِسْحَاقَ، فَإِذَا جَاءُوهَا نَزَلُوا، فَلَمْ يُقَاتِلُوا بِسِلَاحٍ وَلَمْ يَرْمُوا بِسَهْمٍ، قَالُوا: لَا إِلَهَ إِلَّا اللهُ

له ابوهريرة رضي الله عنه نه روايت دى چې رسول الله صلى الله عليه وسلم فرمايي: ايا د داسې ښار نوم مو اوريدلى دى چې نيم په وچه او نيم په درياب کې دى؟ هغوى وويل: هو اى د الله رسوله، هغه وويل: قيامت به تر هغه قائم نه شي له بنواسحاق خخه اويا زره کسان پرې غزا وکړي، کله چې ورته راشي نو د سلاح او غشو جنګ به پکې نه کوي، دوى به لااله الا الله

WWW.LARHKUD.COM

وَاللَّـــهُ أَكْبَـــرُ، فَيَسْـــقُطُ أَحَـــدُ جَانِبَيْهَـا - قَـالَ ثَـوْرٌ: لَا أَعْلَمُـهُ إِلَّا قَالَ - الَّذِي فِـي الْبَحْـرِ، ثُـمَّ يَقُولُـوا الثَّانِيَـــةَ: لَا إِلَـــهَ إِلَّا اللَّـــهُ وَاللَّـــهُ أَكْبَرُ، فَيَسْقُطُ جَانِبُهَا الْآخَرُ، ثُمَّ يَقُولُـوا الثَّالِثَـــةَ: لَا إِلَـــهَ إِلَّا اللَّـــهُ وَاللَّـــهُ أَكْبَـــرُ، فَيُفَـــرَّجُ لَهُـــمْ، فَيَـدْخُلُوهَا فَيَغْنَمُـوا، فَبَيْنَمَا هُـمْ يَقْتَسِـــمُونَ الْمَغَـــانِمَ، إِذْ جَـــاءَهُمُ الصَّـرِيخُ، فَقَـالَ: إِنَّ الـدَّجَّالَ قَـدْ خَـــرَجَ، فَيَتْرُكُـــونَ كُـــلَّ شَـــيْءٍ وَيَرْجِعُـــونَ] (صـــحيح مســـلم: ٢٩٢٠)

والله اكبر وايي نو يو اړخ به يې وغورځيږي، ثور وايي: داسې يې وويل چې په بحر ودانه څنډه به يې وغورځيږي، په دوهم ځل به بيا ووايي: لااله الا الله والله اكبر ووايي نو دوهم اړخ به يې هم ولويږي، په دريم ځل به بيا لااله الا الله والله اكبر ووايي نو ښار به فتحه کړي، ورته به ننوځي او غنيمتونه به تر لاسه کړي، دوی لا غنيمتونه تقسيموي چې اواز به ورته راشي چې دجال راووت، نو هرڅه به پريږدي او ددجال مقابلې ته به راستانه شي.

[٩٥] عَبْـدِ اللَّـهِ بْـنِ عَمْـرِو بْـنِ عَوْفٍ، عَنْ أَبِيـهِ، عَـنْ جَـدِّهِ، قَـالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّـهِ صَـلَّى اللـهُ عَلَيْـهِ وَسَـــلَّمَ:لَا تَقُـــومُ السَّـــاعَةُ حَتَّـــى تَكُـونَ أَدْنَـى مَسَـالِحِ الْمُسْـلِمِينَ بِبَـوْلَاءَ ثُـمَّ قَـالَ صَـلَّى اللـهُ عَلَيْـهِ وَسَـلَّمَ: يَـا عَلِـيُّ، يَـا عَلِـيُّ، يَـا

عبدلله له خپل پلار عمرو او هغه يې له خپل پلار عوف نه روايت کوي چې رسول الله صلى الله عليه وسلم فرمايي: تر هغه به قيامت رانه شي چې په (بولاء) مقام کې به د مسلمانانو سرحدي ځواک کم شي، بيا يې وويل: اى علي! اى علي ! اى علي، هغه وويل: زما پلار او مور درځخه قربان شه دا يم،

WWW.LARKHUD.COM

عَلِـيٌّ، قَـالَ: بِـأَبِي، وَأُمِّـي، قَـالَ: إِنَّكُـمْ سَـتُقَاتِلُونَ بَنِـي الْأَصْـفَرِ، وَيُقَـاتِلُهُمُ الَّـذِينَ مِـنْ بَعْـدِكُمْ، حَتَّـى يَخْـرُجَ إِلَـيْهِمْ رَوْقَـةُ الْإِسْـلَامِ، أَهْـلُ الْحِجَـازِ، الَّـذِينَ لَا يَخَـافُونَ فِـي اللَّـهِ لَوْمَـةَ لَائِـمٍ، فَيَفْتَتِحُـونَ الْقُسْـطَنْطِينِيَّةَ بِالتَّسْـبِيحِ وَ التَّكْبِيـرِ، فَيُصِـيبُونَ غَنَـائِمَ لَـمْ يُصِـيبُوا مِثْلَهَـا، حَتَّـى يَقْتَسِـمُوا بِالْأَتْرِسَـةِ، وَيَـأْتِي آتٍ فَيَقُولُ: إِنَّ الْمَسِيحَ قَـدْ خَـرَجَ فِـي بِلَادِكُـمْ، أَلَا وَهِـيَ كِذْبَـةٌ فَالْآخِـذُ نَـادِمٌ، وَالتَّـارِكُ نَـادِمٌ] (سنن ابن ماجه: ٤٠٩٤)

[٩٦] عَـنْ ذِي مِخْمَـرٍ رَضِـيَ اللـهُ عَنْهُ قَالَ: سَـمِعْتُ النَّبِـيَّ صَـلَّى اللـهُ عَلَيْـهِ وَسَـلَّمَ، يَقُـولُ: سَتُصَـالِحُكُمُ الـرُّومُ صُـلْحًا آمِنًـا، ثُـمَّ تَغْـزُونَ أَنْـتُمْ وَهُـمْ عَـدُوًّا، فَتَنْتَصِـرُونَ، وَتَغْنَمُـونَ، وَتَسْـلَمُونَ، ثُـمَّ تَنْصَـرِفُونَ حَتَّـى

هغه وويل: تاسو بـه ضـرور لـه بني اصفر (روميـانو) سـره جنـگ كـوئ، او لـه تاسـو وروسته خلک بـه هـم ورسـره جنـگ كـوي، تـر دې چـې د لـه حجـاز نـه د اسلام غـوره خلک راووځي چـې د اللـه لپاره بـه د هـيڅ چـا لـه ملامتـى نـه نـه ډاريـږي، قسـطنطينيه بـه پـه سـبحان اللـه او اللـه اكبـر بانـدې فتحـه كـړي، دومـره ډېـر غنيمتونه بـه ترلاسـه راوړي چـې دومـره يـې چرتـه نـه وي لاس تـه راوړي، تـر دې چـې په ډالونو به يې تقسيم كـړي، يـو څـوک بـه راشي او وبه وايي: دجـال مـو پـه كلـي ښـار كـې راووت خـو خبـردار چـې دا بـه دروغ وي، د دې خبـري منـونكي او پرېښودونكي دواړه به پښيمانه وي .

ذي مخمر رضي اللـه عنـه وايـي چـې مـا لـه نبـي كـريم صـلى اللـه عليـه وسـلم څخه اوريـدلي دي ويـل يـې: روميـان بـه له تاسو سـره د امـن صـلحه وكـړي، تاسـو او هغـوى بـه پـه شـريكه لـه دښـمن سـره جنـگ وكـړئ تاسـو كامرانـان او

WWW.LARKHUD.COM

تَنْزِلُوا بِمَرْجٍ ذِي تُلُولٍ، فَيَرْفَعُ رَجُلٌ مِنْ أَهْلِ الصَّلِيبِ الصَّلِيبَ، فَيَقُولُ: غَلَبَ الصَّلِيبُ، فَيَغْضَبُ رَجُلٌ مِنَ الْمُسْلِمِينَ، فَيَقُومُ إِلَيْهِ فَيَدُقُّهُ، فَعِنْدَ ذَلِكَ تَغْدِرُ الرُّومُ، وَيَجْتَمِعُونَ لِلْمَلْحَمَةِ، فَيَأْتُونَ حِينَئِذٍ تَحْتَ ثَمَانِينَ غَايَةً، تَحْتَ كُلِّ غَايَةٍ اثْنَا عَشَرَ أَلْفًا] (سنن ابي داود:۴۲۹۴، سنن ابن ماجه:۴۰۸۹، مسند احمد: ۲۳۴۷۷)

غنيمتونه به هم ونيسئ، کله چې د خاور شګو په څرځای پورته شئ يو صليبي به اواز وکړي چې صليب غالبه شو، يو مسلمان به په غصه شي او صليب به مات کړي، روميان به لوظ مات کړي او لوی جګړې ته اماده ګي ونيسي، د څلوېښتو جنګي بېرغونو لاندې به راشي، او د هرې جنډې لاندې به دولس زره کسان وي.

[۹۷] عَنْ مُعَاذِ بْنِ جَبَلٍ رَضِيَ اللهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، قَالَ: «الْمَلْحَمَةُ الْكُبْرَى، وَفَتْحُ الْقُسْطَنْطِينِيَّةِ، وَخُرُوجُ الدَّجَّالِ فِي سَبْعَةِ أَشْهُرٍ] (جامع الترمذي:۲۲۳۸، ابوداود : ۴۲۹۵، ابن ماجه: ۴۰۹۲، مسند احمد : ۲۲۹۴۵

له معاذ بن جبل رضي الله عنه نه روايت دی چې رسول الله صلى الله عليه وسلم فرمايي: غټ جنګ، د قسطنطينيه فتح کېدل او د دجال راتګ ټول به په اوو مياشتو کې وشي.

د قسطنطيني له فتحې اووه کاله وروسته به دجال راووځي

WWW.LARKHUD.COM

[۹۸]عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ بُسْرٍ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «بَيْنَ الْمَلْحَمَةِ، وَفَتْحِ الْمَدِينَةِ سِتُّ سِنِينَ، وَيَخْرُجُ الدَّجَّالُ فِي السَّابِعَةِ](سنن ابي داود: ۴۲۹۶، مسند احمد:۱۷۶۹۱)

له عبدالله بن بسر رضي الله عنه نه روايت دى چې رسول الله صلى الله عليه وسلم فرمايي: د سترې خونړيزې معرکې او قسطنطينې ترمنځ به شپږ کاله وي او په اووم به دجال راوځي .

د مسلمان پر ضد د کافر يوکېدل د قيامت نښنه ده

[۹۹]عن ثوبانَ رَضِيَ اللهُ عَنْهُ قال: قال رسولُ الله صلَّى الله عليه وسلم: [يوشِكُ الأُمَمُ أن تَداعَى عليكم كما تَداعَى الأَكَلَةُ إلى قَصْعَتِها" فقال قائل: ومن قلَّةٍ نحن يومئذٍ؟ قال: "بل أنتم يومئذٍ كثيرٌ، ولكنَّكم غُثاءٌ كغثاء السَّيلِ، ولَيَنْزِعَنَّ اللهُ مِن صدورِ عدوِّكم المهابَةَ منكم، وليقذفنَّ اللهُ في قلوبِكم الوَهْنَ". فقال قائلٌ: يا رسُولَ الله، وما الوهنُ؟ قال: حبُّ

له ثوبان رضي الله عنه نه روايت دى چې رسول الله صلى الله عليه وسلم فرمايلي دي: نزدې ده چې پر تاسو دښمنان داسې راټول شي لکه وږي چې دخوراک پر کاسې راټوليږي، چا وويل: ايا دغه ورځ به مونږ کم يو؟ هغه وويل: بلکې ډېر زيات به يئ خو د سيلاب زګ په څېر به يئ، الله به ستاسو د دښمن له سينو نه له تاسو څخه ډار پورته کړي، او ستاسو په زړونو کې به الله وهن واچوي، چا وويل: وهن څه شى دى؟ هغه وويل:

الـدُنيا وكراهيـةُ المـوتِ] (سـنن ابي داود: ۴۲۹۷)

لـه دنيـا سـره مينـه او مـرگ ځخـه ډاريدل.

په فرات کې د سرو زرو غر راڅرگندېدل د قيامت نښه ده

[١٠٠]عَنْ أَبِي هُرَيْـرَةَ رَضِـيَ اللـهُ عَنْـهُ أَنَّ رَسُـولَ اللـهِ صَـلَّى اللـهُ عَلَيْـهِ وَسَلَّمَ، قَـالَ: " لَا تَقُـومُ السَّـاعَةُ حَتَّـى يَحْسِرَ الْفُـرَاتُ عَـنْ جَبَـلٍ مِـنْ ذَهَـبٍ، يَقْتَتِلُ النَّـاسُ عَلَيْـهِ، فَيُقْتَـلُ مِـنْ كُـلِّ مِائَـةٍ، تِسْـعَةٌ وَتِسْـعُونَ، وَيَقُـولُ كُـلُّ رَجُـلٍ مِـنْهُمْ: لَعَلِّـي أَكُـونُ أَنَـا الَّـذِي أَنْجُو، وَفِـى رِوَايَـةٍ : فَمَـنْ حَضَرَهُ فَـلاَ يَأْخُـــذْ مِنْـــهُ شَـــيْئًا] (صـــحيح البخـــاري: ۷۱۱۹، صـــحيح مســـلم: ۲۸۹۴، ســـنن ابـــن ماجـــه: ۴۰۴۶، مســـــند احمـــــد:۹۳۶۷، جـــامع الترمـــذي: ۲۵۶۹، ســـنن ابـــي داود: ۴۳۱۳

لـه ابـوهريرة رضـي اللـه عنـه نـه روايـت دى چـې رسـول اللـه صـلى اللـه عليـه وسـلم فرمـايلي دي: تـر هغـه بـه قيامـت رانه شي چې د فـرات اوبـه وچـې شـي او سـره زر پکـې راښـکاره شـي، خلـک بـه پرې جنگونـه کـوي او لـه هـرې خـواه بـه نهـه نـوي خلـک ووژل شـي او يـو بـه پاتې شي او دغـه يـو سـړى بـه وايـې چـې شـايد زه نجـات ومـومم، پـه بـل روايـت کې داسې هـم دي چـې : کـه څـوک دغـه غـر تـه حاضـر شـي نـوهيڅ دې تـرې نـه اخلي .

WWW.LARKHUD.COM

د شام او عراق خوراکي توکي کمېدل هم د قيامت نښه

[١٠١]عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: [مَنَعَتِ الْعِرَاقُ دِرْهَمَهَا وَقَفِيزَهَا، وَمَنَعَتِ الشَّأْمُ مُدْيَهَا وَدِينَارَهَا، وَمَنَعَتْ مِصْرُ إِرْدَبَّهَا وَدِينَارَهَا، وَعُدْتُمْ مِنْ حَيْثُ بَدَأْتُمْ، وَعُدْتُمْ مِنْ حَيْثُ بَدَأْتُمْ، وَعُدْتُمْ مِنْ حَيْثُ بَدَأْتُمْ» شَهِدَ عَلَى ذَلِكَ لَحْمُ أَبِي هُرَيْرَةَ وَدَمُهُ] (صحيح مسلم: ٢٨٩٦، سنن ابي داود: ٣٠٣٥، مسند احمد: ٧٥٦٥)

له ابوهريره رضي الله عنه نه روايت دی چې رسول الله صلی الله عليه وسلم فرمايلي دي: کله چې عراق خپل درهم او قفيز (يو قفيز ۴۴کيلو گرامه دی) منعه کړي، شام خپل مُد (يو مد ۸۹ نيم کلو گرامه دی) او دينار منعه کړي او مصر خپل اردب (يو اردب٣٣٦ کيلو گرامه وي) او دينار منعه کړي او چې له کومه مو شروع شويده بيرته ورته ستانه شئ (دري ځل يې وويل) په دې خو د ابوهريره غوښه او وينه گواه دي .

د نصرانيانو ډيريدل دقيامت نښه ده

[١٠٢] قَالَ الْمُسْتَوْرِدُ الْقُرَشِيُّ، عِنْدَ عَمْرِو بْنِ الْعَاصِ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، يَقُولُ: [تَقُومُ السَّاعَةُ وَالرُّومُ أَكْثَرُ النَّاسِ» فَقَالَ لَهُ

مستورد د عمرو بن العاص رضي الله عنه په شتون کې وويل: ما له رسول الله صلی الله عليه وسلم څخه اوريدلي دي ويل يې: قيامت به په داسې حالت کې راشي چې روميان به ډير وي، نو عمرو بن العاص رضي الله عنه ورته وويل:

عَمْرٌو: أَبْصِرْ مَا تَقُولُ، قَالَ: أَقُولُ مَا سَمِعْتُ مِنْ رَسُولِ اللهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، قَالَ: لَئِنْ قُلْتَ ذَلِكَ، إِنَّ فِيهِمْ لَخِصَالًا أَرْبَعًا: إِنَّهُمْ لَأَحْلَمُ النَّاسِ عِنْدَ فِتْنَةٍ، وَأَسْرَعُهُمْ إِفَاقَةً بَعْدَ مُصِيبَةٍ، وَأَوْشَكُهُمْ كَرَّةً بَعْدَ فَرَّةٍ وَخَيْرُهُمْ لِمِسْكِينٍ وَيَتِيمٍ وَضَعِيفٍ، وَخَامِسَةٌ حَسَنَةٌ جَمِيلَةٌ: وَأَمْنَعُهُمْ مِنْ ظُلْمِ الْمُلُوكِ] (صحيح مسلم: ٢٨٩٨، مسند احمد: ١٨٠٢٢)

ځان په خبره پوهه کړه، ما ورته وويل چي له رسول الله صلى الله عليه وسلم څخه دغسې اورېدلي دي، هغه وويل: که دغسې وي نو په دوي کې به څلور خصلتونه وي: په ټولو خلکو کې دوی د فتنې په مهال ډېر صبرناک وي، له مصيبت وروسته به ډېر بيدار وي، له تېښتي وروسته به چريکي بريدونه کوي، خپلو مسکينانو، يتيمانانو او نادارو لپاره به خيرخواه وي، اوپينځم ښه خصلت به يې دا وي چې خپل ټولواکان به له ظلم څخه منعه کوي.

دجال به کله راوځي ؟

[١٠٣]عَنْ نَافِعِ بْنِ عُتْبَةَ رَضِيَ اللهُ عَنْهُ قَالَ: كُنَّا مَعَ رَسُولِ اللهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، فِي غَزْوَةٍ، قَالَ: فَأَتَى النَّبِيَّ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، قَوْمٌ مِنْ قِبَلِ الْمَغْرِبِ، عَلَيْهِمْ ثِيَابُ الصُّوفِ،

نافع رضي الله عنه وايي مونږ له نبي کريم صلى الله عليه وسلم سره په يوه غزا کې وو، د مغرب له اړخ ورته يو عربي قوم راغی چې و ژغونو جامې پرې پرتې وې له يو ډېرکی ترخنګ وسره مخامخ شول، نبي صلى الله عليه

WWW.LARKHUD.COM

فَوَافَقُوهُ عِنْدَ أَكَمَةٍ، فَإِنَّهُمْ لَقِيَامٌ وَرَسُولُ اللهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَاعِدٌ، قَالَ: فَقَالَتْ لِي نَفْسِي: ائْتِهِمْ فَقُمْ بَيْنَهُمْ وَبَيْنَهُ لَا يَغْتَالُونَهُ، قَالَ: ثُمَّ قُلْتُ: لَعَلَّهُ نَجِيٌّ مَعَهُمْ، فَأَتَيْتُهُمْ فَقُمْتُ بَيْنَهُمْ وَبَيْنَهُ، قَالَ: فَحَفِظْتُ مِنْهُ أَرْبَعَ كَلِمَاتٍ، أَعُدُّهُنَّ فِي يَدِي، قَالَ: «تَغْزُونَ جَزِيرَةَ الْعَرَبِ فَيَفْتَحُهَا اللهُ، ثُمَّ فَارِسَ فَيَفْتَحُهَا اللهُ، ثُمَّ تَغْزُونَ الرُّومَ فَيَفْتَحُهَا اللهُ، ثُمَّ تَغْزُونَ الدَّجَّالَ فَيَفْتَحُهُ اللهُ» قَالَ: فَقَالَ نَافِعٌ: يَا جَابِرُ، لَا نَرَى الدَّجَّالَ يَخْرُجُ، حَتَّى تُفْتَحَ الرُّومُ] (صحيح مسلم: ٢٩٠٠، سنن ابن ماجه: ٤٠٩١]

وسلم ناست او دوی ولاړ وو، زړه مې راته وويل چې ورشه ترمنځ يې ودرېږه هسې نه په نبي صلى الله عليه وسلم قتل نه کړي، بيا مې وويل: شايد پټې خبرې ورسره کوي، زه راغلم او دقوم او نبي صلى الله عليه وسلم ترمنځ ودرېدم، نو څلور خبرې مې تري يادې کړې چې اوس هم راته زده دي، هغه وويل: تاسو به د عربانو جزيره باندې جنگ کوئ الله به يې درته درکړي، بيا فارسيانو سره جنگ وکړئ الله به يې فتح درکړي، بيا به له روميانو سره جنگ وکړئ الله به يې فتح درکړي، بيا له دجال سره جنگ وکړئ الله به يې فتحه درکړي، نافع بيا جابر رضي الله عنه ته وويل: ترڅو روم نه وي فتح شوی دجال نه راوځي .

قحطاني باچا راتلل د قيامت نښه ده

[١٠٤]عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، رَضِيَ اللَّهُ

له ابوهريرة رضي الله عنه نه روايت

عَنْهُ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: [لَا تَقُومُ السَّاعَةُ حَتَّى يَخْرُجَ رَجُلٌ مِنْ قَحْطَانَ يَسُوقُ النَّاسَ بِعَصَاهُ] (صحيح البخاري: ٣٥١٧، صحيح مسلم:٢٩١٠، مسند احمد: ٩٤٠٥)

دى چې رسول الله صلى الله عليه وسلم فرمايي: قيامت به تر هغه رانه شي چې له بنوقحطان نه به يو سړى راووځي او خلک به يې په لښته روان کړي وي .

د جهجاه په نوم ټولواک به دقيامت نښه وي

[١٠٥]عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، قَالَ: [لَا تَذْهَبُ الْأَيَّامُ وَاللَّيَالِي، حَتَّى يَمْلِكَ رَجُلٌ يُقَالُ لَهُ الْجَهْجَاهُ] (صحيح مسلم: ٢٩١١، جامع الترمذي: ٢٢٢٨)

له ابوهريرة رضي الله عنه نه روايت دى چې رسول الله صلى الله عليه وسلم فرمايي: تر هغه شپې ورځې لاړې نه شي (قيامت به رانه شي) ترڅو د جهجاه په نوم سړى ټولواک جوړ نه شي .

د وېښتانو پېزار د قيامت دنژدېوالي نښه ده

[١٠٦] عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، قَالَ: [لَا تَقُومُ السَّاعَةُ حَتَّى تُقَاتِلُوا قَوْمًا نِعَالُهُمُ الشَّعَرُ، وَلَا تَقُومُ

له ابوهريرة رضي الله عنه نه روايت دى چې رسول الله صلى الله عليه وسلم فرمايي: تر هغه به قيامت رانه

WWW.LARKHUD.COM

السَّـاعَةُ حَتَّـى تُقَـاتِلُوا قَوْمًـا كَـأَنَّ وُجُـوهَهُمُ الْمَجَـانُّ الْمُطْرَقَـةُ] (صـحيح البخـاري: ٢٩٢٩، صـحيح مسـلم: ٢٩١٢، جـامع الترمـذي: ٢٢١٥، سـنن ابـي داود: ٤٣٠٤، سـنن ابـن ماجـه: ٤٠٩٧، مسـند احمـد: ٢٠٦٧٧)

شي چې تاسو د داسې قوم سره جنګ ونه کړئ چې پېزار به يې له وېښتانو ښخه وي، او قيامت به تر هغه رانه شي چې تاسو له داسې قوم سره جنګ ونه کړئ چې پوزې به يې د ټکيدلې ډال په څېر وي .

[١٠٧] عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: قَـالَ رَسُـولُ اللَّـهِ صَـلَّى اللَّهُ عَلَيْـهِ وَسَـلَّمَ: [لاَ تَقُـومُ السَّـاعَةُ حَتَّـى تُقَـاتِلُوا التُّـرْكَ، صِـغَارَ الأَعْـيُنِ، حُمْـرَ الوُجُـوهِ، ذُلْـفَ الأُنُـوفِ، كَـأَنَّ وُجُـوهَهُمُ المَجَـانُّ المُطْرَقَـةُ، وَلاَ تَقُـومُ السَّـاعَةُ حَتَّـى تُقَـاتِلُوا قَوْمًـا نِعَـالُهُمُ الشَّـعَرُ] (صـحيح البخـاري: ٢٩٢٨، صـحيح مسـلم: ٢٩١٢، جـامع الترمـذي:٢٢١٥، سـنن ابـي داود: ٤٣٠٤، سـنن ابـن ماجه: ٤٠٩٧، مسند احمد: ١٠٨٦١)

لـه ابـوهريرة رضي اللـه عنـه نـه روايـت دی چـې رسـول اللـه صـلی اللـه عليـه وسـلم فرمـايلي دي: قيامـت بـه تـر هغـه قـايم نـه شـي چـې تاسـو لـه ترکـانو سـره جنـګ ونـه کـړئ، پـوزې بـه يـې پيتـې او مخونـه بـه يـې لکـه د ډال پـه څيـر پلـن وي، او قيامت به تـر هغـه رانـه شـي چـې تاسـو لـه داسـو خلکـو سـره جنـګ ونـه کړئ چې پڼې بـه يـې لـه وېښـتانو ښخـه وي .

[١٠٨] عَـنْ أَبِـي هُرَيْـرَةَ، أَنَّ رَسُـولَ اللـهِ صَـلَّى اللـهُ عَلَيْـهِ وَسَـلَّمَ، قَـالَ: [لَا تَقُـومُ السَّـاعَةُ حَتَّـى يُقَاتِـلَ الْمُسْـلِمُونَ التُّـرْكَ، قَوْمًـا

له ابـوهريرة رضي اللـه عنـه نـه روايـت دی چـې رسـول اللـه صـلی اللـه عليـه وسـلم فرمايي: قيامـت بـه تـر هغـه رانـه شـي چـې مسلمانان له ترکـانو سـره جنـګ ونـه کـړي،

WWW.LARKHUD.COM

وُجُوهُهُمْ كَالْمَجَانِّ الْمُطْرَقَةِ يَلْبَسُونَ الشَّعَرَ، وَيَمْشُونَ فِي الشَّعَرِ ، حُمْرُ الْوُجُوهِ صِغَارُ الأَعْيُنِ] (صحيح مسلم: ۲۹۱۲،

ترکان به داسي قوم وي چې مخونه به يې د ډال په څېر پلن وي، د وېښتانو پوښاک به اچوي، وېښتانو کې به ګرځي، مخونه به يې سره او سترګې به يې وړې وي .

[۱۰۹]عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللهُ عَنْهُ أَنَّ رَسُولَ اللهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، قَالَ: «لَا تَقُومُ السَّاعَةُ حَتَّى يُقَاتِلَ الْمُسْلِمُونَ التُّرْكَ، قَوْمًا وُجُوهُهُمْ كَالْمَجَانِّ الْمُطْرَقَةِ يَلْبَسُونَ الشَّعَرَ، وَيَمْشُونَ فِي الشَّعَرِ] (سنن ابي داود: ٤٣٠٥)

له ابوهريرة رضي الله عنه نه روايت دی چې رسول الله صلی الله عليه وسلم فرمايي: قيامت به تر هغه رانه شي چې مسلمانان يکې له ترکانو سره جنګ ونه کړي، ترکان به داسي قوم وي چې مخونه به يې د ډال په شان پلن وي، وېښتانو پوښاک به اغوندي او په وېښتانو کې به ګرځي .

[۱۱۰] عَنْ مُسْلِمِ بْنِ أَبِي بَكْرَةَ رَضِيَ اللهُ عَنْهُ قَالَ: سَمِعْتُ أَبِي يُحَدِّثُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: [يَنْزِلُ نَاسٌ مِنْ أُمَّتِي بِغَائِطٍ يُسَمُّونَهُ الْبَصْرَةَ، عِنْدَ نَهْرٍ يُقَالُ لَهُ: دِجْلَةُ، يَكُونُ عَلَيْهِ جِسْرٌ، يَكْثُرُ أَهْلُهَا،

ابو بکرة رضي الله عنه نه روايت دی چې ما له رسول الله صلی الله عليه وسلم نه اوريدلي دي ويل يې: زما له امت څخه به ځيني خلک ډاډمن ځای چې بصره به نوميږي پکې اووسيږي، ترخنګ به يې ددجلې په نوم نهر وي پول به پرې ابښی وي،

WWW.LARKHUD.COM

وَتَكُونُ مِنْ أَمْصَارِ الْمُهَاجِرِينَ] (سنن ابي داود: ٤٣٠٦).

اوسیدونکي به یې ډیر شي او د مهاجرینو له ښارونو څخه به وي .

[١١١] وَفِي لَفْظٍ: مِنْ أَمْصَارِ الْمُسْلِمِينَ - فَإِذَا كَانَ فِي آخِرِ الزَّمَانِ جَاءَ بَنُو قَنْطُورَاءَ عِرَاضُ الْوُجُوهِ، صِغَارُ الْأَعْيُنِ، حَتَّى يَنْزِلُوا عَلَى شَطِّ النَّهْرِ، فَيَتَفَرَّقُ أَهْلُهَا ثَلَاثَ فِرَقٍ: فِرْقَةٌ يَأْخُذُونَ أَذْنَابَ الْبَقَرِ وَالْبَرِّيَّةِ وَهَلَكُوا، وَفِرْقَةٌ يَأْخُذُونَ لِأَنْفُسِهِمْ وَكَفَرُوا، وَفِرْقَةٌ يَجْعَلُونَ ذَرَارِيَّهُمْ خَلْفَ ظُهُورِهِمْ، وَيُقَاتِلُونَهُمْ وَهُمُ الشُّهَدَاءُ]

بل روایت کې دي چې: د مسلمانانو له ښارونو څخه به وي، په اخره زمانه کې به ترکان به راشي، پلن مخونه او سترګې به یې وړې وي ددغه نهر پر غاړه به واړوي، مسلمانان به پکې درې ډلې شي: یوه ډله به یې دغواګانو لکۍ راونیسي کروندې به شروع کړي نو دوی به هلاک شي، دوهمه به له ترکانو څخه امان وغواړي کفر به وکړي او بله به یې خپل بچیان له ځانونو نه شاته ته کړي او جنګ به وکړي او دوی به شهیدان وي .

[١١٢] وَفِي لَفْظِ أَحْمَدَ بَعْدَ الْفِرْقَةِ الْأُوْلَى: وَأَمَّا فِرْقَةٌ فَتَأْخُذُ عَلَى أَنْفُسِهَا، فَكَفَرَتْ فَهَذِهِ وَتِلْكَ سَوَاءٌ، وَأَمَّا فِرْقَةٌ فَيَجْعَلُونَ عِيَالَهُمْ خَلْفَ ظُهُورِهِمْ وَيُقَاتِلُونَ، فَقَتْلَاهُمْ شُهَدَاءُ، وَيَفْتَحُ اللَّهُ عَلَى بَقِيَّتِهَا] (سنن ابي داود: ٤٣٠٦، مسند

د احمد په روایت کې له لومړۍ ډلې وروسته داسې دي: یوه ډله به یې له ځان لپاره امن وغواړي نو کفر به وکړي، دوی او هغوی به سره یو څېر وي، او یوه ډله به یې خپل ماشومان شاته کړي او جنګ به وکړي، ددوی وژل شوي به شهیدان وي،او

WWW.LARKHUD.COM

احمد: ٢٠٤٥١) پاتو خلکو ته به يې الله فتحه ورکړي .

د فتنو په مهال به شام د ايمان کور وي

[١١٣]عَنْ أَبِي الدَّرْدَاءِ رَضِيَ اللهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: [بَيْنَا أَنَا نَائِمٌ إِذْ رَأَيْتُ عَمُودَ الْكِتَابِ احْتُمِلَ مِنْ تَحْتِ رَأْسِي، فَظَنَنْتُ أَنَّهُ مَذْهُوبٌ بِهِ، فَأَتْبَعْتُهُ بَصَرِي، فَعُمِدَ بِهِ إِلَى الشَّامِ، أَلَا وَإِنَّ الْإِيمَانَ حِينَ تَقَعُ الْفِتَنُ بِالشَّامِ] (مسند البزار: ٤١١١).

له ابوهريرة رضي الله عنه نه روايت دی چې رسول الله صلی الله عليه وسلم فرمايلي دي: زه ويده وم څه گورم چې قراني واک او دبدبه مې له سر لاندې پورته شوه پوهه شوم چې وړلې شي، سترگې مې ورپسې کړې نو د شام په لور يوړل شو، خبردار کله چې فتني راشي نو ايمان به په شام کې وي .

[١١٤]عَنْ أَبِي الدَّرْدَاءِ رَضِيَ اللهُ عَنْهُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: [إِنَّ فُسْطَاطَ الْمُسْلِمِينَ يَوْمَ الْمَلْحَمَةِ بِالْغُوطَةِ، إِلَى جَانِبِ مَدِينَةٍ يُقَالُ لَهَا: دِمَشْقُ، مِنْ خَيْرِ مَدَائِنِ الشَّامِ] (سنن ابي داود: ٤٢٩٨، مسند احمد: ٢١٧٢٥).

له ابودرداء رضي الله عنه نه روايت دی چې رسول الله صلی الله عليه وسلم ويلي دي: د خونړيز معرکې په مهال به د مسلمانانو پناگاه په غوطه کې وي ترځنگ به يې د دمشق په نوم ښار وي، دغه به د شام غوره ترين ښار وي .

WWW.LARKHUD.COM

[١١٥]عَنْ أَبِي الزَّاهِرِيَّةِ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: مَعْقِلُ الْمُسْلِمِينَ مِنَ الْمَلَاحِمِ دِمَشْقُ وَمَعْقِلُهُمْ مِنَ الدَّجَّالِ بَيْتُ الْمَقْدِسِ وَ مَعْقِلُهُمْ مِنْ يَأْجُوجَ وَمَأْجُوجَ بَيْتُ الطُّورِ] (مصنف بن أبي شيبه: ١٩٤٤٧)

ابوزاهريه رضي الله عنه وايي چې رسول الله صلى الله عليه وسلم فرمايلي دي: له فتنو څخه د مسلمانانو پناګاه به دمشق وي، او له دجال څخه پناګاه به يې بيت المقدس وي، او له ياجوج ماجوج څخه پناګاه به يې طور وي .

WWW.LARKHUD.COM

الله پاک له دين څخه دفاع له هرچا اخستی شي

[١١٦]عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: [إِذَا وَقَعَتِ الْمَلَاحِمُ، بَعَثَ اللَّهُ بَعْثًا مِنَ الْمَوَالِي، هُمْ أَكْرَمُ الْعَرَبِ فَرَسًا، وَأَجْوَدُهُ سِلَاحًا، يُؤَيِّدُ اللَّهُ بِهِمُ الدِّينَ] (سنن ابن ماجه: ٤٠٩٠]

له ابوهريرة رضي الله عنه نه روايت دى چې رسول الله صلى الله عليه وسلم فرمايي: کله چې فتنې راپورته شي، الله پاک به يې غلامانو څخه يو لښکر راپورته کړي، په تولو عربانو کې به دوى هم د اسونو او هم د سلاح او اسلحې له مخې غوره او ښه وي، په دوى به الله پاک د اسلام تاييد کوي.

[١١٧]عَنْ حُذَيْفَةَ بْنِ أَسِيدٍ أَبِي سَرِيحَةَ، قَالَ: اطَّلَعَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مِنْ غُرْفَةٍ، وَنَحْنُ نَتَذَاكَرُ السَّاعَةَ، فَقَالَ: " لَا تَقُومُ السَّاعَةُ حَتَّى تَكُونَ عَشْرُ آيَاتٍ: طُلُوعُ الشَّمْسِ مِنْ مَغْرِبِهَا، وَالدَّجَّالُ، وَالدُّخَانُ، وَالدَّابَّةُ، وَيَأْجُوجُ وَمَأْجُوجُ، وَخُرُوجُ عِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ عَلَيْهِ السَّلَامُ، وَثَلَاثُ خُسُوفٍ، خَسْفٌ بِالْمَشْرِقِ، وَخَسْفٌ بِالْمَغْرِبِ، وَخَسْفٌ بِجَزِيرَةِ الْعَرَبِ، وَنَارٌ تَخْرُجُ مِنْ قَعْرِ عَدَنِ أَبْيَنَ، تَسُوقُ النَّاسَ إِلَى الْمَحْشَرِ، تَبِيتُ مَعَهُمْ إِذَا بَاتُوا، وَتَقِيلُ مَعَهُمْ إِذَا قَالُوا] (صحيح مسلم:٢٩٠١، جامع الترمذي: ٢١٨٣، سنن ابي داود: ٤٣١١، سنن ابن ماجه: ٤٠٥٥، مسند احمد: ٢٣٨٧٨).

وَفِي رِوَايَةٍ : وَآخِرُ ذَلِكَ نَارٌ تَخْرُجُ مِنَ الْيَمَنِ تَطْرُدُ النَّاسَ] (صحيح مسلم: ٢٩٠١، سنن ابي

أبوسريحه رضي الله عنه وايي: نبي صلى الله عليه وسلم له خوني څخه راووت او مونږ د قيامت متعلق خبرې كولي، هغه وويل: قيامت به تر هغه رانه شي چې مخكې ترې لس نښې نه وي راغلې: له مغرب څخه د لمر راختل، دجال، لوګی، حيوان چې خبرې به كوي، يأجوج او مأجوج، او دعيسى عليه السلام راوتل، او درې خسفونه به وشي، يو په مشرق، يو په مغرب او يو به په جزيرة العرب كې وشي، له عدن ابين (ځای نوم دی) له لرې ساحې څخه به اور راووځي خلك به محشر ته شړي، اور به هلته پړاو اچوي چې خلك پړاو واچوي او چرته قيلونه كوي اور به ورته بيا خپل پړاو واچوي .

په بل روايت كې دي: اخرنی نښه يې اور دی چې له يمن څخه به راووځي او خلك به (محشر) ته شړي .

WWW.LARKHUD.COM

داود: ٤٣١١)

وَفِـيْ رِوَايَـةٍ [وَرِيْـحٌ تُلْقِـي النَّـاسَ فِـي الْبَحْـرِ] (صـحيح مسـلم: ٢٩٠١)

په بل روایت کې دي: او باد (طوفان) به وي چې خلک به په سمندر کې غورځوي .

[١١٨] عَنْ أَبِـي هُرَيْـرَةَ رَضِـيَ اللـهُ عَنْـهُ أَنَّ رَسُـولَ اللـهِ صَـلَّى اللـهُ عَلَيْـهِ وَسَـلَّمَ، قَـالَ: [بَـادِرُوا بِالْأَعْمَـالِ سِـتًّا: طُلُـوعَ الشَّـمْسِ مِـنْ مَغْرِبِهَـا، أَوِ الـدُّخَانَ، أَوِ الـدَّجَّالَ، أَوِ الدَّابَّـةَ، أَوْ خَاصَّـةَ أَحَـدِكُمْ أَوْ أَمْـرَ الْعَامَّـةِ] (صـحيح مسـلم: ٢٩٤٧، مسـند احمـد: ١٠٦٤٠)

له ابوهریرة رضي الله عنه نه روایت دی چې رسول الله صلی الله علیه وسلم فرمايي: له شپږو شیانو مخکې نیک عملونو ته تلوار وکړئ: چې لمر له مغرب څخه راوخیژي، یا لوګی راشي ، یا دجال راشي، او حیوان راښکاره شي، یا څوک خاص په خپل مرګ مړ شي او یا پرېږ په عمومي توګه قیامت راشي.

[١١٩]وعَـنْ مَعْقِـلِ بْـنِ يَسَـارٍ رَضِـيَ اللـهُ عَنْـهُ مَرْفُوْعـاً :الْعِبَـادَةُ فِـي الْهَـرْجِ كَهِجْـرَةٍ إِلَـيَّ] (صـحيح مسـلم: ٢٩٤٨، جـامع الترمـذي: ٢٢٠١، سـنن ابـن ماجـه: ٣٩٨٥، مسند احمد: ٢٠٢٩٨)

له معقل بن یسار رضي الله عنه نه روایت دی مرفوعاً: په فتنه کې عبادتونه کول دومره ثواب لري لکه ما ته هجرت کول .

[١٢٠] عَنْ أَبِـي هُرَيْـرَةَ رضـي اللـه

له ابوهریرة رضي الله عنه نه روایت دی چې رسول الله صلی الله علیه وسلم

WWW.LARKHUD.COM

عنه قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: [ثَلَاثٌ إِذَا خَرَجْنَ لَا يَنْفَعُ نَفْسًا إِيمَانُهَا لَمْ تَكُنْ آمَنَتْ مِنْ قَبْلُ، أَوْ كَسَبَتْ فِي إِيمَانِهَا خَيْرًا: طُلُوعُ الشَّمْسِ مِنْ مَغْرِبِهَا، وَالدَّجَّالُ، وَدَابَّةُ الْأَرْضِ] (صحيح مسلم: ١٥٨)

فرمايي: درې نښې چې کله راووځي هېڅ نفس ته به ايمان راوړل فايده ونه رسوي مګر دا چې له مخکې يې ايمان راوړی وي او يا يې ايماني کارونه کړي وي: لمر له مغرب څخه راپورته کېدل، د دجال راتلل، او د ځمکې حيوان (چې خبرې به کوي).

[١٢١]عَنْ عَبْدِ اللهِ بْنِ عَمْرٍو، قَالَ: [حَفِظْتُ مِنْ رَسُولِ اللهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ حَدِيثًا لَمْ أَنْسَهُ بَعْدُ، سَمِعْتُ رَسُولَ اللهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ: إِنَّ أَوَّلَ الْآيَاتِ خُرُوجًا، طُلُوعُ الشَّمْسِ مِنْ مَغْرِبِهَا، وَخُرُوجُ الدَّابَّةِ عَلَى النَّاسِ ضُحًى، وَأَيُّهُمَا مَا كَانَتْ قَبْلَ صَاحِبَتِهَا، فَالْأُخْرَى عَلَى إِثْرِهَا قَرِيبًا] (صحيح مسلم: ٢٩٤١، سنن ابي داود: ٤٣١٠، سنن ابن ماجه: ٤٠٦٩، مسند احمد: ٦٨٨١)

عبدالله بن عمرو فرمايي رضي الله عنه وايي: ما له رسول الله نه يو حديث زدکړه دی چې تر اوسه مې نه دی هېر کړی هغه ويل: د قيامت لومړی به له مغرب څخه د لمر راپورته کېدل وي، او دسهار په مهال خلکو کې (ناطق) حيوان راووځي، که هره يکې له بلې مخکې شي خو دوهمه به پسې ډېره زر او نږدې راشي.

[١٢٢] عَنْ صَفْوَانِ بْنِ عَسَّالٍ قَالَ سَمِعْتُ رَسُولَ اللهِ صَلَّى

صفوان بن عسال رضي الله عنه وايي چې ما له رسول الله صلى الله عليه

WWW.LARKHUD.COM

اللـهُ عَلَيْـهِ وَسَـلَّمَ يَقُـوْلُ : أَنَّ اللَّـهَ عَـزَّ وَجَـلَّ جَعَـلَ بِـالمَغْرِبِ بَابًـا عَرْضُـهُ مَسِـيرَةُ سَـبْعِينَ عَامًـا لِلتَّوْبَـةِ لَا يُغْلَـقُ حَتَّـى تَطْلُـعَ الشَّـمْسُ مِـنْ قِبَلِـهِ] (جـامع الترمذي: ٣٥٣٦)

وسـلم ښخـه اوريـدلي دي ويـل يـې: پـه مغـرب كـې اللـه پـاک د تـوبې لپـاره يـوه دروازه گرځـولې ده چـې د اويـا كـالو پـه اندازه پلنوالى لـري، تـر هغـه نـه بنـديږي چې لمر ورڅخه نه وي راپورته شوى .

توبه كله قبليږي؟

[١٢٣] عَـنْ أَبِـي هُرَيْـرَةَ رَضِـيَ اللَّـهُ عَنْـهُ قَـالَ: قَـالَ رَسُـولُ اللـهِ صَـلَّى اللـهُ عَلَيْـهِ وَسَـلَّمَ: [مَـنْ تَـابَ قَبْـلَ أَنْ تَطْلُعَ الشَّـمْسُ مِـنْ مَغْرِبِهَـا، تَـابَ اللـهُ عَلَيْـهِ] (صـحيح مسـلم:٢٧٠٣، مسند احمد : ٩١٣٠)

لـه ابـوهريرة رضـي اللـه عنـه نـه روايـت دى چـې رسـول اللـه صـلى اللـه عليـه وسلم فرمايي: كـه څـوک د مغـرب څخـه د لمـر راښـتو مخكـې توبـه اوباسـي نـو توبه به يې الله قبوله كړي .

هغه لوګی چې دقيامت نښه به وي

[١٢٤] فَـرُوِيَ مِـنْ حَـدِيثِ حُذَيْفَـةَ أَنَّ مِـنْ أَشْـرَاطِ السَّـاعَةِ دُخَانًـا يَمْـلَأُ مَـا بَـيْنَ الْمَشْـرِقِ وَالْمَغْـرِبِ يَمْكُـثُ فِـي الْأَرْضِ أَرْبَعِـينَ يَوْمًـا فَأَمَّـا

لـه حذيفـه رضـي اللـه عنـه نـه روايـت دى دى چـې دقيامـت نښـه دا هـم ده چې تر ځلويښت ورځـو پـورې بـه لـوگى

WWW.LARKHUD.COM

الْمُؤْمِنُ فَيُصِيبُهُ مِنْهُ شِبْهُ الزُّكَامِ وَأَمَّا الْكَافِرُ فَيَكُونُ بِمَنْزِلَةِ السَّكْرَانِ يَخْرُجُ الدُّخَانُ مِنْ أَنْفِهِ وَعَيْنَيْهِ وَأُذُنَيْهِ وَدُبُرِهِ] (تحفة الأحوذي: ۱۱/ ۲۹۱).

راشي او مشرق او مغرب به ټول ونيسي، په مسلمان به يې اثر د زکام په څېر وي او په کافرانو به يې اثر لکه د نشيانو وي، لوګی به يې له پوزې، له سترګو، له غوږونو او له مقعد څخه راووځي .

د ښارونو پرمختګ (ښه کار دی خو) د قيامت نښه ده

[۱۲۵] عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ لَهُ: [يَا أَنَسُ، إِنَّ النَّاسَ يُمَصِّرُونَ أَمْصَارًا، وَإِنَّ مِصْرًا مِنْهَا يُقَالُ لَهُ: الْبَصْرَةُ - أَوِ الْبُصَيْرَةُ - فَإِنْ أَنْتَ مَرَرْتَ بِهَا، أَوْ دَخَلْتَهَا، فَإِيَّاكَ وَسِبَاخَهَا، وَكِلَاءَهَا، وَسُوقَهَا، وَبَابَ أُمَرَائِهَا، وَعَلَيْكَ بِضَوَاحِيهَا، فَإِنَّهُ يَكُونُ بِهَا خَسْفٌ وَقَذْفٌ وَرَجْفٌ، وَقَوْمٌ

له انس بن مالک رضي الله عنه نه روايت دی چې رسول الله صلی الله عليه وسلم ورته ويلي و: انسه! خلک به ښارونه اباد کړي، د يو ښار نوم به پکې بصره يا بصيره وي، که ته پرې چرته تېر شوې او يا ورته ننوتې نو هم يې له مالګجنې ځمکې ځان وساته او هم يې له کلاء (د منطقې نوم دی نه او بازار نه يې ځان وساته، او ځان يې د واليانو له دروازو هم وساته، بلکې د يادې منطقې شاوخوا اوسېږه، زر دی چې دغلته به خسف (ځمکې به وچوي) او قذف (طوفانونه، يا به ځمکې مړي راوغورځوي، يا به پرې د کاڼو باران وشي) او ځمکلړزې به

يَبِيتُونَ يُصْبِحُونَ قِرَدَةً وَخَنَازِيرَ [(سنن ابي داود: ۴۳۰۷)

وي، دغلته به يو قوم وي شپه به په پداسې حال کې تېره کړي چې سهار به شادوګان او خنزيران وي .

دجال، د هغه صفت او د ورسره شيانو بيان

[١٢٦]عَنِ النَّوَّاسِ بْنِ سَمْعَانَ، قَالَ: ذَكَرَ رَسُولُ اللهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ الدَّجَّالَ ذَاتَ غَدَاةٍ، فَخَفَّضَ فِيهِ وَرَفَّعَ، حَتَّى ظَنَنَّاهُ فِي طَائِفَةِ النَّخْلِ، فَلَمَّا رُحْنَا إِلَيْهِ عَرَفَ ذَلِكَ فِينَا، فَقَالَ: «مَا شَأْنُكُمْ؟» قُلْنَا: يَا رَسُولَ اللهِ ذَكَرْتَ الدَّجَّالَ غَدَاةً، فَخَفَّضْتَ فِيهِ وَرَفَّعْتَ، حَتَّى ظَنَنَّاهُ فِي طَائِفَةِ النَّخْلِ، فَقَالَ: «غَيْرُ الدَّجَّالِ أَخْوَفُنِي عَلَيْكُمْ، إِنْ يَخْرُجْ وَأَنَا فِيكُمْ، فَأَنَا حَجِيجُهُ دُونَكُمْ، وَإِنْ يَخْرُجْ وَلَسْتُ فِيكُمْ، فَامْرُؤٌ حَجِيجُ نَفْسِهِ وَاللهُ خَلِيفَتِي عَلَى كُلِّ مُسْلِمٍ، إِنَّهُ

له نواس به سمعان رضي الله عنه روايت دی چې يوه ورځ رسول الله صلی الله عليه وسلم دجال ياد کړ، په ډېر حقارت يې هم ياد کړ او فتنه يې هم ورله لويه وګڼله، تردې چې مونږ ګومان وکړ چې د کجورو په دې باغ کې به وي، چې کله مونږ ورته ماسپښين بيا راغلو نو په مونږ يې د دار اثرات وليدل، ويې پوښتل چې ولې؟ مونږ وويل: د الله رسوله، تا سهار د دجال ذکر وکړ، ډېر دې تحقير کړ او فتنه دې هم ورله لويه ياده کړه، مونږ داسې ګومان وکړ چې ګنې د کجورو په دې باغ کې دی، هغه وويل: له دجال پرته دربانديږ زه له نور څه ويرېږم، که راشي او زه وم نو زه ورسره جنګ کوم، خو که هغه راشي او زه نه يم نو هر سړی دې ورسره خپله دليل بازي وکړي، او د هر مسلمان

WWW.LARKHUD.COM

شَـابٌّ قَطَـطٌ، عَيْنُـهُ طَافِئَـةٌ، كَـأَنِّي أُشَــبِّهُهُ بِعَبْـدِ الْعُــزَّى بْـنِ قَطَـنٍ، فَمَـنْ أَدْرَكَـهُ مِـنْكُمْ، فَلْيَقْـرَأْ عَلَيْـهِ فَـوَاتِحَ سُـورَةِ الْكَهْـفِ، إِنَّـهُ خَـارِجٌ خَلَّـةً بَـيْنَ الشَّـأْمِ وَالْعِـرَاقِ، فَعَـاثَ يَمِينًا وَعَاثَ شِـمَالًا، يَـا عِبَـادَ اللـهِ فَاثْبُتُوا» قُلْنَـا: يَـا رَسُـولَ اللـهِ وَمَـا لَبْثُـهُ فِـي الْأَرْضِ؟ قَـالَ: «أَرْبَعُـونَ يَوْمًـا، يَـوْمٌ كَسَـنَةٍ، وَيَـوْمٌ كَشَـهْرٍ، وَيَــوْمٌ كَجُمُعَـــةٍ، وَسَـــائِرُ أَيَّامِـــهِ كَأَيَّـامِكُمْ» قُلْنَـا: يَـا رَسُـولَ اللـهِ فَـــذَلِكَ الْيَـــوْمُ الَّـــذِي كَسَـــنَةٍ، أَتَكْفِينَـا فِيـهِ صَـلَاةُ يَـوْمٍ؟ قَـالَ: «لَا، اقْـدُرُوا لَـهُ قَـدْرَهُ» قُلْنَـا: يَـا رَسُـولَ اللـهِ وَمَـا إِسْـرَاعُهُ فِـي الْأَرْضِ؟ قَــــالَ: " كَالْغَيْــــثِ اسْـتَدْبَرَتْهُ الـرِّيحُ، فَيَـأْتِي عَلَـى الْقَـوْمِ فَيَـدْعُوهُمْ، فَيُؤْمِنُـونَ بِـهِ وَيَسْـتَجِيبُونَ لَـهُ، فَيَـأْمُرُ السَّـمَاءَ فَتُمْطِـرُ، وَالْأَرْضَ فَتُنْبِـتُ، فَتَـرُوحُ

دي اللــه مــددګار شــي، دجــال زلمــی او کـوږی وږی ويښتان لـري، سترګه يې بقـه راوتـې ده، سـم دم لکـه عبـدالعزى بـن قطـن، کـه څـوک يـې وويـني نـو د سـورت کهـف اولنـي ايتونـه دې پـرې ولـولي، هغـه بـه د عـراق او شـام تـرمنځ لارې څخـه بـه راوځـي او ښـي او ګـڅ اړخ تـه بـه فسـادونه کـوي، ای د اللــه بنــدګانو مضــبوط پــاتي شــئ، مــونږ وويـل: پـه ځمکـه کـې بـه ترڅـومره پـاتې کيـږي؟ هغـه وويـل: څلوېښـت ورځـې، يـوه ورځ بـه لکـه دکـال، بلـه بـه لکـه د مياشـت، او بلـه بـه لکـه د اونـی پـه څېـر وي او پـاتې ورځې به يې ستاسـو دعـادي ورځـو پـه څېـر وي، مـونږ وويـل: د اللـه پيغمبـره! د کـال پـه څېـر ورځ کـې يـې مـونږ تـه د يـوې ورځـې لمـونځ کفايـت کوي؟هغـه وويـل: نـا، انـدازه به ورله ولګوئ، مـونږ وويـل: پـه ځمکـه کـې څومره تيز وي؟ هغـه وويـل: د هغـه بـاران پـه څېر چې طوفـان وريسـې وي، يـو قـوم تـه بـه راشـي دعـوت بـه ورکـړي نـو ايمـان بـه پـرې راوړي،اسـمان تـه بـه امـر وکـړي بـاران بـه ووروي، ځمکـي تـه بـه امـر وکـړي زرغونـه

WWW.LARKHUD.COM

عَلَـيْهِمْ سَارِحَتُهُمْ، أَطْوَلَ مَا
كَانَتْ ذُرًا، وَأَسْبَغَهُ ضُرُوعًا،
وَأَمَدَّهُ خَوَاصِرَ، ثُمَّ يَأْتِي الْقَوْمَ،
فَيَدْعُوهُمْ فَيَرُدُّونَ عَلَيْهِ قَوْلَهُ،
فَيَنْصَرِفُ عَنْهُمْ، فَيُصْبِحُونَ
مُمْحِلِينَ لَيْسَ بِأَيْدِيهِمْ شَيْءٌ مِنْ
أَمْوَالِهِمْ، وَيَمُرُّ بِالْخَرِبَةِ، فَيَقُولُ
لَهَا: أَخْرِجِي كُنُوزَكِ، فَتَتْبَعُهُ
كُنُوزُهَا كَيَعَاسِيبِ النَّحْلِ، ثُمَّ
يَدْعُو رَجُلًا مُمْتَلِئًا شَبَابًا،
فَيَضْرِبُهُ بِالسَّيْفِ فَيَقْطَعُهُ
جَزْلَتَيْنِ رَمْيَةَ الْغَرَضِ، ثُمَّ يَدْعُوهُ
فَيُقْبِلُ وَيَتَهَلَّلُ وَجْهُهُ، يَضْحَكُ،
فَبَيْنَمَا هُوَ كَذَلِكَ إِذْ بَعَثَ اللهُ
الْمَسِيحَ ابْنَ مَرْيَمَ، فَيَنْزِلُ عِنْدَ
الْمَنَارَةِ الْبَيْضَاءِ شَرْقِيَّ دِمَشْقَ،
بَيْنَ مَهْرُودَتَيْنِ، وَاضِعًا كَفَّيْهِ
عَلَى أَجْنِحَةِ مَلَكَيْنِ، إِذَا طَأْطَأَ
رَأْسَهُ قَطَرَ، وَإِذَا رَفَعَهُ تَحَدَّرَ مِنْهُ
جُمَانٌ كَاللُّؤْلُؤِ، فَلَا يَحِلُّ لِكَافِرٍ

به شي، په ماښام کې به يې ورته څاروي راشي چې کوپې به يې پورته شوې وي، غولانځې به يې ډکې وي او تشې به يې راوتلې وي، بيا به بل قوم ته راشي دعوت به ورکړي خو هغوی به يې دعوت ونه مني، دجال به ترې په داسې حالت کې ستون شي چې په قحط کې به يې پرېږدي چې لاسونو کې به هېڅ حيوان نه لري، په ورانه وېجاړه ځمکه به تېر شي اوورته به ووايي چې خزانې دې رابرسېره کړه، خزانې به يې ورپسې داسې روانې وي لکه د مچو باچا، بيا به تازه ځوان شوی سړی راوغواړي په توره به يې دوه جلا جلا ټوټې کړي او لرې به يې ګوزار کړي، بيابه يې راوغواړي، هغه به ورته په داسې حالت کې راشي او مخ به يې رڼا کوي او خاندي به، دوی به لا دې حالت کې وي چې الله به مسيح بن مريم راواستوي، د دمشق په ختيځ کې به له منارة البيضاء سره راښکته شي،په ورس خوشبيو به يې دوه چېنې اچولې وي او د دو ملايکو په وزرو به يې لاسونه ايښي وي، چې سر ښکته خولې به

يَجِدُ رِيحَ نَفَسِهِ إِلَّا مَاتَ، وَنَفَسُهُ يَنْتَهِي حَيْثُ يَنْتَهِي طَرْفُهُ، فَيَطْلُبُهُ حَتَّى يُدْرِكَهُ بِبَابِ لُدٍّ، فَيَقْتُلُهُ، ثُمَّ يَأْتِي عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ قَوْمٌ قَدْ عَصَمَهُمُ اللهُ مِنْهُ، فَيَمْسَحُ عَنْ وُجُوهِهِمْ وَيُحَدِّثُهُمْ بِدَرَجَاتِهِمْ فِي الْجَنَّةِ، فَبَيْنَمَا هُوَ كَذَلِكَ إِذْ أَوْحَى اللهُ إِلَى عِيسَى: إِنِّي قَدْ أَخْرَجْتُ عِبَادًا لِي، لَا يَدَانِ لِأَحَدٍ بِقِتَالِهِمْ، فَحَرِّزْ عِبَادِي إِلَى الطُّورِ وَيَبْعَثُ اللهُ يَأْجُوجَ وَمَأْجُوجَ، وَهُمْ مِنْ كُلِّ حَدَبٍ يَنْسِلُونَ، فَيَمُرُّ أَوَائِلُهُمْ عَلَى بُحَيْرَةِ طَبَرِيَّةَ فَيَشْرَبُونَ مَا فِيهَا، وَيَمُرُّ آخِرُهُمْ فَيَقُولُونَ: لَقَدْ كَانَ بِهَذِهِ مَرَّةً مَاءٌ، وَيُحْصَرُ نَبِيُّ اللهِ عِيسَى وَأَصْحَابُهُ، حَتَّى يَكُونَ رَأْسُ الثَّوْرِ لِأَحَدِهِمْ خَيْرًا مِنْ مِائَةِ دِينَارٍ لِأَحَدِكُمُ الْيَوْمَ، فَيَرْغَبُ

تري خاتي او كه سر پورته كړي نو د ملغلرو په څېر به تري روانې وي، په هر كافر چې يې بوي ورشي نو مړ به شي، او بوى به يې د سترګو ديد په اندازه وي، دجال پسې به شي او حتى چې باب لد سره به يې ګير كړي او مړ به يې كړي، بيا به عيسى عليه السلام داسې قوم ته راشي چې الله پاک به له دجال څخه ساتلي وي، له ورسيدلي خفګان يا غبار څخه به يې مخونه پاک كړي او په جنت كې به ورته په بلندو درجو زيرى وركړي، عيسى عليه السلام به لا داسې وي چې الله به ورته وحي وكړي: ما خپل ځيني بندګان راښكاره كړي دي چې په جنګ ورسره څوک توان نه لري، زما بندګان طور غر ته د حفاظت په خاطر بوځه، الله به ياجوج او ماجوج په داسې حالت كې راوباسي چې له هر لوړ ځاى څخه به رامنډه وي، د طبريه په سمندرګوټي به يې لومړي تېر شوي وي او ټولي اوبه به يې څښلې وي اخرني چې يې كله راشي وايي به: دلته هم لکه چې يو وخت اوبه وې، په جبل طور

نَبِــيُّ اللــهِ عِيسَــى وَأَصْــحَابُهُ، فَيُرْسِـلُ اللـهُ عَلَـيْهِمُ النَّغَـفَ فِـي رِقَابِهِمْ، فَيُصْبِحُونَ فَرْسَى كَمَـوْتِ نَفْسٍ وَاحِـدَةٍ، ثُـمَّ يَهْبِطُ نَبِـيُّ اللـهِ عِيسَــى وَأَصْــحَابُهُ إِلَــى الْأَرْضِ، فَـلَا يَجِـدُونَ فِـي الْأَرْضِ مَوْضِـعَ شِـبْرٍ إِلَّا مَــلَأَهُ زَهَمُهُــمْ وَنَتْــنُهُمْ، فَيَرْغَـــبُ نَبِـــيُّ اللـــهِ عِيسَـــى وَأَصْـحَابُهُ إِلَـى اللـهِ، فَيُرْسِـلُ اللـهُ طَيْـرًا كَأَعْنَـاقِ الْبُخْـتِ فَـتَحْمِلُهُمْ فَتَطْـرَحُهُمْ حَيْـثُ شَـاءَ اللـهُ، ثُـمَّ يُرْسِـلُ اللـهُ مَطَـرًا لَا يَكُـنُّ مِنْـهُ بَيْــتُ مَــدَرٍ وَلَا وَبَــرٍ، فَيَغْسِــلُ الْأَرْضَ حَتَّـى يَتْرُكَهَـا كَالزَّلَفَـةِ، ثُـمَّ يُقَــالُ لِــلْأَرْضِ: أَنْبِتِــي ثَمَرَتَــكِ، وَرُدِّي بَرَكَتَــكِ، فَيَوْمَئِــذٍ تَأْكُــلُ الْعِصَـابَةُ مِـنَ الرُّمَّانَـةِ، وَيَسْـتَظِلُّونَ بِقِحْفِهَــا، وَيُبَــارَكُ فِــي الرِّسْــلِ، حَتَّــى أَنَّ اللِّقْحَــةَ مِــنَ الْإِبِــلِ لَتَكْفِــي الْفِئَــامَ مِــنَ النَّــاسِ،

کې به هغه او ملګري يې محاصره شي تر دې چې د نن ورځې سل دينارو څخه به هغه وخت يو سړي ته د غوايي سر ډېر غوره وي، د اوښانو اوګډو بزو ڇينجي به الله پاک په ياجوج ماجوج کې پيدا کړي نو د ڇينجو ښکار به شي او د يو نفس په څېر به مړه شي، بيا به عيسى عليه السلام له خلکو سره ځمکې ته راښکته شي، د ځمکې په سر به دلويشت په اندازه ځای ونه ګوري مګر د دوی بدبوی به پکې وي، عيسى عليه السلام او ملګري به يې الله پاک ته سوال وکړي، الله پاک د اوښانو څټ په څېر مارغان راواستوي او هلته به يې يوسي چې د الله خوښه وي، بيا به الله باران وکړي هيڅ د ختې او خيمې کور به پاتې نه شي مګر داسې پاکه به يې ووينځي لکه شيشه، بيا به ځمکې ته وويل شي چې خپلې ميوې راوباسه، او برکتونه دې بېرته واپس کړه، په دغه ورځ به مستقله ډله يو انار خوړلی شي او له پوستکي لاندې به يې ځانونه سيورى کوي، په شېدو کې به هم برکت واچول شي

WWW.LARKHUD.COM

وَاللِّقْحَةَ مِنَ الْبَقَرِ لَتَكْفِي الْقَبِيلَةَ مِنَ النَّاسِ وَاللِّقْحَةَ مِنَ الْغَنَمِ لَتَكْفِي الْفَخِذَ مِنَ النَّاسِ، فَبَيْنَمَا هُمْ كَذَلِكَ إِذْ بَعَثَ اللهُ رِيحًا طَيِّبَةً، فَتَأْخُذُهُمْ تَحْتَ آبَاطِهِمْ، فَتَقْبِضُ رُوحَ كُلِّ مُؤْمِنٍ وَكُلِّ مُسْلِمٍ، وَيَبْقَى شِرَارُ النَّاسِ، يَتَهَارَجُونَ فِيهَا تَهَارُجَ الْحُمُرِ، فَعَلَيْهِمْ تَقُومُ السَّاعَةُ] (صحيح مسلم:٢٩٣٧)

[١٢٧] وَفِي رِوَايَةٍ بَعْدَ قَوْلِهِ : لَقَدْ كَانَ بِهَذِهِ مَرَّةً مَاءٌ - ثُمَّ يَسِيرُونَ حَتَّى يَنْتَهُوا إِلَى جَبَلِ الْخَمَرِ، وَهُوَ جَبَلُ بَيْتِ الْمَقْدِسِ، فَيَقُولُونَ: لَقَدْ قَتَلْنَا مَنْ فِي الْأَرْضِ هَلُمَّ فَلْنَقْتُلْ مَنْ فِي السَّمَاءِ، فَيَرْمُونَ بِنُشَّابِهِمْ إِلَى السَّمَاءِ، فَيَرُدُّ اللهُ عَلَيْهِمْ نُشَّابَهُمْ مَخْضُوبَةً دَمًا] (صحيح مسلم: ٢٩٣٧، جامع الترمذي:

تر دي چې يوه اوښه به ډېرو خلکو له بسيا کوي، يوه غوا به روغه قبيله پاللی شي او يو ګډه بزه به د پوره خېل لپاره کفايت کوي، دوی به په دې حالت کې وي چې الله پاک به خوشبودار بوي راوالوځوي او د تخرګونو لاندې به يې تېر شي او د هر مومن او مسلم ساه به واخلي، بدترين خلک به پاتې شي د خرو په شان به يکې خلک زناګاني کوي، په دوی به قيامت راځي.

په بل روايت کې له دې خخه وروسته (لَقَدْ كَانَ بِهَذَا مَرَّةً مَاءٌ) داسې راځي: بيا به دوی روان شي او په بيت المقدس کې به جبل خمر ته ورسيږي، وايي به: د ځمکې ټول ميشتوال خو مو مړه کړل راځي چې ځوک په اسمان کې دي هغه هم ووژنو، خپل غشي به اسمان ته ولي، الله به ورته بېرته ويشتل شوي غشي داسې راواپس کړي چې په وينو به

٢٢٤٠) .

[١٢٨]عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ رَضِيَ اللهُ عَنْهُ قَالَ: [حَدَّثَنَا رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ حَدِيثًا طَوِيلًا عَنِ الدَّجَّالِ فَقَالَ فِيمَا يُحَدِّثُنَا: يَأْتِي الدَّجَّالُ وَهُوَ مُحَرَّمٌ عَلَيْهِ أَنْ يَدْخُلَ نِقَابَ الْمَدِينَةِ، فَيَخْرُجُ إِلَيْهِ رَجُلٌ يَوْمَئِذٍ هُوَ خَيْرُ النَّاسِ - أَوْ مِنْ خَيْرِهِمْ - فَيَقُولُ: أَشْهَدُ أَنَّكَ الدَّجَّالُ الَّذِي حَدَّثَنَا رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ حَدِيثَهُ، فَيَقُولُ الدَّجَّالُ: أَرَأَيْتُمْ إِنْ قَتَلْتُ هَذَا ثُمَّ أَحْيَيْتُهُ، أَتَشُكُّونَ فِي الْأَمْرِ؟ فَيَقُولُونَ: لَا، فَيَقْتُلُهُ ثُمَّ يُحْيِيهِ، فَيَقُولُ حِينَ يُحْيَى: وَاللَّهِ مَا كُنْتُ قَطُّ أَشَدَّ بَصِيرَةً فِيكَ مِنِّي الْآنَ، قَالَ: فَيُرِيدُ قَتْلَهُ الثَّانِيَةَ فَلَا يُسَلَّطُ عَلَيْهِ] (صحيح البخاري: ١٨٨٢، صحيح

ککړ وي.

له ابوسعيد خدري رضي الله عنه نه روايت دی چې مونږ ته نبي صلى الله عليه وسلم ددجال باره کې ډېر معلومات راکړل دا يې پکې وويل: دجال به راشي خو مديني تللي لارې به پرې حرامې وي، يو سړی به ورته راشي چې د وخت غوره به همدی وي، وبه وايي: زه په دې ګواهي کوم چې ته هغه دجال يې چې رسول الله صلى الله عليه وسلم درخخه مونږ خبر کړي يو، دجال به وايي: څه وايئ که دا سړی مړ کړم او بېرته يې ژوندی کړم ايا بيا به مې هم په ربوبيت کې شک وکړئ؟ خلک به ووايي: نا، سړی به مړ کړي او بېرته به يې ژوندی کړي، چې سړی راژوندی کړي ورته به ووايي: قسم په الله چې له مخکې په پرتله مې اوس درپکې علم لا زيات شو چې دجال يې، په دوهم ځل به يې

WWW.LARKHUD.COM

مسلم: ٢٩٣٨، مسند احمد: ١١٣١٨)

[١٢٩]عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ رضي الله عنه قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: " يَخْرُجُ الدَّجَّالُ فَيَتَوَجَّهُ قِبَلَهُ رَجُلٌ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ، فَتَلْقَاهُ الْمَسَالِحُ - مَسَالِحُ الدَّجَّالِ - فَيَقُولُونَ لَهُ: أَيْنَ تَعْمِدُ؟ فَيَقُولُ: أَعْمِدُ إِلَى هَذَا الَّذِي خَرَجَ، قَالَ: فَيَقُولُونَ لَهُ: أَوَ مَا تُؤْمِنُ بِرَبِّنَا؟ فَيَقُولُ: مَا بِرَبِّنَا خَفَاءٌ، فَيَقُولُونَ: اقْتُلُوهُ، فَيَقُولُ بَعْضُهُمْ لِبَعْضٍ: أَلَيْسَ قَدْ نَهَاكُمْ رَبُّكُمْ أَنْ تَقْتُلُوا أَحَدًا دُونَهُ، قَالَ: فَيَنْطَلِقُونَ بِهِ إِلَى الدَّجَّالِ، فَإِذَا رَآهُ الْمُؤْمِنُ، قَالَ: يَا أَيُّهَا النَّاسُ هَذَا الدَّجَّالُ الَّذِي ذَكَرَ رَسُولُ اللهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، قَالَ: فَيَأْمُرُ الدَّجَّالُ بِهِ فَيُشَبَّحُ، فَيَقُولُ: خُذُوهُ

بيا قتلوي خو توان به يې نه لري .

له ابوسعيد خدري رضي الله عنه نه روايت دی چې رسول الله صلی الله عليه وسلم فرمايي: دجال به راووځي خو له مسلمانانو څخه به ورسره يو سړی مخامخ شي نو له سړي سره به د دجال مسلّح خلک مخامخ شي،ورته به ووايي چې چېرته روان يې؟ هغه به ووايي: د دغه سړي خوا ته ورځم چې راوتی دی، فوج به يې ورته ووايي: ولې ته زمونږ په رب ايمان نه لرې؟ سړی به ووايي: زمونږ رب پټ او پناه نه دی، فوج به ووايي: مړ يې کړئ، بيا به ځيني نورو ته ووايي: ولې تاسو مو رب له دې څخه نه يئ منعه کړي چې له اجازې پرته به يې هيڅ څوک نه وژنئ، نو فوج به يې دجال ته بوځي خو چې دغه مومن يې څنګه ويني وبه وايي: ای خلکو! دا هغه دجال دی چې تاسو ته يې رسول الله صلی الله عليه وسلم ذکر کړی دی،

وَشُجُّوهُ، فَيُوسَعُ ظَهْرُهُ وَبَطْنُهُ
ضَرْبًا، قَالَ: فَيَقُولُ: أَوَ مَا تُؤْمِنُ
بِي؟ قَالَ: فَيَقُولُ: أَنْتَ الْمَسِيحُ
الْكَذَّابُ، قَالَ: فَيُؤْمَرُ بِهِ فَيُؤْشَرُ
بِالْمِئْشَارِ مِنْ مَفْرِقِهِ حَتَّى يُفَرَّقَ
بَيْنَ رِجْلَيْهِ، قَالَ: ثُمَّ يَمْشِي
الدَّجَّالُ بَيْنَ الْقِطْعَتَيْنِ، ثُمَّ يَقُولُ
لَهُ: قُمْ، فَيَسْتَوِي قَائِمًا، قَالَ: ثُمَّ
يَقُولُ لَهُ: أَتُؤْمِنُ بِي؟ فَيَقُولُ: مَا
ازْدَدْتُ فِيكَ إِلَّا بَصِيرَةً، قَالَ: ثُمَّ
يَقُولُ: يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّهُ لَا يَفْعَلُ
بَعْدِي بِأَحَدٍ مِنَ النَّاسِ، قَالَ:
فَيَأْخُذُهُ الدَّجَّالُ لِيَذْبَحَهُ،
فَيُجْعَلَ مَا بَيْنَ رَقَبَتِهِ إِلَى تَرْقُوَتِهِ
نُحَاسًا، فَلَا يَسْتَطِيعُ إِلَيْهِ سَبِيلًا،
قَالَ: فَيَأْخُذُ بِيَدَيْهِ وَرِجْلَيْهِ
فَيَقْذِفُ بِهِ، فَيَحْسِبُ النَّاسُ أَنَّمَا
قَذَفَهُ إِلَى النَّارِ، وَإِنَّمَا أُلْقِيَ فِي
الْجَنَّةِ فَقَالَ رَسُولُ اللهِ صَلَّى
اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: هَذَا أَعْظَمُ

دجال به امر وکړي وهلوډبلو ته خملول
شي بیا به ووایي: ويئ نيسئ او په سر او
مخ يې ووهئ، ملا او خیټه به یې وهلو
ته جوړه کړی شي، بیا به ورته ووایي:
ولې ته پر ما ایمان نه لرې؟ هغه به
ووایي: مومن به ووایي: ته خو مسیح
کذاب یې، بیا به دجال امر وکړي او له
سر څخه تر خپو پورې به په منځ اره
کړی شي او دجال به يې ترمنځ تېر راتېر
شي، بیا به ورته ووایي چې پورته شه هغه
به نېغ پاڅیږي، بیا ورته ووايي چې اوس
هم راباندې ایمان نه لرې؟ مومن به ورته
ووایي چې ستا په دجالیت مې لایقین
نور هم ډېر شو، مومن به بیا خلکو ته
ووایي: له ما وروسته هیڅ څوک هم نه
شي قتلولی، ددجال به یې د بیا ځل لپاره
حلالوي خو د مومن څټ به تر سیني
هډوکي (چنغرک) پورې پیتل شي نو هیڅ
توان به يې نه لري، له لاس او خپو نه به
يې ونیسي او وبه یې غورځوي خلک به
ګمان وکړي چې اور ته یې وغورځو خو

WWW.LARKHUD.COM

النَّـاسِ شَـهَادَةً عِنْـدَ رَبِّ الْعَـالَمِينَ] (صـــحيح البخــــاري: ١٨٨٢، صحيح مسلم: ٢٩٣٨)

[١٣٠] عَـنِ الْمُغِيـرَةِ بْـنِ شُـعْبَةَ رضـي اللـه عنـه قَـالَ: مَـا سَـأَلَ أَحَـدٌ النَّبِـيَّ صَـلَّى اللـهُ عَلَيْـهِ وَسَـلَّمَ عَـنِ الـدَّجَّالِ أَكْثَـرَ مِمَّـا سَـأَلْتُ، قَـالَ: وَمَـا يُنْصِـبُكَ مِنْـهُ؟ إِنَّـهُ لَا يَضُـرُّكَ قَـالَ: قُلْـتُ: يَـا رَسُولَ اللـهِ إِنَّهُـمْ يَقُولُـونَ: إِنَّ مَعَـهُ الطَّعَـامَ وَالْأَنْهَـارَ، قَـالَ:هُوَ أَهْـوَنُ عَلَـى اللـهِ مِـنْ ذَلِـكَ] (صـحيح البخـاري: ٧١٢٢، صـحيح مسـلم: ٢٩٣٩، سـنن ابـن ماجـه: ٤٠٧٣، مسند احمد: ١٨١٦٧)

[١٣١]عَـنْ عَبْـدِ اللـهِ بْـنَ عَمْـرٍو قَـالَ : [وَجَـاءَهُ رَجُـلٌ، فَقَـالَ: مَـا هَـذَا الْحَـدِيثُ الَّـذِي تُحَـدِّثُ بِـهِ؟ تَقُـولُ: إِنَّ السَّـاعَةَ تَقُـومُ إِلَـى كَـذَا

ولې هغـه بـه پـه جنـت كـې غورځـولى وي، رسـول اللـه صـلى اللـه عليـه وسـلم بيـا وفرمايل: د رب كائنـات پـه نېـز ددغـه سـړي شهادت به د ډېر لويې مرتبې حامل وي .

مغيـرة بـن شـعبه رضـي اللـه عنـه وايـي: ما چې لـه رسـول اللـه صـلى اللـه عليـه وسـلم څخـه خـومره ددجـال بـاره كـې پوښـتنې كـړې دي بـل چـا بـه نـه وي كړې، هغـه راتـه وويـل: تـا تـه تـرې څـه ستړې ده؟ هغه تـه تاتـه تكليـف نـه شـي در رسـولى، مـا وويـل: دالـلـه رسـوله! خلك وايي چـې لـه هغـه سره خوراكونـه او نهرونـه دي، رسـول اللـه صـلى اللـه عليه وسلم وويـل: لـه دجال څخـه يـې اللـه تـه پيـدا كـول ډېـر اسـان دي (معنـا خلك پرې امتحان كې اچوي)

عبداللـه بـن عمـرو رضـي اللـه عنـه وايي: يو سړى راغـى او ويويـل: تـه مـونږ تـه دا څـه ډول حـديث بيـانوې چـې قيامت به پـه فلانـي او فلانـي وخـت كـې

WWW.LARKHUD.COM

وَكَـذَا، فَقَـالَ: سُـبْحَانَ اللـهِ أَوْ لَا إِلَـهَ إِلَّا اللـهُ - أَوْ كَلِمَـةً نَحْوَهُمَـا - لَقَـدْ هَمَمْـتُ أَنْ لَا أُحَـدِّثَ أَحَـدًا شَـيْئًا أَبَـدًا، إِنَّمَـا قُلْـتُ: إِنَّكُـمْ سَـتَرَوْنَ بَعْـدَ قَلِيـلٍ أَمْـرًا عَظِيمًـا، يُحَـرَّقُ الْبَيْـتُ، وَيَكُـونُ وَيَكُـونُ، ثُـمَّ قَـالَ: قَـالَ رَسُـولُ اللـهِ صَـلَّى اللهُ عَلَيْـهِ وَسَـلَّمَ: يَخْـرُجُ الـدَّجَّالُ فِـي أُمَّتِـي فَيَمْكُـثُ أَرْبَعِـينَ - لَا أَدْرِي: أَرْبَعِـينَ يَوْمًـا، أَوْ أَرْبَعِـينَ شَـهْرًا، أَوْ أَرْبَعِـينَ عَامًـا فَيَبْعَـثُ اللهُ عِيسَى ابْـنَ مَـرْيَمَ كَأَنَّـهُ عُـرْوَةُ بْنُ مَسْـعُودٍ، فَيَطْلُبُـهُ فَيُهْلِكُـهُ، ثُـمَّ يَمْكُـثُ النَّـاسُ سَـبْعَ سِـنِينَ، لَـيْسَ بَيْنَ اثْنَيْنِ عَـدَاوَةٌ، ثُـمَّ يُرْسِـلُ اللـهُ رِيحًـا بَـارِدَةً مِـنْ قِبَـلِ الشَّـأْمِ، فَـلَا يَبْقَى عَلَـى وَجْـهِ الْأَرْضِ أَحَـدٌ فِـي قَلْبِــهِ مِثْقَــالُ ذَرَّةٍ مِــنْ خَيْــرٍ أَوْ إِيمَــانٍ إِلَّا قَبَضَــتْهُ، حَتَّــى لَــوْ أَنَّ أَحَـدَكُمْ دَخَـلَ فِـي كَبِـدِ جَبَـلٍ

راځي؟ هغـه وويـل: سـبحان اللـه – يـا – لااله الا اللـه يـا دې ورتـه بلـه کلمـه يې ووېلـه، مـا خـو د دې قصـد کـړی و چې هيڅ چا تـه بـه زه څـه نـه وايـم، مـا خـو دومره ويلي ول چـي لـږ ورروسـته بـه ډېـر لوی څـه ووينـئ، کورونـه بـه وسـوځي او داسـې داسـې... بيـا يـې وويـل: رسـول اللـه صـلی اللـه عليـه وسـلم فرمـايلي دي: زما په امـت کـې بـه دجـال راووځـي او څلوېښــت بــه تېــرې کــړي – زه پوهــه نـه شـوم چـې څلوېښـت ورځـې، کـه مياشـتې اوکـه کلونـه، بيـا بـه اللـه پـاک عيســـی عليـــه الســـلام راواســـتوي او وريســې بــه وي ترڅــو يــې هــلاک کــړي، بيا بـه خلـک تـر اووه کـالو پـورې داسـې وي چې هيڅ دښمني بـه نـه لـري، د شـام لـه پلـوه بـه اللـه بيـا اللـه پـاک بـاد راوالوځـوي او د ځمکــې پــر مــخ بــه د ذرې پـه انـدازه ايمـان لرونکـي پـرې نـه ږدي مگـر سـاه بـه يـې واخلـي، تـر دې

WWW.LARKHUD.COM

لَدَخَلَتْهُ عَلَيْهِ، حَتَّى تَقْبِضَهُ
قَالَ: سَمِعْتُهَا مِنْ رَسُولِ اللهِ
صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، قَالَ: "
فَيَبْقَى شِرَارُ النَّاسِ فِي خِفَّةِ
الطَّيْرِ وَأَحْلَامِ السِّبَاعِ، لَا
يَعْرِفُونَ مَعْرُوفًا وَلَا يُنْكِرُونَ
مُنْكَرًا، فَيَتَمَثَّلُ لَهُمُ الشَّيْطَانُ،
فَيَقُولُ: أَلَا تَسْتَجِيبُونَ؟
فَيَقُولُونَ: فَمَا تَأْمُرُنَا؟ فَيَأْمُرُهُمْ
بِعِبَادَةِ الْأَوْثَانِ، وَهُمْ فِي ذَلِكَ
دَارٌّ رِزْقُهُمْ، حَسَنٌ عَيْشُهُمْ، ثُمَّ
يُنْفَخُ فِي الصُّورِ، فَلَا يَسْمَعُهُ
أَحَدٌ إِلَّا أَصْغَى لِيتًا وَرَفَعَ لِيتًا،
قَالَ: وَأَوَّلُ مَنْ يَسْمَعُهُ رَجُلٌ
يَلُوطُ حَوْضَ إِبِلِهِ، قَالَ: فَيَصْعَقُ،
وَيَصْعَقُ النَّاسُ، ثُمَّ يُرْسِلُ اللهُ -
أَوْ قَالَ يُنْزِلُ اللهُ - مَطَرًا كَأَنَّهُ
الطَّلُّ أَوِ الظِّلُّ - نُعْمَانُ الشَّاكُّ -
فَتَنْبُتُ مِنْهُ أَجْسَادُ النَّاسِ، ثُمَّ
يُنْفَخُ فِيهِ أُخْرَى، فَإِذَا هُمْ قِيَامٌ

که څوک ترې د غر دننه هم ننوځي نو
وربه شي ترخو يې قبض کړي، بيا يې
وويل: ما له رسول الله صلى الله
عليه وسلم څخه اوريدلي دي ويل
يې: بيا ضرري خلک پاتې شي چې په
تکليف رسولو کې به دمارغانو په
شېر ځغلند او د درنده ګانو په څېر
بې رحمه وي، ښه به ورته ښه او بد به
ورته بد نه ښکاري، شيطان ته به ورته
د انسان په شکل کې راشي ورته به
وواېي: ايا الله ته ځانونه نه نږدې
کوئ؟ خلک به وواېي: په څه راته امر
کوې؟ هغه به ورته د بوتانو په عبادت
امر وکړي، په دې حالت کې به يې هم
رزق پراخه وي او ژوند به يې سوکاله
وي، په شپيلۍ کې به پوک ووهل شي
له پرخه يا سيورى – شک نعمان راوي
کړى دى – د خلکو جسدونه به
ورڅخه رازرغون شي نو ناګهانه به
دوى ولاړ وي ګوري به،، بيا به وويل

WWW.LARKHUD.COM

يَنْظُرُونَ، ثُمَّ يُقَالُ: يَا أَيُّهَا النَّاسُ هَلُمَّ إِلَى رَبِّكُمْ، وَقِفُوهُمْ إِنَّهُمْ مَسْئُولُونَ، قَالَ: ثُمَّ يُقَالُ: أَخْرِجُوا بَعْثَ النَّارِ، فَيُقَالُ: مِنْ كَمْ؟ فَيُقَالُ: مِنْ كُلِّ أَلْفٍ تِسْعَمِائَةٍ وَتِسْعَةً وَتِسْعِينَ، قَالَ فَذَاكَ يَوْمَ يَجْعَلُ الْوِلْدَانَ شِيبًا، وَذَلِكَ يَوْمَ يُكْشَفُ عَنْ سَاقٍ] (صحيح مسلم: ٢٩٤٠).

شي: اى خلكو رب ته مو راشئ، ويې دروئ له دوى څخه به پوښتنې كيږي، بيا به ووېل شي: دوزخيان ترې راوباسئ، وبه ويل شي: څومره كسان؟ له څومره نه؟ وبه ويل شي: په هرو زرو كې نهه سوه نهه نوي راوباسئ، نبي صلى الله عليه وسلم وويل: دغه هغه ورځ ده چې ماشومان به پكې سپينږيري شي او له پوندې څخه به پرده پورته شي .

د جساسه متعلق بيان

[١٣٢] وَفِي حَدِيْثِ فَاطِمَةِ بِنْتِ قَيسٍ رَضِيَ اللهُ عَنْهَا [فَلَمَّا قَضَى رَسُولُ اللهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ صَلَاتَهُ جَلَسَ عَلَى الْمِنْبَرِ، وَهُوَ يَضْحَكُ، فَقَالَ:لِيَلْزَمْ كُلُّ إِنْسَانٍ مُصَلَّاهُ، ثُمَّ قَالَ: أَتَدْرُونَ لِمَ جَمَعْتُكُمْ؟

د فاطمة بنت قيس رضي الله عنها په حديث كې دي چې: كله چې نبي صلى الله عليه وسلم لمونځ پوره كړ په ممبر كښيناست او خندل يې، وېويل: هر سړى دې په خپل لمونځاى كې كښني، بيا يې وويل: خبره ياست چې ولې مې راغونډ كړئ؟ هغوى وويل: الله او رسول يې ښه پوهيږي، نبي صلى الله عليه وسلم

قَالُوا: اللهُ وَرَسُولُهُ أَعْلَمُ، قَالَ: إِنِّي وَاللهِ مَا جَمَعْتُكُمْ لِرَغْبَةٍ وَلَا لِرَهْبَةٍ، وَلَكِنْ جَمَعْتُكُمْ، لِأَنَّ تَمِيمًا الدَّارِيَّ كَانَ رَجُلًا نَصْرَانِيًّا، فَجَاءَ فَبَايَعَ وَأَسْلَمَ، وَحَدَّثَنِي حَدِيثًا وَافَقَ الَّذِي كُنْتُ أُحَدِّثُكُمْ عَنْ مَسِيحِ الدَّجَّالِ، حَدَّثَنِي أَنَّهُ رَكِبَ فِي سَفِينَةٍ بَحْرِيَّةٍ، مَعَ ثَلَاثِينَ رَجُلًا مِنْ لَخْمٍ وَجُذَامَ، فَلَعِبَ بِهِمِ الْمَوْجُ شَهْرًا فِي الْبَحْرِ، ثُمَّ أَرْفَئُوا إِلَى جَزِيرَةٍ فِي الْبَحْرِ حَتَّى مَغْرِبِ الشَّمْسِ، فَجَلَسُوا فِي أَقْرُبِ السَّفِينَةِ فَدَخَلُوا الْجَزِيرَةَ فَلَقِيَتْهُمْ دَابَّةٌ أَهْلَبُ كَثِيرُ الشَّعَرِ، لَا يَدْرُونَ مَا قُبُلُهُ مِنْ دُبُرِهِ، مِنْ كَثْرَةِ الشَّعَرِ، فَقَالُوا: وَيْلَكِ مَا أَنْتِ؟ فَقَالَتْ: أَنَا الْجَسَّاسَةُ، قَالُوا: وَمَا الْجَسَّاسَةُ؟ قَالَتْ أَيُّهَا الْقَوْمُ

وويل: قسم په الله چې د کوم کار ترغيب يا ترهيب ته مې نه وئ راغونډه کړي، ځکه مې راغونډه کړئ چې تميم داري رضي الله عنه نصراني سړی و، راغی او اسلام يې راوړ، ما ته يې د مسيح دجال متعلق داسې څه وويل چې ما درته څه ويل له هغه سره بيخي موافق دي، راته يې وويل چې په کشتۍ کې له لخم او جذام قبيلې دېرش غړيو سره وم، تر يوې مياشتې پورې بحري څپو اخستي ول، بيا يې د لمر پرېواته وخت کې کشتۍ بحر ته نږدې جزيرې ته نږدې کړه، دوی تری جزيرې ته ننوتلي وو، هلته يې له په وېښتانو ببر حيوان سره ليدل شوي وو چې له ببروالي يې لاندې باندې پته نه لګېده، دوی ورته ويلي دي چې خوار شې ته لا څه شی يې؟ حيوان ورته ويلي دي: زه جساسه يم، دوی ورته ويلي دي چې جساسه څه شی وي؟ هغه ورته ويلي دي: ای خلکو له دغه سړي سره چې په کوټه دی ستاسو خبرو ته ډېره

WWW.LARHKUD.COM

انْطَلِقُوا إِلَى هَذَا الرَّجُلِ فِي الدَّيْرِ، فَإِنَّهُ إِلَى خَبَرِكُمْ بِالْأَشْوَاقِ، قَالَ: لَمَّا سَمَّتْ لَنَا رَجُلًا فَرِقْنَا مِنْهَا أَنْ تَكُونَ شَيْطَانَةً، قَالَ: فَانْطَلَقْنَا سِرَاعًا، حَتَّى دَخَلْنَا الدَّيْرَ، فَإِذَا فِيهِ أَعْظَمُ إِنْسَانٍ رَأَيْنَاهُ قَطُّ خَلْقًا، وَأَشَدُّهُ وِثَاقًا، مَجْمُوعَةٌ يَدَاهُ إِلَى عُنُقِهِ، مَا بَيْنَ رُكْبَتَيْهِ إِلَى كَعْبَيْهِ بِالْحَدِيدِ، قُلْنَا: وَيْلَكَ مَا أَنْتَ؟ قَالَ: قَدْ قَدَرْتُمْ عَلَى خَبَرِي، فَأَخْبِرُونِي مَا أَنْتُمْ؟ قَالُوا: نَحْنُ أُنَاسٌ مِنَ الْعَرَبِ رَكِبْنَا فِي سَفِينَةٍ بَحْرِيَّةٍ، فَصَادَفْنَا الْبَحْرَ حِينَ اغْتَلَمَ فَلَعِبَ بِنَا الْمَوْجُ شَهْرًا، ثُمَّ أَرْفَأْنَا إِلَى جَزِيرَتِكَ هَذِهِ، فَجَلَسْنَا فِي أَقْرُبِهَا، فَدَخَلْنَا الْجَزِيرَةَ، فَلَقِيَتْنَا دَابَّةٌ أَهْلَبُ كَثِيرُ الشَّعَرِ، لَا يُدْرَى مَا قُبُلُهُ مِنْ دُبُرِهِ مِنْ كَثْرَةِ

مينه لري، دا وايي: کله چې يې د سړي نوم ياد کړ مونږ وډار شول چې شيطانه نه وي! په جلتى سره ورغلو ترڅو خوني ته ننوتو نو دغسې غټ انسان مونږ نه و ليدلى، او نه دغسې کلک تړل شوى مو ليدلى و، لاسونه يې ترڅت د زنګونانو او پونډو ترمنځ په اوسپنه تړل شوي ول، مونږ وويل: هلاک شې ته لا څوک يې؟ هغه وويل: زما په حالت تاسو څنګه وتوانېدئ! دا راته ووايئ چې تاسو څوک يئ؟ دوى ورته ويلي و چې مونږ ځيني عربان يو په بحري کشتى کې سپاره شوي و، تر يوې مياشتې راباندې بحري څپو له حده ډېرې لوبې وکړې بيا ستا دې جزيرې ته رانزدې کړو، په نزدې تښته کې يې کېناستو نو جزيرې ته راننوتو، يو حيوان راسره مخامخ شو چې د ببروالي له کبله يې لاندې باندې نه معلومېدل، مونږ ورته وويل ته څوک يې؟ هغه وويل: زه جساسه يم، مونږ وويل: جساسه څه شى وي؟ هغه وويل:

الشَّعَرِ، فَقُلْنَا: وَيْلَكِ مَا أَنْتِ؟ فَقَالَتْ: أَنَا الْجَسَّاسَةُ، قُلْنَا: وَمَا الْجَسَّاسَةُ؟ قَالَتْ: اعْمِدُوا إِلَى هَذَا الرَّجُلِ فِي الدَّيْرِ، فَإِنَّهُ إِلَى خَبَرِكُمْ بِالْأَشْوَاقِ، فَأَقْبَلْنَا إِلَيْكَ سِرَاعًا، وَفَزِعْنَا مِنْهَا، وَلَمْ نَأْمَنْ أَنْ تَكُونَ شَيْطَانَةً، فَقَالَ: أَخْبِرُونِي عَنْ نَخْلِ بَيْسَانَ، قُلْنَا: عَنْ أَيِّ شَأْنِهَا تَسْتَخْبِرُ؟ قَالَ: أَسْأَلُكُمْ عَنْ نَخْلِهَا، هَلْ يُثْمِرُ؟ قُلْنَا لَهُ: نَعَمْ، قَالَ: أَمَا إِنَّهُ يُوشِكُ أَنْ لَا تُثْمِرَ، قَالَ: أَخْبِرُونِي عَنْ بُحَيْرَةِ الطَّبَرِيَّةِ، قُلْنَا: عَنْ أَيِّ شَأْنِهَا تَسْتَخْبِرُ؟ قَالَ: هَلْ فِيهَا مَاءٌ؟ قَالُوا: هِيَ كَثِيرَةُ الْمَاءِ، قَالَ: أَمَا إِنَّ مَاءَهَا يُوشِكُ أَنْ يَذْهَبَ، قَالَ: أَخْبِرُونِي عَنْ عَيْنِ زُغَرَ، قَالُوا: عَنْ أَيِّ شَأْنِهَا تَسْتَخْبِرُ؟ قَالَ: هَلْ فِي الْعَيْنِ مَاءٌ؟ وَهَلْ يَزْرَعُ أَهْلُهَا بِمَاءِ

په خونه دغلته ناست سړي ته ورشئ هغه مو خبرو ته ډېر لیوال دی، له هغه نه وډار شول نو تا ته تونـد راغلو مونږ ویل هسې نه کومه شیطانه وي، هغه ورته وویل: د بیسان (شام کې د ځای نوم دی) کجورو خبر راکړئ، مونږ وویل: ته څه ډول معلومات غواړې؟ هغه وویل: پوښتنه لرم چې ایا کجورې یې مېوه نیسي؟ مونز وویل: هو، هغه وویل: نږدې ده چې نوره مېوه ونه نیسي، بیایې وویل: د طبریه سمندرګي معلومات راکړئ، مونږ وویل: څه ډول معلومات؟ هغه وویل: ایا اوبه پکې شته؟ مونږ وویل: هو اوبه یې ډېرې دي، هغه وویل: نږدې ده چې اوبه یې ختمې شي، بیا یې وویل: د عین زغر (د شام ختیځه سیمه ده) اړوند معلومات راکړئ، مونږ وویل: څه ډول معلومات یې غواړې؟ هغه وویل: ایا د زغر په چینه کې اوبه شته؟ ایا د سیمې خلک یې په اوبو کرونډې کوي؟ مونږ وویل: هو ، دغه چینه ډېرې اوبه

WWW.LARKHUD.COM

الْعَيْنِ؟ قُلْنَا لَهُ: نَعَمْ، هِيَ كَثِيرَةُ
الْمَاءِ، وَأَهْلُهَا يَزْرَعُونَ مِنْ مَائِهَا،
قَالَ: أَخْبِرُونِي عَنْ نَبِيِّ الْأُمِّيِّينَ
مَا فَعَلَ؟ قَالُوا: قَدْ خَرَجَ مِنْ
مَكَّةَ وَنَزَلَ يَثْرِبَ، قَالَ: أَقَاتَلَهُ
الْعَرَبُ؟ قُلْنَا: نَعَمْ، قَالَ: كَيْفَ
صَنَعَ بِهِمْ؟ فَأَخْبَرْنَاهُ أَنَّهُ قَدْ ظَهَرَ
عَلَى مَنْ يَلِيهِ مِنَ الْعَرَبِ
وَأَطَاعُوهُ، قَالَ لَهُمْ: قَدْ كَانَ
ذَلِكَ؟ قُلْنَا: نَعَمْ، قَالَ: أَمَا إِنَّ
ذَاكَ خَيْرٌ لَهُمْ أَنْ يُطِيعُوهُ، وَإِنِّي
مُخْبِرُكُمْ عَنِّي، إِنِّي أَنَا الْمَسِيحُ،
وَإِنِّي أُوشِكُ أَنْ يُؤْذَنَ لِي فِي
الْخُرُوجِ، فَأَخْرُجَ فَأَسِيرَ فِي
الْأَرْضِ فَلَا أَدَعَ قَرْيَةً إِلَّا هَبَطْتُهَا
فِي أَرْبَعِينَ لَيْلَةً غَيْرَ مَكَّةَ
وَطَيْبَةَ، فَهُمَا مُحَرَّمَتَانِ عَلَيَّ
كِلْتَاهُمَا، كُلَّمَا أَرَدْتُ أَنْ أَدْخُلَ
وَاحِدَةً - أَوْ وَاحِدًا - مِنْهُمَا
اسْتَقْبَلَنِي مَلَكٌ بِيَدِهِ السَّيْفُ

لري او خلک يې په اوبو خپل فصلونو خړوبوي، بيا يې وويل: ايا د امیينو پېغمبر معلومات راکړئ چې څنګه چل شوی دی؟ مونږ وويل: له مکې څخه راوتلی دی او يثرب کې مېشت دی، هغه وويل: ايا عربانو ورسره جنګونه کړي دي؟ مونږ وويل: هو، هغه وويل: له عربانو سره يې څه وکړل؟ مونږ خبر کړ چې کوم عربان ورته نږدې پراته دي پرې غالبه دی او خلکو يې پېغمبرۍ ته غاړه ايښې ده، هغه وويل: ښه دا هرڅه شوي دي؟ مونږ وويل: هو، هغه وويل: که خلک يې خبره ومني دېره به ورله ښه وي، زه به درته د ځان حال هم ووايم، زه مسيح دجال يم، نږدې ده چې په وتلو راته اجازه وشي، زه به له دې ځای ووځم او په ځمکه کې رانه هيڅ کلی پاتی نه شي مګر په څلوېښتو شپو کې به ورته ننوځم خو د مکې اومدينې نه بغېر ځکه دا دواړه ما باندې حرامې دي، که هر يو ښار ته يې ننوځم نو له داسې ملايکو سره

WWW.LARKHUD.COM

صَلْتًا، يَصُدُّنِي عَنْهَا، وَإِنَّ عَلَى كُلِّ نَقْبٍ مِنْهَا مَلَائِكَةً يَحْرُسُونَهَا، قَالَتْ: قَالَ رَسُولُ اللهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، وَطَعَنَ بِمِخْصَرَتِهِ فِي الْمِنْبَرِ: هَذِهِ طَيْبَةُ، هَذِهِ طَيْبَةُ، هَذِهِ طَيْبَةُ - يَعْنِي الْمَدِينَةَ - أَلَا هَلْ كُنْتُ حَدَّثْتُكُمْ ذَلِكَ؟ فَقَالَ النَّاسُ: نَعَمْ، فَإِنَّهُ أَعْجَبَنِي حَدِيثُ تَمِيمٍ، أَنَّهُ وَافَقَ الَّذِي كُنْتُ أُحَدِّثُكُمْ عَنْهُ، وَعَنِ الْمَدِينَةِ وَمَكَّةَ، أَلَا إِنَّهُ فِي بَحْرِ الشَّأْمِ، أَوْ بَحْرِ الْيَمَنِ، لَا بَلْ مِنْ قِبَلِ الْمَشْرِقِ مَا هُوَ، مِنْ قِبَلِ الْمَشْرِقِ مَا هُوَ مِنْ قِبَلِ الْمَشْرِقِ، مَا هُوَ وَأَوْمَأَ بِيَدِهِ إِلَى الْمَشْرِقِ، قَالَتْ: فَحَفِظْتُ هَذَا مِنْ رَسُولِ اللهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ] (صحيح مسلم: ٢٩٤٢ ، جامع الترمذي: ٢٢٥٣، سنن ابي داود:

به مخامخ کېږم چې تياره به يې توره راويستلي وي او ما به ورځخه منعه کوي، او پر هره لاره به يې ملايک وي او ساتي به يې، نبي کريم صلى الله عليه وسلم په لاس کې ورسره لښته باندې ممبر ووهه او وېويل: دا طيبه ده، دا طيبه ده، دا طيبه، ايا ما تاسو ته دا خبرې مخکې نه وې کړي؟ خلکو وويل: ولې نه، د تميم خبره مې په دې خوښه شوه چې زما له هغو خبرو سره بيخي موافقه ده چې مې درته ويلي ول او هم د مکې او مديني باره کې، خبردار، هغه په شام په بحر کې دی يا د يمن په بحر کې دی، بلکې په مشرقي اړخ کې دی، په مشرقي اړخ کې دی، په مشرقي اړخ کې دی، او په لاس سره يې هم مشرق ته اشاره وکړه، دا ټول ما له رسول الله صلى الله عليه وسلم ځخه زده کړي دي .

.(٤٣٢٥).

[١٣٣] أَنَسُ بْنُ مَالِكٍ رَضِيَ اللهُ عَنْهُ قَالَ قَالَ رَسُولُ اللهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: [لَيْسَ مِنْ بَلَدٍ إِلَّا سَيَطَؤُهُ الدَّجَّالُ، إِلَّا مَكَّةَ وَالْمَدِينَةَ، وَلَيْسَ نَقْبٌ مِنْ أَنْقَابِهَا إِلَّا عَلَيْهِ الْمَلَائِكَةُ صَافِّينَ تَحْرُسُهَا، فَيَنْزِلُ بِالسِّبْخَةِ، فَتَرْجُفُ الْمَدِينَةُ ثَلَاثَ رَجَفَاتٍ، يَخْرُجُ إِلَيْهِ مِنْهَا كُلُّ كَافِرٍ وَمُنَافِقٍ] (صحيح البخاري :١٨٨١، صحيح مسلم : ٢٩٤٣، جامع الترمذي: ٢٢٤٢، مسند احمد: ١٢٩٨٦،

له انس بن مالک رضي الله عنه نه روایت دی چې رسول الله صلی الله علیه وسلم فرمايي: هیڅ کلی ښار به پاتي نه شي مګر دجال به ورته ننوځي بغیر له مکي او مديني نه، د دواړو په هره لاره به ملایک ورته تیار ولاړ وي، هلته به کاږجنه میره کي ښکته شي په مدینه به دري زلزلي راشي چې دجال ته به پرې الله پاک له مديني څخه هر کافر او منافق وباسي .

[١٣٤] عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ رَضِيَ اللهُ عَنْهُ أَنَّ رَسُولَ اللهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: يَتْبَعُ الدَّجَّالَ مِنْ يَهُودِ أَصْبَهَانَ، سَبْعُونَ أَلْفًا عَلَيْهِمُ الطَّيَالِسَةُ] (صحيح مسلم: ٢٩٤)

له انس بن مالک رضي الله عنه نه روایت دی چې رسول الله صلی الله علیه وسلم فرمايي: دجال پسې به د اصفهان اویا زره یهودان روان وي، په داسې حال کې چې جیلکې به یې اچولي وي .

[١٣٥] عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ رَضِيَ اللهُ عَنْهُ أَنَّ رَسُولَ اللهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ

له انس رضي الله عنه نه روایت دی چې رسول الله صلی الله علیه وسلم

WWW.LARKHUD.COM

وَسَلَّمَ قَالَ: [يَتْبَعُ الدَّجَّالَ مِنْ يَهُودِ أَصْبَهَانَ، سَبْعُونَ أَلْفًا عَلَيْهِمُ الطَّيَالِسَةُ] (صحيح مسلم: ٢٩٤٥، جامع الترمذي: ٣٩٣٠، مسند احمد: ٢٧٦٢٠)

فرمايي: دجال پسې به د اصبهان اويا زره يهودان روان وي په داسې حالت کې چې جيلکې به اغوستې وي .

[١٣٦] عَنْ عِمْرَانَ بْنَ حُصَيْنٍ رَضِيَ اللهُ عَنْهُ سَمِعْتُ رَسُولَ اللهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، يَقُولُ: [مَا بَيْنَ خَلْقِ آدَمَ إِلَى قِيَامِ السَّاعَةِ خَلْقٌ أَكْبَرُ مِنَ الدَّجَّالِ] (صحيح مسلم: ٢٩٤٦)

له عمران بن حصين رضي الله عنه نه روايت دی چې ما له رسول الله صلى الله عليه وسلم نه اورېدلي دي ويل يې: د ادم له پيدائښت څخه تر قيامت پورې له دجال نه د شر په لحاظ بل غټ مخلوق نشته .

[١٣٧] عَنْ أَنَسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ: قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: [مَا بُعِثَ نَبِيٌّ إِلَّا أَنْذَرَ أُمَّتَهُ الأَعْوَرَ الكَذَّابَ، أَلاَ إِنَّهُ أَعْوَرُ، وَإِنَّ رَبَّكُمْ لَيْسَ بِأَعْوَرَ، وَإِنَّ بَيْنَ عَيْنَيْهِ مَكْتُوبٌ كَافِرٌ] (صحيح البخاري:٧١٣١، صحيح مسلم: ٢٩٣٣، جامع الترمذي: ٢٢٤٥، سنن ابي داود: ٤٣١٦، مسند

له انس رضي الله عنه نه روايت دی چې نبي صلى الله عليه وسلم فرمايي: هيڅ پيغمبر نه دی راستول شوی مګر خپل امت يې له شيرا دجال نه ډارولی دی، خبردار دجال شيرا دی او ستاسو رب په سترګو معيوب نه دی،د دجال سترګو ترمنځ کافر ليکل شوی دی.

WWW.LARKHUD.COM

احمد: ۱۴۰۹۴)

[۱۳۸] عَنْ حُذَيْفَةَ رَضِيَ اللهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: [الدَّجَّالُ أَعْوَرُ الْعَيْنِ الْيُسْرَى، جُفَالُ الشَّعَرِ، مَعَهُ جَنَّةٌ وَنَارٌ] (صحيح البخاري: ۷۱۳۱، صحيح مسلم: ۲۹۳۴، سنن ابن ماجه: ۴۰۷۱، مسنداحمد: ۲۳۲۵۰)

له حذيفه رضي الله عنه نه روايت دی چې رسول الله صلی الله عليه وسلم فرمايي: دجال په کينه سترگه شيړا او گڼ وېښته لري، هم جنت او هم اور لري.

[۱۳۹] عَنْ حُذَيْفَةَ رَضِيَ اللهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: [لَأَنَا أَعْلَمُ بِمَا مَعَ الدَّجَّالِ مِنْهُ، مَعَهُ نَهْرَانِ يَجْرِيَانِ، أَحَدُهُمَا رَأْيَ الْعَيْنِ، مَاءٌ أَبْيَضُ، وَالْآخَرُ رَأْيَ الْعَيْنِ، نَارٌ تَأَجَّجُ، فَإِمَّا أَدْرَكَنَّ أَحَدٌ، فَلْيَأْتِ النَّهْرَ الَّذِي يَرَاهُ نَارًا وَلْيُغَمِّضْ، ثُمَّ لْيُطَأْطِئْ رَأْسَهُ فَيَشْرَبَ مِنْهُ، فَإِنَّهُ مَاءٌ بَارِدٌ، وَإِنَّ الدَّجَّالَ مَمْسُوحُ الْعَيْنِ، عَلَيْهَا ظَفَرَةٌ غَلِيظَةٌ، مَكْتُوبٌ بَيْنَ عَيْنَيْهِ كَافِرٌ، يَقْرَؤُهُ كُلُّ مُؤْمِنٍ،

له حذيفه رضي الله عنه نه روايت دی چې رسول الله صلی الله عليه وسلم فرمايي: زه ډېر ښه پوهېږم چې له دجال سره به څه څه وي؟ له هغه سره دوه نهرونه دي، يو په سترگو باندې سپيني اوبه ښکاري او بل په سترگو کې د لمبو والا اور ښکاري، که چا درېکې دواړه راگير کړل نو هغه نهر ته دې راشي چې اور ورته ښکاري، سترگې دې پټې کړي او سر دې ورښکته کړي او ترې دې وڅښي ځکه دغه يخې اوبه دي، دجال په سترگه شيړا هم دی په سترگه يې پرده

كَاتِبٍ وَغَيْرِ كَاتِبٍ] (صحيح مسلم: ٢٩٣٤، مسند احمد: ٢٣٢٧٩)

[١٤٠] عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: [أَلاَ أُحَدِّثُكُمْ حَدِيثًا عَنِ الدَّجَّالِ، مَا حَدَّثَ بِهِ نَبِيٌّ قَوْمَهُ: إِنَّهُ أَعْوَرُ، وَإِنَّهُ يَجِيءُ مَعَهُ بِمِثَالِ الجَنَّةِ وَالنَّارِ، فَالَّتِي يَقُولُ إِنَّهَا الجَنَّةُ هِيَ النَّارُ، وَإِنِّي أُنْذِرُكُمْ كَمَا أَنْذَرَ بِهِ نُوحٌ قَوْمَهُ] (صحيح البخاري: ٣٣٣٨، صحيح مسلم: ٢٩٣٦)

[١٤١]عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللهُ عَنْهُ قَالَ: ذُكِرَ الدَّجَّالُ عِنْدَ النَّبِيِّ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، فَقَالَ: [إِنَّ اللَّهَ لاَ يَخْفَى عَلَيْكُمْ، إِنَّ اللَّهَ لَيْسَ بِأَعْوَرَ - وَأَشَارَ بِيَدِهِ إِلَى عَيْنِهِ - وَإِنَّ المَسِيحَ الدَّجَّالَ أَعْوَرُ العَيْنِ

هم پرته ده او كافر پرې ليكل شوى دى چې هرڅوک تعلي يافته او غير تعليم يافته يې لوستلى شي.

له ابوهريرة رضي الله عنه نه روايت دى چې رسول الله صلى الله عليه وسلم فرمايي: ايا تاسو ته ددجال اړوند داسې معلومات نه دركوم چې هيڅ پيغمبر خپل قوم ته نه دي وركړي؟ دجال شيړا دى او د جنت او اور په څېر شيان لري، هغه چې څه ته جنت وايي نو اور دى، زه مو ورڅخه داسې ډاروم لكه نوح عليه السلام چې خپل قوم ډارولى و.

عبدالله بن عمر رضي الله عنه وايي چې د نبي صلى الله عليه وسلم په مجلس کې د دجال ذکر وشو، نو هغه وويل: الله څه په تاسو پټ پناه نه دى او الله پاک معيوب هم نه دى، او په خپل لاس يې سترګې ته اشاره وكړه، او مسيح الدجال په ښى سترګې شيړا

الْيُمْنَى، كَأَنَّ عَيْنَهُ عِنَبَةٌ طَافِيَةٌ]
(صـــــحيح البخـــــاري: ٧٤٠٧، صـــحيح مســـلم: ١٦٩، مســـند احمد: ٦١٤٤)

دی، سترګه يې داسې ده لکه د انګور په څېر بقه راوتلې ده .

[١٤٢] عَـنْ أَبِـي سَـعِيدٍ الْخُـدْرِيِّ رَضِـيَ اللـهُ عَنْـهُ قَـالَ: صَـحِبْتُ ابْـنَ صَـائِدٍ إِلَـى مَكَّـةَ، فَقَـالَ لِـي: أَمَـا قَـدْ لَقِيـتُ مِـنَ النَّـاسِ، يَزْعُمُـونَ أَنِّـي الـدَّجَّالُ، أَلَسْـتَ سَـمِعْتَ رَسُـولَ اللـهِ صَـلَّى اللـهُ عَلَيْـهِ وَسَـلَّمَ، يَقُـولُ: إِنَّـهُ لَا يُولَـدُ لَـهُ قَـالَ: قُلْـتُ: بَلَـى، قَـالَ: فَقَـدْ وُلِـدَ لِـي، أَوَلَـيْسَ سَـمِعْتَ رَسُـولَ اللـهِ صَـلَّى اللـهُ عَلَيْـهِ وَسَـلَّمَ، يَقُـولُ: لَا يَـدْخُلُ الْمَدِينَـةَ وَلَا مَكَّـةَ» قُلْـتُ: بَلَـى، قَـالَ: فَقَـدْ وُلِـدْتُ بِالْمَدِينَـةِ، وَهَـذَا أَنَـا أُرِيـدُ مَكَّةَ، قَالَ: ثُمَّ قَـالَ لِـي فِـي آخِـرِ قَوْلِـهِ: أَمَـا، وَاللـهِ إِنِّـي لَأَعْلَـمُ مَوْلِـدَهُ وَمَكَانَـهُ وَأَيْـنَ هُـوَ، قَـالَ:

له ابوسعيد خدري رضي الله عنه نه روايت دی چې مکې ته سفر کې مې له ابن صياد سره ملګرتوب شو، ما ته يې وويل: خلکو نه له دې تکليف سره مخ يم چې پر ما د دجال ګمان کوي، ايا تا له رسول الله صلی الله عليه وسلم څخه نه دي اورېدلي چې هغه به شنډ وي؟ ما وويل: ولې نه، هغه وويل: او زما بچي شته.هغه وويل: ايا تا له رسول الله صلی الله عليه وسلم څخه نه دي اورېدلي چې هغه به مکه او مدينې ته نه شي ننوتلی؟ ما وويل: ولې نه، هغه وويل: زه په مدينه کې پيدا او مکې ته روان يم، بيا يې راته بله خبره هم وکړه چې قسم په الله ما ته ددجال د پيدائښت

فَلَبَسَنِي] (صحيح مسلم: ٢٩٢٧، جامع الترمذي: ٢٢٤٦، مسند احمد: ١١٩٢٣).

[١٤٣] وَعَنْ حَفْصَةَ رَضِيَ اللهُ عَنْهَا قَالَتْ لِابْنِ عُمَرَ: مَا تُرِيدُ إِلَيْهِ؟ أَلَمْ تَعْلَمْ أَنَّهُ قَدْ قَالَ:إِنَّ أَوَّلَ مَا يَبْعَثُهُ عَلَى النَّاسِ غَضَبٌ يَغْضَبُهُ] (صحيح مسلم: ٢٩٣٢)

[١٤٤] عَنْ أَبِي الدَّرْدَاءِ رَضِيَ اللهُ عَنْهُ أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، قَالَ: [مَنْ حَفِظَ عَشْرَ آيَاتٍ مِنْ أَوَّلِ سُورَةِ الْكَهْفِ عُصِمَ مِنَ الدَّجَّالِ] (صحيح مسلم: ٨٠٩، جامع الترمذي: ٢٨٨٦، سنن ابي داود: ٤٣٢٣، مسند احمد: ٢١٧١٢)

[١٤٥] عَنْ عُمَرَ بْنِ ثَابِتٍ الْأَنْصَارِيُّ أَنَّهُ أَخْبَرَهُ بَعْضُ الْصَّحَابَةِ أَنَّ رَسُولَ اللهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، قَالَ يَوْمَ حَذَّرَ النَّاسَ الدَّجَّالَ: تَعَلَّمُوا أَنَّهُ لَنْ يَرَى أَحَدٌ

ځای او چې اوسمهال چرته دی هم راته معلوم دي نو زه يې په شک کې واچولم .

له حفصې رضي الله عنها نه روايت دی چې هغه ابن عمر ته وويل: ته له دې نه څه غواړې؟ ايا تا ته علم نشته چې نبي صلى الله عليه وسلم وايي: له اول سره به الله پاک دجال د غصې په حالت کې راوباسي(غصبه به شي نو رابه شي)

له ابودرداء رضي الله عنه نه روايت دی چې رسول الله صلى الله عليه وسلم فرمايي: چا چې د سورت کهف اولني ايتونه زده کړل د دجال له فتنې څخه به بچ پاتې شي .

عمر بن ثابت ته ځينو صحابه کرامو ويلي و چې رسول الله صلى الله عليه وسلم په هغه ورځ چې له دجال څخه يې خلک وډارول وويل: په دې پوهه شئ چې تر هغه تاسو کې څوک

WWW.LARKHUD.COM

مِنْكُمْ رَبَّهُ عَزَّ وَجَلَّ حَتَّى يَمُوتَ] (صحيح مسلم: ١٦٩)

[١٤٦] عَنِ ابْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، قَالَ [لَتُقَاتِلُنَّ الْيَهُودَ، فَلَتَقْتُلُنَّهُمْ حَتَّى يَقُولَ الْحَجَرُ: يَا مُسْلِمُ هَذَا يَهُودِيٌّ، فَتَعَالَ فَاقْتُلْهُ] (صحيح البخاري:٢٩٢٦ صحيح مسلم:٢٩٢١، جامع الترمذي: ٢٢٣٦، مسند احمد: ٦١٤٧)

[١٤٧] عَنْ أَبِي أُمَامَةَ الْبَاهِلِيِّ رَضِيَ اللهُ عَنْهُ قَالَ: خَطَبَنَا رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، فَكَانَ أَكْثَرُ خُطْبَتِهِ حَدِيثًا، حَدَّثَنَاهُ عَنِ الدَّجَّالِ، وَحَذَّرَنَاهُ، فَكَانَ مِنْ قَوْلِهِ أَنْ قَالَ: إِنَّهُ لَمْ تَكُنْ فِتْنَةٌ فِي الْأَرْضِ، مُنْذُ ذَرَأَ اللَّهُ ذُرِّيَّةَ آدَمَ، أَعْظَمَ مِنْ فِتْنَةِ الدَّجَّالِ، وَإِنَّ اللَّهَ لَمْ يَبْعَثْ نَبِيًّا إِلَّا حَذَّرَ أُمَّتَهُ الدَّجَّالَ، وَأَنَا آخِرُ الْأَنْبِيَاءِ، وَأَنْتُمْ

رب نه شي ليدلى تر څو ومري .

له ابن عمر رضي الله عنه نه روايت دى چې رسول الله صلى الله عليه وسلم فرمايي: تاسو به هرومرو له يهودانو سره جنګ کوئ او دومره به يې وژنئ چې ګټه به هم وايي اى مسلمانه راشه دلته يهودي دى مړ يې کړه .

له ابوامامه باهلي رضي الله عنه نه روايت دى چې مونږ ته رسول الله صلى الله عليه وسلم خطبه راکړه د خطبې زياته برخه يې مونږ ددجال معلومات او ډار راکول و، هغه پکې داسې هم وويل : له هغه راهيسې چې الله پاک ادم او بچي يې پيدا کړي دي نو په ځمکه کې له دجال بله لويه فتنه نشته، هيڅ پيغمبر الله نه دى استولى مګر خپل امت يې له دجال څخه ډارولى دى، چونکه زه اخري نبي يم او تاسو اخري امت ياست، نو

WWW.LARKHUD.COM

آخِـرُ الْأُمَـمِ، وَهُـوَ خَـارِجٌ فِـيكُمْ لَا مَحَالَـةَ، وَإِنْ يَخْـرُجْ وَأَنَـا بَـيْنَ ظَهْـرَانَيْكُمْ، فَأَنَـا حَجِـيجٌ لِكُـلِّ مُسْـلِمٍ، وَإِنْ يَخْـرُجْ مِـنْ بَعْـدِي، فَكُـلُّ امْـرِئٍ حَجِـيجُ نَفْسِـهِ، وَاللَّـهُ خَلِيفَتِـي عَلَـى كُـلِّ مُسْـلِمٍ، وَإِنَّـهُ يَخْـرُجُ مِـنْ خَلَّـةٍ بَـيْنَ الشَّـامِ، وَالْعِـرَاقِ، فَيَعِيـثُ يَمِينًـا وَيَعِيـثُ شِـمَالًا، يَـا عِبَـادَ اللَّـهِ فَـاثْبُتُوا، فَـإِنِّي سَأَصِـفُهُ لَكُـمْ صِـفَةً لَـمْ يَصِفْهَا إِيَّـاهُ نَبِـيٌّ قَبْلِـي، إِنَّـهُ يَبْـدَأُ، فَيَقُـولُ: أَنَـا نَبِـيٌّ وَلَا نَبِـيَّ بَعْـدِي، ثُـمَّ يُثَنِّـي فَيَقُـولُ: أَنَـا رَبُّكُـمْ وَلَا تَـرَوْنَ رَبَّكُـمْ حَتَّـى تَمُوتُـوا، وَإِنَّـهُ أَعْـوَرُ، وَإِنَّ رَبَّكُـمْ لَـيْسَ بِـأَعْوَرَ، وَإِنَّـهُ مَكْتُـوبٌ بَـيْنَ عَيْنَيْـهِ كَـافِرٌ، يَقْـرَؤُهُ كُـلُّ مُـؤْمِنٍ، كَاتِـبٍ أَوْ غَيْـرِ كَاتِـبٍ، وَإِنَّ مِـنْ فِتْنَتِـهِ أَنَّ مَعَـهُ جَنَّـةً وَنَـارًا، فَنَـارُهُ جَنَّـةٌ، وَجَنَّتُـهُ نَـارٌ، فَمَـنِ ابْتُلِـيَ بِنَـارِهِ، فَلْيَسْـتَغِثْ

خامخا به په تاسو کې راووځي، که راشي او زه مو ترمنځ وم نو د هر مسلمان لپاره زه جنګ کوم، او که راڅخه وروسته راووت نو هر سړی دې له ځان نه دفاع وکړي، او د هر مسلمان دې الله مددګار شي، او هغه به دشام اوعراق ترمنځ لارې څخه راوځي، ښي او کيڼ اړخ ته به فسادونه وکړي خو ای د الله بندګانو! تاسو مضبوط شي خو زه يې درته داسي حال بيانوم چې له ما څخه مخکې هيڅ پيغمبر نه دي بيان کړی، د هغه به لومړی خبره دا وي چې زه پيغمبر يم او له ما وروسته بل پيغمبر نشته، په دوهم ځل به ووايي چې زه ستاسو رب يم، او تاسو خپل رب تر هغه نه شئ ليدلی چې مړه شوي نه يئ، او دجال شيړا دی او ستاسو رب معيوب نه دی، او ددجال سترګو ترمنځ کافر ليکل شوي دي چې هر پوهه او ناپوهه به يې لوستلی شي، فتنه يې دا ده چې جنت او اور هم لري، اور يې جنت او جنت يې اور دی، که

WWW.LARKHUD.COM

بِاللَّـهِ، وَلْيَقْـرَأْ فَـوَاتِحَ الْكَهْـفِ فَتَكُـونَ عَلَيْـهِ بَـرْدًا وَسَـلَامًا، كَمَـا كَانَـتِ النَّـارُ عَلَـى إِبْـرَاهِيمَ، وَإِنَّ مِـنْ فِتْنَتِـهِ أَنْ يَقُـولَ لِأَعْرَابِـيٍّ: أَرَأَيْتَ إِنْ بَعَثْـتُ لَـكَ أَبَـاكَ وَأُمَّـكَ، أَتَشْـهَدُ أَنِّـي رَبُّـكَ؟ فَيَقُـولُ: نَعَـمْ، فَيَتَمَثَّـلُ لَـهُ شَـيْطَانَانِ فِـي صُـورَةِ أَبِيـهِ، وَأُمِّـهِ، فَيَقُـولَانِ: يَـا بُنَـيَّ، اتَّبِعْهُ، فَإِنَّـهُ رَبُّـكَ، وَإِنَّ مِـنْ فِتْنَتِـهِ أَنْ يُسَـلَّطَ عَلَـى نَفْـسٍ وَاحِـدَةٍ، فَيَقْتُلَهَـا، وَيَنْشُـرَهَا بِالْمِنْشَـارِ، حَتَّـى يُلْقَـى شِـقَّتَيْنِ، ثُـمَّ يَقُـولَ: انْظُـرُوا إِلَـى عَبْـدِي هَـذَا، فَـإِنِّي أَبْعَثُـهُ الْآنَ، ثُـمَّ يَـزْعُمُ أَنَّ لَـهُ رَبًّـا غَيْـرِي، فَيَبْعَثُـهُ اللَّـهُ، وَيَقُـولُ لَـهُ الْخَبِيـثُ: مَـنْ رَبُّـكَ؟ فَيَقُـولُ رَبِّـيَ اللَّـهُ، وَأَنْـتَ عَـدُوُّ اللَّـهِ، أَنْـتَ الدَّجَّالُ، وَاللَّهِ مَـا كُنْـتُ بَعْـدُ أَشَـدَّ بَصِـيرَةً بِـكَ مِنِّـي الْيَـوْمَ قَـالَ أَبُـو الْحَسَـنِ الطَّنَافِسِـيُّ: فَحَـدَّثَنَا

څوک يې په فتنه وازمول شي نو له الله دې مرسته وغواړي او د سورت کهف لومړي ايتونه دې ولولي نو اور به پرې يخ او سلامتيا والا شي لکه څنګه چې په ابراهيم عليه السلام باندې اور يخ شوی و، بله فتنه يې دا ده چې بانډه چي ته به ووايي: که دې مړ پلار او مور راژوندي کړم نو وبه منې چې ز دې رب يم؟ هغه به ووايي: هو، د پلار او مور په شکل کې به ورته دوه شيطانان راشي ورته به ووايي: ځويه خبره يې ومنه دا ستا رب دی، بله فتنه يې دا ده چې په يو نفر به مسلط شي مړ به يې کړي او په اره به يې وريبي دوه چنډې به شي، بيا به ووايي: زه دې بنده ته وګورئ زه يې بيرته ژوندی کوم خو بيا به اتکلوی چې له ما پرته بل معبود لري، الله به يې راژوندی کړي خو دا خبيث به ورته ووايي: رب دې څوک دی؟ سړی به ووايي: رب مې الله دی او ته د هغه دښمن يې، قسم په الله چې له دې په تا خو مې له نن وروسته سم پوخ

WWW.LARKHUD.COM

الْمُحَارِبِيُّ قَالَ: حَدَّثَنَا عُبَيْدُ اللَّهِ بْنُ الْوَلِيدِ الْوَصَّافِيُّ، عَنْ عَطِيَّةَ، عَنْ أَبِي سَعِيدٍ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «ذَلِكَ الرَّجُلُ أَرْفَعُ أُمَّتِي دَرَجَةً فِي الْجَنَّةِ» . قَالَ: قَالَ أَبُو سَعِيدٍ: " وَاللَّهِ مَا كُنَّا نُرَى ذَلِكَ الرَّجُلَ إِلَّا عُمَرَ بْنَ الْخَطَّابِ حَتَّى مَضَى لِسَبِيلِهِ. قَالَ الْمُحَارِبِيُّ، ثُمَّ رَجَعْنَا إِلَى حَدِيثِ أَبِي رَافِعٍ، قَالَ: «وَإِنَّ مِنْ فِتْنَتِهِ أَنْ يَأْمُرَ السَّمَاءَ أَنْ تُمْطِرَ فَتُمْطِرَ، وَيَأْمُرَ الْأَرْضَ أَنْ تُنْبِتَ فَتُنْبِتَ، وَإِنَّ مِنْ فِتْنَتِهِ أَنْ يَمُرَّ بِالْحَيِّ فَيُكَذِّبُونَهُ، فَلَا تَبْقَى لَهُمْ سَائِمَةٌ إِلَّا هَلَكَتْ، وَإِنَّ مِنْ فِتْنَتِهِ أَنْ يَمُرَّ بِالْحَيِّ فَيُصَدِّقُونَهُ، فَيَأْمُرَ السَّمَاءَ أَنْ تُمْطِرَ فَتُمْطِرَ، وَيَأْمُرَ الْأَرْضَ أَنْ تُنْبِتَ فَتُنْبِتَ، حَتَّى تَرُوحَ مَوَاشِيهِمْ، مِنْ يَوْمِهِمْ ذَلِكَ

علم راغی، ابوالحسن طنافسي وايي مونږ ته محاربي وويل چې عبيدالله بن الوليد الوصافي ورته يولي و چې عطيه له ابوسعيد الخدري رضي الله عنه څخه روايت کوي چې رسول الله صلی الله عليه وسلم فرمايلي دي: دغه سړی په جنت کې زما له امت څخه د سترې درجې څښتن دی، ابوسعيد وايي: قسم په الله چې ددغه سړي گمان مونږ په عمر بن الخطاب کو تر څو ومړ، محاربي وايي بېرته د ابورافع حديث ته گرځو هغه وايي: ددجال بله فتنه دا ده چې اسمان ته وايي باران به وروي، او ځمکې ته به امر وکړي زرغونه به شي، بله فتنه يې داده چې په کلي به راتېر شي هغوی به يې تکذيب وکړي نو هېڅ مال به يې پاتې نه شي مگر مړ به شي، او بله فتنه يې دا ده چې په يو کلي به راتېر شي هغوی به يې تصديق وکړي، اسمان ته به امر وکړي باران به وروي او ځمکې ته به امر وکړي زرغونه به راپورته کړي، تر دي

WWW.LARKHUD.COM

أَسْمَنَ مَا كَانَتْ وَأَعْظَمَهُ، وَأَمَدَّهُ
خَوَاصِرَ، وَأَدَرَّهُ ضُرُوعًا، وَإِنَّهُ لَا
يَبْقَى شَيْءٌ مِنَ الْأَرْضِ إِلَّا
وَطِئَهُ، وَظَهَرَ عَلَيْهِ، إِلَّا مَكَّةَ،
وَالْمَدِينَةَ، لَا يَأْتِيهِمَا مِنْ نَقْبٍ
مِنْ نِقَابِهِمَا إِلَّا لَقِيَتْهُ الْمَلَائِكَةُ
بِالسُّيُوفِ صَلْتَةً، حَتَّى يَنْزِلَ
عِنْدَ الظُّرَيْبِ الْأَحْمَرِ، عِنْدَ
مُنْقَطَعِ السَّبَخَةِ، فَتَرْجُفُ
الْمَدِينَةُ بِأَهْلِهَا ثَلَاثَ رَجَفَاتٍ،
فَلَا يَبْقَى مُنَافِقٌ، وَلَا مُنَافِقَةٌ إِلَّا
خَرَجَ إِلَيْهِ، فَتَنْفِي الْخَبَثَ مِنْهَا
كَمَا يَنْفِي الْكِيرُ، خَبَثَ
الْحَدِيدِ، وَيُدْعَى ذَلِكَ الْيَوْمُ يَوْمَ
الْخَلَاصِ» ، فَقَالَتْ أُمُّ شَرِيكٍ
بِنْتُ أَبِي الْعَكَرِ: يَا رَسُولَ اللَّهِ
فَأَيْنَ الْعَرَبُ يَوْمَئِذٍ؟ قَالَ " هُمْ
يَوْمَئِذٍ قَلِيلٌ، وَجُلُّهُمْ بِبَيْتِ
الْمَقْدِسِ، وَإِمَامُهُمْ رَجُلٌ صَالِحٌ،
فَبَيْنَمَا إِمَامُهُمْ قَدْ تَقَدَّمَ يُصَلِّي

چې مالونه به يې په دغه ورځ چاغ او تشي به يې پړسيدلي وي، غلانځي به يې ډکې وي، د مکې او مدينې نه بغېر به د ځمکې هېڅ برخه پاتې نه شي مګر دجال به يې له خپو نه لاندې کړي، د مکې او مدينې په هېڅ لاره به نه راځي مګر په ملايک به پرې داسې حالت کې ناست وي چې توره به يې راويستلي وي تر دې د کاړجنې ځمکې سرو غونډيو سره به ښکته شي، دغه وخت به مدينه په خپلو هستوګنوالو درې درځلې زلزله ونيسي، هېڅ منافق سړی او ښځه به پاتې نه شي مګر له مدينې څخه به ووځي، له مدينې څخه به نفاق داسې ورک شي لکه بنې چې له اوسپنې څخه زنګ پورته کوي، دغه ورځ ته د (يوم الخلاص) وويل شي، ام شريک وويل: ای د الله رسوله! دغه وخت به عربان چرته وي؟ هغه وويل: دغه ورځ به دوی ډېر لږ وي، او ډېر به يې په بيت المقدس کې وي، او امام به يې هم نېک سړی وي، د سهار

WWW.LARKHUD.COM

بِهِـــمُ الصُّـــبْحَ، إِذْ نَـــزَلَ عَلَـــيْهِمْ عِيسَـى ابْـنُ مَـرْيَمَ الصُّـبْحَ، فَرَجَـعَ ذَلِـكَ الْإِمَــامُ يَـــنْكُصُ، يَمْشِـــي الْقَهْقَـرَى، لِيَتَقَـدَّمَ عِيسَـى يُصَـلِّي بِالنَّـاسِ، فَيَضَـعُ عِيسَـى يَـدَهُ بَـيْنَ كَتِفَيْهِ، ثُمَّ يَقُـولُ لَـهُ: تَقَـدَّمْ فَصَـلِّ، فَإِنَّهَـا لَـكَ أُقِيمَـتْ، فَيُصَـلِّي بِهِـمْ إِمَــامُهُمْ، فَــإِذَا انْصَــرَفَ، قَــالَ عِيسَــى عَلَيْــهِ السَّــلَامُ: افْتَحُــوا الْبَــابَ، فَيُفْــتَحُ، وَوَرَاءَهُ الــدَّجَّالُ مَعَهُ سَـبْعُونَ أَلْـفَ يَهُـودِيٍّ، كُلُّهُـمْ ذُو سَــيْفٍ مُحَلًّــى وَسَــاجٍ، فَــإِذَا نَظَــرَ إِلَيْــهِ الــدَّجَّالُ ذَابَ، كَمَــا يَـذُوبُ الْمِلْـحُ فِـي الْمَـاءِ، وَيَنْطَلِـقُ هَارِبًــا، وَيَقُــولُ عِيسَــى عَلَيْــهِ السَّـلَامُ: إِنَّ لِـي فِيـكَ ضَـرْبَةً، لَـنْ تَسْـبِقَنِي بِهَـا، فَيُدْرِكُـهُ عِنْـدَ بَـابِ اللُّــدِّ الشَّــرْقِيِّ، فَيَقْتُلُــهُ، فَيَهْــزِمُ اللَّهُ الْيَهُـودَ، فَـلَا يَبْقَـى شَـيْءٌ مِمَّـا خَلَـقَ اللَّـهُ يَتَـوَارَى بِـهِ يَهُـودِيٌّ إِلَّا

لمونځ لپاره بـه يـې امـام مخکـې شـوی وي چـې نـابېره بـه پـرې عيسـی علیـه السـلام سـهار راښـکته شـي، امـام پـر شـا بېرتـه راروان شـي پــه دې خــاطر چــې عیســی علیـه السـلام مخکـې شـي او خلکـو تـه لمونځ ورکړي، عيسـی علیـه السـلام بـه يـې د اوږو تــرمنځ لاس کيــږدي او ورتــه بــه ووايي: مخکـې شـه او لمـونځ وکـړه، اقامـت يـې سـتا لپـاره شـوی دی، امـام بـه دغـه لمـونځ ورلـه وکـړي، چـې سـلام وګرځـوي عيسـی علیـه السـلام بـه ووايـي: دروازه خلاصـه کـړئ، دروازه بـه بېرتـه شـي، لـه دروازې شـاته بـه دجـال د اويـا زره يهودانـو سره په داسې حالـت کـې وي چـې تـورې بـه ورسـره وي او شـنې جيلکـې بـه پـرې پرتـې وي، کلـه چـې عيسـی علیـه السـلام دجال تـه وګـوري دجـال لکـه پـه اوبـو کـې د مـالګې پـه څېـر ويلـې شـي او پـه شـا بـه وتښـتي، عيسـی علیـه السـلام بـه ورتـه ووايـي: زه درېکـې يـو ګـوزار لـرم چـې هېڅکله رانـه نـه شـې بچ کېـدی،دباب لـد

WWW.LARKHUD.COM

أَنْطَقَ اللَّهُ ذَلِكَ الشَّيْءَ، لَا حَجَرَ، وَلَا شَجَرَ، وَلَا حَائِطَ، وَلَا دَابَّةَ، إِلَّا الْغَرْقَدَةَ، فَإِنَّهَا مِنْ شَجَرِهِمْ، لَا تَنْطِقُ، إِلَّا قَالَ: يَا عَبْدَ اللَّهِ الْمُسْلِمَ هَذَا يَهُودِيٌّ، فَتَعَالَ اقْتُلْهُ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «وَإِنَّ أَيَّامَهُ أَرْبَعُونَ سَنَةً، السَّنَةُ كَنِصْفِ السَّنَةِ، وَالسَّنَةُ كَالشَّهْرِ، وَالشَّهْرُ كَالْجُمُعَةِ، وَآخِرُ أَيَّامِهِ كَالشَّرَرَةِ، يُصْبِحُ أَحَدُكُمْ عَلَى بَابِ الْمَدِينَةِ، فَلَا يَبْلُغُ بَابَهَا الْآخَرَ حَتَّى يُمْسِيَ» ، فَقِيلَ لَهُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ كَيْفَ نُصَلِّي فِي تِلْكَ الْأَيَّامِ الْقِصَارِ؟ قَالَ:تَقْدُرُونَ فِيهَا الصَّلَاةَ كَمَا تَقْدُرُونَهَا فِي هَذِهِ الْأَيَّامِ الطِّوَالِ، ثُمَّ صَلُّوا، قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «فَيَكُونُ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ عَلَيْهِ السَّلَامُ

ختيځ سره به يې راګېر کړي او مړ به يې کړي، الله به دغلته يهودانو ته شکست ورکړي، که يهودي له هرڅه شا ته پټيږي مګر الله به دغه شي ته د خبرو توان ورکړي که ګټه وي که ونه، که ديوال وي او که حيوان سوا له غرقد نه چې د يهودانو ونه ده هغه به خبرې نه کوي، او نور به وايي: اى عبدالله مسلمانه! دلته يهودى دى راشه مړ يې کړه، رسول الله صلى الله عليه وسلم فرمايي: د جال به ځلوېښت کاله وي، کال به پکې د نيم کال په څېر وي، کال به لکه مياشت، مياشت به لکه هفته، پاتي ورځې به يې د سکروټې په څېر وي، د مدينې په يوې دروازه به په سرې سهار شي بلې ته چې رسيږي ماښام به وي، ورته وويل شول: دالله رسوله! په دغو لنډو ورځو کې به مونږ لمونځ څنګه کو؟ هغه وويل: وخت به يې داسې معلوموئ لکه په دې اوږدو ورځو کې چې يې معلوموئ او بيا به لمونځ کوئ، رسول الله صلى الله عليه

www.larkhud.com اسلامي لاربنود

فِي أُمَّتِي حَكَمًا عَدْلًا، وَإِمَامًا
مُقْسِطًا، يَدُقُّ الصَّلِيبَ، وَيَذْبَحُ
الْخِنْزِيرَ، وَيَضَعُ الْجِزْيَةَ، وَيَتْرُكُ
الصَّدَقَةَ، فَلَا يُسْعَى عَلَى شَاةٍ،
وَلَا بَعِيرٍ، وَتُرْفَعُ الشَّحْنَاءُ،
وَالتَّبَاغُضُ، وَتُنْزَعُ حُمَةُ كُلِّ
ذَاتِ حُمَةٍ، حَتَّى يُدْخِلَ الْوَلِيدُ
يَدَهُ فِي فِي الْحَيَّةِ، فَلَا تَضُرَّهُ،
وَتُفِرَّ الْوَلِيدَةُ الْأَسَدَ، فَلَا يَضُرُّهَا،
وَيَكُونَ الذِّئْبُ فِي الْغَنَمِ كَأَنَّهُ
كَلْبُهَا، وَتُمْلَأُ الْأَرْضُ مِنَ السِّلْمِ
كَمَا يُمْلَأُ الْإِنَاءُ مِنَ الْمَاءِ،
وَتَكُونُ الْكَلِمَةُ وَاحِدَةً، فَلَا يُعْبَدُ
إِلَّا اللَّهُ، وَتَضَعُ الْحَرْبُ أَوْزَارَهَا،
وَتُسْلَبُ قُرَيْشٌ مُلْكَهَا، وَتَكُونُ
الْأَرْضُ كَفَاثُورِ الْفِضَّةِ، تُنْبِتُ
نَبَاتَهَا بِعَهْدِ آدَمَ حَتَّى يَجْتَمِعَ
النَّفَرُ عَلَى الْقِطْفِ مِنَ الْعِنَبِ
فَيُشْبِعَهُمْ، وَيَجْتَمِعَ النَّفَرُ عَلَى
الرُّمَّانَةِ فَتُشْبِعَهُمْ، وَيَكُونَ الثَّوْرُ

وسلم فرمایي: عیسی علیه السلام به زما
په امت کې عادل، امام او انصاف دار
وي، صلیب به مات کړي او خنزیر به مړ
کړي، او جزیه به ختمه کړي، زکات به د
مال کثرت له وجې نه اخلي، ګډو اوښانو
زکات پسې به څوک نه لیږدول کیږي،
کینه او بغض به ختمه شي، د هر زهریله
شیانو زهر به بې اثره شي تر دې چې
ماشوم به خپل لاس د مار په خوله کې
ننباسي خو تکلیف به ورته نه شي
رسولی، ماشومې به زمرې په منډو کړې
وي، شرمخ به د ګډو بزو لکه داسې سپی
وي، ځمکه به له امان څخه داسې ډکه
شي لکه لوښی چې له اوبو ډکیږي، دین
به یو وي له الله پرته به د بل چا عبادت
پکې نه کیږي، جنګ به بیخي ختم شي،
قریش به خپل واک بېرته تر لاسه کړي،
ځمکه به لکه د سرو یا سپینو زرو لوښی
(لګن) په شان وي، د ادم علیه السلام د
وخت په شان به شینکی رازرغونوي تر
دې چې ډېر نفر به د انګورو په رنګورکي

WWW.LARKHUD.COM

بِكَـذَا وَكَـذَا مِـنَ الْمَـالِ، وَتَكُـونَ الْفَـرَسُ بِالـدُّرَيْهِمَات ، قَـالُوا: يَـا رَسُولَ اللَّـهِ وَمَـا يُـرْخِصُ الْفَـرَسَ؟ قَـالَ لَا تُرْكَـبُ لِحَـرْبٍ أَبَـدًا، قِيـلَ لَهُ: فَمَـا يُغْلِـي الثَّـوْرَ؟ قَـالَ تُحْـرَثُ الْأَرْضُ كُلُّهَـا، وَإِنَّ قَبْـلَ خُـرُوجِ الـدَّجَّالِ ثَـلَاثَ سَـنَوَات شِـدَاد، يُصِيبُ النَّـاسَ فِيهَـا جُـوعٌ شَـدِيدٌ، يَـأْمُرُ اللَّـهُ السَّـمَاءَ فِـي السَّـنَةِ الْأُولَـى أَنْ تَحْـبِسَ ثُلُـثَ مَطَرِهَـا، وَيَـأْمُرُ الْأَرْضَ فَتَحْـبِسُ ثُلُـثَ نَبَاتِهَـا، ثُـمَّ يَـأْمُرُ السَّـمَاءَ، فِـي الثَّانِيَـةِ فَتَحْـبِسُ ثُلُثَـيْ مَطَرِهَـا، وَيَـأْمُرُ الْأَرْضَ فَتَحْـبِسُ ثُلُثَـيْ نَبَاتِهَا، ثُـمَّ يَـأْمُرُ اللَّـهُ السَّـمَاءَ، فِـي السَّـنَةِ الثَّالِثَـةِ، فَتَحْـبِسُ مَطَرَهَـا كُلَّـهُ، فَـلَا تُقْطِـرُ قَطْـرَةً، وَيَـأْمُرُ الْأَرْضَ، فَتَحْبِسُ نَبَاتَهَـا كُلَّـهُ، فَـلَا تُنْبِـتُ خَضْـرَاءَ، فَـلَا تَبْقَـى ذَاتُ ظِلْـفٍ إِلَّا هَلَكَـتْ، إِلَّا مَـا شَـاءَ

مړېږي، اوډېـر خلـک بـه پـه يـو انـار راټـول شي او پرې ماړه به شي، کامـل غويـا بـه پـه دومـره او دومـره روپـو وي (ګـران بـه وي)، اس پـه يـو څـو درهمـو بانـدې کېـږي، صحابه کرامـو وويـل: د اللـه رسـوله اس بـه ولـې ارزان وي؟ هغـه وويـل: ځکـه چـې د جنګ لپاره بـه نـه شـي اسـتعمالېدی، غويـا بـه ولـې ګـران بيعـه وي؟ځکـه چـې ټولـه ځمکه به پـرې يـوه کـولی شـي، د دجال لـه راتـګ وړانـدې درې کلونـه بـه قحطـي وي، خلکو تـه بـه پکـې ډېـره سـختي ورسـيږي، په لومړي کال کـې بـه اللـه پـاک اسـمان تـه امر ورکړي درې برخـې بـاران بـه بنـد کـړي، ځمکـې تـه بـه امـر وکـړي دريمـه برخـه بـه يې بنده کړي، پـه دوهـم ځـل بـه اسـمان تـه امـر وکـړي دوه ثلثـه بـاران بـه بنـد کـړي او ځمکـې تـه امـر وکـړي دوه ثلثـه زرغونـه بـه بنده کړي، بيا به اللـه پـه دريـم ځـل اسـمان تـه امـر وکـړي هـيڅ قطـره بـه نـه راوروي او ځمکـې تـه بـه امـر وکـړي هـيڅ زرغونـه بـه نه کوي، هيڅ غوا بزه بـه پـاتې نـه شـي مګـر

WWW.LARKHUD.COM

اللَّهُ، قِيلَ: فَمَا يُعِيشُ النَّاسُ فِي ذَلِكَ الزَّمَانِ؟ قَالَ التَّهْلِيلُ، وَالتَّكْبِيرُ، وَالتَّسْبِيحُ، وَالتَّحْمِيدُ، وَيُجْرَى ذَلِكَ عَلَيْهِمْ مُجْرَى الطَّعَامِ،قَالَ أَبُو عَبْدِ اللَّهِ: سَمِعْتُ أَبَا الْحَسَنِ الطَّنَافِسِيَّ، يَقُولُ: سَمِعْتُ عَبْدَ الرَّحْمَنِ الْمُحَارِبِيَّ، يَقُولُ:يَنْبَغِي أَنْ يُدْفَعَ هَذَا الْحَدِيثُ إِلَى الْمُؤَدِّبِ، حَتَّى يُعَلِّمَهُ الصِّبْيَانَ فِي الْكُتَّابِ] (سنن ابن ماجه: ٤٠٧٧)

مرِه به شي مگر هغه چې د الله خوښه وي، ورته وويل شول: دغه مهال به د خلکو زندگي ځنگه وي؟هغه وويل: لاالـه الله ، الله اكبر، سبحان الله، الحمدلله، دا به ورته د خوراک لپاره کفايت کوي، ابوعبدالله وايي: ما له ابوالحسن طنافسي نه واوريدل چې عبدالرحمن المحاربي ويل: دا حديث بايد استاد ته ورکړل شي چې په ښوونځيو کې يې شاگردانو ته زده کړي.

د عيسى عليه السلام د نزول بيان

[١٤٨] عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللهُ عَنْهُ أَنَّهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: [وَاللهِ، لَيَنْزِلَنَّ ابْنُ مَرْيَمَ حَكَمًا عَادِلًا، فَلَيَكْسِرَنَّ الصَّلِيبَ، وَلَيَقْتُلَنَّ الْخِنْزِيرَ، وَلَيَضَعَنَّ الْجِزْيَةَ، وَلَتُتْرَكَنَّ الْقِلَاصُ فَلَا يُسْعَى عَلَيْهَا،

له ابوهريرة رضي الله عنه نه روايت دی چې رسول الله صلى الله عليه وسلم فرمايلي دي: قسم په الله چې په تاسو کې عيسى بن مريم ضرور د عادل او انصاف دار په صفت راښکته کيږي، صليب به ماتوي او خنزير به

WWW.LARKHUD.COM

وَلَتَـذْهَبَنَّ الشَّـحْنَاءُ وَالتَّبَـاغُضُ وَالتَّحَاسُـدُ، وَلَيَـدْعُوَنَّ إِلَـى الْمَـالِ فَـلَا يَقْبَلُـهُ أَحَـدٌ] (صـحيح البخـاري: ۳۴۴۸، صـحيح مسـلم: ۱۱۵، جـامع الترمـذي: ۲۲۳۳، سـنن ابـن ماجـه: ۴۰۷۸، مسـند احمـد: ۱۰۴۰۴).

مـړ كـړي، جزيـه بـه ختمـه كـړي او د اوښـانو زكـات پرېښـودل شـي څـوک بـه پسـې نـه شـي ليـږدول كېـږدى، او هرومرو كينـه بغـض او حسـد ختم شـي، مـال او دولـت تـه بـه خلـک راغوښـتلى شي او هېڅ څوک به يې نه قبلوي .

[۱۴۹] عَنْ أَبِـي هُرَيْـرَةَ رَضِـيَ اللـهُ عَنْهُ قَـالَ: قَـالَ رَسُـولُ اللَّـهِ صَـلَّى اللـهُ عَلَيْـهِ وَسَـلَّمَ: [كَيْـفَ أَنْـتُمْ إِذَا نَـزَلَ ابْـنُ مَـرْيَمَ فِـيكُمْ، وَ إِمَـامُكُمْ مِـنْكُمْ] (صـحيح البخـاري: ۳۴۴۹، صـحيح مسـلم: ۱۵۵)

لـه ابـوهريرة رضـي اللـه عنـه نـه روايـت دى چـې رسـول اللـه صـلى اللـه عليـه وسـلم فرمـايي: ستاسـو بـه څـه حالـت وي چـې ابـن مـريم عليـه السـلام درتـه راښكته شي په داسي حـال كـې امـام هـم ستاسو له جملې څخه وي .

[۱۵۰] وَفِـي رِوَايَـةٍ : [فَـأَمَّكُمْ مِنْكُمْ] (صحيح مسلم: ۱۵۵] .

پـه بـل روايـت كـې دي: او ستاسـو امامتي له تاسو څخه يو نفر كوي .

[۱۵۱] عَـنْ عَائِشَـةَ رَضِـيَ اللـهُ عَنْهَا قَالَتْ قَـالَ رَسُـوْلُ اللـهِ صَـلَّى اللـهُ عَلَيْـهِ وَسَـلَّمَ : يَخْـرُجُ الْـدَّجَالُ فَيَنْـزِلَ عِيسَـى عَلَيْـهِ

لـه عايشـي رضـي اللـه عنهـا نـه روايـت دى چـې رسـول اللـه صـلى اللـه عليـه وسـلم فرمـايي: دجـال بـه راووځـي او مسـيح عليـه السـلام بـه پـرې راشـي او

WWW.LARKHUD.COM

السَّـــلَامُ فَيَقْتُلَـــهُ، ثُـــمَّ يَمْكُـــثَ عِيسَـى عَلَيْـهِ السَّـلَامُ فِـي الْأَرْضِ أَرْبَعِينَ سَـنَةً إِمَامًـا عَـدْلًا، وَحَكَمًـا مُقْسِـــطًا] (مســـــند احمـــــد: ٢٤٤٦٧).

مـړ بـه يـې كـړي، بيـا بـه عيسـى عليـه السـلام پـه ځمكـه كـې خلوېښـت كالـه داسـې تيـر كـړي چـې عـادل، حـاكم او انصاف دار به وي .

[١٥٢]عَـنْ أَبِـي هُرَيْـرَةَ رَضِـيَ اللـهُ عَنْهُ قَـالَ: [يَلْبَـثُ عِيسَـى ابْـنُ مَـرْيَمَ فَيَمْكُـثُ فِـي الْأَرْضِ أَرْبَعِـينَ سَـنَةً، لَـوْ قَـالَ لِلْبَطْحَـاءِ: سِـيلِي عَسَـلًا، لَسَـالَتْ عَسَـلًا] (الفـتن لنعـيم بـن حماد: ٢/ ٥٨٠).

ابـوهريرة رضـي اللـه عنـه وايـي: عيسـى بن مريم عليه السـلام بـه پـه ځمكـه كـې څلوېښـت كالـه تيـر كـړي، كـه كـاږجنې ځمكـې تـه ووايـه چـې شـهد وبهـوه او شهد به وبهوي (بهيدل) .

[١٥٣]عَنْ جَـابِرٍ رَضِـيَ اللَّـهُ عَنْـهُ، عَــنِ النَّبِــيِّ صَــلَّى اللــهُ عَلَيْــهِ وَسَلَّمَ، قَـالَ: [يَخْـرُجُ الـدَّجَّالُ فِـي خِفَّـةٍ مِـنَ الـدِّينِ، وَإِدْبَـارٍ مِـنَ الْعِلْـمِ، وَلَـــهُ أَرْبَعُـــونَ يَوْمًـــا يَسِـيحُهَا، الْيَـوْمُ مِنْهَـا كَالسَّـنَةِ، وَالْيَـــوْمُ كَالشَّـــهْرِ، وَالْيَـــوْمُ كَالْجُمُعَـةِ، ثُـمَّ سَـائِرُ أَيَّامِـهِ مِثْـلُ أَيَّـامِكُمْ، وَلَـهُ حِمَـارٌ يَرْكَبُـهُ عَـرْضُ

لـه جـابر رضـي اللـه عنـه نـه روايـت دى چې نبي صلى الله عليـه وسلم فرمـايلي دي: دجال بـه پـه داسـې حالـت كـې راشـي خلك به ددين پرواگيـر نـه وي، او علـم بـه هـم نـه لـري، دجـال بـه څلوېښـت ورځـې تېـروي، يـوه ورځ بـه يـې لكـه د كـال پـه څېر، بلـه د هفتـې پـه څېـر او پـاتې ورځـې به يـې ستاسـو دعـادي ورځـو پـه شـان وي، هغه خر لـري چـې وربانـدې سـپور بـه وي، دغوږونـو تـرمنځ فاصـله يـې څلوېښـت گـزه

مَا بَيْنَ أُذُنَيْهِ أَرْبَعُونَ ذِرَاعًا، يَأْتِي النَّاسَ فَيَقُولُ: أَنَا رَبُّكُمْ وَإِنَّ رَبَّكُمْ لَيْسَ بِأَعْوَرَ، مَكْتُوبٌ بَيْنَ عَيْنَيْهِ ك ف ر يَقْرَأُهُ كُلُّ مُؤْمِنٍ كَاتِبٌ وَغَيْرُ كَاتِبٍ، يَمُرُّ بِكُلِّ مَاءٍ وَمَنْهَلٍ إِلَّا الْمَدِينَةَ وَمَكَّةَ حَرَّمَهُمَا اللَّهُ عَلَيْهِ، وَقَامَتِ الْمَلَائِكَةُ بِأَبْوَابِهِمَا] (مستدرک على الصحيحين :٨٦١٣)

(خنگله) ده، خلکو ته به وايي چې زه مو رب يم، او ستاسو رب معيوب نه دی، د ده سرګو ترمنځ کافر ليکل شوي دي چې تعليم يافته او غير تعليم يافته مسلمان به يې لوستلی شي، په هره لار او اوبو به وګرځي مګر په مکې او مدينې ته به نه شي راتللی ځکه چې الله ورباندې دواړه حرامې کړي دي او په دروازو به يې ملايک هم ولاړې وي.

[١٥٤] عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ بُرَيْدَةَ، عَنْ أَبِيهِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: [إِنَّ لِلَّهِ رِيحًا يَبْعَثُهَا عَلَى رَأْسِ مِائَةِ سَنَةٍ تَقْبِضُ رُوحَ كُلِّ مُؤْمِنٍ] (المستدرك على الصحيحين: ٨٤١١).

له عبدالله له خپل پلار بريده رضي الله عنه نه روايت کوي چې رسول الله صلى الله عليه وسلم فرمايلي دي: د سلو کالو په سر کې به الله پاک خپل يو باد راوالوځوي او د هر مومن ساه به واخلي .

[١٥٥] وَلِابْنِ أَبِي شَيْبَةَ عَنْ ابْنِ عَمْرٍو أَنَّهُ قَالَ لِرَجُلٍ مِنْ أَهْلِ الْعِرَاقِ: هَلْ تَعْرِفُ أَرْضًا قِبَلَكُمْ كَثِيرَ السِّبَاخِ يُقَالُ لَهَا كُوثَى ،

ابن ابي شيبه روايت کوی چې عبدالله بن عمرو بن العاص يو عراقي ته وويل : ايا ته په خپله منطقه کې د کوثا مکان په نوم ځای پيژنې چې

WWW.LARKHUD.COM

قَـالَ: قُلْـتُ: نَعَـمْ ، قَـالَ: مِنْهَـا يَخْرُجُ الـدَّجَّالُ ، قَـالَ: ثُـمَّ قَـالَ: إِنَّ لِلْأَشْـرَارِ بَعْـدَ الْأَخْيَـارِ عِشْـرِينَ وَمِائَـةَ سَـنَةٍ ، لَا يَـدْرِي أَحَـدٌ مِـنَ النَّـاسِ مَتَـى يَـدْخُلُ أَوَّلُهَـا] (مصـنف بـن أبـي شـيبة : ٣٧٥١١)
.

وَقَـالَ حَـدَّثَنَا وَكِيـعٌ عَـنْ إِسْمَاعِيلَ، عَـنْ خَيْثَمَـةَ، عَـنْ عَبْـدِ اللَّـهِ بْـنِ عَمْـرٍو، قَـالَ: يَبْقَـى النَّـاسُ بَعْـدَ طُلُـوعِ الشَّـمْسِ مِـنْ مَغْرِبِهَـا عِشْـرِينَ وَمِائَـةً] (الفـتن لنعيم بن حماد: ١٨٤٩)

[١٥٦] وَقَـالَ عَبْـدُ بْـنُ حَمِيْـدٍ حَـدَّثَنَا يَزِيْـدُ بْـنُ هَـارُوْنَ حَـدَّثَنَا اِسْـمَاعِيْلُ بْـنُ أَبِـيْ خَالِـدٍ سَـمِعْتُ أَبَا خَيْثَمَـةَ يُحَـدِّثُ عَـنْ عَبْـدِ اللهِ بْنِ عَمْرٍو قَـالَ : يَبْقَـى النَّـاسُ بَعْـدَ طُلُـوْعِ الشَّـمْسِ مِـنْ مَغْرِبِهَـا عِشْرِيْنَ وَمِائَةَ سَنَةٍ

زرغونه نه كـوي؟ وايـي: مـا ورتـه وويـل: هو، هغه وويل: دجـال بـه لـه دغـه ځايـه راوځـي، بيـا يـې وويـل: لـه غـوره ترينـو خلكـو وروسـته بـه بـدترين خلـك يـو سـل او شـل كالـه پـاتې شـي خـو ددې معلومـات چـا تـه نشـته چـې ددغـې مـودې لـومړى كـال بـه كلـه شـروع كيږي.

بيا وايي: ما تـه وكيـع، هغـه تـه اسـمعيل، هغـه تـه خيثمـه، هغـه لـه عبداللـه بـن عمـرو نـه روايـت كـوي چـې ويـل يـې: مغـرب څخـه د لمـر راختـو وروسـته بـه خلك يو سل او شل كاله پاتې وي.

عبدبن حميد لـه يزيـد بـن هـارون، هغـه يې له اسمعيل بـن ابـي خالـد او هغـه يـې له ابوخيثمة څخه روايـت كـوي چـې مـا لـه عبداللـه بـن عمـرو څخـه اوريـدلي دي ويل يـې: د مغـرب څخـه لمـر راختـو وروسـته بـه خلـك يوسـل او شـل كالـه پاتې وي.

WWW.LARKHUD.COM

[١٥٧] عَبْدَ اللَّهِ بْنَ عَمْرٍو، يَقُولُ: [لَا تَقُومُ السَّاعَةُ حَتَّى تَعْبُدَ الْعَرَبُ مَا كَانَ يَعْبُدُ آبَاؤُهَا عِشْرِينَ وَمِائَةَ عَامًا، بَعْدَ نُزُولِ عِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ وَبَعْدَ الدَّجَّالِ] (الفتن لنعيم بن حماد: ١٦٦٧)

عبدالله بن عمرو وايي: قيامت به تر هغه رانه شي چې عربان به يو سل او شل كاله د هغه څه عبادت وكړي چې پلارانو به يې كو، او دا د عيسى عليه السلام له نزول او ددجال له راتګ وروسته .

په مدينه كې اوسېدل او له قيامت څخه وړاندې د مدينې ابادي

[١٥٨]عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: [تَبْلُغُ الْمَسَاكِنُ إِهَابَ - أَوْ يَهَابَ -، قَالَ زُهَيْرٌ: قُلْتُ لِسُهَيْلٍ: فَكَمْ ذَلِكَ مِنَ الْمَدِينَةِ؟ قَالَ: كَذَا وَكَذَا مِيلًا] (صحيح مسلم: ٢٩٠٣)

له ابوهريرة رضي الله عنه نه روايت دى چې رسول الله صلى الله عليه وسلم فرمايلي دي: د مديني ابادي به تر اهاب يا يهاب ته ورسيږي، زهير وايي ما سهيل ته وويل: دا له مدينې څخه څومره لرې سيمه ده؟ هغه وويل: دومره او دومره ميله لرې سيمه ده.

[١٥٩]عَنِ ابْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: [يُوشِكُ الْمُسْلِمُونَ أَنْ يُحَاصَرُوا إِلَى الْمَدِينَةِ، حَتَّى يَكُونَ أَبْعَدَ

له ابن عمر رضي الله عنه نه روايت دى چې رسول الله صلى الله عليه وسلم فرمايلي دي: نږدې ده چې مدينه كې مسلمانان محاصره شي تر دې چې لرې سرحدي سيمه به يې

WWW.LARKHUD.COM

مَسَالِحِهِمْ سَلَاحِ] (سنن أبي داود: ٤٢٥٠)

سلاح (خيبر ته نزدې سيمه ده) وي.

[١٦٠] عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللهُ عَنْهُ قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ: [يَتْرُكُونَ الْمَدِينَةَ عَلَى خَيْرِ مَا كَانَتْ، لَا يَغْشَاهَا إِلَّا الْعَوَافِي - يُرِيدُ عَوَافِيَ السِّبَاعِ وَالطَّيْرِ - ثُمَّ يَخْرُجُ رَاعِيَانِ مِنْ مُزَيْنَةَ يُرِيدَانِ الْمَدِينَةَ، يَنْعِقَانِ بِغَنَمِهِمَا، فَيَجِدَانِهَا وَحْشًا، حَتَّى إِذَا بَلَغَا ثَنِيَّةَ الْوَدَاعِ خَرَّا عَلَى وُجُوهِهِمَا] (صحيح البخاري: ١٨٧٤،صحيح مسلم: ١٣٨٩)

له ابوهريرة رضي الله عنه نه روايت دی چې ما له رسول الله صلى الله عليه وسلم څخه اوريدلي دي ويل يې: دوی به مدينه په ډېر ښه حالت (اباده اوودانه) پريږدي، بيا به پکې درندګان او مارغان ووسيږي، بيا به له مزينه قبيلې څخه دوه شپونکي راووځي مديني ته به روان وي، چې کله په خپلو ګډو بزو اوازونه وکړي نو مدينه به د درندګانو ځای بيامومي، چې کله ثنية الوداع ته ورسيږي نو پړ مخ به مړه راپريوځي.

[١٦١] عَنْ جَابِرٍ رَضِيَ اللهُ عَنْهُ أَنَّهُ سَمِعَ عُمَرَ بْنَ الْخَطَّابِ، عَلَى الْمِنْبَرِ يَقُولُ: إِنَّهُ سَمِعَ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ: [يَخْرُجُ أَهْلُ الْمَدِينَةِ مِنْهَا ثُمَّ يَعُودُونَ إِلَيْهَا فَيَعْمُرُونَهَا

جابر رضي الله عنه وايي چې له عمر رضي الله عنه څخه يې واوريدل چې ممبر يې ويل چې له رسول الله صلى الله عليه وسلم څخه يې اوريدلي دي: له مديني څخه به يې هستوګن ووځي، بېرته به ورته راستانه شي، هم

WWW.LARKHUD.COM

حَتَّى تَمْتَلِئَ وَتُبْنَى، ثُمَّ يَخْرُجُونَ مِنْهَا فَلَا يَعُودُونَ إِلَيْهَا أَبَدًا] (تاريخ المدينة لابن شبة: ١/ ٣٤٧).

به مدينه ډكه شي او هم به ودانه شي، د بيا ځل لپاره به بيا ووځي خو هېڅكله به ورته بېرته رانه شي .

[١٦٢]عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: " وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ، لَيَكُونَنَّ بِالْمَدِينَةِ مَلْحَمَةٌ يُقَالُ لَهَا: الْحَالِقَةُ، لَا أَقُولُ حَالِقَةَ الشَّعَرِ وَلَكِنْ حَالِقَةُ الدِّينِ، فَاخْرُجُوا مِنَ الْمَدِينَةِ وَلَوْ عَلَى قَدْرِ بَرِيدٍ] (تاريخ المدينة لابن شبة: ١/ ٢٨٠)

له ابوهريرة رضي الله عنه نه روايت دى فرمايي: زما دې په هغه ذات قسم وي چې زما نفس يې په لاس كې دى هرومرو به په مدينه كې خونړيزه معركه كېږي او حالقه به ورته ويلى شي، دا نه چې د وېښتان لري كوي نه ځكه بلكې دين به له سړي لرې كړي، دغه مهال له مديني ووځئ كه څه هم د بريد په اندازه ولې نه وي

[١٦٣] عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: [وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ لَا تَذْهَبُ الدُّنْيَا حَتَّى يَمُرَّ الرَّجُلُ عَلَى الْقَبْرِ فَيَتَمَرَّغُ عَلَيْهِ، وَيَقُولُ: يَا لَيْتَنِي كُنْتُ مَكَانَ صَاحِبِ هَذَا الْقَبْرِ، وَلَيْسَ بِهِ الدِّينُ إِلَّا الْبَلَاءُ] (صحيح

له ابوهريرة رضي الله عنه نه روايت دى چې رسول الله صلى الله عليه وسلم فرمايي: زما دې په هغه ذات قسم وي چې زما نفس يې په لاس كې دى تر هغه به دنيا ورانه نه شي چې يو سړى به په قبر باندې تېرېږي، پرې وبه رغړي او وبه وايي: هاى كاشكي

WWW.LARHKUD.COM

البخـاري: ٧١١٥، صـحيح مسـلم: ١٥٧، سنن ابن ماجه: ٤٠٣٧،

د دې مـړي پـر ځـاى زه وم، لـه ديـن نـه بغېر به پرې بل امتحان نه وي .

[١٦٤] عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، [يُخَرِّبُ الْكَعْبَةَ ذُو السُّوَيْقَتَيْنِ مِنَ الْحَبَشَةِ] (صحيح بخاري: ١٥٩١، صحيح مسلم: ٢٩٠٩، سنن النسائي: ٢٩٠٤)

لـه ابـوهريرة رضـي اللـه عنـه نـه روايـت دى چـې نبـي صـلى اللـه عليـه وسـلم فرمايي: كعبه بـه لـه حبشـو څخـه داسـې څوک ورانوي چې نړې پېدى به لري.

[١٦٥] عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: [كَأَنِّي بِهِ أَسْوَدَ أَفْحَجَ، يَقْلَعُهَا حَجَرًا حَجَرًا] (صحيح البخاري: ١٥٩٥)

له ابن عباس رضـي اللـه عنـه نـه روايـت دى چـې رسـول اللـه صـلى اللـه عليـه وسـلم فرمـايي: لكـه زه چـې اوس هـم وينم، تـور او پنـډې يـې يـو لـه بـل لـري دي، يوه يوه ډبره يې نړوي.

[١٦٦] عَنْ عَلِيِّ بْنِ أَبِي طَالِبٍ رَضِيَ اللـهُ عَنْـهُ أَنَّـهُ قَـالَ: [اسْتَكْثِرُوا مِنَ الطَّوَافِ بِهَذا الْبَيْتِ قبل أن يُحَالَ بَيْنَكُم وَبَيْنَه، وكَأَنِّي برجلٍ من الْحَبَشَةِ أَصْعَل؟، أَصْحَم، حَمشَ السّاقَيْن قاعد عَلَيها وهي تُهدَم] (أخبارمكة للأزرقي: ١ / ٢٧٦)

علـي رضـي اللـه عنـه فرمـايي: لـه دې كـور (بيـت اللـه) څخـه ډېـر ډېـر طوافونـه وكـړئ مخكـې لـه دينـه چـې ستاسـو او د ده تـرمنځ موانـع واقـع شـي، زه اوس هـم لكـه يـو حبشـي تـه چـې گـورم پـه سـر وركـوتى او واړه واړه غوږونـه يـې دي او نـرى پونـډى لـري، پرې ناست دى او كعبه ورانوي.

[١٦٧] عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللـهُ

له ابـوهريرة رضـي اللـه عنـه نـه روايت دى

WWW.LARKHUD.COM

عَنْـهُ قَـالَ قَـالَ رَسُـولُ اللَّـهِ صَـلَّى اللـهُ عَلَيْـهِ وَسَـلَّمَ: [يُبَـايَعُ لِرَجُـلٍ بَـيْنَ الـرُّكْنِ وَالْمَقَـامِ، وَأَوَّلُ مَـنْ يَسْـتَحِلُّ هَـذَا الْبَيْـتَ أَهْلُـهُ، فَـإِذَا اسْـتَحَلُّوهُ فَـلَا تَسْـأَلْ عَـنْ هَلَكَـةِ الْعَـرَبِ ثُـمَّ يَجِـيءُ الْحَبَشَـةُ فَيُخَرِّبُونَـهُ خَرَابًـا لَا يَعْمُـرُ بَعْـدَهُ، وَهُـمُ الَّـذِينَ يَسْـتَخْرِجُونَ كَنْـزَهُ] (مسـند ابـي داود الطيالسـي: ۲۴۹۴).

چې رسول الله صلى الله عليه وسلم فرمايي: د ركن يماني او مقام ابراهيم ترمنځ به له يو سړي سره بيعت وشي، د كعبې لومړى بې احترامي به د دې ځاى خلک كوي، خو چې بې احترامي يې وكړي نو د عربانو د هلاكت پوښتنه خو بيخي مه كوه، بيا به حبشيان راشي او كعبه به داسې خرابه كړي چې بېرته به ونه رغول شي، او همدوى به يې خزانه هم راوباسي.

[١٦٨] عَـنْ جَـابِرِ بْـنِ عَبْـدِ اللـهِ رَضِـيَ اللـهُ عَنْـهُ قَـالَ: [يُوشِـكُ أَهْـلُ الْعِـرَاقِ أَنْ لَا يُجْبَـى إِلَـيْهِمْ قَفِيـزٌ وَلَا دِرْهَـمٌ، قُلْنَـا: مِـنْ أَيْـنَ ذَاكَ؟ قَـالَ: مِـنْ قِبَـلِ الْعَجَـمِ، يَمْنَعُـونَ ذَاكَ، ثُـمَّ قَـالَ: يُوشِـكُ أَهْـلُ الشَّـأْمِ أَنْ لَا يُجْبَـى إِلَـيْهِمْ دِينَـارٌ وَلَا مُـدْيٌ، قُلْنَـا: مِـنْ أَيْـنَ ذَاكَ؟ قَـالَ: مِـنْ قِبَـلِ الـرُّومِ، ثُـمَّ سَكَتَ هُنَيَّةً، ثُمَّ قَالَ: قَالَ رَسُولُ

جابر بن عبدالله رضي الله عنه فرمايي: نـزدې ده چې عراقيانو تـه يې قفيز (يو قفيـز ۴۴كيلـو گرامـه دى) او درهـم رانـه شي، مونږ وويل: پـه څـه وجـه؟ هغـه وويل: د عجميانو لـه مخې چې منعه به يې كړي، بيا يې وويل: نزدې ده چې شاميانو تـه دينـار او مُد (يو مد ۸۹ نيم كلـو گرامـه دى) رانه شي، مونږ وويل: ولې بـه نـه راځي؟ هغه وويل: د روميانو لـه وجې، بيا لږ خاموش شو، بيا يې وويل: رسول الله صلى الله عليه وسلم

WWW.LARHKUD.COM

اللـهِ صَـلَّى اللـهُ عَلَيْـهِ وَسَـلَّمَ: «يَكُـونُ فِـي آخِـرِ أُمَّتِـي خَلِيفَـةٌ يَحْثِـي الْمَـالَ حَثْيًـا، لَا يَعُـدُّهُ عَدَدًا» قَالَ قُلْتُ لِأَبِي نَضْرَةَ وَأَبِي الْعَلَاءِ: أَتَرَيَانِ أَنَّهُ عُمَرُ بْنُ عَبْدِ الْعَزِيـزِ فَقَـالَا: لَا] (صـحيح مسلم: ٢٩١٣)

فرمـايلي دي: اخـر وخـت كـې بـه زمـا پـه امت كې داسې خليفـه راشي چې مـال بـه په لپو لپو وركوي او بيخي بـه يې شماري، مـا ابونضـره او ابـو العـلاء تـه وويـل: تاسـو څـه وايـئ چـې دغـه سـړى عمـر بـن عبـدالعزيز دى؟ هغـوى وويـل: نـا، دا نـه دى.

[١٦٩] عَـنْ أَبِـيْ سَـعِيْدٍ الْخُـدرِيِّ وَجَـابِرِ بْـنِ عَبْـدِ اللـهِ رَضِـيَ اللـهُ عَنْهُمَـا قَـالَا: قَـالَ رَسُـولُ اللـهِ صَـلَّى اللـهُ عَلَيْـهِ وَسَـلَّمَ: [يَكُـونُ فِـي آخِـرِ الزَّمَـانِ خَلِيفَـةٌ يَقْسِـمُ الْمَـالَ وَلَا يَعُـدُّهُ] (صـحيح مسلم: ٢٩١٤).

له جـابر رضـي اللـه عنـه نـه روايـت دى چې رسول اللـه صـلى اللـه عليـه وسـلم فرمـايي: پـه اخـره زمانـه كـې بـه يـو خليفـه راشـي او پـه خلكـو بـه مـال دولـت داسـې تقسـيموي چـې شـمار بـه يې نه كوى .

د مهدي په باره كې بيان

[١٧٠] عَـنْ أُمِّ سَـلَمَةَ رَضِـيَ اللـهُ عَنْهَـا زَوْجِ النَّبِـيِّ صَـلَّى اللـهُ عَلَيْـهِ وَسَـلَّمَ، عَـنِ النَّبِـيِّ صَـلَّى

لـه ام سـلمه رضـي اللـه عنهـا نـه روايـت دى چـې رسـول اللـه صـلى اللـه عليـه وسـلم ويلـي دي: د يـو خليفـه مړينـې سـره بـه اخـتلاف مـنځ تـه راشـي، يـو سـړى بـه لـه

WWW.LARKHUD.COM

اللَّـهُ عَلَيْـهِ وَسَـلَّمَ قَـالَ: [يَكُـونُ اخْـتِلَافٌ عِنْـدَ مَـوْتِ خَلِيفَـةٍ، فَيَخْـرُجُ رَجُـلٌ مِـنْ أَهْـلِ الْمَدِينَـةِ هَارِبًا إِلَـى مَكَّـةَ، فَيَأْتِيـهِ نَـاسٌ مِـنْ أَهْـلِ مَكَّـةَ فَيُخْرِجُونَـهُ وَهُـوَ كَـارِهٌ، فَيُبَايِعُونَـهُ بَـيْنَ الـرُّكْنِ وَالْمَقَـامِ، وَيُبْعَـثُ إِلَيْـهِ بَعْـثٌ مِـنْ أَهْـلِ الشَّـامِ، فَيُخْسَـفُ بِهِـمْ بِالْبَيْـدَاءِ بَـيْنَ مَكَّـةَ وَالْمَدِينَـةِ، فَـإِذَا رَأَى النَّـاسُ ذَلِـكَ أَتَـاهُ أَبْـدَالُ الشَّـامِ، وَعَصَـائِبُ أَهْـلِ الْعِـرَاقِ، فَيُبَايِعُونَـهُ بَـيْنَ الـرُّكْنِ وَالْمَقَـامِ، ثُـمَّ يَنْشَـأُ رَجُـلٌ مِـنْ قُـرَيْشٍ أَخْوَالُـهُ كَلْـبٌ، فَيَبْعَـثُ إِلَـيْهِمْ بَعْثًـا، فَيَظْهَـرُونَ عَلَـيْهِمْ، وَذَلِـكَ بَعْـثُ كَلْـبٍ، وَالْخَيْبَـةُ لِمَـنْ لَـمْ يَشْـهَدْ غَنِيمَـةَ كَلْبٍ، فَيَقْسِـمُ الْمَـالَ، وَيَعْمَـلُ فِـي النَّـاسِ بِسُـنَّةِ نَبِـيِّهِمْ صَـلَّى اللَّـهُ عَلَيْـهِ وَسَـلَّمَ، وَيُلْقِـي الْإِسْـلَامُ بِجِرَانِـهِ فِـي الْأَرْضِ، فَيَلْبَـثُ سَـبْعَ

مـديني څخـه مكـې تـه وتښـتي، د مكـې ميشتوال به پسې راشي ، كـه څه هـم د هغـه به نه وي خوښـه خـو خلـک بـه يـې لـه كـوره په زوره راوباسي (امیـر بـه يـې كـړي) د مقـام ابـراهيم او ركـن يمـاني تـرمنځ بـه ورسـره بيعـت وكـړي، لـه شـام څخـه بـه وړپسـې پـوځي ځـواک راواسـتول شـي نـو د مكـې او مـديني تـرمنځ صـحرا پـه پـرې وشـكيږي (خسـف بـه پـرې وشـي) كلـه چـې خلـک دا ووينې نو د شام اوليـاء، د عـراق غـوره خلـک به راشي او د ركـن او مقـام تـرمنځ بـه ورسـره بيعـت وكـړي، بيـا بـه لـه قريشـو څخـه يـو سړى راووځـي چـې ماماګـان بـه يـې بنوكلـب وي، دغه كلبـي بـه د مهـدي پـه ضـد جنګـي لښـكر واسـتوي نـو مهـدويان بـه پـرې غالـب شـي دغـه بـه د كلبـي جنګـي لښـكر وى، هغـه بـه بدقسـمته وي چـې د بنوكلـب غنيمتونـه ترلاسـه نـه كـړي، مهـدي بـه غنيمـت د خلكـو تـرمنځ تقسـيم كـړي او د خلكو ترمنځ به پـه نبـوي سـنت عمـل درامـد كوي، او په ځمكـه كـې بـه اسلام مسـتقيم او كلـک ودريـږي، اووه كالـه بـه دغـه حالـت

WWW.LARKHUD.COM

سِنِينَ، ثُمَّ يُتَوَفَّى وَيُصَلِّي عَلَيْهِ الْمُسْلِمُونَ] (سنن ابي داود: ٤٢٨٦)

وي، بيا به مهدي وفات شي او خلک به پرې د جنازې لمونځ وکړي

[١٧١] عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: [يَجِيءُ جَيْشٌ مِنْ قِبَلِ الشَّامِ حَتَّى يَدْخُلَ الْمَدِينَةَ فَيَقْتُلُونَ الْمُقَاتِلَةَ، وَيَبْقُرُونَ بُطُونَ النِّسَاءِ، وَيَقُولُونَ لِلْحُبْلَى فِي الْبَطْنِ: اقْتُلُوا صُبَابَةَ السُّوءِ، فَإِذَا عَلَوَا الْبَيْدَاءَ مِنْ ذِي الْحُلَيْفَةِ خُسِفَ بِهِمْ، فَلَا يُدْرِكُ أَسْفَلُهُمْ أَعْلَاهُمْ، وَلَا أَعْلَاهُمْ أَسْفَلَهُمْ ". قَالَ أَبُو الْمُهَزِّمِ: فَلَمَّا جَاءَ جَيْشُ حُبَيْشِ بْنِ دُلْجَةَ قُلْنَا: هُمْ، فَلَمْ يَكُونُوا هُمْ] (تاريخ المدينة لابن شبة: ١ / ٢٧٩، ٣٠٩، حديث شمبر: ٥٨٠)

له ابوهريرة رضي الله عنه نه روايت دی چې رسول الله صلى الله عليه سلم فرمايي: له شام څخه به جنګي لښکر راشي او مديني ته به ننوځي، جنګيالو سره به يې جنګ وکړي، د ښځو خيټې به خيرې کړي، اميدوارو ښځو ته به ووايي چې د بدو بچو مينديې مړې کړئ، کله چې د ذوالحليفه مقام ميرې ته راورسيږي خسف به پرې وشي، لاندې به يې باندې او باندې به يې لاندې راګير نه کړي، ابوالمهزم وايي: کله چې د حبيش بن دلجه جنګي لښکر راغی مونږ وويل: مونږ وويل دا خلک به هغوی وي خو هغوی نه ول.

[١٧٢] عَنْ عُبَيْدِ اللهِ ابْنِ الْقِبْطِيَّةِ، قَالَ: دَخَلَ الْحَارِثُ بْنُ

عبيدالله بن القبطية وايي: حارث بن ابي ربيعه او عبدالله بن صفوان او زه ام سلمه رضي الله عنها ته ورغلو، هغوی

أَبِي رَبِيعَةَ وَعَبْدُ اللهِ بْنُ صَفْوَانَ وَأَنَا مَعَهُمَا، عَلَى أُمِّ سَلَمَةَ أُمِّ الْمُؤْمِنِينَ، فَسَأَلَاهَا عَنِ الْجَيْشِ الَّذِي يُخْسَفُ بِهِ، وَكَانَ ذَلِكَ فِي أَيَّامِ ابْنِ الزُّبَيْرِ، فَقَالَتْ: قَالَ رَسُولُ اللهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ:يَعُوذُ عَائِذٌ بِالْبَيْتِ، فَيُبْعَثُ إِلَيْهِ بَعْثٌ، فَإِذَا كَانُوا بِبَيْدَاءَ مِنَ الْأَرْضِ خُسِفَ بِهِمْ» فَقُلْتُ: يَا رَسُولَ اللهِ فَكَيْفَ بِمَنْ كَانَ كَارِهًا؟ قَالَ: «يُخْسَفُ بِهِ مَعَهُمْ، وَلَكِنَّهُ يُبْعَثُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ عَلَى نِيَّتِهِ وَقَالَ أَبُو جَعْفَرٍ: هِيَ بَيْدَاءُ الْمَدِينَةِ] (صحيح مسلم: ٢٨٨٢)

دواړو ورځخه د هغه لښکر اړوند ويوښتل چې خسف به پرې کيږي،هېره دې نه وي چې مونږ د عبدالله بن زبير د واک په مهال ورغلي ول، هغې وويل: رسول الله صلى الله عليه وسلم فرمايي: په بيت الله پورې به يو پناه غوښتونکی پناه ونيسي، يو جنگي لښکر به پسې راروان وي خو چې بيداء (دمکې او مديني ترمنځ سيمه ده) ته راورسيږي ځمکه به پرې ښکته لاړه شي، ما وويل: د الله رسوله! که څوک پرې راضي نه وي؟ هغه وويل: هغه به هم ورسره خسف ونيسي خو د قيامت په ورځ به په خپل نيت راپورته کيږي، ابوجعفر وايي :له دې څخه د مديني بيداء مراد ده .

[١٧٣] عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ رَضِيَ اللهُ عَنْهُ أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، قَالَ: [يَكُونُ فِي أُمَّتِي الْمَهْدِيُّ إِنْ قُصر فَسَبْعٌ، وَإِلَّا فَتِسْعٌ، فَتَنْعَمُ فِيهِ

له ابوسعيد خدري رضي الله عنه نه روايت دی چې رسول الله صلى الله عليه وسلم فرمايي: زما په امت کې به مهدي راځي، که ډېر وروسته شي نو اووه پيړی ورنه نهه پيړی وروسته به

WWW.LARHKUD.COM

أُمَّتِـي نِعْمَـةً، لَـمْ يَنْعَمُـوا مِثْلَهَـا قَطُّ، تُـؤْتَى أُكُلَهَـا وَلَا تَـدَّخِرُ مِـنْهُمْ شَـيْئًا، وَالْمَـالُ يَوْمَئِـذٍ كُـدُوسٌ، فَيَقُـومُ الرَّجُـلُ، فَيَقُـولُ: يَـا مَهْـدِيُّ أَعْطِنِي، فَيَقُـولُ خُـذْ] (سنن ابن ماجـه: ٤٠٨٣، جـامع الترمـذي: ٢٢٣٢)

[١٧٤] عَـنْ أَبِـي سَـعِيدٍ الْخُـدْرِيِّ رَضِـيَ اللـهُ عَنْـهُ قَـالَ: قَـالَ رَسُـولُ اللَّـهِ صَـلَّى اللـهُ عَلَيْـهِ وَسَـلَّمَ: [الْمَهْـدِيُّ مِنِّـي، أَجْلَـى الْجَبْهَـةِ، أَقْنَـى الْأَنْـفِ، يَمْـلَأُ الْأَرْضَ قِسْـطًا وَعَـدْلًا، كَمَـا مُلِئَـتْ جَـوْرًا وَظُلْمًـا، يَمْلِـكُ سَـبْعَ سِـنِينَ] (جـامع الترمـذي: ٢٢٣٢، سـنن ابـي داود: ٤٢٨٥، سنن ابن ماجه: ٤٠٨٣).

[١٧٥] عَـنْ عَبْـدِ اللَّـهِ بـنِ مَسْـعُودٍ رَضِيَ اللـهُ عَنْـهُ عَـنِ النَّبِـيِّ صَـلَّى اللـهُ عَلَيْـهِ وَسَـلَّمَ قَـالَ: [لَـوْ لَـمْ يَبْـقَ مِـنَ الدُّنْيَا إِلَّا يَـوْمٌ - قَـالَ زَائِـدَةُ فِـي حَدِيثِـهِ: «لَطَـوَّلَ اللَّـهُ ذَلِـكَ الْيَـوْمَ،حَتَّى يَبْعَـثَ

راشي، دغه مهال به زما په امت په ښو نعمتونو کې وي چې مخکې به پرې دغسې نعمتونه نه وي شوي، خوراک به کوي خو ذخيراندوزي به نه کوي، مال به هم ډېر زيات وي، يو سړی به ورته ووايي: ای مهدي ما ته مال راکړه، هغه به ورته ووايي: واخله.

له ابوسعيد خدري رضي الله عنه نه روايت دی چې رسول الله صلی الله عليه وسلم فرمايي: مهدي به زما له کورنۍ څخه وي، غټ تندی او (ښايسته) اوږده پوزه به يې وي،ځمکه به له عدل څخه داسې ډکه کړي لکه د ظلم او ستم نه چې څنګه ډکه ده، تر اووه کالو پورې به واک او اختيار لري.

له عبدالله بن مسعود رضي الله عنه نه روايت دی چې نبي صلی الله عليه وسلم فرمايي: که د دنيا ورځ پاتې شي نو الله به يې دومره اوږده کړي چې زما له کورنۍ څخه به راووباسي، نوم

اللهُ فِيهِ رَجُلًا مِنِّي - أَوْ مِنْ أَهْلِ بَيْتِي - يُوَاطِئُ اسْمُهُ اسْمِي، وَاسْمُ أَبِيهِ اسْمُ أَبِي] (جامع الترمذي: ٢٢٣١، سنن ابي داود: ٤٢٨٢)

به يې زما د نوم په څېر او د پلار نوم به يې زما د پلار دنوم په څېر وي.

[١٧٦] عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الخُدْرِيِّ رَضِيَ اللهُ عَنْهُ قَالَ: خَشِينَا أَنْ يَكُونَ بَعْدَ نَبِيِّنَا حَدَثٌ فَسَأَلْنَا نَبِيَّ اللهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَقَالَ: إِنَّ فِي أُمَّتِي الْمَهْدِيَّ يَخْرُجُ يَعِيشُ خَمْسًا أَوْ سَبْعًا أَوْ تِسْعًا، زَيْدٌ الشَّاكُّ، قَالَ: قُلْنَا: وَمَا ذَاكَ؟ قَالَ: سِنِينَ قَالَ: فَيَجِيءُ إِلَيْهِ رَجُلٌ فَيَقُولُ: يَا مَهْدِيُّ أَعْطِنِي أَعْطِنِي قَالَ: فَيَحْثِي لَهُ فِي ثَوْبِهِ مَا اسْتَطَاعَ أَنْ يَحْمِلَهُ] (جامع الترمذي: ٢٢٣٢، سنن ابن ماجه: ٤٠٨٣)

له ابوسعيد خدري رضي الله عنه نه روايت دی چې مونږ وډار شولو چې له نبي كريم صلى الله عليه وسلم نه وروسته نادودې راپورته نه شي مونږ ورڅخه وپوښتل هغه وويل: زما په امت كې به مهدي راووځي، پنځه يا اووه او يا نهه به ژوندى وي – شک زيد كړى دى – مونږ وويل : پنځه يا اووه او يا نهه څه شى؟ هغه وويل: كلونه، يو سړى به راشي او ورته به ووايي چې اى مهدي ماته دومره دومره راكړه، نو په څادر كې به ورته دومره شتمني په ليو واچوي چې هغه وړلى شي.

[١٧٧] عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ رَضِيَ اللهُ عَنْهُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، قَالَ: [لَا

لـه انس بن مالک رضي الله عنه نه روايت دى چې رسول الله صلى الله عليه وسلم فرمايي: دين به لا پسې

WWW.LARKHUD.COM

يَـزْدَادُ الْأَمْـرُ إِلَّا شِـدَّةً، وَلَا الـدُّنْيَا إِلَّا إِدْبَـارًا، وَلَا النَّـاسُ إِلَّا شُـحًّا، وَلَا تَقُـومُ السَّـاعَةُ إِلَّا عَلَـى شِـرَارِ النَّـاسِ، وَلَا الْمَهْـدِيُّ إِلَّا عِيسَـى ابْـنُ مَـرْيَمَ] (سـنن ابـن ماجـه: ٤٠٣٩) الحديث ضعيف جدا

سـخت شـي، او دنيـا لا پسـي پـه شـا روانـه ده، او خلـک بـه لا پسـي بخـيلان کيـږي، او قيامـت ورځ بـه لـه بـدبختو پرتـه پـه بـل چـا نـه راځـي، او مهـدي عيسـى ابـن مـريم دى.دا حـديث بيخـي ضعيف د ی.

مسيح بن مريم او مسيح الدجال

[١٧٨] عَـنْ ابْـنِ عُمَـرَ رَضِـيَ اللهُ عَنْـهُ قَـالَ رَسُـوْلُ اللهِ صَـلَّى اللهُ عَلَيْـهِ وَسَـلَّمَ: [وَأَرَانِـي اللَّيْلَـةَ عِنْـدَ الكَعْبَـةِ فِـي المَنَـامِ، فَـإِذَا رَجُـلٌ آدَمُ، كَأَحْسَـنِ مَـا يُـرَى مِـنْ أُدْمِ الرِّجَـالِ تَضْـرِبُ لِمَّتُـهُ بَـيْنَ مَنْكِبَيْـهِ، رَجِـلُ الشَّـعَرِ، يَقْطُـرُ رَأْسُـهُ مَـاءً، وَاضِـعًا يَدَيْـهِ عَلَـى مَنْكِبَـيْ رَجُلَـيْنِ وَهُـوَ يَطُـوفُ بِالْبَيْـتِ، فَقُلْـتُ: مَـنْ هَـذَا؟ فَقَـالُوا: هَـذَا المَسِـيحُ ابْـنُ مَـرْيَمَ،

له ابـن عمـر رضـي اللـه عنـه نـه روايـت دى چـي رسـول اللـه صـلى اللـه عليـه وسـلم فرمـايي: او د کعبـې ترخنـګ راتـه په خوب کـې وښـودل شـول چـې پـه غـنم رنګـو کـې ډېـر ښايسـته غـنم رنګـى يـو سـړى وي، د ولـو تـرمنځ يـې لـونګې وهلـې وه، سـر يـې کمـنځ کـړى وي او اوبـه تـرې څـاڅي، د دوو سـړيو پـه اوږو يې لاسونه ايښـي وي او لـه کعبـې څخـه طـواف کـوي، مـا وويـل: دا څـوک دى؟ هغـوى ووايـي: دا مسـيح بـن مـريم دى،

WWW.LARKHUD.COM

ثُمَّ رَأَيْتُ رَجُلًا وَرَاءَهُ جَعْدًا قَطِطًا أَعْوَرَ العَيْنِ اليُمْنَى، كَأَشْبَهِ مَنْ رَأَيْتُ بِابْنِ قَطَنٍ، وَاضِعًا يَدَيْهِ عَلَى مَنْكِبَيْ رَجُلٍ يَطُوفُ بِالْبَيْتِ، فَقُلْتُ: مَنْ هَذَا؟ قَالُوا: المَسِيحُ الدَّجَّالُ [صحيح البخاري: ٣۴۴٠، صحيح مسلم: ١٦٩).

بیا مې بل سړی ورځخه وروسته ولید، کوږی وږی ویښتان یې وي او بیخي ابن قطن په شان وي، د دوو سړیو په اوږو یې لاسونه ایښي وي او له کعبې طواف کوي، زه ووایم: دا څوک دی؟ هغوی ووایي: دا مسیح دجال دی.

WWW.LARHKUD.COM

د دجال بيان

WWW.LARHKUD.COM

[١٧٩] عَـنِ ابْـنِ عَبَّـاسٍ، عَـنِ النَّبِـيِّ صَـلَّى اللـهُ عَلَيْـهِ وَسَـلَّمَ قَـالَ: «إِنَّ الـدَّجَّالَ أَعْـوَرُ، جَعْـدٌ، هِجَـانٌ، أَقْمَـرُ، كَـأَنَّ رَأْسَـهُ غُصْنَـةُ شَجَرَةٍ ، أَشْبَهُ النَّـاسِ بِعَبْـدِ الْعُـزَّى بْنِ قَطَنٍ ، فَإِمَّـا هَلَـكَ الْهُلَّـكُ فَإِنَّـهُ أَعْـوَرُ، وَإِنَّ اللَّـهَ لَـيْسَ بِـأَعْوَر] (مصــنف ابــن ٢٨٥٢١بــي شــيبة: ٣٧٤٧٠، مسند احمد:)

له ابن عباس رضي اللـه عنـه نـه روايـت دى چـې رسـول اللـه صـلى الله عليـه وسـلم د دجـال ياداشـت وكـړ او ويويـل: دجـال پـه سـترګه شـېړا، لنـډ پنـډ، تـك سپين دى، سر يـې د جـاخ ونـې پـه شـان دى، د عبـدالعزى بـن قطـن سـره ډېـر مشـابهت لـري، ناپوهـه خلـك پـرې بـه هـلاك شـي خـو تاسـو پـه دې ويـوهېږئ چې الله په سترګو معيوب نه دى.

[١٨٠] عَـنْ أَبِـي هُرَيْـرَةَ، عَـنِ النَّبِـيِّ صَـلَّى اللـهُ عَلَيْـهِ وَسَـلَّمَ قَالَ: [خَرَجْـتُ إِلَـيْكُمْ وَقَـدْ بُيِّنَـتْ لِي لَيْلَـةُ الْقَـدْرِ وَمَسِيحُ الضَّـلَالَةِ، فَكَـانَ تَلَاحَـى بَـيْنَ رَجُلَـيْنِ فِـي الْمَسْــجِدِ، فَــذَهَبْتُ لِأُحْجِــزَ بَيْنَهُمَـا، فَأُنْسِـيتُهَا، وَسَأَشْـدُو لَكُـمْ مِنْهُمَـا شَـدْوًا، أَمَّـا لَيْلَـةُ الْقَـدْرِ فَالْتَمِسُـوهَا فِـي الْعَشْـرِ الْأَوَاخِـرِ فِـي وِتْـرٍ، وَأَمَّـا مَسِـيحُ الضَّـلَالَةِ فَإِنَّهُ أَعْـوَرُ الْعَـيْنِ، أَجْلَـى الْجَبْهَـةِ،

له ابـوهريرة رضي اللـه عنـه نـه روايـت دى چـې رسـول اللـه صـلى الله عليـه وسلم فرمايي: تاسـو تـه پـه داسـې حالـت كـې راووتـم چـې ليلـة القـدر او مسـيح الضــلاله راتــه ښــودل شــوي وو، پــه مسجد كـې د دوو كسـانو جنـګ شـو نـو زه يــې د خلاصــون لپــاره لاړم نــو رانــه بېرتـه هېـر شـول، خـو بيـان بـه يـې درتـه وكـړم، ليلـة القـدر خـو د رمضـان پـه اخرنيـو طـاقو ورځـو كـې ولټـوئ، او مسـيح الضـلالت پـه سـترګه شـيړا دى،

WWW.LARKHUD.COM

عَـرِيضُ النَّحْـرِ، فِيـهِ انْـدِفَاءٌ، مِثْـلُ قَطَـنِ بْـنِ عَبْـدِ الْعُـزَّى فَقَـالَ الرَّجُـلُ: يَضُـرُّنِي يَـا رَسُـولَ اللَّـهِ شَـبَهُهُ؟، فَقَـالَ: لَا، أَنْـتَ مُسْـلِمٌ، وَهُـوَ كَـافِرٌ] (مسـند ابـي داود الطيالسي: ٢٦٥٥).

په تندي ويښتان نه لري، سينه کې غټه ده او پلنه مرى لري او يو طرف ته مايله ده، بيخي د قطن بن عبدالعزى سره مشابه دى، يو سړي ورته وويل: ايا ما ته څه تکليف رسولى شي؟ هغه وويل: نا ، ته مسلمان او هغه کافر دى.

[١٨١] عَـنْ أَبِـي بَكْـرٍ الصِّـدِّيقِ، قَـالَ: حَـدَّثَنَا رَسُـولُ اللَّـهِ صَـلَّى اللهُ عَلَيْـهِ وَسَـلَّمَ [أَنَّ الـدَّجَّالَ يَخْـرُجُ مِـنْ أَرْضٍ بِالْمَشْـرِقِ يُقَـالُ لَهَـا خُرَاسَـانُ يَتَّبِعُـهُ أَقْـوَامٌ كَـأَنَّ وُجُـوهَهُمُ الْمَجَـانُّ الْمُطْرَقَـةُ] (مسند احمد: ١٢، سنن ابن ماجه: ٤٠٧٢، جامع الترمذي: ٢٢٣٧)

ابوبکر رضي الله عنه وايي چې مونږ ته رسول الله صلى الله عليه وسلم وفرمايل: د جال به له مشرق نه د خراسان په نوم ځاى نه راووځي، داسې خلک به ورپسې وي چې پوزې به يې د تکيدلي ډال په شان وي.

[١٨٢] عَـنْ سَـفِينَةَ مَـوْلَى رَسُـولِ اللَّـهِ، صَـلَّى اللهُ عَلَيْـهِ وَسَـلَّمَ قَـالَ: خَطَبَنَـا رَسُـولُ اللَّـهِ صَـلَّى اللهُ عَلَيْـهِ وَسَـلَّمَ فَقَـالَ: " أَلَا إِنَّـهُ لَـمْ يَكُـنْ نَبِـيٌّ قَبْلِـي إِلَّا حَـذَّرَ الـدَّجَّالَ أُمَّتَـهُ، وَهُـوَ أَعْـوَرُ عَيْنِـهِ الْيُسْـرَى، بِعَيْنِـهِ الْيُمْنَـى ظُفْـرَةٌ

د رسول الله صلى الله عليه وسلم غلام سفينه وايي: مونږ ته رسول الله صلى الله عليه وسلم خطبه راکړه وېويل: زما مخکې هېڅ پيغمبر نه دى تېر شوى مګر خپل امت يې له دجال څخه ډارولى دى، هغه په کينه سترګه شيړا دى، او په ښى سترګه يې د قوي

WWW.LARKHUD.COM

غَلِيظَةٌ، مَكْتُوبٌ بَيْنَ عَيْنَيْهِ كَافِرٌ] (مسند احمد: ٢١٩٢٩)

[١٨٣] عَنْ عُبَادَةَ بْنِ الصَّامِتِ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: «إِنِّي قَدْ حَدَّثْتُكُمْ عَنِ الدَّجَّالِ حَتَّى خَشِيتُ أَنْ لَا تَعْقِلُوا، إِنَّ مَسِيحَ الدَّجَّالِ رَجُلٌ قَصِيرٌ، أَفْحَجُ ، جَعْدٌ، أَعْوَرُ مَطْمُوسُ الْعَيْنِ، لَيْسَ بِنَاتِئَةٍ، وَلَا حَجْرَاءَ، فَإِنْ أُلْبِسَ عَلَيْكُمْ، فَاعْلَمُوا أَنَّ رَبَّكُمْ لَيْسَ بِأَعْوَرَ] (سنن ابي داود: ٤٣٢٠) صحيح الباني

[١٨٤] عَنْ سَمُرَةَ بْنِ جُنْدُبٍ رَضِيَ اللهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَذَكَرَ الدَّجَّالَ : [وَإِنَّهُ مَتَى يَخْرُجُ يَزْعَمُ أَنَّهُ اللَّهُ، فَمَنْ آمَنَ بِهِ وَصَدَّقَهُ وَاتَّبَعَهُ، لَمْ يَنْفَعْهُ صَالِحٌ مِنْ

پرده پرته ده، او د سترګو ترمنځ يې کافر ليکل شوي دي.

له عباده بن صامت رضي الله عنه نه روايت دی چې رسول الله صلی الله عليه وسلم فرمايي: ما د دجال باره کې تاسو ته دومره معلومات درکړل چې پر تاسو يې له التباس څخه وډارېدم، مسيح دجال لنډپنډ، ګرنډې، کوږې ورې ويښتانو والا، شيړا دی او په سترګه څه نهويني، نه يې سترګه پوره بقه راوتې ده او نه بيخي ورکه ده، که التباس دربانديې راشي نو پوهه شئ چې ستاسو رب ووند نه دی.

له سمره بن جندب رضي الله عنه نه روايت دی چې نبي صلی الله عليه وسلم د دجال ياداشت وکړ چې هغه کله هم راووځي نو اټکلوي به چې ګني دا الله دی، که څوک پرې ايمان ولري، په دعوه کې يې تصديق کړي او

WWW.LARKHUD.COM

عَمَلِـهِ سَـلَفَ، وَمَـنْ كَفَـرَ بِـهِ وَكَذَّبَـهُ لَـمْ يُعَاقَـبْ بِشَـيْءٍ مِـنْ عَمَلِـهِ، وَقَـالَ حَسَـنٌ الْأَشْـيَبُ: بِسَـيِّئٍ مِـنْ عَمَلِـهِ سَـلَفَ، وَإِنَّـهُ سَـيَظْهَرُ، أَوْ قَـالَ: سَـوْفَ يَظْهَـرُ، عَلَـى الْأَرْضِ كُلِّهَـا، إِلَّا الْحَـرَمَ، وَبَيْـتَ الْمَقْـدِسِ، وَإِنَّـهُ يَحْصُـرُ الْمُـؤْمِنِينَ فِـي بَيْـتِ الْمَقْـدِسِ] (مسند احمد: ٢٠١٧٨).

پیروکـاري يـې وکـړي، نـو مخکنـي نېک علمونـه بـه ورتـه ګټـه ونـه رسـوي، او خــوک چــې پــرې کفــر وکــړي او دروغجن ورته ووايي نـو هغـه تـه بـه يـې سـابقه بـد علمونـه زيـان ونـه رسـوي، هغه به ډېـر زر پـه ټولـه ځمکـه راښکاره شي خو حَرَم او بيت المقدس تـه بـه نـه شـي تللـی، خـو بيـت المقـدس کـې بـه مسلمانان محاصره کړي.

[١٨٥] وَزَادَ التِّرْمِـذِيُّ فِـي حَـدِيثِ النَّـوَاسِ بْـنِ سَـمْعَانَ عِنْـدَ ذِكْـرِ يَـأْجُوجَ وَمَـأْجُوجَ : [وَيَسْـتَوْقِدُ الْمُسْـلِمُونَ مِـنْ قِسِـيِّهِمْ وَنُشَّـابِهِمْ وَجِعَـابِهِمْ سَـبْعَ سِـنِينَ] (جـامع الترمذي: ٢٢٤٠)

ترمـذي دنـواس بـن سـمعان رضـي اللـه عنه پـه حـديث کـې د يـاجوج او مـاجوج له ذکـر سـره زيـات کـړي دي: مسـلمانان بـه يـې لـه لينـدو او غشـو او چـانټيو څخه اووه کاله اورونه بل کړي.

[١٨٦] عَنْ حُذَيْفَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: كُنَّا عِنْدَ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَذُكِرَ الدَّجَّالُ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: [لَفِتْنَةُ بَعْضِكُمْ أَخْوَفُ عِنْدِي مِنْ

حذيفـه رضـي اللـه عنـه وايـي: دنبـي صلى اللـه عليـه وسـلم پـه مجلـس کـې د دجـال ذکـر وشـو نـو هغـه وويـل:د دجـال لـه فتنـې زه ستاسـو تـرمنځ فتنـې بانـدې ډېـر داريـږم، هـيڅ وړه او غټـه

فِتْنَةِ الدَّجَّالِ لَيْسَ مِنْ فِتْنَةٍ صَغِيرَةٍ، وَلَا كَبِيرَةٍ إِلَّا تَضَعُ لِفِتْنَةِ الدَّجَّالِ فَمَنْ نَجَا مِنْ فِتْنَةِ مَا قَبْلَهَا نَجَا مِنْهَا، وَاللَّهُ لَا يَضُرُّ مُسْلِمًا، مَكْتُوبٌ بَيْنَ عَيْنَيْهِ كَافِرٌ] (مسند البزار: ٢٨٠٧)

فتنـه نشـته مگـر د دجـال فتنـې تـه لانـدې راځـي، کـه څـوک لـه دغـو فتنـو څخه نجات ومومي نـو لـه دجـال فتنـې څخـه بـه هـم نجـات ومـومي، اللـه پـاک هـېڅ مسـلمان تـه سـترې نـه جـوړوي، د دجـال سـترگو تـرمنځ کـافر ليکـل شـوي دي

[١٨٧] عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِي السَّدِّ قَالَ: [يَحْفِرُونَهُ كُلَّ يَوْمٍ، حَتَّى إِذَا كَادُوا يَخْرِقُونَهُ قَالَ الَّذِي عَلَيْهِمْ: ارْجِعُوا فَسَتَخْرِقُونَهُ غَدًا، فَيُعِيدُهُ اللَّهُ كَأَشَدِّ مَا كَانَ، حَتَّى إِذَا بَلَغَ مُدَّتَهُمْ وَأَرَادَ اللَّهُ أَنْ يَبْعَثَهُمْ عَلَى النَّاسِ. قَالَ الَّذِي عَلَيْهِمْ: ارْجِعُوا فَسَتَخْرِقُونَهُ غَدًا إِنْ شَاءَ اللَّهُ وَاسْتَثْنَى، قَالَ: فَيَرْجِعُونَ فَيَجِدُونَهُ كَهَيْئَتِهِ حِينَ تَرَكُوهُ فَيَخْرِقُونَهُ، فَيَخْرُجُونَ عَلَى النَّاسِ، فَيَسْتَقُونَ الْمِيَاهَ، وَيَفِرُّ النَّاسُ مِنْهُمْ،

له ابـوهريرة رضـي اللـه عنـه نـه روايـت دی چې رسـول اللـه صـلی اللـه عليـه وسـلم د ياجوج ماجوج ديـوال بـاره کـې فرمـايي: هـر ورځ يـې کنـدي، کلـه چـې يـې نړولـو تـه نږدې شي مشر يـې ووايـي: واپـس شـئ نـور بـه سبا ونړوئ، نو اللـه پـاک يـې لـه مخکـې څخـه سـباله لا پسـې مضـبوط کـړي، کلـه چـې ورتـه بيـا نـږدې شـي او اللـه يـې پرخلکـو د راويسـتلو اراده کـړي وي مشـر بـه يـې ورتـه ووايـي: واپـس شـئ نـور بـه ان شـاء اللـه سـبا ونـړوئ، نـو ان شـاء اللـه بـه ووايـي، دوی بـه لاړ شـي پـه سـبا چـې کلـه راشـي نـو هـومره بـه پـاتې وي چـې څـومره يې نړولـی وي نـو مزيـد بـه يـې ونـړوي، پـر

فَيَرْمُونَ بِسِهَامِهِمْ فِي السَّمَاءِ فَتَرْجِعُ مُخَضَّبَةً بِالدِّمَاءِ، فَيَقُولُونَ: قَهَرْنَا مَنْ فِي الأَرْضِ وَعَلَوْنَا مَنْ فِي السَّمَاءِ، قَسْوَةً وَعُلُوًّا، فَيَبْعَثُ اللَّهُ عَلَيْهِمْ نَغَفًا فِي أَقْفَائِهِمْ فَيَهْلِكُونَ، فَوَالَّذِي نَفْسُ مُحَمَّدٍ بِيَدِهِ إِنَّ دَوَابَّ الأَرْضِ تَسْمَنُ وَتَبْطَرُ وَتَشْكَرُ شَكَرًا مِنْ لُحُومِهِمْ] (جامع الترمذي: ٣١٥٣، سنن ابن ماجه: ٤٠٨٠)

خلکو به یاجوج ماجوج راووځي، اوبه وڅښي او خلک به تږي وتښتي، اسمان ته به غشي وولي بېرته به په وينو تک سره راولوېږي، دوی به ووايي: د ځمکې والاو ته مو شکست ورکړ او په زوره جبر مو د اسمان والاو ته هم شکست ورکړ، نو الله پاک به يې په څټونو کې چينجي پيدا کړي نو هلاک به شي، په هغه ذات مې دې قسم وي چې د محمد نفس يې په لاس کې دی د ځمکې حيوانات به يې په غوښو باندې چاغ او وازدې به ونيسي.

WWW.LARKHUD.COM

د (دابي) متعلق تفصيلي بيان

WWW.LARHKUD.COM

[١٨٨] عَبْدُ اللَّهِ بْنُ بُرَيْدَةَ، عَنْ أَبِيهِ، قَالَ: ذَهَبَ بِي رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، إِلَى مَوْضِعٍ بِالْبَادِيَةِ قَرِيبٍ مِنْ مَكَّةَ، فَإِذَا أَرْضٌ يَابِسَةٌ حَوْلَهَا رَمْلٌ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: [تَخْرُجُ الدَّابَّةُ مِنْ هَذَا الْمَوْضِعِ، فَإِذَا فِتْرٌ فِي شِبْرٍ» قَالَ ابْنُ بُرَيْدَةَ: فَحَجَجْتُ بَعْدَ ذَلِكَ بِسِنِينَ، فَأَرَانَا عَصًا لَهُ فَإِذَا هُوَ بِعَصَايَ، هَذِهِ هَكَذَا، وَهَكَذَا] (سنن ابن ماجه: ٤٠٦٧، مسند احمد: ٢٣٠٢٣)

ضعيف/ الباني

له عبدالله له خپل پلار بريده رضي الله عنه نه روايت كوي چې رسول الله صلى الله عليه وسلم زه د مكې لنډې مېرې ته بوتلم، وچه كړسه ځمكه چې شاوخوا يې شګې پرتې وي نو رسول الله صلى الله عليه وسلم وويل: حيوان به له دې ځاى څخه راوځي نو ددغه ځاى اندازه يوه لويشت اوږده اوڅه كم لويشت پلنه وه، ما دوه كاله وروسته بيا حج وكړ نو د هغه امسا يې راته پكې راوښوده چې زما د امسا په دومره دومره اندازه كې وه.

[١٨٩] عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللهُ عَنْهُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، قَالَ: [تَخْرُجُ الدَّابَّةُ وَمَعَهَا خَاتَمُ سُلَيْمَانَ بْنِ دَاوُدَ، وَعَصَا مُوسَى بْنِ عِمْرَانَ، عَلَيْهِمَا السَّلَامُ، فَتَجْلُو وَجْهَ

له ابوهريره رضي الله عنه نه روايت دى چې رسول الله صلى الله عليه وسلم فرمايي: دابه (حيوان) به راووځي او د سليمان عليه السلام ګوتمه او د موسى عليه السلام امسا به ورسره وي، د موسى عليه السلام

الْمُؤْمِنِ بِالْعَصَا، وَتَخْطِمُ أَنْفَ الْكَافِرِ بِالْخَاتِمِ، حَتَّى أَنَّ أَهْلَ الْحِوَاءِ لَيَجْتَمِعُونَ، فَيَقُولُ: هَذَا يَا مُؤْمِنُ وَيَقُولُ هَذَا: يَا كَافِرُ] (جامع الترمذي: ٣١٨٧، سنن ابن ماجه: ٤٠٦٦) ضعيف الباني

په امسا به د مومن مخ روښانوي، په گوتمه باندې د کافر په پوزه نښه ږدي، تر دې په اوبو باندې خلک راغونډ شي او يو بل ته به د (دا کافر دی، دا مسلمان دی) خبرې کوي.

[١٩٠] عَنِ ابْنِ الزُّبَيْرِ أَنَّهُ وَصَفَ الدَّابَّةَ فَقَالَ: رَأْسُهَا رَأْسُ ثَوْرٍ، وَعَيْنُهَا عَيْنُ خِنْزِيرٍ، وَأُذُنُهَا أُذُنُ فِيلٍ، وَقَرْنُهَا قَرْنُ أَيَّلٍ، وَعُنُقُهَا عُنُقُ نَعَامَةٍ، وَصَدْرُهَا صَدْرُ أَسَدٍ، وَلَوْنُهَا لَوْنُ نَمِرٍ، وَخَاصِرَتُهَا خَاصِرَةُ هِرٍّ، وَذَنَبُهَا ذَنَبُ كَبْشٍ، وَقَوَائِمُهَا قَوَائِمُ بَعِيرٍ، بَيْنَ كُلِّ مَفْصَلَيْنِ اثْنَا عَشَرَ ذِرَاعًا، تَخْرُجُ مَعَهَا عَصَا مُوسَى، وَخَاتَمُ سُلَيْمَانَ، فَلَا يَبْقَى مُؤْمِنٌ إِلَّا نَكَتَتَ فِي وَجْهِهِ بِعَصَا مُوسَى نُكْتَةً بَيْضَاءَ،

ابن زبير وايي چې د مذكوره دابې سره يې د غويي، سترګې يې دخنزير، غوږونه يې د فيل، ښكرونه يې د غرڅني سيرلي، څټ يې د شترمرغ، سينه يې د زمري، او رنګ يې د پړانګ، او تشي يې د پيشو، او لكى يې د ګډې، او خپې يې د اوښ دي، هر بند يې له بل دولس ګزه (څنګله) لري دى، په داسي حالت كې به راووځي چې د موسى عليه السلام امسا او د سليمان عليه السلام ګوتمه به ورسره وي، هيڅ مومن به پرې نه ږدي مګر په مخ به ورته د موسى عليه السلام په

WWW.LARKHUD.COM

فَتَفْشُو تِلْكَ النُّكْتَةُ حَتَّى يَبْيَضَّ لَهَا وَجْهُهُ، وَلَا يَبْقَى كَافِرٌ إِلَّا نَكَتَت فِي وَجْهِهِ نُكْتَةً سَوْدَاءَ بِخَاتَمِ سُلَيْمَانَ، فَتَفْشُو تِلْكَ النُّكْتَةُ حَتَّى يَسْوَدَّ لَهَا وَجْهُهُ، حَتَّى إِنَّ النَّاسَ يَتَبَايَعُونَ فِي الْأَسْوَاقِ: بِكَمْ ذَا يَا مُؤْمِنُ، بِكَمْ ذَا يَا كَافِرُ؟ وَحَتَّى إِنَّ أَهْلَ الْبَيْتِ يَجْلِسُونَ عَلَى مَائِدَتِهِمْ، فَيَعْرِفُونَ مُؤْمِنَهُمْ مِنْ كَافِرِهِمْ، ثُمَّ تَقُولُ لَهُمُ الدَّابَّةُ: يَا فُلَانُ، أَبْشِرْ، أَنْتَ مِنْ أَهْلِ الْجَنَّةِ، وَيَا فُلَانُ، أَنْتَ مِنْ أَهْلِ النَّارِ. فَذَلِكَ قَوْلُ اللَّهِ تَعَالَى: {وَإِذَا وَقَعَ الْقَوْلُ عَلَيْهِمْ أَخْرَجْنَا لَهُمْ دَابَّةً مِنَ الْأَرْضِ تُكَلِّمُهُمْ أَنَّ النَّاسَ كَانُوا بِآيَاتِنَا لَا يُوقِنُونَ] (تفسير البغوي: ٣ / ٥١٦، تفسير ابن كثير: ٦ / ٢١٤).

[١٩١] عَنْ حُذَيْفَةَ رَضِيَ اللهُ

امسا نقطه کیږدي، دغه نقطه دومره غټه شي چې مخ یې تک سپین شي او هیڅ کافر به پاتې نه شي مگر د سلیمان علیه السلام په گوتمه به ورته په مخ نښه کیږدي، دغه نښه به یې په ټول مخ خوره شي او مخ به یې تک تور شي، تر دې خلک به په بازار کې په دې خبره نرخ کوي چې مومنه دا په څو دی او کافره دا په څو دی؟ په یو کور کې به په دسترخوان کورنۍ غړي ناست وي او مومن او کافر به پکې پېژني، بیا به ورته دغه دابه وایي فلانیه! مبارک دې شه ته جنتي یې او فلانیه! ته دوزخي یې، دا د الله د دې قول معنا دی چې [او کله چې په دوی (د عذاب) خبره ثابته شي (او قیامت رانږدې شي، نو) مونږ به دوی ته له ځمکې نه یوه دابّه (ژوندی خوځنده) راوباسو، چې له دوی سره به خبرې کوي، چې بېشکه خلقو به زمونږ په ایتونو یقین نه کاوه]

له حذیفه رضي الله عنه نه روایت

عَنْهُ قَالَ : ذَكَرَ رَسُولُ اللَّهِ
صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ الدَّابَّةَ
فَقَالَ: [لَهَا ثَلَاثُ خَرَجَاتٍ مِنَ
الدَّهْرِ فَتَخْرُجُ فِي أَقْصَى الْبَادِيَةِ
وَلَا يَدْخُلُ ذِكْرُهَا الْقَرْيَةَ يَعْنِي
مَكَّةَ ثُمَّ تَكْمُنُ زَمَانًا طَوِيلًا، ثُمَّ
تَخْرُجُ خَرْجَةً أُخْرَى دُونَ ذَلِكَ
فَيَعْلُو ذِكْرُهَا فِي أَهْلِ الْبَادِيَةِ
وَيَدْخُلُ ذِكْرُهَا الْقَرْيَةَ» يَعْنِي
مَكَّةَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللهُ
عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: " ثُمَّ بَيْنَمَا النَّاسُ
فِي أَعْظَمِ الْمَسَاجِدِ عَلَى اللَّهِ
حُرْمَةً خَيْرِهَا وَأَكْرَمِهَا الْمَسْجِدِ
الْحَرَامِ لَمْ يَرُعْهُمْ إِلَّا وَهِيَ تَرْغُو
بَيْنَ الرُّكْنِ وَالْمَقَامِ تَنْفُضُ عَنْ
رَأْسِهَا التُّرَابَ فَارْفَضَّ النَّاسُ
مَعَهَا شَتَّى وَمَعًا، وَثَبَتَ عِصَابَةٌ
مِنَ الْمُؤْمِنِينَ وَعَرَفُوا أَنَّهُمْ لَنْ
يُعْجِزُوا اللَّهَ فَبَدَأَتْ بِهِمْ فَجَلَّتْ
وُجُوهَهُمْ حَتَّى تَجْعَلَهَا كَأَنَّهَا

دى چې رسول الله صلى الله عليه
وسلم يوه وخت (دابه) ياده كړه نو
وېويل: دابه به درې ځل راووځي، په
لرې بانډو كې به راووځي خو ترمكې
به يې ياد او ذكر راونه رسيږي، بيا به
تر ډېره پټه وي بيا مكې ته لږه نزدې
راووځي په بانډو او په مكه كې به يې
ذكر خپور شي، رسول الله صلى الله
عليه وسلم وويل: بيا به خلك په
داسې غټ مسجد كې وي چې د الله
په وړاندې حرمت لري، چې غوره او
ښه يې مسجد حرام دى، دوى به نه
ډاروي خو د مقام او ركن ترمنځ به
اوازونه كوي او له سر خخه به خاورې
شيندي، خلك به جلا شي، څه به له
دابې سره او څه به ځانله، خو مومنان
به په خپل درېځ كلك ودريږي او
پوهه به شي چې دوى الله پاك نه
شي عاجزه كولى، له دوى خخه به
پيل واچوي او مخونه به يې دومره

WWW.LARKHUD.COM

الْكَوْكَبُ الدُّرِّيُّ وَوَلَّتْ فِي الْأَرْضِ لَا يُدْرِكُهَا طَالِبٌ وَلَا يَنْجُو مِنْهَا هَارِبٌ حَتَّى إِنَّ الرَّجُلَ لِيَتَعَوَّذُ مِنْهَا بِالصَّلَاةِ فَتَأْتِيهِ مِنْ خَلْفِهِ فَتَقُولُ يَا فُلَانُ، الْآنَ تُصَلِّي فَيُقْبِلُ عَلَيْهَا فَتَسِمُهُ فِي وَجْهِهِ ثُمَّ تَنْطَلِقُ وَيَشْتَرِكُ النَّاسُ فِي الْأَمْوَالِ وَيَصْطَحِبُونَ فِي الْأَمْصَارِ يُعْرَفُ الْمُؤْمِنُ مِنَ الْكَافِرِ حَتَّى إِنَّ الْمُؤْمِنَ يَقُولُ: يَا كَافِرُ اقْضِنِي حَقِّي وَحَتَّى إِنَّ الْكَافِرَ يَقُولُ: يَا مُؤْمِنُ اقْضِنِي حَقِّي] (مسند ابي داود الطيالسي: ١١٦٥)

سپين کړي لکه وړانګين ستورى، بېرته به لاړه شي، نه به يې څوک راونېولى شي او نه به ترې څوک تښتېدلى شي، تر ې چې يو سړى به ترې په لمونځ پورې يوسي خو دا به يې تر شا راشي او ورته به ووايي: اى فلانکى! ايا ته اوس لمونځ کوې؟ هغه به ورته مخ راوګرځوي په مخ به ورته نښه وکړي او بيا به لاړه شي، خلک به په مالونو (تجارتونو) کې سره شريک وي او ښارونو کې به سره ګډوډ وي، مومن به له کافر څخه پېژندلى شي، مومن به کافر ته وايي: اى کافره زما حق راکړه، او کافر به وايي: اى مومنه زما حق راکړه.

[١٩٢] عَنْ عَطِيَّةَ الْعَوْفِيِّ عَنِ ابْنِ عُمَرَ قَالَ تَخْرُجُ الدَّابَّةُ مِنْ صَدْعٍ فِي الْكَعْبَةِ كَجَرْيِ الْفَرَسِ ثَلَاثَةَ أَيَّامٍ لَا يَخْرُجُ ثُلُثُهَا] (تفسير القرطبي: ١٣ / ٢٣٧)

عطيه عوفي له ابن عمر نه نقلوي چې دابه به په کعبه کې له چاو څخه راوځي، درې ورځې به د اس په مزل تېزه راووځي خو بيا به يې يوه حصه هم نه وي راوتې.

WWW.LARKHUD.COM

[١٩٣] عَبْدُ الرَّحْمَنِ بْنُ شِمَاسَةَ الْمَهْرِيُّ، قَالَ: كُنْتُ عِنْدَ مَسْلَمَةَ بْنِ مُخَلَّدٍ، وَعِنْدَهُ عَبْدُ اللهِ بْنُ عَمْرِو بْنِ الْعَاصِ، فَقَالَ عَبْدُ اللهِ: لَا تَقُومُ السَّاعَةُ إِلَّا عَلَى شِرَارِ الْخَلْقِ، هُمْ شَرٌّ مِنْ أَهْلِ الْجَاهِلِيَّةِ، لَا يَدْعُونَ اللهَ بِشَيْءٍ إِلَّا رَدَّهُ عَلَيْهِمْ، فَبَيْنَمَا هُمْ عَلَى ذَلِكَ أَقْبَلَ عُقْبَةُ بْنُ عَامِرٍ، فَقَالَ لَهُ مَسْلَمَةُ: يَا عُقْبَةُ، اسْمَعْ مَا يَقُولُ عَبْدُ اللهِ، فَقَالَ عُقْبَةُ: هُوَ أَعْلَمُ، وَأَمَّا أَنَا فَسَمِعْتُ رَسُولَ اللهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، يَقُولُ: «لَا تَزَالُ عِصَابَةٌ مِنْ أُمَّتِي يُقَاتِلُونَ عَلَى أَمْرِ اللهِ، قَاهِرِينَ لِعَدُوِّهِمْ، لَا يَضُرُّهُمْ مَنْ خَالَفَهُمْ، حَتَّى تَأْتِيَهُمُ السَّاعَةُ وَهُمْ عَلَى ذَلِكَ»، فَقَالَ عَبْدُ اللهِ: أَجَلْ، «ثُمَّ يَبْعَثُ اللهُ رِيحًا كَرِيحِ الْمِسْكِ مَسُّهَا مَسُّ الْحَرِيرِ، فَلَا

عبدالرحمن بن شماسه وايي زه له مسلمه بن مخلد سره وم او عبدالله بن عمرو بن العاص هم ناست و، نو عبدالله رضي الله عنه وويل: قيامت به قائميږي مګر د الله په شرپسند قوم به قائميږي، په جاهلانو کې دوی تر ټولو بدترين دي، دوی چې له الله هر څه غواړي مګر الله به يې ورکړي، دوی لا ناست و چې عقبه بن عامر رضي الله عنه راغی، مسلمه ورته وويل: وروره ته دې غوږ شه چې څه وايي؟ عقبه وويل: دغه ښه پوهيږي خو ما له رسول الله صلی الله عليه وسلم څخه اوريدلي دي چې ويل يې: زما له امت څخه به يوه ډله تر هغه له دښمن سره جنګ کوي چې قيامت به راشي او دوی ته به يې مخالفين هيڅ زيان نه شي رسولی، عبدالله وويل: بيا به الله د مسکو په څېر خوشبودار باد راوالوځوي لکه سرې چې وريښمو ته لاس وروړي، هيڅ داسې څوک به پرې

تَتْرُكُ نَفْسًا فِي قَلْبِهِ مِثْقَالُ حَبَّةٍ مِنَ الْإِيمَانِ إِلَّا قَبَضَتْهُ، ثُمَّ يَبْقَى شِرَارُ النَّاسِ عَلَيْهِمْ تَقُومُ السَّاعَةُ] (صحيح مسلم: ١٩٢٤).

نه ږدي چې د دانې قدر ايمان هم پکې وي مگر وفات به يې کړي، بيا به شرپسند خلک پاتې شي پر هغوی به قيامت قايم شي .

[١٩٤] عَنْ عِمْرَانَ بْنِ حُصَيْنٍ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: [لَا تَزَالُ طَائِفَةٌ مِنْ أُمَّتِي يُقَاتِلُونَ عَلَى الْحَقِّ ظَاهِرِينَ عَلَى مَنْ نَاوَأَهُمْ، حَتَّى يُقَاتِلَ آخِرُهُمُ الْمَسِيحَ الدَّجَّالَ.وَكَانَ مُطَرِّفُ يَقُولُ: هُمْ أَهْلُ الشَّامِ] (سنن ابي داود: ٢٤٨٤، مسند احمد: ١٩٩٢٠)

له عمران بن حصين رضي الله عنه نه روايت دی چې رسول الله صلی الله عليه وسلم فرمايي: زما له امت څخه به يوه ډله داسې وي چې د حق لپاره به جنگيږي هغه څوک به ورته زيان نه شي رسولی چې دښمني ورسره لري، تر دې چې اخرنی نفر به يې له دجال سره هم جنگ وکړي. مطرف به ويل: دغه خلک د شام والا دي.

[١٩٥] قَالَ الْبَيْهَقِيْ وَرُوِيَ عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ مِنْ طُرُقٍ صِحَاحٍ أَنَّهُ قَالَ: الدُّنْيَا سَبْعَةُ أَيَّام، كُلُّ يَوْمٍ أَلْفُ سَنَةٍ وَبُعِثَ رَسُوْلُ اللهِ فِي آخِرِهَا، وَصَحَّحَ أَبُوْجَعْفَرٍ هَذا الأَصْلَ وَعَضَّدَهُ بِآثَارٍ.

بيهقي له ابن عباس رضي الله عنه نه په صحيح سند سره روايت کوي چې هغه ويلي دي: دنيا اووه ورځې دي او هر ورځ يې زر کاله ده، او رسول الله صلی الله عليه وسلم يې په اخرنې ورځ کې راليږدول شوی دی، ابوجعفر دې اصل ته صحيح ويلي دي او د قوت لپاره يې ورله نور اثار هم ذکر کړي دي.

[١٩٦] قَالَ سَعِيدُ بْنُ جُبَيْرٍ: إِنَّمَا الدُّنْيَا جُمُعَةٌ مِنْ جُمَعِ الْآخِرَةِ] (الزهد لابن ابي الدنيا: ١ / ١٧٢، ذم الدنيا: ١ / ١١٨)

سعيد بن جبير وايي: په يقين سره چې دنيا د اخرت له اوونۍ څخه يوه اونۍ ده .

[١٩٧] عن ابن عباس قال: قدم رسول الله صلى الله عليه وسلم المدينة، ويهود تقول: إنما مدة الدنيا سبعة آلاف سنة، وإنما يعذب الناس في النار بكل ألف سنة من أيام الدنيا، يوما واحدا في النار من أيام الآخرة، فإنما هي سبعة أيام، ثم ينقطع العذاب. فأنزل الله عز وجل في ذلك من قولهم: (لن تمسنا النار) الآية] (تفسير الطبري: ٨٠ باب، ٢ /٢٧٨)

ابن عباس رضي الله عنه وايي : رسول الله صلى الله عليه وسلم چې کله مدينې ته راغی يهودانو به ويل: دنيا به اووه زره کاله وي، په اور کې به خلکو ته د دنيا په ورځو زر کاله سزا ورکړل کيږي چې د اخرت يوه ورځ جوړيږي، څکه اخرت اووه ورځې دی بيا به عذاب ختم شي، نو الله پاک يې اړوند دا قول نازل کړ: دوی وايي چې مونږ ته به اور راونه رسيږي مګر معلومې ورځې...

[١٩٨] عَنْ جَابِرِ بْنِ سَمُرَةَ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَنَّهُ قَالَ: «لَنْ يَبْرَحَ هَذَا الدِّينُ قَائِمًا، يُقَاتِلُ عَلَيْهِ عِصَابَةٌ مِنَ الْمُسْلِمِينَ، حَتَّى تَقُومَ السَّاعَةُ] (

له جابر بن سمرة رضي الله عنه نه روايت دی چې رسول الله صلى الله عليه وسلم فرمايي: دا دين به تل ودان وي، د مسلمانانو يو ډله به پرې تر هغه جنګ کوي چې د قيامت ورځ

WWW.LARKHUD.COM

صحيح مسلم: ١٩٢٢، مسند احمد: ٢١٠٤٥)

راشي

[١٩٩] عَنْ عِمْرَانَ بْنِ حُصَيْنٍ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «لَا تَزَالُ طَائِفَةٌ مِنْ أُمَّتِي يُقَاتِلُونَ عَلَى الْحَقِّ ظَاهِرِينَ عَلَى مَنْ نَاوَأَهُمْ، حَتَّى يُقَاتِلَ آخِرُهُمُ الْمَسِيحَ الدَّجَّالَ]
(سنن ابي داود: ٢٤٨٤، مسند احمد: ١٩٩٢٠)

له عمران بن حصين رضي الله عنه نه روايت دی چې رسول الله صلى الله عليه وسلم فرمايي: زما له امت څخه به يوه ډله هميشه لپاره په حق باندې جنګيږي، او پر هغه چا به غالبه وي چې ورسره دښمني کوي، تر دې چې اخرنی نفر به يې د دجال سره هم جنګ وکړي.

والله اعلم، وصلى الله على نبينا محمد وعلى اله وصحبه وسلم.

WWW.LARKHUD.COM